

Kunst der Polyglottie.

Gine auf Erfahrung begründete Unleitung

jede Sprache

in fürzester Zeit und in Bezug auf

Verständnis, Konversation und Schriftsprache

durch Selbstunterricht sich anzueignen.

Siebzehnter Theil:

Die hebrüische Sprache.

Bon

B. Manassewitsch.

Wien. Peft. Leipzig.

U. Hartleben's Berlag.

(Alle Rechte vorbehalten.)

Die Kunst

zebräische Sprache

durch Selbstunterricht schnell und leicht zu erlernen.

Theoretisch-praktische Sprachlehre

für Deutsche

i grammatischer und phonetischer Grundlage, unter besonderer Bestssichtigung der Bedürfnisse christlicher und jüdischer Studierender; it Aussprachbezeichnung nach christlicher und jüdischer Leseart, zahlschen Übersetungsaufgaben, sowie einer hebräischen Chrestomathie mit chgängiger Accentuation und interlinearer deutscher Übersetung.

Bon

B. Manassewitsch.

Wien. Peft. Leipzig.

A. Hartleben's Verlag.

(Aue Rechte vorbehalten.)

PJ 4567 M19 1889

ATT 1973

Vorrede.

Aach einer jett in der philologischen Wissenschaft ge= bräuchlichen Eintheilung zerfallen die Sprachen des Drients westlich vom Ganges in zwei große Familien, in die indogermanische und semitische; lettere umfaßt Sprachstamm, welcher sich in den Gebieten vom Tigris bis an die Ruften des Mittelmeeres ausbreitete, in Arabien heimisch war, von Südarabien aus nach Abessinien vordrang und durch die Kolonien der Phonizier und die siegreichen Züge der Araber nach Westen wie nach Often getragen wurde. Zu den Sprachen dieser großen Familie gahlt man das Bebräische, Ara= bifche, Phonizische mit dem Bunischen, Sprische, Chaldäische 2c. Lehrreich für die Entstehung von historischen Namen für Bölkergruppen und Sprachstämmen ist die Besnennung Semite, semitisch, die zuerst von Eichhorn und Schlözer eingeführt wurde und seit etwa einem Sahrhundert im Gebrauche ift. Die genannten Sprachforscher stütten sich bei der Wahl dieses Namens auf die Erzählung in der Genesis, wonach Sem, der älteste Sohn Noahs, der Stammvater der Bölfer des südwestlichen Afien, der Affhrer, Sprer, Hebraer 2c. wurde. Dank dieser Genealogie nennen wir jene morgenländischen Sprachen, die zu dem Bebräischen in verwandtschaftlichen Beziehungen stehen, die semitischen, und die Bölker, denen Diese Sprachen angehören, Semiten. Diese Bezeichnung ift d ebenso zufällig gewählt, als sie jeder historischewissenschaftlichen

Basis entbehrt. Mit Recht bemerkt J. Georg Müller, daß sie in der biblischen Kritik, in der Religionsgeschichte und Geschichtsphilosophie Verwirrung und die willkürlichsten Völkerscharakteristiken angerichtet hat, denn man setzte fortan selbst der biblischen Überlieserung entgegen Semiten und Indos germanen (Arier und Franier) in Gegensatz.

Indessen ist die von Eichhorn aufgebrachte Bezeichnung allgemein im Gebrauche und muß bis auf die Wahl eines berechtigteren Namens für den vorderasiatischen Sprachstamm

in Geltung bleiben.

Die Zusammengehörigkeit ber semitischen Sprachen untereinander ergiebt sich auf den ersten Blick aus unendlichen ethmo= logischen und syntaktischen Analogien. Keine eigentliche Flexion für das Nomen, das mit Personalsuffiren verbunden werden fann; das Adjektiv hat keine bestimmten Formen, das Pronomen ist nur im Rominativ selbständig, sonst stets mittelft Suffire flektiert; loje Verbindung des Sates; mangelhafter Gebrauch von Partikeln; feine Bildung von Wörtern durch Zusammenstellung, durch welche die arischen Sprachen so außerordentlich mannigfaltige Begriffe erzielen; immer ein konstantes Festhalten der Burzel, die größtentheils ein Trilitterum ist. Im Deutschen beispielsweise bildet man durch die Präfize be, ge, ent, ver, ger 2c. aus einem Stamm gahlreiche Begriffe, Die zwar ben Stamm als Grundlage beibehalten, indessen boch verschieden= artige Fassung erlangen, so z. B. bestehen, gestehen, entstehen, verstehen, abstehen 20.; reicher noch lassen fich mittels der Vorsatzwörter Begriffe in den flavischen Sprachen formen, so kann das Verb letat fliegen an 150 Begriffe bilben. In den semitischen Sprachen enthält der Begriff, wie er ein= mal vorhanden ist, seinen bleibenden Ausdruck. Es ergiebt sich Daraus von felbst, daß die semitischen Sprachen reicher an Wurzeln sein muffen als die arischen, die ja durch Uffige bequem Begriffe bilden konnen. In ber Bokalanderung der festen Laute der Burgel liegt für den Semiten ein höchst ge= eignetes Mittel neue Wortbildungen zu schaffen, und er bedient sich desselben in der ausgiebigften Beise. Unter den Lauten

treten die Gutturalen und Dentalen stark hervor; die Vokale spielen eine untergeordnete Rolle; der spiritus asper wie der lenis ist in der Anssprache gewisser Konsonanten stark hervors

gehoben.

Einer der hervorragendsten Zweige dieses Sprachstammes ist die hebräische Sprache; sie ist die Sprache des alten Testaments, des Gesammtbegriffs der heiligen Schriften des ifraelitischen Volkes und daher auch die heilige Sprache (לְשׁוֹן הַקּהָשׁ) genannt. Die alttestamentliche Sprache, die auch Althebräisch heißt, ist eine der ältesten, wenn nicht gar die älteste unter den semitischen Sprachen; es finden sich ihr schriftliche Denkmäler, die um fünfzehn Jahrhunderte unsere Zeitrechnung geschrieben sind. Es ist schwer, die Ent= wickelung zu verfolgen, die diese Sprache durchgemacht hat, denn ber ganze litterarische Schatz berselben, ber auf uns gekommen ift, beschräukt sich auf ein nicht zu umfangreiches Buch, Bibel, das alte Testament. Aber welch ein Buch! Gewiß, viele andere historische Kulturnationen haben in der Kunst, schaft und Poesie bei weitem mehr geleistet als die ifraelitische, aber kein litterarisches Denkmal der Bölker kann etwas aufweisen, was sich auch annähernd mit diesem litterarischen Schate der Juden vergleichen läßt. Anscheinend beschäftigt sich dieses herrliche Buch mit der Geschichte eines kleinen Volkes, es drückt sein Leiden, sein Ringen, sein Sehnen, seine Schwächen, seine Tugenden aus, thatsächlich stellt es die Geschichte der ganzen zivilisierten Menschheit dar, die die Wurzeln ihrer reli= giosen, moralischen und kulturellen Entwickelung aus diesem Buche zieht. Treffend bemerkte unlängst der berühmte Drientalist Gustave Le Bon 1): "Si le peuple hébreu a l'honneur de représenter l'humanité, il le doit à ce que, plus qu'aucun peuple, il a rendu des services à l'humanité au point de vue moral. Tout ce qui est de l'humanité se trouve dans cette histoire, tout y est condensé, synthétisé, comme les lois des diverses nations dans le Décalogue . . . Toute la gamme des passions,

¹⁾ Generalinspektor der Parifer Universität.

depuis les plus violentes jusqu'aux plus tendres, est exprimée dans des tableaux saisissants où des scènes pathétiques, par des anecdotes touchantes ou des gracieuses idylles.

Der hebräische Text des alten Testaments zeigt mehrere Berioden, unter denen sich vornehmlich zwei deutlich hervor= heben: die erste, die Glanzperiode der althebräischen Sprache, reicht bis sechs Jahrhunderte vor unserer Zeitrechnung, sie ist das goldene Zeitalter der hebräischen Sprache; in der zweiten Periode, die nach dieser Zeit beginnt, wird die hebräische Sprache durch fremde Eroberung Palästinas, durch das Exil der Juden, in ihrer Reinheit gestört; das Aramäische dringt, nicht zu ihrem Vortheil, in sie ein. Es machen sich aber um diese Zeit seitens jüdischer Patrioten Bestrebungen geltend, die hebräische Sprache vor dem Versall zu retten. Vornehmlich verdienstvoll heben sich die Bemühungen Esra's, Nehemia's und anderer Männer der großen judischen Repräsentation אַנְשֵׁי כְּנֶבֶתוּ hervor. Esra wird auch die Sammlung und Zusammen= stellung des alttestamentlichen Textes zugeschrieben, welchen man den masoretischen nennt (von מַלְכוֹנָה, überlieserung, ditio). Die politischen und sozialen Zustände Palästinas waren indessen seitdem nicht dazu angethan, das Wirken dieser Männer mit Erfolg zu fronen und der hebräischen Sprache neues Leben einzuhauchen. Diese erhabene, an Kraft, Schönheit und logischer Bildung bewundernswerthe Sprache ftarb allmälig ab, bis fie zweiten Sahrhundert unserer Zeitrechnung ganz aufhörte, Volkssprache zu sein; so ist sie uns in ihrem litterarischen Reste als das herrlichste Denkmal der grauesten Vorzeit überliesert Mit ihrem Absterben als lebende Sprache verschwand indessen die hebräische Sprache nicht gang; sie wurde in den judischen gelehrten Unftalten und im Sugendunterricht weiter gehütet als eine unzertrennliche Reliquie, in der die religiösen Un= schauungen, die Tradition, die Geschichte der Juden sich verkörpern; sie entwickelte sich weiter als Schriftsprache, als Verständniß= mittel unter den Juden aller Länder. So ist die Mischna, ein Kommentar zur judischen Lehre sowie ein Kompleg der religiösen

Gesethestimmungen, in hebräischer Sprache abgefaßt, die freilich von der klassischen Sprache des alten Testaments erheblich ab= weicht; noch weniger Analogien mit den erhabenen Sprach= gebilden der ersten Propheten weist der Talmud 1) auf, dieser großen judischen Encyklopadie, über die umsomehr gesprochen wird, je weniger das Wesen derselben gekannt und verstanden wird Moch in unserer Zeit spielt die hebräische Sprache eine ansehnliche Rolle als Schriftsprache ber Juden, welche sie in pietätvollster Beise pflegen und weiter ausbilden. ber Basis der klassischen Bibelsprache ist eine "neuhebräische" Litteratur entstanden die an bedeutenden Schöpfungen reich ift. Es eristieren zur Zeit selbst zahlreiche politische und litterarische Beitschriften in neuhebräischer Sprache, die unter der Aegide einer großen Schaar hervorragender Männer jüdischer Kon= fession, welche begeistert die Fahne der heiligen Sprache hoch halten, eine Formvollendung erhalten hat, fähig die moderne Ausdrucksweise in allen Rnancen wiederzuspiegeln. Politische, naturwissenschaftliche, fünstlerische, belletristische 2c. Werke des Occidents sind in die hebräische Sprache übertragen, und zwar häufig mit einer nichts zu wünschen übrig lassenden Klarheit und Präzision. Kenner der neuhebräischen Litteratur werden zu= geben, daß die neuhebräische Sprache ein fast treues Abbild ber alttestamentlichen Sprache ist und ihr entschieden viel näher steht, als das Rengriechische dem Altgriechischen. Und dies scheint natürlich, wenn man in Berücksichtigung zieht, daß die zeit= genössischen hebräisch schreibenden Schriftsteller pietätvoll die Elemente, die Konstruktion, die Eigenart der heiligen Sprache zu wahren suchen. Es ist ja selbstredend, daß für alle realen Begriffe unserer Zeit, sodann für die der Künfte, Wissenschaften, Gewerbe 2c. termini technici gebildet werden mußten, die Hauptsache aber bleibt, daß das Wesen der Etymologie und Syntag der althebräischen Sprache im Neuhebräischen nicht

¹⁾ Der Talmud (Lehre, Lehrbuch निर्मा, Corpus juris judaici) ift ein Sammels wert ber nachbiblischen Lehre bes Indenthums; er ift eine Fortsetzung und Ergänzung der Mischna.

alteriert worden ist. Ein Luzatto, Letteris, Lebinsohn, Ginsburg, Mapou und viele andere waren musterhaste Stilisten, die sich um die neuhebräische Litteratur und gleichzeitig um die Hebung des geistigen Niveaus der Juden große Verdienste erworben haben.

War das Studium der althebräischen Sprache bis in unsere Zeit sast ausschließlich auf jüdische Kreise beschränkt, so beginnt sich nunmehr auch in christlichen Centren, namentlich in theologischen und philologischen, mächtig zu regen, um das schristliche Denkmal jenes Volkes zu studiren, aus dem das Licht ausstrahlte, das die Menscheit erleuchtet.

Willst du den Dichter recht versteh'n, So mußt du in des Dichters Lande geh'n.

Zum wenigsten aber muß man, um den Dichter gang zu verstehen, ihn in der Originalsprache lesen. Dies ist auch der Fall mit dem alten Testament, das in einer noch so guten Übersetzung die Schönheiten vermissen läßt, die man im Driginal findet. Man kann nicht bessex die Bedeutung testamentlichen Studiums darlegen, als es Dr. J. S. Vater gethan hat. Die hebräischen Bücher, sagt er, schildern die reli= giösen Vorstellungen der frühesten Welt, religiöse Vorstellungen, Die nicht blos auf Götterdienst sich bezogen, sondern für Herz und Moralität wirkten . . . Und wie schön sprechen sich diese moralischen und religiösen Ideen in ihnen aus! Wenn auch der Vorzug ber Kunft den Dichtern der Griechen und Kömer bleibt: durch jenen andern Vorzug ragen die hebräischen Sänger, neben ihrem poetischen Geiste, hervor und bleiben in dieser doppelten Beziehung jedem Manne von einigem moralischen Sinne ewig merkwürdig und anziehend. Und schon dies führt auf das zweifache und unläugbare Interesse, welches die hebräischen alt-testamentarischen Schriften für den christlichen Religionslehrer haben.

Dieser erblickt in ihnen die Quelle eines großen Theiles von dem Inhalte der christlichen Religionsurkunden; er erblickt in ihnen die Quelle der Sprache dieser; in beider Hinsicht ist ihm das Studium der hebräischen Bücher des Alten Testaments

nothwendig. Man kann es dem christlichen Religionslehrer zur Pflicht machen, daß er wisse, was er lehren soll, aus jenen Urkunden selbst schöpfe, und nach ihnen den Werth der Lehre genan abzuwägen verstehe; daß er, wenn auch gar nicht etwa selbst gelehrter Erklärer, doch manches gelehrtere Hilfsmittel beurtheilen und nützen könne. Nächst diesem Interesse des Inshalts des Alten Testaments hat die Betrachtung des Baues der hebräischen Sprache an sich Werth für den Sprachsorscher.

Ist die Nüglichkeit der Erlernung der hebräischen Sprache für theologische und philologische Kreise jetzt allgemein aners kannt, so ist man weniger über die Methode im Klaren, wie

man das Hebräische lehren und lernen soll.

Es unterliegt keiner Frage, daß die hebräische Grammatik unentbehrlich ist, sie ist und soll aber nicht Selbstzweck sein,
sondern nur Mittel zum Zwecke, der in nichts anderm bestehen kann, als die Bibel in der Ursprache lesen und verstehen zu können. Man täusche sich ja nicht! Man kann eine umfangreiche hebräische Grammatik von Tafel zu Tasel beherrschen, und doch nicht im Stande sein, ein Kapitel der heiligen Schrift mit Verständniß zu übersetzen; man kann die schönheit des hebräischen Analysen machen, aber sür die Schönheit des hebräischen altestamentlichen Textes keinen Sinn bekunden, weil das Auge zu ist. Die aschgraue Theorie und die goldene Praxis stehen sich auch bei Erlernung der hebräischen Sprache entgegen.

Verfasser dieses Lehrbuches war sich klar, daß die Theorie und die Praxis Hand in Hand gehen müssen, daß letztere eigentlich die feste Basis sür den Bau der Sprache sein müsse, um das anzustrebende geschilderte Endziel zu erreichen. Der ausgezeichnete Sprachforscher M. Franck bemerkt richtig: Unegrammaire peut dien donner les règles, mais il nous sembleque c'est surtout la pratique et l'application de ces mêmes:

règles qui facilitent et accélèrent les progrès.

Da unsere Sprachlehre zunächst Antodidakten im Augehat, erwachsene strebsame Leute, die sich durch das Selbststudium Kenntnisse aneignen wollen, so mußte unser Streben darauf; gerichtet sein, gleich an der Schwelle des Lehrgebäudes eine der größten Schwierigkeiten, als welche sich die Aussprache des Hebräischen erweist, für den Lernenden zu überwinden. Unter Zugrundelegung der besten Arbeiten über die Phonetik, glauben wir ein System dargestellt zu haben, das allen Auforderungen genügen könne. In der Grammatik waren wir bestrebt, alle ethmologischen und syntaktischen Regeln zu geben, die zur Erfassung der hebräischen Sprache nothwendig sind; die Überstehungsaufgaben sind den gegebenen Regeln angepaßt.

Wir waren uns vollkommen über die Anforderungen bewußt, die man an eine praktische hebräische Sprachlehre stellen kann, und nach bestem Wissen bestrebt, denselben durch Anordnung, Kürze, Zweckmäßigkeit und passende Wahl der Übungen gerecht zu werden. Wir hegen die Zuversicht, daß unsere hebräische Sprachlehre nicht allein Anfängern zum Nutzen gereichen werde, sondern auch Vorgeschritteneren; und selbst die Lehrenden dürsten sie nicht aus der Hand legen, ohne in ihr manche Anregung gefunden zu haben. Und so möge unser Werk dazu beitragen, die Kenntniß der majestätischen hebräischen Sprache zu fördern und die Zahl ihrer Freunde zu mehren.

B. Manassewitsch.

Ginseitung.

Das Alphabet der hebräischen Sprachen besteht aus dreiundzwanzig Buchstaben, und zwar nur aus Konsonanten. Nicht daß die Sebräer keine Vokale hätten, ohne welche nur die Aussprache eines Wortes, sondern felbst eines Ron= sonanten undenkbar ist. Das hebräische Alphabet, wie alle jemitischen1), stellte aber die Bokale nicht dar, wodurch es sich wesentlich von den occidentalen Schriftsprachen unterscheibet. Dieser Umstand ichon deutet darauf hin, daß die hebräische Sprache, fo lange fie eine lebende war, fich der größten pho= netischen Rürze in der Schrift befleißigte; thatsächlich ist ihre Orthographie eine möglichst vollkommene. nunR aber Schrift ohne Vokale bestehen, verliert sie nicht an Deutlichkeit. Marheit und Übersicht? Es ist schwer zu sagen, ob die occiden= talen Sprachen sich ohne Vokale behelfen könnten, doch ist dies für das Hebräische entschieden der Fall. Noch heute find die Juden in Rugland, Ofterreich-Ungarn, im Drient 2c. wo fie hauptjächlich eine religiöse Erziehung erhalten, im Stande, die hebräische Schrift ohne Vokale zu lesen, wozu freilich eine große übung gehört. So werden noch jett wie seit unzähligen Jahr=

(וּלְשֵׁם יֻלַּד נַּם־הָוּא אָבִי כָּל־בְּנֵי־עַבֶּר אֲחִי יֶפֶת הַנְּדוֹל).

¹⁾ Der Name "Semite, semitisch" ist zuerst von Eichhorn (1752—1827) für den vorderasiatischen Sprachstamm, zu dem die althebräische Sprache gehört, eingeführt. Eichhorn stützte sich bei der Wahl dieses Namens auf die Aufzählung der Bölkersgenealogie in der Genesis, 10, 21. u. ff., wonach Sem, der älteste Sohn Noahs, der Stammvater der Bölker des südwestlichen Asien, der Assprace, Hebräer und Araber wurde.

Man nennt seitdem diese vorderasiatischen Bölker Se miten und ihre Sprachen, die früher unter "Drientalische Sprachen" zusammengesaßt wurden, die se mitisch en. Diese Bezeichnung, deren man sich jetzt allgemein bedient, kann auf keine geschichtliche Berechtigung Anspruch machen.

hunderten allwöchentlich am Sabbath die fünf alttestamentlichen Bücher (Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri und Deuteronomium), die zu Gesetzerollen vereinigt sind, in den Synagogen vor= gelesen. Diese Gesetzesrollen, welche unter Beobachtung rigoroser Borschriften geschrieben werden, bleiben einer uralten Tradition zufolge ohne jegliche Vokalisation resp. Bunktation. Die Vorleser sowie die hebräischkundigen Juden beherrschen dermaßen bas Bokalisations-System, daß sie keiner bildlichen Darstellung besselben bedürfen. Man kann ja auch im Deutschen die Bokale bei gewissen Wörtern weglassen, ohne die Aussprache wesentlich zu alterieren, 3. B. ware es denkbar Bank = Bnk zu ichreiben. da der fehlende Bokal durch keinen anderen als a supponiert werben kann; ähnlich Spgl = Spiegel, Hmd = Hemd, Brdrschft = Brüderschaft, Grmmtk = Grammatik 2c. Schwerer ist dies freilich bei Wörtern, die eine Vokalanderung mit verschiedener Bedeutung zulassen, wie Buch, Feder, Rasten 2c., da Die Weglaffung der Vokale, als Beh, Fdr, Kstn, zu Zweifeln Unlaß geben könnte, ob nicht Bach, Fuber, Riften barunter zu verstehen wäre. Freilich ergibt sich meistens die richtige Lesart aus dem Zusammenhange, doch ist nicht zu bestreiten, daß der gänzliche Mangel der Bokale auch im Bebräischen oft Bu Unklarheiten führt. Diesem übelftande vorzubeugen, haben in der Exilszeit die Rabbinen, um das siebente Sahrhundert unserer Zeitrechnung, eine Vokalisation oder richtiger, da dieselbe wesentlich aus Punktzeichen gebildet ist, Punktation figiert. Die Schriftzüge gehören der sogenannten Quadrat= וֹמּרְנִי an (בְּתָב אַשׁוּרִי ober בְּתָב אַשׁוּרִי). Bu ben Gigenthümlich= keiten des Hebräischen im Bergleiche zu den occidentalen Sprachen gehört, daß es von rechts nach links geschrieben wird.

Sine Kursivschrift, mit der wir den Lernenden in unserm Lehrbuche bekannt machen, ist erst viel später entstanden; sie bietet denjenigen, welche viel hebräisch kopieren oder extemporieren, erhebliche Erleichterungen.

Die Buchstaben des hebräischen Alphabets.

Figur	Benennung	Uusiprache
8	'Ālĕph	'spiritus lenis 1)
=	Beth	b, bh
1	Gímel	g, gh
7	Dáleth	d, dh
1	Не	h
٦	Waw	w
7	Sájin	s ²)
i	Cheth	ch ³)
2	Tet	t

¹⁾ Wird mit einem leisen Hauch gesprochen und dient als Zeichen für den Ansat der Stimme bei einer Silbe mit beginnendem Bokal 3. B. IND mo'abh 'ehudh (Eigennamen) '8' (3u).

²⁾ Wie das beutsche s vor einem Bokal: Sonne, Sand.

³⁾ Wie ch in Tracht, Krach; ach von rechts nach links gelesen, giebt die Ausssprache dieses Kehlbuchstaben genau wieder. Kenner der slavischen Sprachen werden diesen Buchstaben leicht im russischen x (3. B. Холмъ, der Hügel) und im polnischen ch wieder finden.

Figur	Beneunung	Unsiprache			
•	Jod	j			
I, am Ende	Caph	k, kh, ch			
5	Lámed	1			
🙇, am Ende 🗖	Mem	m			
am Ende	Nun	n			
	Ssámech	s 1)			
y	Ajin	Kehllaut			
D , am Ende F	Phe ·	թ , թ և			
L', am Ende	Zade	${f z}$			
	Koph	k			
	Resch	r			
*	Sin	\mathbf{s}			
*	Schin	sch			
ת	Taw	t, th			

¹⁾ f. umftehende Anmerkung 2).

Aussprache der Konsonanten.

Es hält natürlich äußerst schwer, die genaue Aussprache von Lauten einer Sprache zu figieren, die schon an zweitausend Jahre todt ist. Mehr oder weniger kounte man die hebräische Aussprache rekonstituiren unter Zugrundelegung hauptfächlich der verdienstvollen Arbeiten der Physiologen über Stimme und Sprache und der rituellen Tradition der Juden. Freilich ist die Aussprache der letteren allein feineswegs maßgebend, denn fast in jedem Lande sprechen die in demselben anfäßigen Juden das Hebräische abweichend von ihren Glaubensgenoffen anderer Länder aus. Man vergleiche 3. B. wie die Juden in Rugland, Polen, Deutschland, Franfreich, England 2c. Bebräifch lesen und man wird sofort zu der Überzengung gelangen, daß stets die betreffende Landessprache (Ruffisch, Polnisch, Dentsch, Frangosisch 20.) den hebräischen Dialett start beeinflußte. was ja übrigens auch a priori als sicher angenommen werden fann. Die relativ reinste Aussprache des Hebräischen, die mit dem noch lebenden Arabijchen mehr übereinstimmt, besitzen die Juden der Iberischen Halbinsel, und beren Aussprache bildet auch im großen und gangen die Bafis für Die Christen, Die dem Studium des Hebräischen obliegen.

Die Konsonanten.

guaj=	La	ut
מחתרה	b.	h=Qan bh gh dh h
7;		w s

ch

Bemertungen.

Jit als der griechische spiritus lenis anzusehen. Über die Aussprache dieser Buchstaben wird bei der

Begad-

kephat) nochmals die Rede sein.

Entspricht vollständig dem dentschen harten heLaut (spiritus asper der Griechen, wie in istopia = historia); am Schlusse Wortes erhält das den spiritus asper behaltende 7 einen Punkt. Darüber später ansführlich.

Wird auch als Botal o, a benutt.

Sanft wie das deutsche s im Worte jan jeln; am nächsten steht es dem griechischen dssta &; für Kenner des Russischen und Polnischen genügt der Hinveis auf die Buchstaben 3 (russisch) und de (polnisch).

Dieser Kehllaut ist völlig übereinstimmend mit dem griechischen y; auch die slavischen Sprachen wie die spanische besitzen ihn: x (russisch), eh (polnisch); im Deutschen tritt er nicht hart genug hervor, annähernd jedoch in den Wörtern Pracht, frachen, brach; der Deutsche thut am besten das griechische Wort yapiers reizen d auszusprechen, und der Kehllaut stritt deutlich hervor.

		9
Buch= stabe	Laut	Bemertungen.
2	t	Scharfes t; ist nicht mit n zu verwechseln.
,	j	Dentsches j.
ב	ch k, kh	Entspricht dem deutschen k und wird zuweilen aspiriert, nicht mit 7 zu verwechseln.
5	1	apriliar, maje mit p on betievajem.
<u>ت</u>	m	
2	n	
ם	\mathbf{s}	Das. bentsche ss ober s in dem Worte Smaragd; völlig identisch mit 😈 (s. unten).
ע		Jit ähnlich wie das K ein spiritus lenis; er ist der scharfe Kehllaut, gemildert durch einen g-Laut. In unserer phonetischen Bezeichnung werden wir ihn durch h darstellen.
Ð	p, ph, h	
Z	Z	Entspricht dem deutschen z, wenn letztes scharf arti- kuliert wird, völlig genau dem russischen ң in царь Zar = tsar.
P	k	scharf ausgesprochen, zum Unterschied von 🔿, das milder ist.
٦	${f r}$	Beim 7 unterscheiden wir eine härtere, palatale, und eine mildere, selten vorkommende, linguale, Aussprache.
שׁ	s	Das deutsche s vor einem Konsonanten oder ss wie in Slave, halsen; offenbar muß einmal ein Untersschied zwischen Wund (j. oben) bestanden haben, heute ist deren Aussprache identisch.
ぜ	sch	Das y ist seh ebenwertig, entspricht dem seha-Laut ber Slaven in (russisch), sz (polnisch); mit den slavisschen Sprachen hat die Hebräische den Reichthum an Zischlauten gemeinsam.
ת	t, th	Ist milder als das fast analoge 2.

Die Buchstaben תנד כפת.

Man saßt sie als vox memorialis (Denkwort) unter der Bezeichnung Begadkephat (Denkwort) auf; diese sechs Buchstaben haben eine doppelte Aussprache, eine milde (litterae aspiratae) und eine harte (tenues), als welche sie einen Punkt in der Mitte erhalten; dieser Punkt heißt dāgess. Die genannten Buchstaben repräsentieren sich also in solgender Gestalt:

die and.

aspiratae	tenues
Laut	Lant
¹) ⊐ = bh	⊃ = b
$\mathcal{I} = gh$	$\bar{a} = g$
7 = dh	$\bar{\eta} = d$
\supset = ch	5 = k
$5 = \mathrm{ph}$	5 = p
1) $n = th$	n = t

Die tenues stehen gewöhnlich im Anlant nach einer offenen Silbe.

Eintheilung der Konsonanten.

Nach den Organen, welche zur Hervorbringung der Konsonanten mitwirken, theilt man letztere ein in Lippen=, Ganmen=, Zungen=, Zahn= und Kehllaute, wie sie folgende Tabelle darstellt:

Übersichts = Tabelle.

Lippensaute labiales	Zahnlaute dentales	Zungenfause linguales	Gaumenfause palatales	Schffaute gutturales					
בומפ	וסששרצ	דטלנת	גיכק						
Alls vox memorialis folgendermaßen ausgedrückt:									
יַּסְשָׁרַצ בּוּמֵפּ		דּמְלֶנֶת	נִיכַק	אַחַהַע					

Wie bereits bemerft ist das resch Gaumen= oder Rehllant.

Gestalt der Buchstaben.

Wir haben im Alphabet geschen, daß fünf Konsonanten am Ende eine andere Gestalt haben (litterae finales), es sind dies das Caph, Mem, Nun, Phe und Zade, man bezeichnet sie zur besseren Memorirung als Chamnaphez.

Litterae dilatabiles.

Eine Eigenthümlichkeit der hebräischen Sprache ist, daß die Wörter am Ende nicht getrennt werden dürsen. Wenn ein Wort nicht mehr Plat auf der Zeile sindet, so wird es ganz übertragen; um aber in der vorhersgehenden Zeile keine Lücke zu lassen, die der Schönheit der Druckschrift Abbruch thäte, steht es frei, gewisse Endbuchstaden in der Form zu dehnen.

¹⁾ Die Juden der Jettzeit sprechen z wie v oder waus und n wie das deutsche f aus.

Es sind dies die Buchstaben 🗖 🦳 🔭 N, die man als vox memorialis zum Worte angles (Ahaltem) verbindet.

Vokale.

llnter den Konsonanten haben wir drei Buchstaben gesunden, denen man den Vokalcharakter beilegt; es sind dies Konnonantensant ist nicht genug prononciert, sie gelten daher als Vokalsbuchstaben, und bezeichnender Weise sind sie auch die Grundvokale K = A, = I und = U. Diese drei Vokalbuchstaben konnten natürlich nicht außereichen, sämmtliche Vokalsante auszuprägen, abgesehen davon, daß sie auch an Prägnanz nicht vollkommen sind. Die Rabbinen, welche nach dem Exis als die natürlichen Hüter des Gesehes und der heiligen Sprache (viges)

erschienen, waren daher bestrebt, die Deutlichkeit, die Bestimmtheit der Schrift durch Ersindung von Bokalen zu sichern; sie erledigten sich dieser Ausgabe, indem sie Vokalzeichen einführten, wobei sie aber die obigen Grundvokalbuchstaben beibehielten. Es kann keinem Zweisel unterliegen, daß die gelehrten Reuerer, welche etwa im 6. oder 7. Jahrhundert unserer Zeitrechnung ihr Werk aussührten, mit selkenem Verständniß und großer Gewissenhaftigkeit ihre Aufgabe erfüllten. Die seinsten Nüancen der Vokalisation wurden zur Darstellung gebracht, freilich ist zu berückssichtigen, daß die Aussprache des Hebräischen schon zur damaligen Zeit nicht mehr die klassische war.

Der Genius der hebräischen Sprache ersordert solgende lange Vokale: a, e, i, o, u, neben ihnen aber auch die entsprechenden kurzen ă, e, i, o, u. Diphthonge, wie sie die lateinische, griechische, die deutsche Sprache besitzt, kennt der Hebräer nicht, dagegen besitzt er Halbvokale wie man ihnen in den flavischen Sprachen begegnet. Die erdachten Vokals

zeichen repräsentieren sich daher in folgender Gestalt:

Die Namen der Vokalzeichen sind folgende:

(ā) 7 Kamets

(ĭ) - Chirek parvum

(ă) = Pathach

(ē) — Ssere

(ū) 🤚 Ssurek

(ĕ) 🔻 Ssegol

(ŭ) 😯 Kibbus

(ō) i Cholem

(i) ÷ Chirek magnum

(ŏ) 7 Kamets chatuph

Diese zehn Vokalzeichen können bei Konsonanten allein stehen, und dann hat man eine scriptio defectiva, oder sie stehen zusammen mit den Grundvokalbuchstaben &, und I, dann heißt man sie scriptio

plena. Zur Veranschaussichung der Vokalzeichen dienen die solgenden Konssonanten, die wir mit sämmtlichen Vokalzeichen und ihrer phonetischen Unssprache versehen:

$$\mathbf{b}ar{\mathbf{a}} = \mathbf{b}ar{\mathbf{a}}$$
 ۾ $\mathbf{b}ar{\mathbf{a}} = \mathbf{b}ar{\mathbf{a}}$ ۾ $\mathbf{b}ar{\mathbf{a}} = \mathbf{b}ar{\mathbf{a}}$ ۾ $\mathbf{b}ar{\mathbf{a}} = \mathbf{b}ar{\mathbf{a}}$ $\mathbf{b}ar{\mathbf{a}} = \mathbf{b}ar{\mathbf{a}}$ $\mathbf{b}ar{\mathbf{a}} = \mathbf{b}ar{\mathbf{a}}$

Es ist leicht, sich zu überzeugen, daß fast sämmtliche Vokalzeichen unter den Konsonanten stehen, ausgenommen γ und $\gamma=\bar{\alpha}$; das erste steht in der Mitte mit dem Vokalbuchstaben, das zweite links obershalb der Konsonanten.

Die Vokatzeichen, mit einer Ansnahme, die wir bald kennen ternen werden, werden nach dem Konsonanten ausgesprochen. Vokal im Anlaut ist im Hebräischen nicht bekannt, da in dieser Sprache keine Silbe mit einem Vokal aufängt.

Somogene und heterogene Vofale.

Den drei Grundvokalbuchstaben können verwandte (homogene) und nicht verwandte (heterogene) Bokalzeichen vorausgehen, im ersteren Falle bleiben die Bokale unausgesprochen, im letzteren Falle erhalten sie einen konsonantischen Laut, das 7 wird zu w. das ? zu j.

Homogene Botale und Botalzeichen: RA, E >E, I YO, U.

Mappik 7.

. Wenn das א am Ende eines Bortes als voller Konsonant, aussgesprochen werden soll, so erhält es einen Punkt, 3. B. אַבָּה, הַבְּאָ, הַבָּאָ

Difene und geichloffene Gilben.

Man nennt eine Silbe offen, wenn sie auf einen Vokal, ge-

Páthach furtivum, kamets und kamets chatuph (7, 7, 1).

Folgt auf einen heterogenen langen Bokal ein gutturaler Konsonant (Kausgenommen), so wird zwischen beiden ein Pathach eingeschaltet, das zum Unterschiede von den anderen Bokalen nicht nach, sondern vor dem Konsonanten ausgesprochen wird, wiewohl das Pathach unter setzterem steht, z. B. III = batuäch (sicher, sest, gewiß).

Wie wir gesehen haben, ist kamets gleichwertig a, kamets ehatuph dagegen o und doch haben beide unt ein Zeichen, eine für den ersten Anblick unbegreistiche Erscheinung, die indessen bald ihre Erklärung finden wird.

Halbvofale.

Die Konsonanten werden hänfig mit Zeichen versehen, welche wohl in einer früheren Veriode mehr prononciert waren, gegenwärtig aber nicht

viel mehr als eine orthographische Bedeutung haben, es ist dies ähnlich wie im Russischen mit dem harten und weichen 5 5. Eines dieser Zeichen ist Sswa, das so aussieht :

Das Sswa tritt als stummes (sswa quiescens) und hörbares (sswa mobile) auf; im ersteren Falle steht es am Schlusse, im zweiten am Unsfange der Silbe: אַבְרָהָם = abhrāhām (Abraham), בָּנָי = bní (mein

פֿטווי; in אַבְרְהָם ift ein sswa quiescens, in בּנִי cin sswa mobile.

In der Mitte des Wortes ist ein Sswa stumm, wenn der vorhergehende Vokal kurz, und hörbar, wenn letterer lang ist, mit anderen Worten, ist der vorhergehende Vokal lang, so gehört der Sswa-Buchstabe zur nachfolgenden Silbe. Wir stellen das sswa mobile in der Aussprache 'dar.

Das Sswa und die Gutturales.

Die Schwierigkeit der Aussprache bedingt es, daß ein Schwa unter einem Gutturalbuchstaben mit einem andern Vokalzeichen verbunden wird: ($\overline{}$ · $\overline{}$). Wir erhalten sodann folgende komplizierte Gestalt des Sswa $\overline{}$ · $\overline{}$ · $\overline{}$ · Sin so verändertes Sswa heißt sswa compositum, daß ursprüngsliche, allein stehende, sswa sim plex. Die Vokale erhalten alsdann die Bezeichnung Cateph vorgesett: Cateph kamets, Cateph segol, Cateph pathach. Wir stellen phonetisch daß sswa compositum dar: $\overline{}$ · $\overline{}$ ·

Die Buchstaben אחהער אוה אור א.

Zu beachten ist, daß die Gutturales fein Dagess dulden; als Ersatz für dasselbe wird das Vokalzeichen des vorhergehenden Konsonanten einer Anderung ausgesetzt. Man verwechsele nicht das Mappik im 🖪 mit einem Dagess.

Der Bofal, und das Bofalzeichen . (ī und i).

Das Bokalzeichen . ist lang: am Ende des Wortes, wenn ' folgt, oder wenn die letzte Silbe betont ist, ferner ist in der Mitte i lang, wenn kein Sswa oder Dagess solgt. Ein ' ist kurz (' ist dann Konsonant = j), z. B. Die = schāmajim.

Der hebräische Accent.

Der Accent in der hebräischen Sprache ist vorzugsweise auf der letzten Silbe, doch wird auch bei vielen Wörtern die vorletzte Silbe betont. Die betonte letzte Silbe heißt בַּלְרֵע — milră (betonte Ultima), die bestonte vorletzte Silbe Accente Baenultima).

Juterpunftion&Beichen.

Interpunktionszeichen im Sinne der occidentalen Sprachen sind im Hebräischen nicht vorhanden; dieselben werden durch Accente ausgedrückt, welche in trennende und verbindende zersallen.

Berbindende Accente (Distinctivi).

Berbindende Accente (Conjunctivi).

(unter der Tonjisse) A

Als Zeichen der Versabtheilung dient ein Kolon:, das befanntlich auch das Sswa-Zeichen ist. Man merke insbesondere die folgenden Interspunktionszeichen:

befindet sich am Schlusse des Sates (Sophpassuk);

bezeichnet bie Tonstelle und den Satzschluß (Silluk und Sophpassuk);

in der Mitte des Satzes zur Angabe des Schluffes und der

Tonstelle (Athnach).

Beispiel:

יָאָרָרָם כְּבֵדְ מְאָד בְּמִקְנֶּה בַּכֶּּסֶף וּבַזְּהְב: (wăbhrấm kabhéd mōd bmikněh băkěssěf uwă sāhābh).

Von außerordentlicher Wirkung für die richtige Betonung sind folgende zwei Zeichen – ! Makeph und Metheg. Das Makeph verbindet zwei Wörter in Hinsicht des Tones, das Metheg bezeichnet den Nebenton eines Wortes.

Bom Dagess (דֶנִשׁ).

Die Konsonanten, insbesonders die sechs litterae aspiratae

Laut schärser hervorzuheben; am gewöhnlichsten kommt, wie wir früher bemerkten, das Mappik in dem $\mathbb{Z}=h$ vor: \mathbb{Z} (phonetische \mathbb{Z} ar=stellung h).

über das Kamets und Kametschatuph.

Das Kamets, welches befanntlich aswertig ist, lautet wie o (hat also ben Kametschatuph-Laut): wenn es in touloger geschloffener Silbe

sich besindet; wenn es vor einem starken Dagess steht; wenn der nachfolgende Konsonant mittels eines Bindestrichs (Makeph) mit dem folgenden Worte vereinigt ist; vor einem sehwa, wenn die Silbe unbetont bleibt; hat diese aber ein Metheg (Zeichen des Nebentones τ) behält das Kamets den ā-Laut. Es folgt daraus, daß das Kamets nur in gewissen Fällen die Aussprache des Kametsehatuph erhält, daß letzteres daher nicht als selbständiges Vokalzeichen auftreten sann, sondern nur als eine Abart des Kamets, solgerichtig haben beide ein und dasselbe Zeichen τ

Der Buchstabe 7.

Das 7 ist Konsonant (w), aber auch in vielen Fällen Vokal (u), namentlich dann, wenn der konsonantische Laut der Euphonie Abbruch thun würde z. B. beim Zusammentressen mit einem andern w. Als Wort bedeutet 7 und; diese Konsunktion wird aber allein ebenso wenig ausgesprochen, wie das polnische oder russische w' (Präpositionen); sie erhält nur Geltung in Verbindung mit anderen Wörtern.

Tabellarische Darstellung des hebräischen Alphabets.

			Konsonanten						a g c	
Pokale	<u> </u>	Gutturales	Palatales	Linguales	Dentales	Labiales	Tennes	Aspiratae	Finalbud/fabe	Litterae dilatabiles
۲ ۲	 ⊤ Kamets u. Kamets-chatuph) ⁻ Pathach ⁻ (Zere) ⁻ (Segol) ⁺ (Chirek magnum) ⁻ (Chirek parvum)   (Ssurek) ȝ (Kybuts) ȝ (Cholem) 	* P T T	ス・コア	185ヵ5	ארשמם	חרמה	лагада	מארחשג	70-62	מתאתם

Vergleich des hebräischen Alphabets mit dem lateinischen und griechischen.

Es fällt zunächst in die Augen, daß die hebräische Sprache einen größeren Reichthum an Konsonanten hat als je eine der beiden flassischen Sprachen, auch mangelt ihr fein einziger fonsonantischer Laut derselben. Das V des Griechischen ist zusammengesetzt aus zund kann **vo** aus= gedrückt werden, dasselbe ist der Fall mit Z. Bemerkenswert ist, daß mit dem Griechischen und Lateinischen das Hebräische den gutturalen Laut zeh peigen hat; es ist serner hervorzuheben, daß die griechische Sprache in den S-Laut einen Finalbuchstaben besitzt. Daß im Hebräischen der spiritus asper und lenis gebraucht wird, ist wiederum eine der Analogien mit dem Griechischen. Was die Bokale betrist, so sind im Hebräischen die Hang ausgesprochen, dagegen mangelt es der hebräischen Sprache vollsständig an Diphthougen und Umlanten. Die griechischen al zi ol vi av zo ov, die lateinischen as und oe sind dem Hebräischen Im Hebräischen wird jeder Vokal für sich ausgesprochen.

Seseübungen.

Um dem Lernenden Gelegenheit zu geben, die gegebenen Unssprache= regeln praftisch einzunben, ihn überhaupt mit der Lefture des Hebräischen vollständig vertrant zu machen, haben wir die nachfolgenden Stücke mit einer phonetischen Bezeichnung verschen. Da aber das einfache mechanische Lejen zur Einübung der Aussprache leicht ermüdet, jo haben wir die ausschließlich als Ererzitien für die Aussprache bestimmten Lesestücke mit einer interlinearen wörtlichen Ubersetzung, ohne Rücksicht auf die deutsche Konstruftion versehen, wodurch das Verstehen jedes gelesenen Wortes und dadurch aller Übungen ermöglicht wird. Dieses Verfahren gewährt noch den Bortheil, daß der Lernende gleich an der Schwelle des Unterrichtes einen Begriff von der Eigenthümlichfeit der dem Decidentalen jo völlig fremden hebräischen Konstruktion erhält. Mit dem Fortschreiten in der Grammatif ist das häufig laute Nachlesen dieser Exergitien unter genauer Beobachtung der gegenüberstehenden phonetischen Aussprache von größtem Ruten. Nach dem Borgange Dr. Joh. S. Bater und des ausgezeichneten hebräischen Sprachsorschers M. Frank aus Paris haben wir für die Accentuation dieser Lesenbungen nur zwei Zeichen, die Bedentung für die Interpunktion haben, benutt, den Athnach (A), entsprechend dem deutschen Semi= tolon, zuweilen auch dem Kolon, und den Silluk cum sophpassuk (:T) entsprechend unserm Punft; natürlich ist auch das Makeph und Mappik (77, 77), die für den phonetischen Accent von größtem Werthe find, nicht unberncksichtigt gelassen. Dr. Bater hat in seinen Lesenbungen noch den Sakeph koton (1) als Interpunftionszeichen aufgenommen, während Frank den Metheg (T), den Rebenton, darstellt. Wir halten indeffen für Unfänger den Sakeph koton für überflüssig, dagegen den Metheg von Rugen, und zwar letzteren nicht sowohl der Betonung halber, als vielmehr deshalb, weil er von Wichtigkeit für die Vokalisation ist. Wie der Lernende bald sehen wird, sind komplizierte Perioden im Sinne der occidentalen Sprachen im Hebräischen jo gut wie nicht vorhanden. Es würde daher die Unwendung der zahlreichen Accente nur störend für die flare Unffassung der ersten Exerzitien gewirft haben.

Leseübung.

השַמַים אלהים ZC ברא Gott ' und die Himmel schuf Am Anfana ben ובהו תוחו auf und Finsterniß und öde wüste war Und die Erde על־פני אלהים מרחפת :המים Und es sprach dem Wasser schwebt Gottes und der Geist auf וַיִהִי־־אור: MIC Licht und es ward Licht es werde Und es jah אַלהִים בי־־־טוב Gott und es schied es gut war dem Lichte zwischen daß Licht אלהים Gott Und nannte der Finsterniß, und zwischen das Licht Abend und es ward Nacht nannte er Finsterniß und es ward יוֹם Tag Morgen

לְהַבְּּחָשׁ הְיָה עָרוּם מִכּל חֵיַּת הַשְּׂדֶה אֲשֶׁר lake distiger war Und die Schlange die des Feldes Thiere als alle listiger war Und die Schlange עַשְׂה (* יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל־ הָאִשְׁה אַּרְ־כִּי etwa denn dem Weibe zu nnd sie sprach Gott der Herr erschif

^{*)} Aus einer übertriebenen Superstition vermeiden es die Inden aller Länder, den Namen Gottes Jin' auszusprechen und lesen das Wort nicht J'hovāh, sondern danen Gottes Jin' auszusprechen und lesen das Wort nicht J'hovāh, sondern 'Adonāj. Da diese Aussprache einer uralten Tradition folgt, so werden wir sie mitangeben. Es sei uns bei dieser Gelegenheit gestattet, eine Erklärung für diese ausschliched Aussprache zu geben. Muthmaßlich hat dieselbe in vorrabbinischer Zeit nicht eristiert, dasur spricht die im ganzen rein phonetische Orthographie der hebräsischen Sprache. Es scheint uns dagegen sicher, daß die Nabbinen diese Aussprache eingeführt haben, und zwar aus solgendem Grunde: Bekanntlich haben sie oft viele Berbote erslassen, nicht weil die betreffenden Handlungen an sich ungesetzlich wären, sondern um

Phonetische Transskription.

- 1 B'rē_schíth bŏrá êlōhím ĕth hǎschāmájĭm w'ĕth hŏárĕts.
- 2 Whŏárĕts hājtháh thōhú wābhóhū w'chóschĕch 'al^pnéj thóm

wrúach êlōhím mrăchĕfĕth 'al^pnéj hămmájĭm 3 Wăjómĕr

êlōhím j'hī 'ŏr wāj'hī~'ór 4 Wăjár êlōhím

ěth^hāốr kĭ^tốbh wǎjǎbhdél êlōhím bējn haốr

ūbhējn hachoschěch 5 Wăjikrá êlohím lāór jom

w'lăchốschěch kốrā lấjlāh wăj'hī^érěbh wăj'hi^

bhókĕr jöm ĕchádh.

1 W'hănnāchásch hŏjáh ārúm mīkól chăjáth hăssādéh âschĕr ŏssáh j'hōwáh (âdōnáj) êlōhím wăjōmér ĕl^haïscháh ăf kí^

Borbengungen zu treffen, damit nicht andere Gesetzwidrigkeiten begangen würden; sie errichteten sozusagen Barrieren gegen die Sünde. Nun lautet daß siebente Gebot Moseß: "Du sollst den Namen des Herrn, deines Gottes nicht mißbrauchen; denn der Herr wird den nicht ungestraft lassen, der seinen Namen mißbraucht. "בשׁם" אֶת־שׁם לֹא יָבֶקה יְהוֹה אֵת אַשְר־יִשְׂא אֶת־שׁמוֹ לַשִּׁוֹא פּי לֹא יָבֶקה יְהוֹה אֵת אַשְר־יִשְׂא אֶת־שׁמוֹ לַשִּׁוֹא פּי לֹא יָבֶקה יְהוֹה אֵת אַשְר־יִשְׂא אֶת־שׁמוֹ לַשִּׁוֹא פּי לֹא יָבֶקה יְהוֹה אֵת אַשְר־יִשְׂא אֶת־שׁמוֹ לַשְׁוֹא יִ

Wenn es auch klar ift, daß ber Sinn des Gebots ein figurlicher ift, fo liegt boch die Annahme nahe, daß letteres den Rabbinen Anlaß gab, das Aussprechen des Namen Gottes (7177) ganz zu unterdrücken.

אָמַר אֵלהִים לא תאֹכְלוּ מִבּּל אֵץ הַגְּּן: des Gartens Bäumen von allen ihr follt nicht effen Gott fagte עץ־ בְּהָאָשֶּׁה אֶל־הַבְּהְשֶׁ מִפְּרִי עִץ־ אַל־הַבְּהְשֵׁ מִפְּרִי עִץ־ אַל־הַבְּהְשֵׁ מִפּרִי עִץ־ אַנּאָר אין אַשֶּׁר פֿאָנותונ שווו אַנּאָרָי הַאָּעָר אָנּאָרָי הַאָּעָץ אָשֶׁר פֿרי הָעֵץ אָשֶׁר הַבְּּרָי הַעִץ אָשֶׁר הַבְּּרָי הַעִץ אָשֶׁר הַבְּרָי הַעִץ אַשֶּׁר der des Baumes Aber von der Frucht dürfen wir effen des Gartens בְּתוֹדְּ־ הַנָּן אָמֵר אֱלהִים לא תאכְלוּ מִמֶּנוּ davon sollt ihr nicht effen Gott sagte bes Gartens in der Mitte תַּנְעוּ בָּוֹ פֶּן־הְמְתְוּן: בֹּיִאׁמֶר הַבַּחַשׁ die Schlange Da sprach daß ihr nicht sterbet ihn berühret und nicht אָל־־דְאִשְּהְ לֹא־מוֹת תְּמָתְרוּן: 5 כִּי יֹדֵעַ אֱלֹהִים כִּי daß Gott es weiß Denn ihr werdet feineswegs sterben Weibe zum בִּיוֹם אֲבָלְבֶם מִשֶּׁנּוּ וְנִפְּקְחוּ אֵינִיכֶּהְ eure Augen jo werden aufgethan davon daß ihr effet au Tage באלהים ידְעֵי שוֹב וָרָע: 6 וַתֵּרָא Und es sah und Bojes Gutes wissend wie Gott und ihr werdet sein רהוא בי שוב הָעץ לְמַאֵּכֶל וְכִי תַאַּוְה־הוּא er lieblich, und daß zum Essen ber Baum gut war daß das Weib וְגָחָמָד רָעִץ flug zu machen ber Baum und auserseben für die Augen (anzuseben) מַפַּרִיוֹ וַתּאַכַל וַתִּתָּן נַבּד־לְאִישָׁה ותקח ihrem Manne auch und sie gab und fie af von seiner Frucht und sie nahm עמָה וַיּאַכַל: זוַתִּפְּקַחְנָה עִינִי שְׁנֵיהֶם Beider die Ungen Und es thaten sich auf und er aß der mit ihr war תוֹלְעוֹ בִּי עִיְרְאָם הַהָּ <u>וְיִּרְעוֹּ בִּי עִיְרְאָם הַהְם רְּרְּבְּעוֹ הַהְם הַהְתְּלְּבְּעוֹ הוּשְׁלְּבְּעוֹ</u> ווחס sie flochten zusammen sie nachend waren daß und sie wurden gewahr ַנִיּשְׁמְעוּ לָהֶם הֲגֹּרְת: 8 נִיּשְׁמְעוּ Und sie vernahmen Schürzen sich und sie machten, Feigenblätter שֶּתר קוֹל יְהוָה שֱלהִים מִתְהַלֵּךְ בַּנְּן im Garten ber ging bes Serrn Gottes Etimme bie לְרוּחַ הַיָּוֹם וַיִּתְחַבֵּא הְאָדָם וְאִשְׁתוֹ und seine Fran der Mann und es versteckte sich des Tages in der Windkühle

W

āmấr êlohim lo thochlú mikól ets hăgán 🎸

gren

2 Wătốměr haïscháh ěl^hănnāchásch mipri ēts^ hăgấn nộchếl 3 Umipri hãéts âschér b'thoch hagán amár elohím lo thochlú miménnu w'lo thig'ú bo pěn tmůthůn 4 Wajóměr hannachásch ěl haïscháh lo móth tmuthún 5 Kī jödéa. êl ohím ki bjöm 'âchölchém mimménnű wniphk'chű 'ējnējchém wihjithém këêlōhím jō d'éj tōbh worá 6 Wătérě haïscháh ki tóbh haéts l'maachál w'chī thaawah hú lā'ējnájim w'něchmádh haéts lháskíl wätikkách mippirjó wáthochál wätitén găm'l'ischáh 'immőh wăjochál 7 Watippākāchnáh 'ejnéj sch'nējhém wăjēdh 'ú kī 'ējrummim hēm wăjithpru 'âléh thēnáh wājā'âssú lāhém châgoróth. 8 Wājischm'ú ěth^kól j'hōwáh (âdōnáj) êlōhím mĭthhålléch băgán lrúach hajóm wjithchabé haodám wischto

מָפְנֵי יְהֹוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ צִץ Und er sprach und ich versteckte mich bin ich nackend denn und ich fürchtete mich בי הגיר לף בי עירם אָהָה הַבּוּך־ הָעץ
שמחות etwa von dem du nactend bijt daß dir sagte wer
אָשֶר צוּיִתִיף לְבַלְתִי אָבְלִ־־ מִשֶּבּר אָבְלְתִי
אָבֶלְרַ־ מִשֶּבּר אָבְלְתִּי
אָבָלְתִי אָבָלִ־־ מִשֶּבּר אָבְלְתִּי
אָבָלְתִי אַבְלְתִי שׁנּיִחוּ מוֹ di dir befahl den der Herr Da sprach und ich af beredete mich die Schlange das Beib אָלהִים אֶל־־הַנְּחָשׁ כִּי עָשִׂיתָ זֹאַת אָרוּר אַמְּה beine Lebenstage alle follst du effen und Erde follst du gehen beinen Bauch רְבֵּין הָאִשֶּׁרֹת בִּינְךְּ רְבֵין הָאִשֶּׁרֹת בַּינְךְּ רְבֵין הָאִשֶּׁרֹת dem Weibe und zwischen zwischen dir will ich seine Und Feindschaft רוּבִין זַרְעָה הוּאַ אַ soll dir zertreten er ihrem Samen und zwischen deinem Samen und zwischen ראש וָאַתְּדה תְּשׁוּפֶנּוּ נָעָקְב: 16 אֶל־רָאִשְּׁה Frau Zur die Ferse wirst ihn beißen und du den Kopf mĭpnéj j'hōwáh (âdōnáj) êlŏhím bthōch ēts hăgán.

9 Wăjikrā j'hōwāh (âdōnắj) êlōhím ĕl^hāŏdám wăjómĕr lō
ăjếkāh. 10 Wăjómĕr êth^kōlchá schamắtī băgán
wăïrá ki^ējróm ānóchī waēchābhé. 11 Wăjómĕr
mī hĭgídh lchā kī ējróm ótāh hâmĭn^haéts
âschêr tsiwwithíchā lbhĭltí âchōl^mîménnū ŏcháltā.

12 Wăjốměr hāodấm hāïscháh âschér nathắtāh 'immōdấ
hī nāthnoh^llí mĭn^haéts wāōchél. 13 Wăjóměr
j'hōwáh (âdōnáj) êlōhím läïscháh māh^sốth āssíth wătōmér

hāïscháh hānnŏchásch hĭschschíánī wāōchél. 14 Wăjōmḗr j'hōwáh (âdōnắj)

êlohím êl^hannochásch kī assítha soth arúr atáh

mikolhabhemáh umikol chajáth hassadéh 'alh

gchonchá theléch w'ophár tochál köl jméj chajécha.

15 Wējbháh āschíth bējnchá ūbhéjn hāïscháh ubhéjn sărâchá ubhéjn sărâh hū jschūphchá rōsch wă'táh tschūphénnū akébh. 16 Ĕl^haïscháh

deine Schmerzen ich werde stark mehren sprach er Kinder wirft bu gebären mit Schmerzen und beine Schwangerschaftsleiden ئېشراتلا ألاي ،ئېشرüber dich foll herrschen und er sei dein Harren den Mann und auf שַׁמַעָּהָ . אָמַר בִּי deines Weibes der Stimme du hast gehorchet weil sprach er Und zu Abam אַשָׁר צְוִיתִיךְּ מור הַעִץ wie folgt ich dir gebot davon dem Baume von und du afest לא תאכל מִפֶּגָנּי אֲרוּרָה הָאֲדְמָּדִה netwegen die Erde verflucht sei davon du sollst nicht essen בְּעִצְּבוֹן הִאבֶלֶנְה פֹל יָבֵי חַיֶּיוְךּ: 18 וְקוֹיץ Und Dornen dein Lebenlang all follst du dich davon nähren mit Rummer הַצְמִיחַ אַת־־עשב הַשַּׂדֵה: des Feldes Arant das und du follst effen dir foll sie tragen und Disteln תּאָבַל du wiederkehrest bis Brod sollst du effen deines Angesichts Im Schweiß אֶל־הָאֵדְמָה כִּי בִּשֶּנְה bist du Erde denn bist du genommen von ihr denn Erde בּיִקְרָ**א** ב: 20 בּיִקְרָא den Namen Adam Und nannte follst du zurückkehren Erde und zur פּי הָוּא הְיְּתָה אֵם פָּל[ַ]--חְי: Lebendigen alles die Mutter ward sie denn Eva seiner Frau אֱלֹהִים לְאָדָם ריעש 21 Röcke und seiner Fran Abam Gott der Herr Und es machte עור ויַלְבִּשֵׁם: 22 וַיּאֹטֶר יִרוָּה אֱלֹהִים ה Gott der Herr Und es sprach und bekleidete sie von Fellen מוב כאחד ממנו und Bofes Gutes zu erkennen von uns wie Giner wurde der Mensch vom Baume auch und greift seine Sand streckt er aus vielleicht und nun

amár harbáh arbéh itsbhönéch

whēronéch b'étsebh teldhí bhaním

w'ěl 'ischéch t'schükāthéch w'hū jimschal bách.

17 Ŭlodám āmár kī schāma tá ľkol ischtěchá

wătochál mĭn^hāéts âschér tsĭwwīthīchá lēmốr

lö thöchál mimménnű arűráh haadomáh ba'abhűrécha

b'itsābhon tochâlénnāh kol j'méj chajéchā. 18 W'kots

w'dhardar tatsmíach lach w'achalta eth 'éssebh hassadhéh.

19 Bsē'áth 'apějchá tóchál léchěm 'adh schubhchá

ěl hā adhomáh kī mimménnāh lukáchta ki ophár 'átáh

w'ěl^ŏphár tāschúbh. 20 Wăjikrá hāŏdám schēm

'ischtő ehawwah kī hī hajthah em köl-ehaj

21 Wăjă'áss j'hōwáh ('âdōnáj) 'èlōhím l'ŏdám ūl'ischtō kŏthnóth

'ör wajálbischém. 22 Wajómer j'howáh ('âdonáj) 'elohím hen

hão dám hojáh k'áchádh mumménnu ladáath töbh worá

w"ătấh pěn jischlách jādó w'lākách găm mēéts

des Lebens

עלרי בְּנִיתִי בְּלִר בְּנִיתִי שְׁבָּה שֶּׁחָתְת וּוֹחֵלֵי בְּנִיתִי בְּנִיתִי בְּנִיתִי בְּנִיתִי בְּנִיתִי בְּנִיתִי בְּנִיתִי בְּנִיתִי בְּנִיתִי בְּנִיתְי שִּׁבְּרִי בִנִיתְיְאָאוּ בּיִתְי שִּׁבְּרִי בַּנְיְתָי בְּנִיתְי שִׁנְעִר בּאָרי בְּנִיתְי שִׁנְעִר בַּאָרי בּאָרי שִׁנְעִר בַּיִּתְי שִׁנְעִר בַּיִּתְי שִּנְעִר בַּיִּתְיה בְּאָרי בִּיִּתְיה בְּאָרי בִּיִּתְיה בְּאָרי שִׁנְעִר בַּיִּתְיה בְּאָרי שִׁנְעִר בַּיִּתְיה בְּאָרי שִּנְעִר בְּיִבְּיִר בְּנִיתְיה בְּאָרִי שִּׁנְעִר בְּיִבְּיִר בְּיִבְיִיה בְּאָרִי שִּׁנְעִר בְּיִתְיה בְּאָרִי שִּׁנְעִר בְּיִרְיה בְּאָרִי שִּׁנְיר בְּיִרְיה בְּאָרִי בְּיִרְיה בְּאָרִי בְּיִרְיה בְּיִבְּיה בְּאָרִי בְּיִרְיה בְּאָרִי בְּיִבְּיה בְּיִבְיה בְּיבְּיה בְּיבְרִיה בְּיבְרִיה בְּיבְרִיה בְּיבְיה בְּיבְרִיה בְּיבְרִיה בְּיבְרִיה בְּיבְיה בְּיבְרִיי בְּיִבְיה בְּיבְרִי בְּיבְיה בְּיבְרִיה בְּיבְרִיה בְּיבְּיה בְּיבְיה בְּיבְרִיה בְּיבְיה בְּיבְרִי בְּיבְיה בְּיבְרִיה בְּיבְיים בְּיבְיה בְּיבְיים בְּיבְרִיי בְּיִבְייִים בְּיִבְייִים בְּיבְייִים בְּיִבְייִים בְּיִים בְּיבְייִים בְּיִים בְּיבְייִים בְּיִבְּייִים בְּיִים בְּיבְּיִים בְּיבְייִים בְּיִבְייִים בְּיִבְיים בְּיִבְייִים בְּיִיבְייִים בְּיִבְייִים בְּיִבְייִים בְּיִיבְייִים בְּיִבְייִים בְּיִיבְייִים בְּיִבְייִים בְּיִבְייִים בְּיִיבְייִים בְּיִיבְייִים בְּיִבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְּייִים בְּיבְייִים בְּיבְייִבְייִים בְּיבְייִּים בְּיבְּיבְּיים בְּיבְּייִים בְּיבְּייִים בְּיבְייִים בְּיבְּיבְיים בְּיבְייִבְּייִים בְּיבְּיבְּייִים בְּיבְּיבְייִים בְּיבְייִים בְּיבְּייִים בְּיבְּייִים בְּיבְּייִים בְּיבְּייִבְּייִים בְּיבְייִים בְּיבְּייִים בְּיבְּייִים בְּיבְּיבְיי בְּיבְייִים בְּיבְּייִים בְּיבְּייִים בְּייִיבְּייִים בְּייִייְיים בְּיבְייִייְיי בְּיִיְיְיִייְייִים בְּיב

hặchajím w'āchál wācháj l'olám. 23. Wăj'schăll_ché_hū
j'hōwấh ('âdōnấj) 'êlōhím mígăn''édhěn lă'âbhód êth'haâdŏmấh
âschér lŭkkách mischám. 24 Wăjghárĕsch êth'haŏdấm
wăjăschkén mikkéděm l'găn'éděn ěth'hākrŭbhím w'ēth lấhāth
hặchĕrébh hāmmithpéchěth lischmór ēth'dérěch ēts
hặchājím.

- Wăj'hí chỏl^hoárĕts ssŏpháh 'ĕchấth ūdbhārím
 'âchādím. 2 Wăj'hí b'nŏss'ám mĭkkédĕm wăjĭmts'ú
 bhĭk'áh b'érĕts schĭn'ár wājéschbhū schām.
- 3 Wăjōm'rú 'īsch ĕl^rē'éhū hábbāh nilb'náh l'bhēním
 w'nĭssr'pháh lĭssrēpháh wāt'hí lāhém hǎll'bhēnáh l''ábhěn
 w'hǎchēmár hŏjáh lāhém lāchóměr. 4 Wǎjōm'rú hábhāh
 nĭbhnéh^llánū 'īr ŭmĭghdál w'rōschó
 bhāschāmájim w'nā'âssĕh^llánū schēm pěn^
 nāphúts 'āl^p'néj chŏl^hŏ'árěts.

לִרְאוֹת אֶת־הָעִיר וְאֶת־־הַפִּגְּדְּלֶ יָהנְה Thurm und den Stadt die zu sehen Gott Und da stieg nieder אַשֶּׁר בְּנֵר בְּנֵי הַאָּרְם: 6 וַיֹּאִשֶּׁר בְּנֵר בְּנֵי הַאָּרְם: 6 הֹן הוֹה הֹן siehe Gott Und es sprach die Menschenkinder banten die וֹשִּׁפַרה אַחַת לְּכְּלָּ יהוַה רַעָהוּ : צ וַיְּבֶּץ 8 jie Gott Und da zerstrente des andern die Sprache על-פְּנֵי כָּל--הָאָרֶיץ וַיִּחְדְּלוּ לְבָנת die Stadt, zu bauen und sie hörten auf Erde die ganze über ַבְּבֶל ׁ בִּי־־שָׁבוּ ׁ בָּבֶל ׁ בִּי־־שָׁבוּ ׁ בָּרָל ׁ בִּי־־שָׁבוּ Bott verwirrte dort denn Babel ihr Namen heißt Deshalb שַׁפַת בָּל־־הָאָרֶץ וּמִשְׁם יְהוֹדְר שׁל-פְּגֵי בְּלַ־־הָאָרֶץ: שׁל-פְּגֵי בְּלַ־-הָאָרֶץ: על-פְּגֵי בְּלַ--הָאָרֶץ: על-פְּגֵי בְּלַ--הָאָרֶץ: Erde die ganze über

Die hebräische Aus-

Die jetzige Aussprache der Juden, mit Ausnahme derer der Iberischen Halbinsel, weicht, wie bereits bemerkt, wesentlich von der obigen christlichen ab. Es dürfte vom Auten sein, im Nachsolgenden dieselbe zur phonetischen Anschauung zu bringen, wobei als selbstverständlich bestrachtet wird, daß in den verschiedenen Ländern sich noch Dialekt-Eigensthümlichkeiten geltend machen. So sprechen die russischen Juden das Hebräische anders als die polnischen, diese wiederum anders als die östersreichischen, deutschen ze. Im Ganzen und Großen ist aber im Nachs

5 Wajérědh j'howáh ('âdonáj) lĭr'óth ěth hā'ír w'eth hammighdál

âschếr bănú b'nēj hāodấm. Wăjómer j'howáh ('âdonáj) hen

'ēm 'ěchádh wssopháh 'acháth l'chullám w'sěh

hachillam la'assoth w''atah lojibatser mehem kol

âschér jāsmű lă'âssốth. 7 Hábāh nērdháh

w'nābhláh schām ss'phothám âschér lo jischm'ú 'īsch

sspháth re éhū. 8 Wájáphěts j'hōwáh ('âdōnáj) 'ōthám mĭschám

'ăl^p'néj chŏl^hŏárĕts wăjăchd'lú lĭbhnốth hā'ír.

9 'Ăl^kén kārā schmāh babhél ki^schām bālíl j'hōwāh ('adonāj)

ssphath kölhoáréts umischám héphitsám j'howáh ('adonáj)

'àl^p'néj kŏl^hŏárĕts.

sprache der Juden.

folgenden die jüdische Aussprache zum richtigen Ausdruck gebracht. Wir schicken voraus, daß die nicht dagessirten Buchstaben I, I, D und I wie w, eh, f und ss ausgesprochen werden. Die Bokale haben theilweise eine andere Bedeutung; so lautet T stets wie o, I wie a, wie i, wie ei, wie e und s wie eu. Zwischen Kamets und Kametschatuph wird kein Unterschied gemacht, wie überhaupt die Nuancirung der Bokale keine streng prononcierte ist, woran nicht zum wenigsten das Manierierte vieser Borbeter und Spnagogal-Kantoren schuld ist.

Sefenbung.

לוֹגִי <u>ויי</u>קח איש מבית und er nahm Levi vom Hause ein Mann Und es ging hin רַאשׁרה 2ותהר 2ia. einen Sohn und es gebar das Beib Und es ward schwanger Levi's Tochter בי־־טוב הוא וַתִּצְפָּנֵהוּ שָׁלשַׁה אתו Monate drei und sie verbarg ihn er ist schön daß ihn und sie sah עוד הצפינו ותקח־ תבת ein Raftlein für ihn und sie nahm ihn verbergen mehr Und sie konnte nicht בחמר ובופת ותשם וַתַּחָמַרַה בה את־ bas darin und fie legte und Bed mit Lehm und verklebte es von Rohr :על־שַׂפַת הַיִּאָר בסוף Und es stellte sich des Flusses Ufer am in das Schilf und fie legte es Rind לָרָעָרה מַה־ יַּעְשֵׂה mit ihm geschehen werde was zu ersahren von Terne seine Schwester פַרעה בת־ ותרד ז Fluffe im um zu baden Pharao's die Tochter Und da ging hinunter הְלְכֹת עַל־־יֵד הַיְאָר ותרא bas und da jah fie des Flusses Ufer am gingen und ihre Jungfranen ֿוַהִשָּׁלַח אֶת־־אֲמְתָה בתוך הסוף und ließ es holen ihre Magd und fie fandte Schilf im Raftlein ַנְתָּפָתַּח וַתִּרָאָהוּ אֶת־־הַיֶּלֶד וְהָגֵּדְה־ 6 וַתְּבָּתַ bas Anäblein und siehe Anäblein das und sie fah und sie öffnete es וַתַּחָמל עָלָיו וַתּאֹמֶר הַעברים der Hebräer von den Kindern Und sie sprach es und sie bemitleidete weinte זַר: זוַתאמר אחתו joll ich hingehen Pharao's Tochter zur seine Schwester Und da jagte ist es וָכַרָאתִי לָךְ אִשֶּׁה מֵינָגַקת מִן־ הַעִברִיִּת und daß fie fauge den Sebraerinnen von eine Umme dir und rufen אָת־־הַיָּלֶר: 8 וַתּאֹמֶר־ לַה בת־ פרעה לו gehe hin Pharao's die Tochter ihr Und da jagte Kindlein das

Phonetische Transskription.

- 1 Wajéilech īsch mĭbéiss leiwí wajĭkách ess?
- bass^leiwí. 2 Watáhar hoischó watéiled bein
- watéire eusséu ki téuw hu watizpnéihu schleuschó jrochím.
- 3 Wleu^jochló eud hazfinéu watikach^léu téiwass
- géume watachmró wacheimór uwasófess watóssem boh ess?
- hajéled watóssem bassúf al^sfáss hajéur. 4 Wateissatzáw
- acheusséu meirochéuk ldeió ma^jeiossé leu.
- 5 Wateiréd bass paréu lirchéuz al hajéur
- wnaareussého heulchéuss al jád hajéur watéire ess
- hateiwó bsseuch hossúf watischlách essamossóh watikochého.
- 6 Watiftách watiréihu ess^hajéled whinei^náar
- béuche watachméul olów watéumer mijaldéi hoiwrím
- se. 7 Watéumer acheusséu cl^bass^paréu haeiléich
- wkoróssi loch, ischó meinékess, min hoiwríjeuss wsseiník
- loch ess^hajóled. 8 Wateumer^lóh bass^ paréu léichi

ַבְּעַלְמָה וַתִּקְרָא אֶת־־אֵם הַיְּלֶד: Da sprach des Kindes Mutter die und sie rief die Jungfrau da ging בַּת־ פַּרִעה הֵילִיכִי אַת־הַיֶּלֵד הַוָּה und fänge dieses Kind nimm Pharao's die Tochter אָתֵן אֶת־שְׂבָרֶךְּ וַתְּקַח הַאִשַּׁה die Frau da nahm deinen Lohn werde geben und ich mir es 10 וַיּגְדַּל ותבאהו וַתניקהו: und sie brachte es das Rind Und es wurde groß und säugte es das Kind פַּרעה וַיִיהִי־ לְה und sie nannte zum Sohne ihr und war Pharao's der Tochter שָׁמוֹ משַׁה, וַתּאֹמֵר כִּי מו־ dem Waffer aus weil denn fie sprach Moses seinen Ramen משיתהו:

ich ihn herausgezogen habe.

נְהַרוֹת בָּבֶל שָׁם יָשַׁבְנוּ נַבּם־־בָּבִינִוּ weinten und sagen wir dort Babylons den Bächen Un בְּזַבְרֵנוּ אֶת־צִיּוֹן: 2 עַל־ עֵרְבִים בְּתוֹבְהָ חְלִינוּ hingen wir dort Nn die Weiden 3ions wenn wir gedachten בּנְּרוֹתִינוּ: 3 בִּי שָׁם שְׁאֵלְוּנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבְרֵי־שִׁיר Lieder unsere Unterjocher baten uns dort Denn unsere Harfen הֹמְחַרִּי שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיְיוֹן: 4 אֵיךְ Wie Zionslieder uns singet frohen Gesang und unsere Berächter אֶת־שִׁיר יְהֹנְה עַל אַדִּמַת נַכָּרְ: fremden Lande im Gottes das Lied sollten wir singen יִרוּשַׁלַם הַשְׁבַּח meine Rechte (Hand) so werde vergessen Jerusalem ich vergesse dich Wenn לשוני לָחָכִּי אָם־ לֹא אַזַּכַּרְכִי ich beiner nicht gedenke wenn an meinem Ganmen meine Zunge Es klebe אָעַלֶּד־ אֶת־יְרוּשָׁלַם עַל ראשׁ an den Gipfel Jerusalem bringen werde wenn ich nicht

meiner Frenden.

wateiléch hoalmó watikró ess^éim hajóled. 9 Watéumer loh bass^paréu heilíchī ess^hajéled hazé wheiníkíhu li w'aní eteín ess^schoréich watikách hoischó hajéled watnīkéihu. 10 Wajígdál hajéled watwieihú lwass^paréu wajhī^lóh lwein watikró schmeu meusché watéumer ki min^hamájim mschīssíhu.

- 1 Al^naharéuss bowél schom jóschawnu gam^bochínu bsochréinu ess.^zijéun. 2 Al arowím bsseichóh tólinu kineureusséinu. 3 Ki zchom scheilúnu scheuwéinu diwrei^schír wsseuloléinu ssimchó schíru lónu mischír zijéun. 4. Eich nóschir ess^schír adeunáj al admáss neichór.
- 5 Im~eschkocheich jruscholójim tischkách jmini.
- 6 Tidbák lscheuní lchikí im`léu eskréichi im`léu áale ess`jruscholájim al réusch ssimchossi.

Die hebräische Kursivschrift.

Es ist nicht ohne Interesse, die jüdische Kursivschrift, das sogenannte Jüdisch-deutsch, kennen zu sernen, mit der wir nachfolgend den Lernenden vertraut machen.

Das Allphabet.

Die Buchstaben in den Klammern sind die fünf Endbuchstaben (litterae finales).

Vokale und Diphthongen.

 $a=\mathfrak{n};\ e=\mathfrak{x};\ i=\mathfrak{r},\ \mathfrak{n};\ o=\mathfrak{p};\ u=\mathfrak{l};\ ei=\mathfrak{r};\ eu=\mathfrak{r};\ ie=\mathfrak{p};\ ie=\mathfrak{p};\ au=\mathfrak{l};\ ii=\mathfrak{p};\ ii=\mathfrak{p};\ ii=\mathfrak{p};\ ii=\mathfrak{p};$

Seseübung.

ש טודי כלי א א ע כ. פֿויסט איט דעס פודע? הערמיינטרעטענד.

תוים ט: תערומסטען המב' מיך תעוד מונד מויען. דימ מיינע טיעפע נמכט בעדעקט, איט מהמכגספֿמָלונעם הייוֹ'גען גרויען מין מונז דימ בעסס'לע זעעלע וועקט. ענטטומשען זינד כון וויודע טריעבע, איט יעדעק מונגעטטיאען טהון: עם רעגעט זיך דימ מענטענליעבע, דימ ליעבע גמטטעם רעגט זיך מן. זיים כוהיג פודעו! רעננע ניבט הין מונד וויעדער! ? או דער שוועללע וואם שנמבערסט דומ היער לעגע דיך הינטער דען מַבֿען ניעדער, איין בעמטעם קימטען געב' חיך דיר. ווימ דומ דכויסען מויף דעם בערגיגען וועגע דורך רענוען חונד טפרינגען ערגעטלט חונם החסט, זְטָ כימם כון מויך פֿמַן מיר דימ פפֿועגע, מוֹם מיין וויווקמואענער שטיווער גמסט. מך, ווענן מין מונזערער ענגען לעווע
דימ ומאפע פֿריינדויך וויערער ברעננט,
דימ ומאפע פֿריינדויך וויערער ברעננט,
דימנן ווירד'ט מין מונזערס בוזען העווע,
מיס הערלען, דמט זיך זעובער קעננט,
פֿערנונפֿט פֿענגט וויעדער מן לו טפרעכען,
מונד המְפֿפֿנונג וויעדער מן לו בויה'ן,
אמן זעהנט זיך נמך דעט ועבענט בעכֿען
מין! נמך דעט ועבענט הין.
מין! נמך דעט ועבענט קוועווע הין.

געטריעבען שטעהט: חיס מכּחנג וומר דמז "וומרם!"
היער שטמק' חיך שמן! ווער הילפט איר ווייטער פֿמרט?
מיך קחנן דמז וומרט זע המך מונאמגליך טעטלען,
מיך אום עם מנדערם מיבערזעטלען,
ווענן מיך פֿמַס גייטט רעכט עלייכטעט בין,
געטריעבען שטעהט: חיס מנפֿמנג וומר דער זינן,
בעדענקע וומהל דימ ערסטע ליילע,
דמס דיינע פֿערער זיך ניכֿט מיבערמיילע!
דמט דער זינן, דער מלעם ווירקט מונד טמפּפֿט?
מיזט עם דער זינן, דער מלעם ווירקט מונד טמפּפֿט?
דמך, מוך מינדעם מיך דיעזעם ניעדערטרייבע,
שמן וומרנט איך וומם, דמם מיך דמביימ ניכֿט בלייבע
שין וומרנט איך וומם, דמם מיך דמביימ ניכֿט בלייבע
מונד טריבע געטרמםט: מים מנפֿמנג וומר דימ ט המט!

Die Redetheile (הַלְבֵי הַהַבּוּר).

Alle Wörter der hebräischen Sprache werden eingetheilt in acht Redetheile:

Şauptwort — Substantivum (ロッ).

Gigenschaftswort — Adjectivum (תאר השם),

Fürwort — Pronomen (בנרי הַשָּׁם).

Beitwort — Verbum (בַּעַל).

Umjtandśwort — Adverbum (תַּאַר הַפַּעַל).

Berhältnißwort — Präposition (מַלַת הַיַּחַם).

שנות בחבור) Bindewort — Conjunction (מַלַת בחבור).

פונית הקריאה (מלת הקריאה).

Wie wir sehen, ist im Hebräischen ebensowenig wie im Lateinischen ein Artifel vorhanden, indessen besitzt erstere Sprache ein Mittel, einen bestimmten Gegenstand zu bezeichnen, indem dem Nomen ein I vorgesetzt wird, worauf der solgende Konsonant ein Dagess erhält; dieses I nennt man das I demonstrativum, z. B. III Greis, IIII der Greis, der Hing.

Das Hauptwort. — Nomen (Dy).

Das Hauptwort bezeichnet einen wirklichen (konkreten) ober ges dachten (abstrakten) Gegenstand, z. B. nin (das Haus), ydd (die Pflanze),

— fonfret, הְבְּרָהְ (Weisheit), הְבוּנָה (Verstand), הְבוּנָה (Stärfe)

Die Substantiva werden eingetheilt in 1) Eigennamen (nomina propria), 2) Gattungsnamen (nomina apellativa) und 3) Sammelnamen (nomina collectiva). Beispiese:

יַעַקב, יִּצְרָהָם nomina propria.

אָרֶם (Menid), סום (Pierd), עיר (Stadt): nomina apellativa.

יַעַר (ֈֈ ๒๓๒), יַעַר (אַפּוּר), מְקְנֶה (צוֹפּה): nomina collectiva.

Bei den Substantiven sind zu beachten:

Beschstecht (genus), Zahl (numerus) und Fall (casus). Das Gesschlecht ist im Hebräischen zweisach: männlich (masculinum جَبِّ) und weiblich (femininum جَبِّ). Ein sächliches Geschlecht (genus neutrum) giebt es im Hebräischen nicht, wohl aber sinden sich mehrere substantiya communia.

3ur Erfennung des Geschlechts dient bei Personen die Bedeutung, bei Sachen hält es viel schwieriger, da bestimmte Endungen (wenige Aussnahmen für das weibliche Geschlecht abgerechnet) nicht vorhanden sind, die zur Unterscheidung des Geschlechtes dienen. (Wir wissen, daß alle Substantiva auf Konsonanten ausgehen.) In diesen Fällen muß es der Übung überlassen werden, das Genus zu bestimmen. Davon später eingehend. Im Sebräischen hat man drei Zahlen: Singular, Plural und Dual; setztere Zahl dient zur Bezeichnung von paarweise zusammenhängenden Gegenständen wie vir Hände, vir Hugen, vir zwei Tage.

¹⁾ Das & leidet befanntlich fein Dagess; es findet daher beim , Botal- änderung ftatt.

Wie aus den obigen Beispielen hervorgeht, ist die Dual-Endung Di, was übrigens nicht hindert, daß auch andere Substantiva im Plural dieselbe Endung erhalten, z. B. Din Wasser, Gewässer.

Viele Substantiva, zu denen insbesondere die meisten Stoffnamen gehören, werden nur im Singular (singularia tantum), andere nur im Plural (pluralia tantum) gebraucht.

Beispiele: sing. t: אָמֶשׁ bas Gold, בְּנִים bas Mehl, שַּׁמֶשׁ bie Sonne; pl. t: שַׁמֵים der Himmel, בּנִים bas Gesidht.

Die Singularendung für das Femininum.

Für das Genus der Sachnamen merke man, daß die Namen der Flüsse, Meere, Völker, Gebirge, Metalle und Monate männlich sind; das Femininum hat indessen mehrere bestimmte Endungen, und zwar: 7, 7, 7, 7, 7, ferner sind Femininum die Namen der Länder und Städte.

Über die Pluralendung.

Die Endung des Masculinum ist größtentheils דִים, die auch desettiv ם יסיד, die auch desettiv בים, die Reichen, אָבִינִים der Reiche, קְצִינִים die Reichen, בְּבָרִים שׁ der Arme שׁ אֶבְיוֹן das Wort — בְּרִינִים שׁ שׁפִינִים שׁ מֹשׁ שׁבִיוֹן die Worte.

Die Plural-Endung für das Femininum ist ni- wenn der Sinsgular auf n - und n - dagegen nie wenn er auf no- und niegeht.

שפּוֹנְדְּבוֹר : שׁפּׁנְדְּבוֹר שׁ שׁפּּׁנְדְּבוֹר שׁ שׁפּּׁנְבְּר שׁ שׁפּּׁנְבְּרָה שׁפּּׁנְבְּרָה שׁפּּׁנְבְּרָה שׁפּּׁנְבְּרָה שׁפּּׁנְבְּרָה שׁפּּׁנְבְּרָה שׁפּּׁנְבְּרָה שׁפּּׁנְבְּרָה שׁפּּׁנְבְּרָה שׁפּּׁנִינות — wönigreiche.

Man begegnet hebräischen Wörtern, die im Plural ein anderes Geschlecht haben als im Singular: שבורה die Biene, weiblich, ist im Plural mänulich, ווערים לבורים, umgefehrt בורים der Ort, die Stelle, mänulich, hat eine weibliche Plural-Endung מקומות die Orte, die Stellen.

Mehrere Substantiva haben eine doppelte Plural-Form, die männliche ים und die weibliche או הוא לבל die Seele hat בְּשִּׁים und tie weibliche אות בְּשִּׁים nnd בּשִּׁים die Seelen.

Daß der Dual die Endung Di- hat, ist bereits bemerkt worden. Hebräische Sprachlehre.

Die Deflination des Hauptwortes.

Im Lateinischen und Griechischen, sowie in anderen occidentalen Sprachen wird die Deklination des Nomen durch Rasus bewirkt, nicht so im Hebräischen, das eine eigenartige Form für das Verhältniß der Haupt-wörter hat. Nehmen wir ein Substantivum, als אַרְיִי die Furcht. Wie werden wir nun die Furcht des Hinmels ausdrücken? יַרְאַר שָׁבִיים : das Grundwort verändert das אָרִי in אַר, יאָר ווּשִּיים : Ernte — Weizenscrute: אָרָי וְשִׁיִּים, hier ist der Bokal → in Sswa verwandelt worden; im Plural werden die Buchstaben und die Bokale des Grundwortes verwandelt, 3. B. בֵּלִים (Haral werden die Buchstaben und die Bokale des Grundwortes verwandelt, 3. B. בָּלִים (Sausgeschirre — Gesichirre des Hauses), בַּנִי בֵּיִר — "Είμιτε des Hauses), בַּנִי בַּיִר — "Είμιτε des Hauses), בַּנִי בַּיִר — "Είμιτε des Hauses), בַּנִי בַּיִר — "Είμιτε des Hauses, Hauses" (Sühne des Hauses, Hauses)

Ubweichend von den occidentalen Sprachen wird im Genitiv nicht das Bestimmungs- sondern das Grundwort slettiert. Mitunter dient auch das Relativpronomen zich welches, um den Genitivcharafter auszudrücken, die interessanteste Bildung des Genitivs ist aber durch die sogenannten Pronominalsufsige gegeben, zu deren Verständniß wir nunmehr

die Fürwörter erläutern wollen.

Die Fürwörter Pronomina (הַבְּנּרִיִים).

Die Fürwörter dienen dazu, um an Stelle der Hauptwörter gesetzt zu werden; man theilt sie ein in persönliche (Personalia), zueignende (Possesiva), hinweisende (Demonstrativa), fragende (Interogativa), beziehende (Relativa) und unbestimmte (Generalia). Uns beschäftigen zusnächst die persönlichen Fürwörter, welche für die Deklination der Substantiva von aussichlagender Bedeutung sind.

Wie bei den Substantiven unterscheiden wir bei den persönlichen

Fürwörtern Zahl, Geschlecht und Person.

Personalia).

Sing.	Masc. und Fem. (ידי id) (ידי id)	Masc. 기구환 du Nam er	Fem. (丙二) 真整 bu (ウ) 真原 (万寸)
Plural.	שׁנַחְנרּ (יברּ) wir (יברּ	נים) אָנּיּ (ב) אָנָּים װּנּ (ב)	ان ازه (ا) الله الله الله الله الله الله الله ال

Diese Pronomina können selbständig gebraucht werden (Pronomina separata), sie können aber auch nur in ihren Endbuchstaben (Pronominalsuffixe) vorkommen in Verbindung mit einem Romen, um das Besitz-Verhältniß auszudrücken; man nennt sie dann Pronomina suffixa (in der vorhergehenden Tabelle in Klammern eingeschlossen).

Befiganzeigende Fürwörter (Possesiva).

Wie soeben bemerkt, dienen die Suffige der persönlichen Fürwörter (Merkwort: מ'נ'נ'נ'מ' = hakinujim), um den Besitz auszudrücken. Pronomina possesiva separata gibt es mehrere, doch gehören sie nicht der Glanzperiode der hebräischen Sprache an, es sind dies:

ישֶׁלְכֶם ,unser שֶׁלְנר ,אוֹ שֶׁלְהָה ,iein שֶׁלְנר , יוּחוֹ שֵׁלְנְ unser שֵׁלְבָּר (masculinum) euer, שֵׁלְכֵן (fem.) euer, שֶׁלְהָה (masc.) ihr, שֶׁלָהָן

(fem.) ihr.

Wir bringen nachfolgend ein Beispiel, wie die Pronominalsuffige mit den Substantiven verbunden werden:

717 der Onfel (des Baters Bruders).

Singnlar.	Plural. Suffixe.
י דוְדָי mein Onkel	י דורי meine Onfel
7 7717 dein (masc. eines Mannes Onkel)	דוֹדֶיף ד deine " (masc.)
7 III dein Onkel (fem. einer Fran Onkel)	רוֹדַיִּךְ ד deine " (fem.)
ן ודוֹן וֹנוֹנוֹ , grain בּוֹנוֹנוֹ וֹ	ן וְבְיִין וְ jeine "
י היְדֹה ה ihr "	וֹ דוֹדֵיהָ ה ihre "
ת nnjer "	ת חווֹביכה ו nuiere "
פובי ה ener " (mase.)	פופי ב מ enere " (masc.)
ן כונד (fem.) דוּדְכֶּן	רודיב, ו פוני פוני (fem.)
וֹדְם ם ihr " (masc.)	וֹדיהֶם ם ihre " (masc.)
ihr " (fem.)	ihre " (fem.)

Binweisende Fürwörter (Demonstrativa).

Sing. Diese sind:

| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sind:
| Tiese sin

Beziehendes Fürwort (Relativum).

Alls Relativum ist das Wort אָשֶׁר welcher anzusehen, das instessinabel ist und für beide Geschlechter im Singular und Plural gebraucht wird, z. B. אָשֶׁר פַּרְיוֹ, welcher seine Frucht. Dieses Pronomen relativum ist nicht mit dem Adverb בַּאִשֶּׁר wie zu verwechseln.

Fragende Fürwörter (Interrogativa).

Zu ihnen gehören:

wer, welcher

mer, welche

Die weibliche Form ist zuweilen Vokalanderungen ausgesetzt.

Ehe wir zu dem wichtigsten Redetheile jeder und besonders der hebräischen Sprache übergehen, wollen wir nur kurz einige wesenkliche grammatische Erläuterungen bringen und insbesondere auf die untrenns daren Präpositionen (praepositiones praesixae) hinweisen behufs besseren Verständnisses der nachfolgenden Ubungen. Diese Präpositionen sind O(von)... ind)... (in)... (zu)... und ... (wie); — sie werden mit den von ihnen abhängenden Wörtern vollständig verbunden und erleiden dann eine Anderung der Punktation: das Sswa geht oft in \(\overline{\tau}\) über oder nimmt den Vokal des von ihm verdrängten demonstrativen \(\overline{\tau}\) (bestimmten Urstikels) an.

Der Artifel 7.

Er kommt nur in Verbindung mit dem zu bestimmenden Worte vor; der Konsonant nach dem Artikel wird verdoppelt. Wie man weiß, leiden indessen die Buchstaben T T K keine Verdoppelung oder, was dasselbe sagen will, kein Dagess; wenn also das 7 mit einem dieser Buchstaben zusammenkommt, so findet meistens eine Anderung des 7-Vokals statt.

Status constructus und status absolutus.

Wenn ein Substantiv im Genitiv steht, welcher Casus am deutlichsten ausgeprägt ist, so wird es grammatisch als im status constructus stehend bezeichnet; steht es aber in einem andern Casus, so befindet es sich im status absolutus.

Das Wörtchen 1.

Zunächst ist 7 als Konjunktion anzusehen; seine eigentliche Punkstation ist ein Sswa, doch kann es auch aus euphonischen Gründen eine andere Punktation annehmen. Das Waw hat indessen nicht allein eine

i) bringet gur Zeit (Pfalmen 1, 3).

fopulative, sondern auch zuweilen eine konditionelle Bedeutung. Höchst intereffant ift die Anwendung des 7 zur Berwandlung der Tempusformen, das Perfett erhält durch das 7 die Bedeutung des Futurums, zuweilen anch umgekehrt. Man nennt dann das I Waw consecutivum (הותפוד). Wird ans dem Persekt ein Futurum, so erhält das 7 ein Sswa, umsgekehrt aber ein Pathach mit nachfolgendem dagess forte, 3. B.:

fie hüteten, וְשַׁמֵרף fie werden hüten, dagegen יִשְׁמֵרף er wird hüten, רישמור er hütete.

Albersehungs-Aufgaben.

Die Wörter, deren Formen dem Lernenden noch nicht bekannt sein können, sind unterhalb des Textes erläutert; die Zahlen weisen auf dieselben hin. Abkürzungen: m. = masculinum, f. = femininum, s. = Singular, pl. = Plural, d. = Dual, ge. = genitivus constructus, c. = commune.

Vokabeln.

קּבָּהְ f. die Rede, das Wort, die עָנִיְּהְ m. arm, f. עָנִיְּהְ. עֵנִיְּהְ. עֵנִיְּהְ m. arm, f. עָנִיְּהְ. עֵנִיְּהְ. עִנִיִּרְ m. arm, f. עָנִיִּרְ. עַנִיִּרְ, reid), reid), reid), reid), יעבִריְה, f. Hebräijd). יעבִריָּה, c. der Weg. , m. das Kleid, Gewand; pl. מוב, m. gut; f. לברש; pl. m. mit dem הלבים demonstra- שובים, pl. f. הטובות. tivum אין, K. lboesch עין, f. das Muge. monstrativum לב, הואת, הוּגָּה, m. das Herz. איש , m. Mann; אִשָּׁר, ידעה, אַר, m. אַנָּאַר, m. אָשָׁר; pl. m.

יוְדְשׁים. nen; pl. חָדָשׁים. dasasa חָבָה, m. Genosse, Freund. dales אָרָ, m. diejer; f. אוֹר, mit אוֹ de= תובן, m. der Machbar. Ichakin m. בְעִים; pl. f. נְשִׁים, mit בְעִים; pl. f. רְעִים; pl. f. בְעִים, demonstrativ מְעָשֶׂה, הָאִישׁ, m. That, Hallande הַנְשִׁים, הַאַנְשִׁים. בּילה, f. lebend, Thier, pl. הַנְּשִׁים, הַאַנְשִׁים, הַאָּנָשִׁים יַבְקְנִים, m. der Alte; pl. קְדֵישׁ הַּקְנִים, m. Seiligfeit; heilig. איליסיסטל, m. בְּדְשִׁים, m. בּקוֹשׁיִם, m. בּקוֹשׁיִם, m. בּקוֹשׁיִם.

hagusoh

ערוּם, m. listig, klug, nicht zu ver- בָל, בל, m. alles, das Ganze, das wechseln mit ערום, nactend.

immer durch Makeph mit dem folgenden Worte verbunden.

nu, nu, Pronomen demonstr., dient zur Bildung des Aff. קול, m. Stimme.

ري, c. der Garten.

בישֶׁמֶים, pl. tant. ber Himmel

דָאָרֶץ, אֶרֶץ, f. die Erde.

Gejammte.

אל אב אים., diese Präposition ist אבאים, m. Heer, Feldherr; pl. צבאים, Berr des himmels, Gestirne, nicht שנ verwechseln mit אבאות, Be= baoth, Gott, das zusammen mit יהוה, אלהים Gott, vorfommt. אחר, אחר, hernach, nachher.

הברים, m. Wort, Rede; pl. דבר g. c. דָבָר,

nin' Name Gottes, der Allerhöchste j. Anmerfung S. 12.

Übersetze ind Deutsche

הנשים טובות. – שְׂפַת קדֶשׁ. – הַוְּלֵנִים וְהַוְּלֵנות. – לְבוּשִׁים חֲדָשִׁים. – ּהַנְּחָשׁ (יְהָיָה עָרוּם. — יַנתּאמֶר הָאִשָּׁה אֶלְ־הַנְּחָשׁ. — אֶת־קלְךְּ נּשָׁמַעְתִּי בַּנָּן. – הַנָּשִׁים ָרעות. – נּוְיכָלוּ הַשֶּׁמֵיִם וְהָאָרֶץ וְכָלֹ־־ צְבָצָּם. − צַּחַר הַדָּבָר הַזֶּה. − דִּבַר יְהוַה:

1) war. - 2) da fagte. - 3) hörte ich. - 4) und es wurden vollendet.

Vofabeln.

בָראשִׁית, am Anfange, בָּראשִׁית, m. bas Licht. f. der Anfang. Dj' c. der Tag. אלהים, m. pl. Gott. न्यात, m. die Dunkelheit, Finsterniß.

לילה, f. die Racht. הלאם, Lichter. יַרְקיַע, m. Wölbung, רָקיַע gc. להבהיל, זו unterscheiden. מין, zwischen. ris, Roah. ানুষ্ণ, mit ihm. חבה, f. Kiste, Kasten, Schiff. עיר, f. Stadt. קרבה, f. nahe. אבימלד, Abimeled). inu, c. Schaafe. בקר, c. Rinder. עבר, m. Stlave, pl. עבר, השפחות, f. Magb, pl. חוֹשְפָּחָה. אברהם, אברהם, אברהם, אברהם, Albram. רעב, m. Hunger.

אַטַּחָ, m. Sünder, pl. מַאָּים.

יִםְדוֹם, Gobom.

TND, sehr.

שׁב, Sem, בַּחַ, Hapheth. שִּׁמְלָה, f. Gewand, Aleid. חמור m. Giel, pl. חמור ווא, f. Ejelin, pl. הווא, רְמַלִים .c. Rameel, pl. בְמַלים. הָנֶר, Hagar. אָשֶׁר, pronomen relat. et demonstr., welcher, welche, welches, der, die 2c. יִשִּׁבְּעֵאַל, Jēmaet. לבן, Laban. אָרָעי, אַישָּרָעי, אַישָּרָעי, awei. חם, f. Tochter. הָרְלָה, f. große, הַבְּרְלָה, bie große, größere. הַקְמַבְּה, f. fleine, הַקְמַבְּה, die fleine, fleinere. לאה, Leah. תחל, Rahel, ברעה, \$harao. עם, (עם), ווי שפול. יאר, m. Fluß; הַיּארָה, in den Fluß.

וו. בְּרָאשִׁית (יְבָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשְּׁמֵיִם וְאֵת הָאָרֶץ. — (יְנִיאֹמֶר זְּלְהִים לְאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ יֶּלְרָה. — (יְנִיאֹמֶר אֱלֹהִים (יְנִיְלְדְה. — (יְנִיאֹמֶר אֱלֹהִים (יְנִיְלְדְה. בִּיְלְרָה. בִּיְלְרָה. בִּיְלְרָה. בִּיְלְרָה. בִּיְלְרָה. בִּיְלְרָה. בִּיְלְרָה. בִּיְלְרָה. בְּיְרָנְע הַשְּׁמֵיִם לְהַבְּרִיל בִּין הַיִּלְיְלְר. הְנִיבְרִים וּשְׁמָחִת (יְנִיבַּוֹח אֲבִימֶלֶךְ צֹאֹן וּבְקְר וַעֲבְרִים וּשְׁפְחֹת (יְנִיבַּוֹח אֲבִימֶלֶךְ צֹאֹן וּבְקְר וַעֲבְרִים וּשְׁפְחֹת (יִנִיּהְוּ רָבְב בְּאָרֶץ. — וְאַנְשֵׁי סְדם רָעִים וְחַמָּאִים מְּזְבַּתְרָם צֹאֹן וּבְּלָר וַחְמִּרִים מְּאָרִים מִוְבַּהְתִּבְּה שֵׁם וְחָם וְנִפֶּת. — מְאַרְי שִׁם וְנִפֶּת אֶת־הַשִּּלְרְר. — וַיְהִי לְאַבְרָם צֹאֹן וּבְּקָר וַחְמִּרִים וְנִפֶּת. — מִיּבְּן שִׁם וְנָפֶת אֶת־הַשִּּלְר. — וְיָהִי לְאַבְרָם צֹאֹן וּבְּקָר וַחְמִרִים וְתִּם וְנִפֶּת. —

וַעְבָדִים וּשְׁפָחתׁ וַאֲתֹנֹת וּנְְמַלִּים. (יוֹנַתֵּלֶד הָנֶר לְאַבְרָם בֵּן וַיִּקְרָא אַבְרָם שֶׁם־בִּנוֹ אֲשֶׁר־(יּיְלְדָה הָנֶר יִשְׁמָאֵאל. — וּלְלָבָן שְׁהֵּי בְנוֹת שֵׁם ַהַנְּדְלָה לֵאָה וְשֵׁם הַקְּמַנְּה רָחֵל. — (יּוֹיְצֵו בַּּרְעהׁ לְבָל־עַמּוֹ לֵאמר בָּל־הַבֵּן (יֹהַיִּלּוֹד הַיְאִרָה (יֹּתַשְׁלִיכְהוּ וְכַל־הַבַּת (יֹּתְחִיּוּן:

1) erschuf. — 2) und er nannte. — 3) nannte er. — 4) und er sprach. — 5) ex werde. — 6) da sam. — 7) und er nahm. — 8) und er gab. — 9) und ex war. — 10) und ex waren. — 11) die herauß gingen. — 12) und ex gebar. — 13) die gebar. — 14) und ex besahl. — 15) der geboren wird. — 16) werset ihn. — 17) lasset sie leben.

Vofabeln.

בני יעקב, gc. Söhne Jakobs. אב, m. Vater, pl. אבורה, gc. עבודה, f. Arbeit. אַבות. ארים, m. Bruder, pl. אחים. , denn, daß. אַתַּה, bu, ורע, m. Saame, Nachkommen, Kin= ַ der; זְרַעַקּ, beine Nachfommen. עד־עוֹלַם ; ewig; עד־עוֹלַם, bis; עד für und für. עַפַר, m. Staub, Erbe; עַפַר, gc. 72, c. Hand. ערף, m. Naden. איב, m. Feind. על, מעד. שלשה, brei. דַבר, m. Wort, Ding, Sache.

עוֹלַם, m. Welt.

חורה, f. Lehre, Belehrung. שם מושמווש במילות הסדים, פנמילות הסדים Wohlthaten. אמת, f. Wahrheit. דין, m. Recht, Gerechtigkeit. שלום, m. Friede. שער, das Thor; Gerichtshof. קצין, m. Richter; gc. קצין. שבע, fieben. ישָׁנָה, f. Jahr. ולה, m. König. 777, m Fürst, Vornehmer, Magnat. בוכב, m. Stern. הָלְהָלָה, f. Bahn, Gang. בים pl. m. Wasser. יַקלב, m. Milch.

יוַנִיּקְרָא (יוַנִיּקְרָא (יַיִעַקב אֶל־בְּנְיָו. הְבָּנִי יַעֲקב שׁמְעוּ אֶל־בּנְיו. היִשְּׁקְעוּ אֶל־בּנְיו. היִשְּׁקְעוּן (יּוְלֵנִי אַחִים. הי אֶת־בְּּל־הְאָרֶץ (יִּיְשִׁרָאֵל אֲבִיבֶם. הי יִּשְׁמְעוּן (יּוְלֵנִי אַחִים. הי אֶת־בְּּל־הְאָרֶץ

אֲשֶׁר־אַתָּה (٥٠ שֶׁהְ (דְּלָךְ (צֹּאֶתְנֶבָּה וּלְזַרְעָךְ עַד־עוֹלָם. — (יְּשַׂמְתִּי שָׁתְּה יוֹוֹדוּךְ אַתִּיךְ יִדְּךְ בְּעָרָךְ אָתִידְ יִדְרְ בַּעָבַר הָאָבֶין. — (יִיְהוּדְה אַתָּה יוֹוֹדוּךְ אַתִּיךְ יִדְרְ בְּעָרָךְ אִיִּבְיִךְ (יִּייִּשְׁתְּוֹוּ לְדְ בְּנִי אָבִיךְ. — (יִּשִׁמְעוֹן הַצַּדִּיק (יִּיּהְיָרְ וְעַל הַאֲבוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹרָה וְעַל הָאֲבוֹרָה וְעַל הַאָּבוֹרָה וְעַל הַשְּלשִׁה דְבִרִים הְעוֹלְם (יִּיּשָׁמְעוֹן בֶּן־בַּמְלִיאֵל (יִּיּאוֹמֵר עַל הַשְּלשִׁה הַבְּרִים הְעוֹלְם (יִּבְּיִבְים עַל הָאֶבֶּתְ וְעַל הַדִּין וְעַל הַשְּלוֹם (יִּשְׁבָּאֲמֵר בְּרִים הְעוֹלְם (יִּבְּיִבְים עַל הָאֶבֶּהְ וְעַל הַדִּין וְעַל הַשְּׁלוֹם (יִּשְׁבָּאֲמָר בְּרִים הְעוֹלְם (יִּבְּבְים עַל הְאָבֶה בְּשַׁעֲרֵיכֶם. — (יִּישִׁמְוֹים (יִּישָׁבְּאָשִׁרּ בְּבִירִיהְבְּרָוֹ שְׁבִּייִ יְהְוֹּה בְּעִבִי יְהְוֹּה בְּבִּרִייִם הְעוֹל הָבְיִי יְהְוֹּה (כֹּינִיִּמְם וְבִּלְ הַבְּרִים הְעוֹן שָׁבִי שְׁנִינִי יְהְוֹּה (כֹּינִיִּשְׁרִּה בְּיִבִי יְהְוֹּה בְּבִּייִם וְהִוֹּה בְּיִבְיִים הְנִינִי יְהְוֹה וֹנְוֹן הְנִים בְּבִּים הַבְּנִים יִהְוֹרָם הְבִּיִים בְּבִיים הְעִוֹל בְּיִבְּיִים הְבִּים הְנִינִי יְהְוֹנְה הְנִבְייִ הְיִבְּיִם הְיִבְיִים בְּבִּים הְאָבְיִים הְבִּבְייִים הְבִּבְייִן שְּבִּיִים בְּבִּים הְיִבְיִים בְּבִיים הְאָבִייִי יְהְוֹבְי הְיִבְּיִים בְּבִּים הְיּבְיִבְּים בְּיבְייִם הְבִּבְיים הְיִבְיִים הְיִבְים הְבִּיִבְיים הְבִּבְייִם הְבִּיבְיים הְאָבִיי יְהְוֹבְיּ בְּיִבְּיִים הְיּבְיִבְים בְּבְּבִים הְיּבְיִבְים הְיִבְיִים בְיבְּיִים הְיִבְיִים הְעִבְייִי וְיִבְּיְם בְּיִבְּיִם הְיִבְיִבְים הְיִבְיִים הְּבִייִייְיִישְׁבְּבִים בְּבִייִי וְיִבְּבְּים בְיבְּיִים הְיּשְׁבְּיִים בְּיבְיוֹי הְיוֹבְיּשְׁבְּיִים הְיּבְּיִים הְיּבְיּיִים הְיּבְיּבְייִים הְיוֹיוֹי בְּיבְּים הְיוֹיְבְייִייְשְּבְּיוּים הְיּבְיוּים הְיוֹיִבְייִים הְּיוֹיוֹי בְּיִבְּיים הְיוּבְיּים הְּיּבְיּים הְיוֹיבְיים הְיוֹיים הְיוּיוּים הְיוּבְייִים הְיוּים הְיוּבְיּבְיים הְיוּבְייִים הְּבְּיוּיוּים הְיוּבְייִים הְיוּבְייִים הְיוּבְיים הְיוֹים הְיוֹים הְיוּבְיים הְיוּבְיים הְיוֹים הְיוֹים הְיוּיוֹם הְיוּבְיים הְיוּיוּבְיים הְיוֹים הְ

1) da rief. — 2) Jakob. — 3) Ifrael. — 4) Simon. — 5) Lewi. — 6) siehst. — 7) dir. — 8) werde ich geben. — 9) und ich werde machen. — 10) Juda. — 11) werden danken. — 12) es werden sich neigen. — 13) Simon der Gerechte. — 14) pslegte zu sagen. — 15) steht. — 16) Simon der Sohn Gamliels — 17) sagte. — 18) steht. — 19) denn es heißt. — 20) richtet. — 21) höret. — 22) vernehmet. — 23) Gomorra. — 24) und es thaten. — 25) und er gab sie. — 26) Midian. — 27) ich singe. — 28) ich preise. 29) stritten sie. — 30) Sissra. — 31) es sei gesegnet. — 32) Joes. — 33) Hebers des Keniters. — 34) bat er. — 35) gab sie ihm.

Vofabeln.

ישׁרָאֵל, Sirael.

הְבְּבְּהְ,, f. Weisheit, Erfahrung.

קברנה, f. Ginsicht, Berstand, Kennt=

יוֹכְבָּה מָאד (בַב) viel; הַּרְבֵּה מָאד, fehr viel.

38, dann, damals, alsdann.

חחא, f. eine, חחאה האָשָׁה, die eine Frau.

פּי אָדנִי, bitte, mein אַפּיר. פּי אָדנִי, di (dasjelbe אָנִייִּי, m. אַנּים, m. אַנים, nein, (fommt aud), nod felten לא vor).

ع, denn.

ון, lebendig.

חום, tobt, (חום der Tob).

קבאור יְהְוְה, gc. im Lichte Gottes. אָרָזי הַלְּבְנוֹן, m. die Zeder; אָרָזי הַלְּבְנוֹן, gc. die Zedern Libanons.

קם, ווסלן.

גשָּׁא, erhaben.

קר, Berg.

ְּבְּעָרַה, f. Sügel (pl. גְּבְעָרַה,). הְּבְּלָ, m. Thurm.

可jaj, hoch.

קבר, m. Held.

איש מִלְחְבְה, m. Rriegsmann.

ບລຸ່ນ, m. Richter.

נביא, m. Prophet.

ה בּשְׁנַת מוֹת, im Todesjahre. קבּא, m. Thron.

אב, bitter, das Bittere.

קֶּתֶק, m. Süßigkeit; süß.

רְבְּבִינִים, m. weise (pl. הְבְבִינִים).

נֶנֶך, vor, gegenüber.

, פּגֶּר פְּגֵיהֶם, c. Angesicht; בֶּגֶר פְּגֵיה, in ihren Angen, nach ihrer Ansicht.

נְבוֹן, m. pl נְבוֹן, Berständige. יין, m. Wein.

רְשְׁעִים, m. שּהוֹפּשׁת, m. שּהוֹפּשׁ, m. שֶּקב, wegen.

אותים, m. Geschent, Gabe, Bestechung.

ועל (יוַיְהִי הַשֶּלֶךְ (יִשְׁלֹמֹה מֶלֶךְ עַלֹּבְּלֹה מָלֶךְ עַלֹּבְּלֹה מָלֶךְ עַלֹּבְּלֹה מָלֶךְ עַלֹּבְּלֹה מָלֶךְ עַלְּבְּלֹה מָלֶךְ עַלְּבָּה מְאִד. — אָז (יְּהָבִּגְּרְה מְּלְהִים הְנְמָה לִשְׁלֹמֹה וּתְבוּנְה הַנְּאִים הָאַחַת בִּי אֲדֹנִי אֲנִי וְהָאִשֶּׁה הָאַחַת בִּי אֲדֹנִי אֲנִי וְהָאִשֶּׁה הַזּאֹת (יִישִׁבֹת בְּבִית שֶּחְד (יִּנְאֵלֵד עִמְּה בַּבְּיִת. — (יַנִיּמְת לֹּא כִי בְּנִי הָחִי. — בִּית בְּיִרְהְאִשְׁה הָאַחָר לֹּא כִי בְּנִי הָחִי. — בִּית הַחַי וּבְּבְּנוֹן הָבְיִים וְיִּלְבָּה (יִּבְּבְּוֹת לֹא כִי בְּנִי הָחִי. — אַרְזִי הַבְּּבְנוֹן הָרְמִים יְעָקֹב (יִילְכָה (יִבְּבְּעוֹת הַבְּּשְׁתוֹת. — מִנְּבְּנוֹן הָרְמִים יִנְשְׁת בִּנְּשְׁתוֹת. — מִנְּבְּנוֹן הָרְמִים וְנִבְּיִים הְנְבִּיוֹת הַמֶּלֶךְ (יִּיְיִבְּיוֹת הַבְּעוֹת הַנִּשְׁאוֹת. — מִנְּבְּנוֹן הָרְמִים וְנִבְיִים בְּנִבְיוֹת הַבְּעְלְּה וְנִבְיִים בְּבְנִים וְנִבְיִים וְנְבִיּא. — (יִּבְּשִׁת מוֹת הַמֶּלֶךְ וְיִבְיוֹת הַמֶּלֶךְ וְיִבְיִם בְּבִּית מוֹת הְמָלֶךְ שְׁמִים מֵּר לְיִמְית בְּעִלְים בְּע (יִּשְׁמִים חִשְׁךְ לְּמִר. — הוֹי חֲבְמִים בְּעוֹים בְּעִים וְנָגֶּד בְּבִיּיִם וְנָגֶד בְּבִייִם וְנָבֶּי בְּעִים וְנָבְי וְיִשְׁת עִנְכְב שֹׁחִים וְבְּבִיים בְּעִים וְבְנִים וְנָבֶּי בְּיִים וְנְבִּים וְבִּיִים וְנִיּים בְּיִים וְנִיּים וְנִים וְנִבְּיוֹם וְנִבְּי וְיִים וְנִיּים וְיִים וְיִים וְיִיּשְׁ בִּיִנִין רִישְׁע עֵּנְכְב שֹׁחִר.

¹⁾ Und es war. — 2) Salomo. — 3) da gab. — 4) kamen. — 5) zwei. — 6) da sprach — 7) wohnen. — 8) und ich gebar. — 9) da starb. — 10) sprach. — 11) wohlan wir wollen wandeln. — 12) im Lichte Gottes. — 13) im Todesjahre. — 14) Hosias. — 15) und ich sah. — 16) sixend. — 17) Weh! — 18) die da sagen. — 19) welche machen. — 20) zu trinken. — 21) welche rechtsertigen.

Sösungen der Aufgaben und Kückübersetzungen.

Jum größeren Vortheil des Lernenden, den wir auf die sicherste und schnellste Weise die hebräische Sprache tehren wollen, bringen wir nachstehend die Lösungen der oben gestellten Übersetungs-Ausgaben. Diesselben haben den Zweck, dem Schüler den Beweis zu verschäffen, daß er seine Aufgaben richtig gelöst hat, andererseits aber ihm auch im Falle des Zweisels sichere Auskunft zu gewähren. Da wir uns an Erwachsene wenden, die von dem Bestreben beseelt sind, ernstlich zu arbeiten, so uns selbstredend jedes Mistranen, als ob die gebrachten Lösungen eine weniger gewissenhafte Behandlung der Übersetungs-Ausgaben zur Folge haben könnten, gänzlich ausgeschlossen bleiben. Gerade das Gegentheit ist der Fall: Jeder weiß, wie viel Anspornung und Frende es gewährt, zu wissen, daß man durch eigene Austrengung die Ausgabe korreft gelöst hat. Wenn der Lernende nicht die Wöglichkeit hat, zu ersahren, ob die von ihm ans gesertigten Übersetungen richtig seien, so verliert er bald die Luft, sich

mit ihnen zu befassen.

Die Löjungen jollen aber auch gleichzeitig als Rückübersetungen Dienen, als neue Anfgaben gum Uberjegen ins Bebraifche. Da es uns hauptjächlich darum zu thun ift, durch die Ubungen grammatischen Formen dem Lernenden leichter und fester einzuprägen, so bleibt es ihm freigestellt, jede Botabel, die er etwa vergeffen haben follte. nachzuschlagen, wie er überhaupt die Bokabeln nur aus dem Texte am besten lernen fann. Die Methode in den Schulen, eine Vofabel so lange herzusagen, bis man sie sich eingeprägt hat, ist unserem Dafürhalten nach als gedankenloser Gedächtniskram zu verwerfen. Man lese vielmehr einen Sat, jehe die Botabeln nach und wiederhole mehrmals den gangen Cat, gebe bann zu einem anderen Cate über und jete dieses Verfahren für die ganze Ansgabe fort; man wird sich bald überzeugen, daß man durch dasselbe die Botabeln nicht nur leichter und ichneller erlernt, sondern daß man noch dadurch die grammatischen Formen, die Wendungen, die Eigenheiten der Sprache sich mit geringeren Schwierigfeiten aneignet.

I. Die hebräische Sprache. — Ein neues Ateid. — Dieser Mann und diese Frau. — Dieser alte Mann ist arm und diese alte Frau ist reich. — Ein guter Weg. — Ein gutes Auge. — Ein guter Kamerad. — Ein guter Nachbar, — Ein gutes Huge. — Dieser Mann ist gut und diese Frau ist schlecht, — Die Menschen sind gut. — Ein schlechter Weg. — Gute Handlungen. — Gute Frauen. — Ein böses Auge. — Böse Thiere. — Die heilige Sprache. — Die alten Männer und die alten Frauen. — Neue Aleider. — Und die Schlange war listig. — Da sprach

die Frau zur Schlange. — Deine Stimme hörte ich im Garten. — Die bösen Frauen. — Und es ward vollendet der Himmel und die Erde mit ihrem ganzen Heer. — Nach dieser Rede. — Gottes Wort.

II. Am Anfang schuf Gott den Himmel und die Erde. — Und Gott naunte das Licht Tag und die Finsterniß (nannte er) Nacht. — Und Gott sprach: Es werden Lichter an der Beste des Himmels, zu unterscheiden zwischen Tag und Nacht. — Und Noah ging in die Arche mit seinen Söhnen, seinem Weibe, und seiner Söhne Frauen. — Diese Stadt ist nahe! — Da nahm Abimelech Schase und Rinder, Knechte und Mägde und gab sie Abraham. — Und es war eine Hungersnoth im Lande. — Und die Leute Sodoms waren sehr böse und sündhaft. — Es waren die Söhne Noahs, die aus der Arche gingen Sem, Ham und Japheth. — Da nahmen Sem und Japheth das Kleid. — Und Abraham hatte Schase, Kinder und Sest, Knechte und Wägde, Eselinnen und Kameele. — Und Hagar gebar Abram einen Sohn; und Abram gab seinem Sohne, den ihm Hagar gebar, den Namen Ismael. — Laban hatte zwei Töchter, der Name der ältern war Lea und die jüngere hieß Kahel. — Da gebot Pharav allem seinem Volk wie solgt: Feden Knaben, der geboren wird, werset ins Wasser und seds Mädchen lasset seben.

III. Und Jafob berief seine Söhne. — Ihr Kinder Jakobs, höret euren Bater Jirael. — Simeon und Levi find Brüder. — Denn alles Land, das du siehst, dir will ich es geben und beinen Nachkommen ewiglich. — Und ich werde beinen Samen machen wie Sand auf Erden. — Du Jehnde, dich werden deine Brüder loben, deine Hand wird sein im Nacken beiner Feinde, es werden sich neigen vor dir die Söhne beines Baters. — Simeon der Gerechte pflegte zu fagen: Auf drei Dingen steht die Welt: auf der Gotteslehre, auf der Arbeit und auf dem Wohlthun. Simcon, Sohn Gamaliels, pflegte zu fagen: Auf drei Dingen steht die Welt: auf Recht, Wahrheit und Frieden, denn es heißt: Wahrheit und Recht, Frieden schaffet in eneren Gerichtshöfen. — Höret das Wort des Herrn, ihr Fürsten Sodoms, vernehmet die Lehre unseres Gottes, du Bolf von Gomorra! — Und die Kinder Fraels thaten das Bose vor den Angen Gottes, und Gott übergab fie in die Sand der Midianiter sieben Jahre. — Höret, ihr Könige, vernehmet, ihr Fürsten! — Ich will dem Herrn, ihm will ich singen, ich will preisen den Gott Jiraels. — Bom Hinmel stritten sie, die Sterne von ihren Bahnen weg stritten gegen Siffra. — Gesegnet sei unter den Weibern Jael, die Fran Bebers, des Keniters; er forderte Wasser, sie gab ihm Milch.

IV. Und der König Salamo war König über ganz Jirael. — Und Gott gab Weisheit Salamo und sehr großen Verstand. — Zu jener Zeit kamen zwei Frauen zum König, und das eine Weib sprach: "Ich bitte, mein Herr, ich und dieses Weib wohnten in einem Hause und ich gebar mit ihr im Hause. — Da starb der Sohn dieses Weibes in der Nacht." — Und da sprach die andere Frau: "Nein, denn dein Sohn ist todt und mein Sohn sebt." — Haus Jakobs, wir wollen wandeln im

Lichte Gottes! — Die hohen und erhabenen Zedern des Libanon. — Die hohen Berge. — Die erhabenen Hügel. — Im Todesjahre des Königs Usia sah ich den Herrn sitzen auf einem hohen und erhabenen Throne. — Wehe denen, die Böses gut und Gutes böse heißen, die aus Finsterniß Licht und aus Licht Finsterniß, die aus Bitterem Süßes und aus Süßem Bitteres machen! — Wehe denen, die weise in ihren eigenen Lugen sind und vor sich selbst verständig! — Wehe denen, die Helden sind, Wein zu zechen, die dem Frevler Recht zusprechen um Geschense willen.

Das Verbum (Þyþ),

Das Zeitwort drückt eine Thätigkeit ober einen Zustand aus. Wie in den occidentalen Sprachen theilt man die hebräischen Zeitwörter in zwei Klassen ein:

- 1. Bicícube (verba transitiva פְּעָלִים יוֹצְאָים) แทง
- 2. Bielloje (verba intransitiva פָּעָלִים עוֹמָדִים).

Ein transitives Verb, welches eine auf einen andern Gegenstand übergehende Thätigkeit bezeichnet, neunt man ein aftives. Bon den transitiven Zeitwörtern werden gebildet: Verba passiva, die den Zustand eines Gegenstandes bezeichnen, auf den die Thätigkeit gerichtet ist, z. B. geliebt werden. Es ist klar, daß intransitive Zeitwörter keine Passiva bilden können, da ja ihre Thätigkeit auf einen andern Gegenstand nicht übergeht; Verba reslexiva sind solche Zeitwörter, die eine Thätigkeit bezeichnen, welche auf die handelnde Person übergeht.

Im Hebräischen hat man für das Verbum je vier Anschaunung sesson men für das Aktivum und Passivum; sie dienen dazu, eine Thätigsteit oder einen Justand zu präzisieren, anzugeben ob etwas einmal oder mehrmals geschieht, ob man eine Thätigkeit selbst aussührt oder durch einen andern aussihren läßt, ob sie aus einen andern Gegenstand oder aus die Person des Thäters selbst übergeht. Diese Ausschungssormen neunt man auch Konjugationen (בניגיים); man spricht also von vier Konjugationspaaren:

Activum.

A) I Kal " II Piēl " III Hiphil " IV Hithpaēl Passivum.

B) I Niphal " II Pŭal " III Hophal " IV (Hothpaēl)

Was drücken diese Anschauungsformen aus? Das Kal¹) sammt seinem Passiv nennt einfach die Thätigkeit, ohne es näher zu bestimmen; das Piel ist die mehrmalige, frequentative Form, welche eine sich intensivere, mehrmals wiederhosende Handlung ausdrückt, z. B. mehrmals schlagen, wersen, tödten; das Hiphil, das Causativ, bezeichnet eine Thätigsteit, die einen Dritten zum Urheber hat:

asso hier einmal einen der tödtet (handelnde Person) und einen, der tödten läßt (veranlassende Person). Das Hithpael ist das verdum reslexivum. Die vier passiven Konjugationen oder richtiger drei, da das verdum reslexivum eigentlich gesprochen seine seidende Person hat, drücken diesselben Anschauungen in der passiven Form aus: ein einsaches Leiden

Siphal Pial Piel Kal
Hophal Hiphil Hithpaël

Passiv

Activ

(Niphal), ein intensives, mehrmaliges Leiden (Pual), ein Leiden, das durch einen Dritten als Urheber erzeugt ist (Hophal).

Rebenstehendes Schema dient zur Veranschaulichung der vier Anschauungsformen (Konjugationen).

Historie gibt es im Hebräischen nicht, da alle Zeitwörter in ihren verschies denen Modis durch Flexionen gebildet werden.

Man unterscheidet ferner beim hebräisichen Verb drei Arten (modi):

1. Infinitiv, 2. Indifativ und 3. Imperativ. Der Infinitiv bezeichnet, nennt eine Handlung, einen Zustand, ohne das Verb in Beziehung zu einer Person oder zu einem Gegenstande zu bringen, z. B. Ichreiben; der Indisativ bezeichnet nicht nur die Handlung, sondern bestimmt sie auch näher in Bezug auf die Person und Zeit, z. B. ich schreibe, ich schrieb; der Imperativ-drückt einen Besehl, einen Wunsch, eine Bitte auß, z. B. schreibe!

י) Kal (לְקָב) heißt leicht, weil es hier die Grundform des Berbs bezeichnet. Die Namen der anderen Konjugationen stammen von dem Berbum בַּעַל, welches den früheren Grammatikern als Konjugationsbeispiel diente.

Die fonjunktive Form.

Eine besondere Form für die bedingende Ausdrucksweise, einen eigentlichen Konjunktiv, hat die hebräische Sprache nicht. Der Indikativ kann ebenso gut konjunktive Bedeutung haben, die richtige Anwendung ergibt sich leicht aus dem Inhalte; es sind übrigens einige Konjunktionen, wie i, kir, wenn, et wa ec., welche in Verbindung mit dem Verb den konjunktiven Charakter mehr ausprägen.

אָרָנִי): Singular (יְחָיִדְ) und Plural (בָּנִים) (בְּנִים) אונה אונרים): פּינוֹנִיי) אונה אונים או

Die Konjugation der Verba.

Unter Konjugation versteht man die Abanderung eines Verbs in den Anschauungsformen, Personen, Zeiten, Jahlen und Geschlechtern, um bestimmte Begriffe auszudrücken.

Die Abänderung geschieht beim hebräischen Verds durch Hinzufügung von Buchstaben zu dem Stamm, der aus drei Konsonanten, Trilitterum, besteht; auch das starte Dagess hilft die Konsingation bilden.

Die charafteristischen Buchstaben, die zum Vitden der Tempora und Personen sind in Karl (von rechts nach links zu lesen). Durch Anhängung der Buchstaben ach in Eran die Wurzel des Verbskann auch das Verhältniß und die Verbindung zum Ausdrucke gebracht werden. Man unterscheidet im Hebräischen drei Konjugationen, und zwar entsprechend den drei genannten Wurzelbuchstaben als vollständige (regelmäßige), mangelhaste und unbestimmte (nuregelmäßige). Die hebräischen Grammatiker haben, wie wir bereits wissen, das Verb zug seiner volls

jtändigen Formen halber der Konjugation als Muster gegeben und man nennt daher den ersten Buchstaben 5, den zweiten V und den dritten schadikalen. Bleiben die drei Radikalen sämmtlich bei der Flexion, so ist das Berb ein vollständiges, wird dagegen ein Buchstabe ausgestoßen, so bezeichnet man das Zeitwort als unvollständiges. Bei den unbestimmten auch ruhenden Berben ist einer der Wurzels Buchstaben in der Aussprache nicht wahrnehmbar oder er sehlt ganz, in welchem Falle der kurze Vokal in einen langen verwandelt wird. Als Grundsorm des Zeitwortes wird das Persetum augenommen, aus dem man durch Vokalwechsel, durch Verdoppelung, Ausstoßung, Anhängung von Buchstaben die Flexion bildet.

Nichts wird das Berständniß des hebräischen Zeitwortes so sehr erleichtern, als das folgende Konjugationsparadigma, zu dessen besserem Ersassen wir aber die Bedeutung der vier Komparationspaare zurückrusen müssen: Kal-Niphal; Piel-Pual; Hiphil-Hophal; Hithpael-Hothpael. Wir wählen das Zeitwort goder ger, benken.

A) Vollständige Verba.

(שׁלֵמִים) Verba perfecta.

I/a. Aktiv-Kal.

Masculinum.

Perfettum.

Femininum.

Singular.

1. בקרתי), ich bachte

2. בַּקַרָהָ, du dachtest

יפּלְרָה, fie bachte

3. פכך, er dachte

Plural.

1. פַקַדנף, wir dachten

2. פַּקַרְתָּם, ihr dachtet

ihr dachtet, פַּכַרְהָּגוּ

3. פַּקְדוּ, sie dachten.

An merkung. Der Lernende beachte, daß das Femininum besondere Endungen für die 2. und 3. Person Sing. sowie für die zweite Person Pluralis hat. Die Endungen, die zu diesen Flexionen dienen, ໃນປີ: າຫຼື, ຫຼື, ຫຼື, ກັງ, າວ, ເຫຼື, ເຫຼື, າເ

Bildung des Perfektum "Kal".

Wie man sieht, entsteht das Perfektum in der Konjugation Kal derart, daß die Endungen des Personalpronomen an die 5=Burzel angehängt wird.

Infinitiv.

מכוד aud, פכוד, benten.

Unmerkung. Der Insinitiv hat zwei Formen, eine fürzere und längere. Der Infinitiv der fürzeren Form kann in Verbindung mit Prapositionen gebraucht werden, wie

¹⁾ Das Berbum er 7 pe beißt fuchen, gahlen, denten, muftern, ahnden :c. Der leichteren überficht halber haben wir es in dem folgenden Paradigma durchweg als "denten" überfett.

הבְּפְקד, (im) benten, bentenb לפְקד, (מוֹשׁ) benten לפְקד, (מוֹשׁ) benten, לפִקד, (von) benten.

Dieser präpositionelle Jufinitiv läßt sich recht gut als Gerundium auffassen.

Uftiv: פֿקד, dentend, Particip. Paffiv: Paffiv:

Prajens.

Masculinum.

אנבי פוקד. 1. אנבי פוקד, id) beufe

2. " אַחַה, du denkst

3. " Kin, er denkt

Singular. Femininum.

יאָנכִי פּלֶדֶת ober אָנכִי פּלֶדֶת, id) benfe

,, ,, ,, du dentst ,, ,, , sic dentst

Plural.

1. אָבַחְנוּ פּלְדִים, wir benfen,

2. " dank, ihr denket

3. " denken.

שׁנַרְוֹנוּ פּּקְרוֹת, wir benken

" זֶהֶאַ, ihr denket

" in, sie benken.

Bildung des Prafens.

Das Präsens wird, wie das Beispiel lehrt, aus dem aktiven Particip mit dem Personalpronomen gebildet; man achte, daß das Femininum hier wieder eigene Endungen hat.

Kuturum.

Masculinum.

- 1. אפקד, ich werde denfen
- 2. חַבַּקד du wirst benten
- 3. יִבְקד, er wird benten
- 1. בפקד, wir werden benten
- 2. חפקדר, ihr werdet denfen
- 3. יְפַקְדְרְ, sie werden denfen. Sebräische Sprachlehre.

Singular. Femininum.
דְּפְקְרָי, ich werde denken
יִּבְּפְּרְרִי, du wirst denken
דֹר, sie wird denken

Plural.

ינְּפְקְדְ, wir werden denken הְפְּקְדְנְה, ihr werdet denken הִפְקִדְנָה, jie werden denken.

Bildung des Futurum.

Man bildet das Futurum wesentlich dadurch, daß man an die fürzere Infinitivform die abgefürzten Formen des Personalpronomen anschließt; die Besonderheiten ergeben sich aus dem Paradigma.

> Imperativ. Masculinum. Femininum. לפקדי, denfe Singular פקד, benfe פקדנה, benfet. פקדר, denfet Plural

I/b. Paffivform des Kal : Niphal.

Perfeft.

Singular. Masculinum. Femininum.

ich bin bedacht worden בְּבַקְרָהִי, ich bin bedacht worden ונפקדתי. 1.,

2. בְּכַקְרָהְ, du bist bedacht worden בְּכַקְרָהְ, du bist bedacht worden

3. נפקד, er ist bedacht worden נפקד, sie ist bedacht worden.

Plural.

1. בפקדנר, wir sind bedacht worden נפקדנר, wir sind bedacht worden

2. גפַקְדְהָּם, ihr seid bedacht worden נְפְּקְדְהָ, ihr seid bedacht worden גפְּקַדְהָ, sie sind bedacht worden. גפִקְדְהָּ, sie sind bedacht worden.

Prajens.

נפקד, er wird bedacht. נפקדה, sie wird bedacht. Singular אווים בפקדים, sie werden bedacht, בפקדים, sie werden bedacht.

Infinitiv.

הפקר, bedacht werden.

Gerundium (prapositioneller Infinitiv).

יייי, בּרִפָּקד, im מוֹשׁ , בְּרִוּפְּמָד ™, לִהפַקד מסט ,מֵהַפָּקָד, מסט

bedacht werden.

Futurum.

Masculinum. Singular. Femininum.

- 1. אָפָּקר, ich werde bedacht werden אָפָּקר, ich werde bedacht werden
- 2. הַפָּקך, du wirst bedacht werden הִפָּקך, du wirst bedacht werden
- 3. יְפָּבֶןד, er wird bedacht werden הְפָּבֶןד, sie wird bedacht werden

Plural.

- 1. נפקד, wir werden bedacht werden נפקד, wir werden bedacht werden
- 2. הְפַּקרף, ihr werdet bedacht werden הְפַּקרף ihr werdet bedacht werden
- 3. יפקדן, fie werden bedacht werden הפקדנה, fie werden bedacht werden.

II/a. Piel.

Das Piel drückt bekanntlich den Begriff des Intensiven aus, sich angelegentlich, auf's eingehendste mit einer Handlung befassen. Dies in Erinnerung gebracht, ist es überstüssig, die Formen mit deutschen Überssetzungen zu versehen.

Morfoft

Masculinum		perjen.	\mathbf{Femin}	inum.
Singular	Plural		Singular	Plural
פַקּרָתי	פַקּדנוּ		<u>פַק</u> ּרָתִי	פַקּדנוּ
פֿפֿלבֿטֿ	פֿפֿלבשׁ		פֹלוֹניט	פַקּרָתֶּן
פַקד	פַּקְדוּ		פַקדָה	פַקרוּ

1.
 2.
 3.

Man achte auf die Dagessierung des zweiten (y) Wurzels buchstaben, die eine Verdoppelung repräsentiert.

Infinitiv.

קב, start benten.

Gerundium (prapositioneller Infinitiv).

מְפַקּד יְלְפַקּד יְבְפַקּד יְבְּפַקּד

אָפּקדים אָמידוֹניזיף. Masculinum. Femininum. פֿומּמוּמר מְפַּקּדָר, מְפַּקּדָר מָפַקּדִים שׁוּמוּמר

4.

Mittels	der	Personalpronomina	wird	aus	Particip	das	Prasens
gebildet.	•						

	Masculinum.	Suin	rum.	Femininum.	
	Singular	Plural	Singulo	ar	Plural
1.	אַפַּקּד	נְפַּמַןד	פַּקר	8	נְפַּקּד
2.	הָפַקּד	הִפַּקְדוּ	פַקדי	គ្ ក	הִפַּקּדְנָּר
3.	יְפַּקּד	יִפַּקְדרּ	פַּקּד	ឆ្ ក	הִפַּקּוֹדְנָר
	Masculinum	. In pe	erativ.	Femininum	
	Singular <u>פ</u> ַקר			פַקדי	
	שַּקרר Blural			פַּקּרָנָה	

II/b. Paffiv-Form des Piel: Pual.

	Masculinum	, Pe	rfeft. Feminium.	
	Singular	Plural	Singular	Plural
1.	<u>פַק</u> ּדְתִּי	פַקּדנוּ	<u>פֿ</u> קּדְתִי	פַקּדְנוּ
2.	فَوَادُنْ	فظنشם	<u>פְּק</u> ּדְהָ	פַקּדָתֶּן
3.	פָקר	פַקדוּ	פְּקְרָה	פַקדוּ

Particip.

]	Masculinu	m.	Femir	ninum.
	Singular	פַקד		רָה	
	Plural	פָּקורים		דות	
	Masculin	num.	Futu	r u m.	Femininum.
	Singular	Ą	lural	Singula	r Plural
1.	אַפַקּד	•	נפַקו	ַנ ְ פַקַּד	נְפָקַד יִ
2.	תפקד	דר	תפק	זפקדי	הְפָפַקְדְנָה הְ
3.	יִפְבַּקר	٦,	יפקד	זִ ִּ פָקר	הְּבְּכַּקְרנָה הִ
	Infin	itiv.			Imperativ

fehlt.

III/a. Hiphil.

Der Modus Hiphil hat eine kansative Bedeutung: von Jemandem zu einer Handlung veranlaßt werden; """", ich habe auf Veranlassung eines Dritten gedacht:

Berfett.

Mural

Femininum.

Rinrol

Singular

Masculinum.

Singular

	Singular	Bintai	Singmar	Bintai	
1.	הִפְּקַדְתִּי	<u>הפֿללרוּ</u>	הָפַקּדְהִי	ה <u>פְק</u> ּדְנוּ	
2.	בּוֹפַלוֹדְתָּ	הַפְּקַדְּמֶם	ַהְפַּלַרְהָּ	ניפֿלונמי	
3.	הִפְּקִיד	הִפְּקִידוּ	הפָקידָה	הִפְּקִידוּ	
des	Aus dem Hiphil ein v	Obigen ersieht man vorgesetztes 7 ist.	, daß der charafte	ristische Buchstabe	
	Masc	ulinum. Part	i c i p. Femininu	ım.	
	Singular	מַפָּקיד	רָה, מַפּקרֶת	מַפָּקיוַ	
	Plural	מַפְקִידִים	רות	מַבְּקיו	
	Masc	ulinum. Futu	rum. Femini	num.	
	Singular	Plural	Singular	Plural	
1.	אַפְקִיד	נַפְקיד	אַפְקִיד	נַפְקִיד	
2.	תַּפְקִיד	הַפְּקִידוּ	הַפָּקידי	עּפְכּוֹדְנָה	
3.	יַפְקִיד	יַפְקִידוּ	תַּפְּקִיד	עַּפְּמֵךְנָה	
		Im pe	rativ.		
	Masc	ulinum.	Femin	inum.	
	Sing. 7	ַהַפָּג	קידי	הַפְ	
	Plural. ידר	הַפְּק	הַפָּקֵדְנָה		
		Infir	ıitiv.	•	
		ַב ִּפְקי ד	הַפְּכֵּןד		
	Gerun	bium (präpofi	tioneller In	initiv).	

III/b. Baffivform des Hiphil: Hophal.

	Masculinu	ım. Per	feft. Fe	emininum.	
	Singular	Plural	Singular	Plural	
1.	רָפ <u>ָל</u> ּדְתִּי	הָפָּקַדְנוּ	הָפָקַד ּ תִּי	הָפְּקַדְנוּ	
2.	הָפַּקּדְּהָּ	דָפְכַּקְדְתֶּם	הָפ <u>ּק</u> רת	ָדְפָ <u>ׁלַ</u> דְּתֶּּן	
3.	דְפְּכַןד	הָפִּקְדוּ	הָפָּקְדָה	הָפְּקְדרּ	
	Masculinum.	Par:	ticip.	Femininum.	
	בּוּפָקר 🥸		ī	הָפָּקָדָ	
	אָנְתָּרִים Blural.			ָהָפְּלָד הְפְּלָד	
	Masculinum.	Tuti	rnm.	Femininum.	
	Singular	Plural	Singular	Plural	
1.	אָפַקד	נָפַכַןד	אָפְכַןד	נְפְקַד	
2.	فُوۡكَٰٰٰٰہ	הָפַקרוּ	הַפָּקְדִי	תָּפְכַקְדְנָה	
3.	יָפְקַר	יָפִּקְדרּ	הָפָבַקר	הְּפְּכַןְדְנָה	
	Imperat	i v.	' (Infinitiv.	
	fehlt.		הָ פְּ ַלֵּד		
		IV/a. H	lithpaēl.	,	
77	Mit dem Hid Ņā, fich bedenfer	hpaēl ist der	Begriff des 9	deflexiven verbunden:	
•	Masculinu	m. Per	fekt. $_{ m F}$ gular.	emininum.	
1.	יִהְתְפַּקּןְרְתִי, id) hal		י הָת <u>ִפּקּק</u> וּתִי, וֹ	d, have mich bedacht	
	שות אם לילפּפֿלים pu pal		אַלבֿפֿטָדי, מּ	n hast dich bedacht	
	er hat ji ירִתְפַּקּר, er hat		וֹוּ ,הִתְּפַּקּדְה	e hat sich bedacht	
	•		ural.		

Plura

1. הְתְפַקּרְנוּ, wir haben uns bedacht הְתְפַּקּרְנוּ, ihr habet euch bedacht הִתְפַּקּרְנוּ, ihr habet euch bedacht הִתְפַקּרְנוּ, fie haben sich bedacht הִתְפַּקּרְנוּ, sie haben sich bedacht

Man beachte die Vorsetzung der Silbe ni sowie die Dagessierung bes zweiten Burzelbuchstaben.

Mase Singular Plural	culinum. מְתְפַּקּןדיים מִתְפַּקּןדים	Par	ticip. קְּדָר	ם מִתפּ	ېنانونان مودد کاڅڅنې ښونونان
Mase	culinum	Fut	urum.	Fen	nininum.
Singular	PI	urat	Singı	ılar	Plural
אֶתִפַּמֵּד	פוד	נִתְפַּ	פַּקּד	אֶת	נִתְפַּמָד
התפקד	פַקרוּ	فرناة	פַקּדי	نان	תִתְפַּקּדְנָה
יִתִפַּקּד	ظير	ָהַיב <u>ָּ</u>	פַקד	نان	הִתְ <u>פַּק</u> ּוֹדְנָה
Masculinum. או שפּקרי. Femininum. הּתְפַּקּרָר דְּתְפַּקּרָר שּוֹעוֹמוֹ דְּתְפַּקּרָר בּוֹעִר שׁוֹעוֹמוֹ					
Ji - : · · · · · · · · · · · · · · · · · ·					
הְתְפַּקֵּר, fid) bedenten.					

2.
 3.

Gerundium (präpojitioneller Infinitiv).

מָהַתְפַּקִּד יִלְהִתְפַּקּד יְבְהַתְפַּקּד יִבְּהַתְפַּקּד

Die Passiwsorm des Hithpael, des Hothpael, fann ihres äußerst seltenen Vorkommens halber, unberücksichtigt gelassen werden.

Nach diesem Paradigma, fann der Lernende die Reihe der komspleten Berba konjugieren, wie בְּבַר tödten, בְּבַר reden, בְּבַר erinnern, ftehlen, בְּבַר herrschen, בְּבַר ftehlen, שִׁשֵׁל herrschen, בְּבַר

B. Unvollständige Verba.

(חֵמֵרִים) verba imperfecta.

Unter unvollständigen Zeitwörtern begreist man befanntlich solche, in denen ein Radikal bei der Flexion elidiert wird. Zu dieser Konsugation zählt man alle Verba, deren erster DeRadikal ein zist, dieser Buchstabe fällt in einigen Zeiten und Ausdrucksweisen weg und wird durch ein Dagess forte im zweiten Radikalen ersetzt, wie zig sich nahen, zig, ich nahe mich.

Es giebt auch Verba mit einem I als ersten Radikale, die doch zu den Vollständigen zählen; so sind alle Verba, die als zweiten Radikalen einen Kehlbuchstaben haben, vollständige, da letzterer kein Dagess korte annehmen und somit der sehlende DeRadikal nicht kompensiert werden kann.

Konjugations-Yaradigmen.

Kal.

Sufinitiv. בְּשֵׁת, בְנִשׁת, fidh nahen.

Mascu	linum. Per	feft. Femin	inum.
Singular	Plural	Singular	Plural
נְגַיִּשְׁתִּי 1.	בָבַשִׁנוּ	נָבַשִׁתִּי	בָבַשְׁנוּ
2. נְגַישָׁמָ	נְגַשֹּׁתֶם נְגַשֹּׁתֶם	ڔٞڐۺؙڬ	ָנְבַשָּׁמָ <i>ן</i>
פֿגַנש 3.	בָנְשׁרּ	ڔ۫ڋۻ۪ٚؗؗؗؗ	בָּנִשׁר
a) a	activ. Part	icip.	assiv.
Masculinum.	Femininum.	Masculinum.	
Singular [Civity 1975]	נגָשָׁת ,נגִשָּׁה	Singular בָּגָרָשׁ	נגושָה נ
נוְשִׁים Blural	ָנְגִשׁוֹת ·	Plural ברישים	נְגוּשׁות
Maso	eulinum Futu	rum. Femini	inum.
Singular	Plural	Singular	Plural
1. אַנַש	בָנָשׁ	אָנִשׁ	רָנַשׁ
2. ໝ ູ້ທຸ	קנשר	הָנִשִׁי	הָנַשִינָה
יַבַשׁ יַ	יִבְּשׁר	תַּנִשׁ	فة بُمْ ذِك
Mascr	ılinum. Impe	rativ. Femir	ninum.
Singular	שָׁבָשׁ) נִשׁ	,	וּשׁ
Plural	בִּשׁר	נָה	בִּישָ
	1		

שפר unbium (prapositioneller Jufinitiv). בנשת, הבנשת, לגשת, לגשת, בנשת.

Niphal.

Infinitiv.

1.
 2.
 3.

1.
 2.
 3.

1.
 2.
 3.

Masculinun	a. Per	fekt. Femin	inum.
Singular	Plural	Singular	Plural
נַנִּשְׁתִּי	בְּנַשְׁנר	נָנַשְׁתִּי	נַבַּישָבר
ن ڌِ شِي	נגַשָּׁמֶם	بدنهم	ננִשְׁמֶן
בַנִשׁ	רָבְּישׁר	ڊڊنڠِت	בּנְשׁר
	Parti	icip.	·
	נַש	3.	
Masculinui	n. Futu:	r u m. Femin	inum.
Singular	Plural	Singular	Plural
אֶבְנִשׁ	בָבָנִשׁ	אֶנְגִשׁ	ָנְבָּגִשׁ
מַבָּנִשׁ	הָבָּגִשׁוּ	הַנָּגִישִׁי	הִנָּגִשִׁנָה
יִבְּבִשׁ	יִבְּבְישׁר	מִנְנִשׁ	הּנְגִשׁנְה
Masculinu		ativ. Femini	num.
Singular Liv	ַּהָנָ	וּבָּרְשִׁי	הָ
Plural Line	بۆ	ָּבָנִשְׁנְה בָּנִשְׁנְה	
•	Hip		
	Infin		
	וּבָשׁ	<u></u> ū.	
Masculin	am. Perj	fett. Femir	ninum.
Singular	Plural	Singular	Plural
הַנִּשְׁתִּי	הְגַשׁנָר	הַנִּשְׁתִי	הָגַּישְׁנוּ
ناذبك	וְהַנִּשְׁמָם וּ	بالإنهاب	הַנִשִית
הָנִישׁ	הְבִּישׁוּ	הָגִּישָׁה	הִנִישׁוּ
Masculin	um. Part	icip. Femir	ninum.
Singular B i			מגיש
Plural ישִׁים	• -		ביי. מניש

	Masculinum.	Futuru	Femininum.	
1.	Singular Ķ ڊיש	Plural בַגִּישׁ	Singular Ķ ڊ'ש	Plural <u>C</u> ķr iu
2.	הַגִּישׁ	הַגִּישׁוּ	חַגִּישִׁי	תַּנִשִׁנָה
3.	יביש	יַבְישׁרְ	חַגִּישׁ	פּגִשִּׂנְה
Masculinum. Singular הַגִּישׁר Plural הַנִּישׁר		Nuperativ. Femininum. הַגִּישִׁי הַגִּישְׁנָה		ū

Hophal.

Rufinitiv. **Paņ.**

	Masculinun	n. Per	feft. Femin	emininum.	
	Singular	Plural	Singular	Plural	
1.	הָנַשָּׁתִי	הְגַשְׁנוּ	רָ <u>גַ</u> ּשְׁתִּי	רָוּבַ שָׁנר	
2.	بُونِظِم	הָנִשִּׁמֶם	ڔؙٙڐۣۻؚ۠ڔ	הָנִישְׁתָּן	
3.	רְגַיש	רָוּנְשׁוּ	רָּנִשָּׁה	הָנְשׁוּ	

Particip. _ بالإنس.

	Masculinum.	Futu	rum. Femi	Femininum.	
	Singular	Plural	Singular	Plural	
1.	אָנַש	רָגַש	אָנַש	נְנִשׁ	
2.	שָׁבְּשׁ	חְגִּשׁוּ	הָּגִשׁי	הָנִשְׁנָה	
3.	יְבַשׁ	יִבְישׁר	<i>ب</i> ادِن	הָגִישִׁנְה	

Die anderen drei Konjugationen. Piel, Pual und Hithpael gehen vollkommen regelmäßig, da sie den ersten Radikal, das 3 beibehalten.

Wie erwähnt, gehen alle Verba, deren y=Radikal (der zweite Wurzel=buchstabe) einer der fünf Kehlbuchstaben (¬, v, ¬, ¬, K) ist, nicht nach der obigen Konjugation, da eine Dagessierung nicht zulässig ist.

C. Auhende Verba

(נְהִים) Verba quiescentia.

Diese Konjugation umfaßt die Verba, die als ersten Wurzelbuchsstaben (D-Nadisal) eine littera gutturalis (K, A, H, v und 'haben); zu dieser Verbalklasse gehören auch die Verba, deren zweiter (V)-Vuchstabe ein z oder deren dritter (L) ein A ist. Beispiele: "Luzy, arbeiten, "Luzy, erschlagen, sind Quiescentia 'K', c'v', ich schämen ... 'z', und A', besehlen — 'L'.

Paradigma.

Quiescentia 'X'5

		,, _	
Kal	Niphal	\mathbf{H} iphil	Hophal
אָבל פוּן פּאָבל esse	תַּאָכֵל הַ	הַאַכִיל	הָאָכַל
אכול	האכל	•	•
יּבְרַלְתִי Berfett אָבַלְ	נֶאֱכַלְתִּי נֶאֱכַלְתִּי	הָאֶבַלְתִּי	ָהְאַ <i>כַ</i> לְתִּי
אָבַלְתָּ	n. j. w.	n. j. w.	n. J. w.
אָבַלֹּתִ	,	1	,
אכל			
ארקה			
ار الله الله الله الله الله الله الله ال			
אָבַלְנוּ 			
אֲכַלְתֶּם			
אָכַלְתֶּן			
אָכְלוּ			
Part.act. 538	נאכל	מאַכיל	מאכל
" pass. אַכוֹל	T WIY	• -•	11:1
Futurum 534	מאכל	אאכיל	אאכל
m. האבל	דְ תאבל	<u>ה</u> אביל האביל	תאבל תאבל
f. מאכלי	מארלי.	מארוקו היידי	מארון, בּינּבּבּי,
2	ابداد ا	ַנַּילַבּיל. הַילְבּילי.	المُرْكِدُ الْمُرْكِدُ الْمُرْكِدُ الْمُرْكِدُ الْمُرْكِدُ الْمُرْكِدُ الْمُرْكِدُ الْمُرْكِدُ الْمُرْكِدُ الْم
m. יאבל	יִאָּבֵר	יַאֲכ ִיל	יָאָכַר

	Kal	Niphal	Hiphil	Hophal
f.	תאכַל	הַאָבֶל	תַּאָבִיל	תָאָבַל
	נאכַל	נַאָבַל	נַאַבִיל	נָאָכַל
	תאכלו	הַאָּבְלוּ	הַאָבילוּ	הָאָבְלוּ
	תאבקלנה	הַאָּבַלְנָה	הַאָבלְנָה	תָּאָבַלְנָה
	יאכְלוּ	יִאָּבְלוּ	יַאָבילוּ	יָאָבְלוּ

MIs ein weiteres Beispiel des R"D diene jiprechen.

	Kal	Niphal	Kal	Niphal
Infinitiv	אָמוֹר	זְאָמֵר הַאָּמֵר	שַּבֶּאֱמוֹר שׁ Gerund.	
Perfekt	אָמַרתי	נָאֵמַרִתִּי	בַּאָמור	
m.	אָמַרתָּ	נאמרת	לאמר	
f.	אַמַרת	נאמרת	מאַמר	
m.	אַמַר	נאמר	Futurum אֹלֵיֵר	אַאָמֵר
f.	אַמִרָה	נאָמַרה	· m. תאמר	הַאָּמֵר
	אָמַרִנוּ	נאמרנו	f. תאמרי	הַאָּמָרי
m.	אָמַרִתֶּם	נאמרתם	m. יאמר	יַאָמֵר
	אַמרתּו	נָאֱמַרמָּן	f. תאָמֵר	הַאָּמֵר
	אַמְרוּ	נאמרו	נאמר	נאָמֵר
Part.	m. אמר	נאמר	m. האמרף	הַאָּמִרוּ
s. f. act	אמרה iv	נאמרה	f. תאמרנה	הַאָבַרנָה
m.	אמרים	נאמרים	יאמרוּ	יאַמרוּ
p. f.	אמרות	נאמרות	Jmper. m. אמור	האָמֵר
activ	י אמור י	т *: *	f. אמרי	הָאָמָרי
s.	יָ אַמוּרָה		m. אמרף	האַמרוּ
(אַמוּרִים		f. אַמוּרְנָה	הַאָּמַרְנָה
p. {	ַ אַמוּרות		T: -:	u. J. w.
			I .	

Die übrigen Ausdrucksarten Piel, Pual und Hithpael gehen regels mäßig.

Quiescentia "5.

Diese Verbalklasse hat zwei Abtheilungen, eine '7'5 und '2'5. Die erstere Abtheilung enthält Verba, welche früher im Anlaut 7 hatten. Dieses 7 wird entweder ganz elidiert, oder in 'verwandelt; bei der eigentslichen '2'5 Abtheilung ist die Elision seltener.

Beispiele: Kal Suf. שֶׁבֶע, segen; Futurum: אַשֵּׁב, אָשֵׁב, הַשָּׁבִּר, הַשָּׁבִר, שָׁב: אַשָּׁבִר, שָׁב: אַשָּׁבִר, אַב: אַשָּׁבִר, הַשָּׁבִר, הַשָּׁבי, שָׁב:

Niphal: אוֹשֶׁב, אוֹי אָנְשֵׁב; אוּמּרוּ. 1. אַפּרוּ. אַפּרוּ, אָנִשַּׁבְּהָּני; אַנְשֵׁב; אָנְשֵׁב; אַנְשֵׁב; אָנְשֵׁב; אָנְשֵׁב; אָנְשֵׁב; אַנְשֵׁב,

Quiescentia 'ζ'υ.

Kal: \mathfrak{S} ufinitiv סוּר; \mathfrak{S} mperf. בְּרָתִּי; \mathfrak{F} ut. אָסוּר, \mathfrak{p} hal: " הְּסוֹר \mathfrak{p} , \mathfrak{p} הסוֹר \mathfrak{p} , $\mathfrak{p$

Quiescentia ל'ה' und ל'ה'.

Die Klasse 'K'ל hat das Charakterische, daß K im Auslaut mit dem vorhergehenden Vokal zusammenfließt, im Anlant ist das K Konso=nant: אָנְצָאָרָ, sinden, אַנְצָאָרָ, ich sand, אַנְצָאָרָ, ich werde finden.

Die '7' Klasse ist äußerst reichhaltig; wir geben für dieselbe ein vollständiges Paradigma:

	Kal	Niphal	Kal	Niphal
Infinitiv	• נְּלֹה	תובלה ntbecken	Part. ac. בולה	נגלה
Imperf.	בָּלִיתִי	בְגְלֵיתִי	בּוֹלֵה	נגלה
m.	בָּלִיתָ	נּגְּלֵיתָ	גוּלִים	נגלים
f.	בָּלְית	נְגְלֵית	גולות	נגלות
m.	נְּלָה	נְגְלָה	Part. pass. 1353	•
f.	נְּלְתָה	נְגְלְתָה	הָלוּיַה	-
•	בָּלִינוּ	בָבְלִינוּ	הלרים	
m.	גְּלְיתֶם	נְגְלֵיתֶם	בְּלֹרִיות	
f.	ּנְלִיתֶּן	ָנְגְלֵיתֶן	Haturum אָבְלֶה	אַנַלָה
	בְּלוּ	ָנְלְּר	m. תִּגְלֶה	הַנְּ לֶה

f.	Kal הגלי	Niphal	Kal יגלוי	Niphal יבלף
	יִּבְּלֶה	יּבְּלֶה	ָ תִּגְלֶינָה	תָּנְלֵינְה תִּנְלִינְה
	הִגְלָה	הַגְּלֶה	Imperativ J	הנְלַה
	נְגְלֶה	ָנבְּלֶה	וְּלָי	הַּבְּלִי
	הִגְלוּ	הַבְּלוּ	בְּלֹר	הַנְּלוּ
	תְּלְלֵינָה	תנבלינה	בְּלֵינ ָה	הגלינה

Die übrigen Modi gehen nach dem obigen Beispiele.

Konjugations-Beispiele für die regelmäßigen Verba.

לְמֵל, tödten, umbringen.

Kal.

א פול ,קשול, קמל ,קשול

	Perfekti	t m.		Futuru	m.
(Singular	Plural	⊚	ingular	Plural
1.	בֿלמּלְעֹּי	לַמַלְנוּ	1.	אֶקְטל	נִקְמיל
2. m.	לַמַּלְנַּ	ٺامٙڋۺ	2. m.	הקטל	הַלְמְלוּ הַלְמְלוּ
2. f.	למֿלִעַּ	לַמַלְמָּז	2. f.	הִקְמְלִי	הַלְמִלְנָה הַלְמֵלְנָה
3. m.	לַמַל	קְמְלוּ	3. m.	יִקְמֵל	יִקְמְלוּ
3. f.	ڬ۠ۻؙڔٝٮ		3. f.	שׁלְמ ּל	הַלְמִלְנָה
Sin	g. 2. m. קטל	f. קמָלִי קמָלִי	rativ. Plural	2. m. קטְלוּ	f. קשלְנָח
	activ	א art קומל	icip. pass	קמול siv	

Niphal.

בּקמֵל ,הְקָּמֵל . הַקָּמֵל ,הִקָּמִל

Perfettum.				Futur	um.
(Singular	Plural	Singular Pl		Plural
1.	נִלְמַלְתִּי	נק שַלְנוּ	1.	אָקְמֵל	גק מל
2. m.	נלמֿלְהַ	נִקְמַלְתֶּם	2. m.	טלמק	הַבְּמְלוּ
2. f.	נּלְמַּלְתְּ	נקשלְתֶּוֹ	2. f.	הַלְּמְלִי	הִקְמֵלְנָה
3. m.	נּלְמַל	נִקְמָלוּ	3. m.	יָלְמָל	יָקְמְלוּ
3. f.	ذ ظِعُرْد		3. f.	הַקְמֵל	טַקְנָה

Piēl.

Rufinitiv. קמַל ,קמל

Perfektum.			Futurum.		
(Singular Plural		Singular		Plural
1.	ל מֿלְתִּי	קשַלְנוּ	1.	אַקמַל	גַק מַל
2. m.	ڬڷٙۿٙڔ۠ڬ	ڬۿٙڔؙۺؗڡ	2. m.	שַׁלַמָּל	הַלַמְלוּ
2. f.	ڬلقظن	ڬۿٙڂؙؚۺٳ	2. f.	<u>הַכ</u> ְּמְלִי	הְקַמֵּלְנָה
3. m.	קמַל	קמְלוּ	3. m.	יַקמֵל	יַקמַלוּ
3. f.	קִמְלָה		3. f.	הָ <u>ל</u> קּמָל	הָב <u>ַ</u> לְּמֵלְנָה

Sing. 2. m. אָפּילְנָה f. קַשְּלְּרָ אַ אַנְה f. קַשְּלְרָּ אַנְה אַנְרָה f. קַשְּלְרָּ בְּשְּלְרָּ אַנְיה אַנ אַ בְּשֵּלְרָּר הַ בְּשְּלְרָּ בּיוֹ אַ אַנְרָה הַ אַנְיה הַ בּיִּשְּלְרָּ בּיוֹ אַנְיה הַ בְּשָּלְרָּ בּיוֹ אַ בְּקַשֵּלְרָּ

Pŭal.

אָר אָקמל, קְמַל ,קְמַל

Perfettum.			•	Futuri	ı m.
@	Singular	Plural	@	ŏingular	Plural
1.	ָל <u>מ</u> ּלְּטִּי	רָקשַּלְנוּ	1.	אָקְמַל	ַנְקְמַל
2. m.	ڬؙؙۿٙڂ۪ڡٚ	كُلْمَاذِلات	2. m.	שַּׁלְמַּל	הַלְמָלוּ
2. f.	ڬۿٙڔؙٮ	خَاهَجُ شَرْ	2. f.	הִקְמִּלִי	הָלְמַלְנָה
3. m.	קְמַל	ַ	3. m.	יִקמַל	יָּלְמְּלוּ
3. f.	ڬۣڟ۪ڂؚ٦	•	3. f .	بذراقر	הְקְשַּלְנָה

\$articip.

Hiphil.

אָת אָמיל הַקְמֵיל, הַקְמֵיל

Perfektum.			Futurum.		
	Singular	Plural	•	ingular -	Plural
1.	ָהְלְמַלְ תִּי	הִקְמַלְנוּ	1.	אַקְמִיל	נַקְמִיל
2. m	בילמּלְהַ	הַקְמַלְתָּם	2. m.	הַלְמִיל	הַקְמִילוּ
2. f.	ڬڬ۠ۿٙڔؙڬ	בילִמֹלְמָּן	2. f.	שַלְמִילִי	הַקְמֵלְנָה
3. m.	הַקְמִיל	הקמילו	3. m.	יַקְמִיל	תַקְמִילוּ
3. f.	הִקְמִילָה		3. f.	הַקְמִיל	תַּלְמֵלְנָה

Imperativ.

פּוֹמֵק. 2. m. הַקְמֵילִי f. הַקְמִילִי אַ אַנוּרמוֹ 2. m. הַקְמִילִי f. הַקְמֵילִי f. הַקְמֵילִי

\$ articip. מַקְמִיל

Hophal.

הַקְמֵל הְקְמֵל

Perfettum.				Futur	um.
	Singular	Plural	و	Eingular	Plural
1.	בׁלִמַלְתִּי	בְלְנוּ	1.	אָלִמַל	ַנְקָע <u>ָ</u>
2. n	י טַלְמַלְהָּ	בְלְמַלְתָּם	2. m.	טֿללמֿק	הַקְשְׁלוּ
2. f.	הָקְמַלְתִּ	בٰלִמֹּלְמֵּוֹ	2. f.	הָקְמְלִי	טַלְמַלְנָה
3. n	וַקְמַל	בילמקי	3. m.	יָרְשַׁל	יָקְמְלוּ
3, f.	בַקּקְלָה		3. f.	הַלְמַל	הָקְשַׁלְנָה

Hithpael.

אָתַקְמֵּל הַיְתְקַמֵּל הְתְקַמְמֵל

Perfektum.		Futurum.		
Singular	Plural	Singular	Plural	
דִּתְקַמַּלְתִּי .1	ڬ؈ؙػٙڴۿٙڂ۪ؗڗۥ	אָתְקַמֵּל 1.	נעלפאל	
2. m. הִתְקשׁלְהָ	בינילפּלְשָׁם	2. m. מִּתְקַמֵּל	הִתְקַפִּלוּ	
2. f. הָתְקַשַּלְּתְּ	ڬ؇ػڶۿٙڔٛ۠ <i>ۺ</i> ڒ	פָּתְקַמְּלִי £ 2. f.	<u>שַּׁתְלַנְ</u> ה	
3. m. הִתְקַמֵּל	ڬٮؙؙڬڴۿ۬ڔۥ	יִתְקַמֵּל a. m. יִתְקַמֵּל	יִתְקַמְּלוּ	
3. f. הִתְּלַמְּלָה		פּתְקַמֵּל 3. f.	<u></u> הַתְּלֵנְה	

> אָמְדְנִבּוֹםְ. מְתְקַמֵּל

Berbum: לְמַך, lernen.

Kal.

Infinitiv. למוד, lernen.

ıt.	Futurun		t m.	Perfekti	
Plural	Singular	(Plural	Singular	(
נלְמוּד	אֶלְמוד	1.	לְמַדְנוּ	לָמֵדְתִּי	1.
הִלְמְדוּ	הִלְמוֹד	2. m.	לְמַדְהָם	לָמַדְּהָ	2. m.
הִּלְ מ וֹדְנָה	תִלְמְדִי	2. f .	לְמַדְתָּן	לָמַדְהָּ	2. f.
יַלְמָדֵרּ	יִלְמוֹד	3. m.	לָמְדוּ	לָמֵד	3. m.
הִלְמוֹדְנָה	הִלְמוֹד	3. f.	• •	ڔؙٛڟ۪۪ڗ۪٦	3. f .
f. אְמוֹדְנָה	2. m. לְמָדר		3 m p e f. לְמָדִי	. 2. m. לְמוֹד	Sing.

activ לומֵך passiv לומֵר passiv

Niphal.

אָלְמֵר הַלְּמֵר

	Perfek	tum.			Futur	u m.
	Singular	Plural		ၜ	ingular	Plural
1.	נלמדתי	ָבִלְ מַ דְנוּ	1.		אָלְמֵר	נלָמֵר
2. m	ּ נִלְמַדְתָּ	נּלְמַדְּהֶם	2.	m.	טּלָמֵר	הַלְ מְדוּ
2. f.	נלְמַדְתִּ	נּלְמַדְהָּג	2.	f.	שֹבְּלְּנִיבׁי	הַלָּמִיְרנָה הַלָּמִיְרנָה
3. m	. נְלְמֵד	נלְמָדוּ	3.	m.	יִלְמִר	יִלְמְדוּ
3. f.	ָנְלְמְדָה		3.	f.	טֹלָמֵר	שׁלְבֵירְנָה

Imperativ.

Sing. 2. m. הְּלְמֵרָנְ f. הְלְמְרָנִי אַ אַנוּמוּ 2. m. הְלְמֵרָנִ הּ הַּלְמְרָנִ הּ הַּלְמְרָנִ הּ # a r t i c i p.

נִלְמֶּד

Piēl.

Infinitiv. למר

Perfektum.				Futuru	m.
હ	Singular	Plural	@	Singular	Plural
1.	לִמַּדְתִּי	לִמַּדְנוּ	1.	אַלַמֵּר	נְלַמֵּד
2. m.	ڬؚڡٟٚڗۄ	לִמַּדְתֶּם	2. m.	הַלִּמָּר	הְלַמֵּדוּ
2. f.	ڬؚۿڶ؈	לִפַּדְתֶּן	2. f.	הַלְמִּד ִי	הְלַמֵּדְנָה
3. m.	למד	לִמְדוּ	3. m.	יַלַמָּד	יַלַמָּדוּ
3. f.	לִּמְדָה	•	3. f.	فٰرَقد	הַלַּמֵּדְנָה
		Q h a			

Imperativ.

פֿנמָק (בּיַרָר, אַ לַמְּדְרָ .m. לַמָּדְרָ f. לַמְּדְרָ אַ אַ אווים אווים אַ אווים פֿנמָד פֿרָן f. לַמִּדְרָ

Particip.

מלמר

Pŭal.

Infinitiv.

לְמַד

	Perfektum.			Futuru	m.
	Singular	Plural	@	žingular	Plural
1.	לְמַדְתִּי	לָפַּדְנוּ	1.	אָלְמַד	נְלְמֵּד
2. m.	ָלְמֵּדְתָּ לְמַּדְתָּ	לְמַּדְתָּם	2. m.	טָלְמַּר	הִ לְמָדוּ
2. f.	לְמַּדְתְּ	ڮؙڟؚڋۺڒ	2. f.	הִלְּמְדִי	ָתְלְמַדְנָה **

Perfektum.				Futuru	m.
<u>e</u>	ingular	Plural	@	Singular	Plural
3. m.	לְמַד	לְמָדוּ	3. m.	יָלְמַּד	יִלְמָדוּ
3. f.	לְמְדָה		3. f.	הְלְמַ ד	ָהָלְפַּוְרָנ ְ ה

郛articip. מְלָמָד

Hiphil.

3 nfinitiv. הַלְמֵיד

· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·					
Perfei	tum.		Fu <u>tu</u>	r u m.	
Singular	Plural		Singular	Plural	
הֹלְמַדְתִּי 1.	הלְמַדְנוּ	1.	אַלְמִיד	בַּלְמִיד	
2. m. הִלְמֵדְהָ	הלְמַרְתָּם	2. m.	תַּלְמִיד	הַלְמִידוּ	
2. f. הַלְמֵּדְתָּ	הלְמַרְהֶּוֹ	2. f.	תַלְמִידִי	תַּלְמֵּךְנָה	
3. m. הַלְמִיד	הִלְּמִידוּ	3. m.	יַלְמִיד	יַלְּמִידֹּה	
3. f. הִלְּמִידָה	·	3. f.	תַּלְמִיד	תַּלְמֵּדְנָה	
Smperativ.					

יבּוֹמֶבְנְרָה f. הַלְּמִידְרָ \$£ אווים אווים | אוויים (מַדְנָה f. הַלְמִידִי f. הַלְמִידִי f. הַלְמִידִי f. הַלְמֵידִי

🏗 articip. בַּלְמִיד

Hophal.

אָנְמֵר װּלְמֵר הָלְמֵר

	Perfet	t u m.		Futurui	n.
	Singular	Plural		Singular	Plural
1.	הָלְמַרְתִּי	הָלְמַדְנוּ	1.	אָלְמַד	נְלְמֵד
2. r	n. הָלְמִדְתָּ	הַלְמַדְתֶּם	2. m.	הַלְמֵד	הַלְמְד וּ

-	Perfet	ftum.		Futuri	t III.
	Singular	Plural	@	Singular	Plural
2. f.	הָלְמֵּדְתְּ	דַלְמַּדָתָּן	2. f.	הָלְ לְ מָדי	הָלְמַדְנָה
3. m.	ּ הָלְמַד	הַלְּמְדוּ	3. m.	יַלְמֵּד	יָלְמָדוּ
3. f.	הָלְּמְדָה		3. f.	הְלְמֵּד	הָאֹלְמִדְנָה

א articip. מלמר

Hithpaēl.

אָרְלֵמֵר װּהְתְלַמֵּר. הְתְלַמֵּר

Perfettum.			Futur	um.	
	Singular	Plural	(Singular	Plural
1.	<u>ה</u> עלקֿפֿורשׁי	הָתְלַפַּדְנוּ	1.	אָתְלַמֵּד	נִתְלַמֵּד
2. n	ה. הָתְלַמֵּדְתָּ	עלקפּֿגמפ	2. m.	שֹׁתְלַפֶּׁר	הָתְלַמְּדוּ
2. f.	הִתְלַמֵּדְתְּ	ڬڔؗؗؗٚڂڕٙۿٙؗڂۺٛڒ	2. f,	שֹׁתְלַפְּׁבִּי	תָּתְלַ <u>מֵּ</u> דְנָה
3. n	n. הִתְלַמֵּד	רִתְלַמִּדוּ	3. m.	יִתְלַמֵּר	יִתְלַמְּדוֹי
3. f.	הָתְלַפְּדָה		3. f.	שִׁתְלַמֵּד	שִׁתְלַמֵּבְינִה הִתְלַמֵּבְינִה

אָ m p e r a t i v. הַתְלַמֵּדְנָה f. הָתְלַמֵּדְר Plural 2. m. הְתְלַמֵּדְר f. הָתְלַמֵּדִי אַ הַתְלַמֵּדְר f. הְתְלַמֵּדְר

> אמרליפוד. מתלפר

Albersetzungs-Aufgaben.

Vofabeln.

אָרָיכָם, m. Stimme, אָני mir, זי regieren, beherrschen קּיבָּרְ "שְּׁרָבְּם, m. König "שְּׁרָבְּם, wor euch לְּבְּנִיכֶּם t sein, alt werden יִבְּעַר m. Tingling, Knabe mit euch בְּעַר, bezeugen, offen aussprechen m. Gesalbter, Geweihter

איני, m. Doje, Stier
איני, mer, wen, wessen
אינייל, nehmen
אינייל, berauben, bedrücken
איניילק, morden, tödten, zertrümmern
איניילק, m. Sühnegeld, Bestechung
איניים, umhüllen, verhüllen
איניים, surücksehren, zurückerstatten
איניים, etwas
איניים, m. Zunge (pl. מַצִּא, sinden

Übersetze ins Deutsche.

עני בקלכם לכל אַשר־אָמַרְשָּם לי וָאַמְלִיךְ עֵלִיכֶם מֶלֶךְ: וְעַחְּה הִנֵּה הַשָּׁעָתִי בְקֹלְכֶם לְכֹל אֲשֶׁר־אָמַרְשָּׁם לִי וָאַמְלִיךְ עֵלִיכֶם מֶלֶךְ: וְעַחְּה הִנֵּה הַשָּּלֶךְ מִתְחַלֵּךְ לְפְנִיכֶם וַאֲנִי חָבְּנְתִי וְשַׂבְתִּי וְשַׂבְתִּי וְשַׂבְתִּי וְשַׂבְתִּי וְשַבְתִּי וְשַבְתִּי וְבָנִי הִנְּנִ בִּי נָנֶדְ יְהַוְּה וְנֶגֶּדְ לְפְנִיכֶם מִנְּיָעִי עַדְּרִה וְנָגֶּדְ הְיִּוֹךְה וְנָגֶּדְ מְשִׁקְתִּי עִיִּי בְּוֹ וְאָשִיב לְכָם: מִינִי בּוֹ וְאָשִיב לְכֶם: מִי רַצּוֹתִי וֹמִי לִא עֲשַׁקְתִּנִי וְלֹא לָכְקְחְתִּ מִיַּד־אִישׁ מְאוּמְה: וִיאֹמְר אֲבִי לְאַ עְלִים עִינִי בּוֹ וְאָשִיב לְכֶם: וִיאֹמְר וֹלְא עֲשִׁקְתְּנִי וְלֹא לְבַקְחְתָּ מִיַּד־אִישׁ מְאוּמְה: וִיאֹמִר אֲבִיר מְאַשְׁקְתָּנ מִיִּד־אִישׁ מְאוּמְה וְיֹלֹא מְצָאתֶם בְּיִרִי מִאוּמָר עָד:

Vofabeln.

adv. jo, aljo, aljo, herabsteigen יְרֵך, Herabsteigen, יְרַך, Juda דבר, reden יַּשְׁם, dort קָּוֹדְ, אָנְשָׁב, בָּוֹךְ, David יִשְׁם, jetָּt, da, nun אַבּ, fommen, eingehen אַבּ, diese (אֵל)
אַלָּה, diese (אֵל)
אַלָּה, machen, thun, schaffen ישְׁשָּׁה, m. Recht
הַבְּעָל, f. Wohlhätigkeit
הָבָעל, retten, herausreißen
הָבָּוּל, der Unterdrückte
הַבְּוּל, m. der Trembling, Lusländer

יתוֹם, m. der Waise
זְתוֹם f. die Wittwe
קֹרְהְי, beugen, peinigen
בּיִר, beranben
בּיִר, m. Blut
בּיִר, unschuldig (יְבִיבָּי, unschuldig), unschuldig
biges Blut)
בּיִר, gießen, bergießen
בּיִר, gießen, bergießen

Übersetze ins Deutsche.

ער פָה אָמַר יְהוָה רֵד בִּית־מֶלֶךְ יְהוּדֶה וְדְבַּרְהְ שָׁם אֶת־ הַּבָּר הַיָּה: וְאָמַרְהְ שְׁמַע דְבַר־יְהוָה מֶלֶךְ יְהוּדֶה הַיּשִׁב על־בִּפָּא הַּבְּר הַיָּה וְעִבְּדֶי וְעִבְּדֶי וְעַבְּדֶי וְעַבְּדִי וְעַבְּרִי וְתִּבְּי וְתַבְּי וְתַבְּי וְתִּבְי וְעַבְּי וְתִבְּי וְתִבְּי וְעַבְּי וְתִבְי וְעַבְּי וְתִּבְי וְעַבְּי וְתִּבְי וְתִבְּי וְתִבְּי וְתִבְּי וְתִבְּי וְתִבְּי וְנִבְי וְנִבְי וְתִּבְי וְבִּיְי וְבִּי וְנִיי וְעִבְּי וְבִי וְנִבְי וְנִבְי וְנִבְי וְנִבְי וְבִּבְּי וְבִּיְ שִׁבְּי וְבִּי וְנִבְי וְנִבְי וְבִּבְּי וְבִּיְי וְבִּי וְנִבְי וְתִּבְּי וְתִּבְי וְבִּי וְנִבְי וְתִּבְי וְבִּבְיוֹ וְנְבְּיִבְי וְבְּבְּיִבְי וְבִּבְּי וְבִּיְיְתְנְבְי וְבִּבְּיִם וְנְבְיְיְבְּיִבְיוֹ וְנְבְּבְּיוֹ וְנְבְּבְּיוֹ וְנְבְּבְּיִבְיְ וְבְּבְּיְ וְבְּבְּיִבְיוֹ וְנְבְּבְּיִבְיוֹ וְנְבְּבְּיוֹ וְנְבְבְּיוֹ וְנְבְּבְּיוֹ וְנְבְּבְּיוֹ וְנְבְיְבְּיְ וְבְּבְּיְתְּוֹי וְנְבְבְּיִם וְבְּבְּבְיוֹי וְנְבְיְבְיְבְּבְּיוֹ וְבְבְיוֹבְי וְתְנְבְבְּיוֹ וְבְּבְיוֹבְישְׁבְּבִי וְבִּבְּבְיוֹב בְּנִבְייוֹי וְנְבְבְּבְיוֹי וְנְבְּבְיוֹב בְּבְּבְיוֹב בְּבְּבְיוֹי וְבְבְּבְּבְיוֹב בְּנִבְייוֹ וְבְבְּבְּבְיוֹב בְּבִייְהוֹי וְבְבְיבְיוֹי וְבְבְיּבְיוֹב בְּבְּבְיוֹי וְבְבְיבְיוֹם בְּבָּבְיוֹי בְּיִבְיוֹי בְּבְיּבְיוֹי בְּיִבְייִי בְּיִים בְּבִּייִים בְּבְּבְּבִילְוֹם הַנְיִי בְּבְּבְיּבְיוֹם בְּבְּבְּיוֹי בְּבְּבְיוֹב בְּיִבְיוֹי בְּבְּבְיוֹי בְּבְיּבְיוֹי בְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹים בְיִבְיּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹים בְּיִבְיוֹים בְּיִבְייִים וְּבְבְּבְיוֹים בְּבְיּבְיוֹים בְּבְיּבְים בְּבְיּבְיוֹם בְּבְיוֹים בְּיִבְייִים בְּבְּבְּבְיוֹבְיוֹים בְּבְיוֹבְייִבְיוֹי בְּבְיוֹבְיוֹי בְּבְיוֹבְיוֹי בְּבְיוֹבְיוֹי בְּבְּיוֹבְיוֹיוֹים בְּבְּבְיוֹי בְּבְיוֹי בְּבְיוֹבְיוֹי בְּבְיוֹבְיוּי בְּבְיוֹבְייוֹים בְּבְּבְיוֹי בְּבְיוּי בְּבְיוֹבְיוּ בְּבְיוֹי בְּיוֹבְיוּי בְּבְיוֹי בְיוֹבְיוּי בְּיוֹבְייוֹבְיוֹי בְּיוֹבְיוֹי בְיוֹבְיוֹי בְּיוֹבְיי בְּבְיוּיוֹי בְּבְּיוֹים בְּבְייוֹבְיי בְּבְיוֹבְיי וְבְּבְיוּיי

Sösungen und Rückübersetzungen.

V. Da sprach Samuel zum ganzen Jirael: Siehe, ich habe enerer Stimme gehorchet in allem, das ihr mir gesagt habt und habe einem König über euch eingesetzt. Und nun siehe, da schreitet euer König vor euch, ich aber din alt und grau geworden und meine Söhne sind bei euch; ich din vor euch hergegangen von meiner Jugend an dis auf diesen Tag. Siehe, hier stehe ich, antwortet wider mich angesichts des Herru und angesichts seines Gesalbten, wessen Ochsen nahm ich und wessen Gest, und wen bedrückte, wen beraubte ich und von wem nahm ich ein Geschenk, daß ich verhülle meine Lugen, und ich will es euch wiedergeben. Da sprachen sie: Du hast uns nicht unterdrückt, noch beraubt und von nies mandes Hand hast du etwas genommen. Und er sprach zu ihnen: Gott ist Zeuge wider euch und sein Gesalbter am heutigen Tage, daß ihr nichts in meiner Hand gesunden habt; da sprach es (das Bolf): Wir sind Zeugen.

VI. So sprach der Herr: Gehe hinab in das Haus des Königs Judas und rede daselbst dies Wort. Und sprich: Höre des Herrn Wort, du König Judas, der du auf dem Throne Davids sitzest, du und deine

Knechte und dein Volk, die zu diesen Thoren eingehen. So spricht der Herr: Schasset Recht und Gerechtigkeit und errettet den Unterdrückten von der Hand des Bedrückers, und den Fremdling, die Waise und die Wittwe peiniget und beraubet nicht, und vergießet nicht unschuldiges Blut au dieser Stätte.

Wir fehren nunmehr zu dem Substantivum zurück, um sodann alle anderen Redetheile eingehend durchzunehmen.

Das Substantiv.

Das, was man in den occidentalen Sprachen Deklination nennt, ist im Hebräischen nicht zu sinden; lettere Sprache drückt die Beziehungen der Gegenstände zu einander aus durch Beränderung der Bokale, durch Borsetung von Präpositionen, läßt aber den Stamm im Singular meistens unverändert. Man kaun also im eigenklichen Sinne von Kasus nicht reden, doch ist natürlich der Begriff, der sich mit ihnen verbindet, vorhanden. Gin Beispiel wird es klar machen: das Gebot heißt אָבֶיָר, der König בָּיָלֶבֶּי, das Haun sagen: das Gebot des Königs, so gebranche ich בּיִת, das Haus, das Haus sosephs und seiner Brüder.

Wir wissen bereits, daß wie Berba mit Pronominal-Sufficen sich verbinden, so auch Romina; so z. B. עִיבְיר, seine Augen; עִיבְיר, seine Augen; אַלהַיכִם wein Gott. אַלהַיכִם ener Gott.

Das hebräische Substantivum ist wie das Verbum gewöhnlich ein Trilitterum; man hat natürlich genan auf die Vokale zu achten, die die Bedeutung des Wurzelbuchstaben ändern. Bei dem Fehlen eines Radikalen tritt die charakteristische Vokalendung und die Dagessierung ein.

Wie ein Substantivum abgeandert werden fann, ersieht man aus

folgendem Paradigma:

Singular.
הופּשׁבְּה (אַמָרָה), die Seele
האַבְּישְׁבְּה (Menschen)
הוּבְּיִשְׁבְּה (תּבְּיִשְׁבָּה (תּבְּיִשְׁבָּה (תּבְּיִשְׁבָּה (תּבְּיִשְׁבָּה (תּבְּיִשְׁבָּה (תּבְּיִשְׁבָּה לִבְּיִשְׁבָּה לִבְּיִשְׁבָּה לִבְּיִשְׁבָּה (מְבִּיִּשְׁבָּה לִבְּיִשְׁבְּה לִבְּיִשְׁבָּה die Seele (תּבְּיִשְׁבָּה נות ber Seele לבּיִּשְׁבָּה in der Seele,

אַנוימו.
אַניִשְׁמוּת.
אַניִשְׁמוּת, bie Geelen
שׁרוּת, bie Geelen ber . . .
(Menschen)
אַת הַנְשְׁמוּת, bie Geelen (Affusatio)
אַת הַנְשְׁמוּת, bie Geelen (Geelen
אַר הַנְשְׁמוֹת, bie Geelen (Geelen
אַר הַנְשְׁמוֹת, bie Geelen
אַר הַנְשְׁמוֹת, bie Geelen
אַר הַנְשְׁמוֹת

¹⁾ Das 7 ift beftimmter Artifel.

Die Verbindung eines Substantivs mit den Personalsuffigen zeigen nachstehende Beispiele:

Singular.

דְבָר, das Wort

דבר אלהים, das Wort Gottes

תברי, mein Wort

דברך, bein Wort

יְבְרוֹ, jein Wort

דברנר, unfer Wort

דברבם, euer Wort (m.)

דברבן, ener Wort (f.)

דברם, ihr Wort

ישַׂרָה, ein Feld

שׁרָה, ein Feld (Genitiv)

ישׁרָי, mein Feld

שַּׁרָדְ, dein Feld

ישָּׁרָהר, jein Feld.

Dio, ein Pferd

יםוס, mein Pferd

ADID, dein Pferd (m.)

gond, dein Pferd (f.)

iono, sein Pferd

mono, ihr Pferd

חוסום, unser Pferd

סוְסַכֶּם, euer Pferd (m.)

וסרסב, euer Pferd (f.)

סוּסַם, ihr Pferd (m.)

וסום, ihr Pferd (f.)

Plural.

דְּבָרִים, Worte

דברי, Worte der (Genitiv)

דברי, meine Worte

דְבֶרֶיךְ, beine Borte

דברין, seine Worte

תברינף, unfere Worte

דְבְרֵיכֶם, euere Worte

דְבְרֵיכֶן, euere Worte

דְבְרֵיהֶם, ihre Worte

שַּׁדִים, Gelder

יהרי, Felder (Genitiv)

שרי, meine Felder 2c.

בוּכִים, Pferbe

יסום, meine Pferde

סוּםיק, deine Pferde (m.)

סופין, deine Pferde (f.)

סוּסֵיר, jeine Pferde

םוּסֵיהָ, ihre Pferde

חוםינו, unfere Pferde

סוּסֵיכֶם, euere Pferde (m.)

סוּסֵיכֶן, enere Pferde (f.)

סוְסֵיהֵם, ihre Pferde (m.)

סוְמֵיהֶן, ihre Pjerde (f.)

Der Plural und Dual.

Die Endung des Plural für das Masculinum ist ober di, für das Femininum dessen Singular gewöhnlich auf di, di, di, din, endigt, di, Der Dual endigt auf desspiele:

Die Dualendung ist D'-, Beispiele:

קנְיִם die Hügel קּנְתָיִם, der Flügel קּנְתָים, der Flügel קּנְתָּים, die Flügel קיַב, die Ungen עִינִים, die Tuß קּנְתַיִּם, die Tuß קּנְתַיִּם, die Tuß קּנְתַיִּם, die Tuß קּנְתַיִּם, die Tage קיִב, die Tage, ein Mal

Albersehungs-Aufgaben.

Vofabeln.

היה, fein, ריה, und es war, es geichah

PD, m. das Ende

שׁנַה, f. bas Sahr, שִׁנְתִים, dualis, zwei Jahre

פַּרְעה, Þharao

הלם, fräumen

עטד, stehen

על, praep. auf, am, über

עלה, steigen, emporkommen

הברה, f. die Ruh

מראה, m. Anblick, Anssehen, Gestalt יקין, erwachen

בַּרִיאָ, adj. m. (בַּרִיאָד, f.) fett, gemästet

הַשַּׂר, m. Fleisch

יָרְעָה, weiben

ing, m. Gras

אַחָר (אַחַר, anderer (אַחַרוֹת, f. pl.)

חביהן, nad ihnen

קק, adj. bünn (הָקָק, f. pl.)

לצא, praep. bei, neben

שַׂפַת, f. Manb, הַיָּאָר, g. c. der Rand des Flusses, Ufer

אבל, פוופח, פוופח

Übersetze ins Deutsche.

עלר עמר עמר עמר עמר עמר עמר עמר עלר VII. הַיִאר: וָהַנֵּדה מָן־הַיָּאר עלות שֶבַע פַּרוֹת יְפוֹת מַרְאֵה וּבְרִיאת בְּשָׂר וַתִּרְעֶינָה בָּאָחוּ: וְהִנֵּה שֶׁבַע פָּרוֹת אֲחֵרוֹת עלוֹת אַחֲרִיהָן בּלְדַהַיִּארׁ רָעוֹת מַרָאָה וָדַקּוֹת בָּשָּׂר וַתַּעַמֹדְנָה אָצֶל הַפַּרוֹת עַל־ שְּׁפַת הַיָּאֹר: וַתּאַבַלְנָה הַפָּרוֹת רָעוֹת הַמַּרְאֶרה וְדַקּת הַבְּשָּׂר אֵת בע הַפְּרוֹת יְפוֹת הַמַּרְאֶה וְהַבְּרִיאֹת וַיִּיקַץ פַּרְעה:

Vokabeln.

ישי, einschlafen שבי, m. zum zweiten male שבלת f. Whre (pl. שבלת) קנה, m. Rohr, Halm חדא, m. einer

ត្បូម, versengen, verbrennen קרה, die Spite, Wurzel חמצ, wachsen, hervorsprossen בלע, verschlingen, מלא, adj. voll

Übersetze ins Deutsche.

עלורת ניִישָׁן פַּרְעה נִיּחֲלִם שׁנִית וְהַנָּה שֶׁבַע שִׁבְּלִים עלורת בְּקְנֶה אֶחָד בְּרִיאוֹת וְטִבוֹת: וְהִנָּה שֶׁבַע שִׁבְּלִים הַקּּוֹת וּשְׁדוּפּת קְדִים צִּמְחוֹת אַחֲרִיהֶן: וַהִּבְלַעְנֶדה הַשִּׁבְּלִים הַדַּקּוֹת אָת שֶׁבַע הַבְּלִים הַבְּרִיאוֹת וְהַפְּלֵאוֹת וַיִּיקִץ פַּרְעה וְהִנָּה חֲלוֹם:
הַשִּׁבְּלִים הַבְּרִיאוֹת וְהַפְּלֵאוֹת וַיִּיקִץ פַּרְעה וְהִנָּה חֲלוֹם:

Vofabeln.

רניץ, לפתר קבתר, לפתר אינפוף, לפתר אינפוף, ליופוף אינפוף, אינפוף אינפוף, שומי אינפוף, הופוף אינפוף, הופוף אינפוף אינפוף, הופוף אינפוף אינפוף, הבור אינפוף, לפתר אינפוף, לפתר

אות (פותר, Tranmbenter), adv. ift nicht vorhanden
און, adv. ift nicht vorhanden
און, (פולר, ihn
קילין, von dir, über dich
המולר, nämlich, wie folgt
היילום, antworten
היילום, adv. mit nichten, feineswegs
פולרום, m. Friede, Ruhe, Wohle
ergehen; שלום פורעה, g. c.
der Friede Pharaos.

Übersetze ins Dentsche.

וּיִשְׁלַח פַּרְעה נַיִּקְרָא אֶת־יוֹםֶף נַיְרִיצְְהוּ מִן־הַבּוֹר נַיְגַלַּח נַיְרִיצְהוּ מִן־הַבּוֹר נַיְגַלַּח נִיְחַלֵּף שִּׁמְלֹתִיו נַיָּבא אֶל־פַּרְעה: נַיאֹמֶר פַּרְעה אֶל־יוֹםף חֲלוֹם חָלַמְתִי וּפֹהֵר אִין אתו נַאָנִי שָׁמַעְתִּי עָלֵיף לֵאמר הִּלְעְדִי אֱלהִים יַעַנֶּה אָת־שָׁלוֹם פַּרְעה: אָת־שָׁלוֹם פַּרְעה:

Vokabeln.

קל, adj. אָלָה, bürftig, mager מָצְרַיִם, f. pl.] בּלּוֹתן, m. Vluśfehen, Gestalt בְּלָּה, m. עוניים, adj. mager [f. pl. קרָבוֹת, adj. mager [f. pl. רָבְּאָרַוֹן, m.

יר ְאָה, וְפּאָפּת, וְפּאָפּת, וְפּאָפּת, שּמַטּוּטּן, בּתְבָּרִים, שּמַטְּאָרֵיִם הָאָצְרַיִם, שּמָטְאָרֵיִם, שּמָעָרַיִם, m. crîter [אשׁנוֹת] f. pl.] קרֶב, m. Juneres, Körper, Leib יְדַע, wahrnehmen יְדַע, wie הְתְּלָה, f. Anfang אָנָם, mager [קר f. pl.] בְּנֵקְ m. Priester, Hieroglyphist [pl. הַרְשְׁמִים] wohl auch, Traum= beuter, Magier ב, verfünden, beuten, anzeigen.

Übersetze ind Deutsche.

ג וַיְדַבֵּר פַּרְעה אֶל יוֹםְךּ בַּחֲלֹמִי הִנְנִי עמֵד עַל־שְּׂפֵּר הַיְאֹר: וְהִנָּה מִן־הַיְאֹר עלת שֶׁבַע פְּרוֹת בְּרִיאוֹת בְּשָׂר וִיפֹת תּאֵר וְהָנָה בְּאָחוּ: וְהִנָּה שֶׁבַע־פְּרוֹת אֲחֵרוֹת עלוֹת אֲחֲרִיהֶן הַלּוֹת וַתְּיְעִינְה בְּאָחוּ: וְהִנָּה שֶׁבַע־פְּרוֹת אֲחֵרוֹת עלוֹת אֲחֲרִיהֶן הַלְּתֹי וְנְתְוֹת תִאַבְלְנְה הַבְּלּרת הָאַר מְאַדְיִם הַפְּרוֹת הָבְּרִיאת: וַהְּבָּרוֹת הָבְּרוֹת הַבְּרוֹת הַבְּרִיאת: וַהְּבָּרוֹת הָבְּרוֹת הַבְּרִיאת: וַהְּבָּרוֹת הָבְּרִיאת: וַהְּבָּרוֹת הָבְּרִיאת: וַהְּבָּאוֹ אֶל־כְּנְיה וְמִיְרִאִיהְן יְ וְאַבְּלִייְ וְהִנְּה שְׁבַע הַשְּׁבְּלִים הַמְּבוֹת וְמִבְּוֹת שֶּׁרְבִּע הַשְּׁבְּלִים הַמִּבוֹת וְמִבְּרִיה: עִּלְּה וְמִבְּלִים הַמִּבוֹת וְמִבְּרִיה אֶלְ־הַבְּלְיְן שְׁבְּלִים הַמְּבִית הִשְּבְע הַשְּבְּלִים הַמִּבוֹת וְמִבְּרִיה אֶלְּה הִנִּיִ לְבִּי וְהִנָּה הְנִיר לִי: וִיאֹמֶר יוֹם בְּעְרֵה הְנִיר לִפִּרְעה הְבִּין הִבּין הַבְּרִיה בְּיְתוֹה הָנִיר לִי: וַיּאֹמֶר יוֹם בְּעְרִה הְנִיר לִי: וַיּאֹמֶר יוֹם בְּבִּרְתֹה הְנִיר לִי: וַיִּאמֶר יוֹם בְּבְּרְעה הְבִּיִים הַמְבִיר הְנִים הַבְּיִרְה בְּבְּרִיה הְנִיּיִם עִשְׁה הִנִּיך לִפִּיר יוֹם הַמְבִּים הַנְיִּים עשׁׁה הִנִּיד לְפַרְעה וְבִּבְיר הְבִּים הַבְּיִים עשׁׁה הִנִּיד לְפַּרְעה הְבִּיר הְנִים בְּיִבְּים עשׁׁה הִנִּיד לְפַּרְעה:

Tölungen und Rückübersetzungen.

VII. Und es geschah, als zwei Jahre zu Ende waren, da hatte Pharav einen Traum, er stände am Flusse. Und siehe, vom Flusse steigen auf sieben schöne und sette Kühe und sie weideten im Grase. Aber siehe, sieben andere Kühe steigen auf nach ihnen vom Flusse her, die häßlich und mager waren; sie stellten sich neben die Kühe am User des Flusses. Und die häßlichen und mageren Kühe verzehrten die sieben schönen und setten Kühe. Da erwachte Pharav.

VIII. Und Pharao schsief wieder ein und ihm träumte abermals : siehe, sieben volle und schöne Ühren an einem Halm. Doch siehe, sieben magere und versengte Ühren wuchsen nach ihnen. Und es verschlangen die sieben mageren Ühren die sieben dicken und vollen. Da erwachte Pharao: es war ein Tranm.

IX. Da sandte Pharao hin und ließ Joseph rusen; man zog ihn ans dem Gesängnisse hervor, und er ließ sich das Haar schneiden, wechselte seine Kleider und kam hinein zu Pharao. Da sprach Pharao zu Joseph: Mir hat ein Traum geträumet, und ist niemand, der ihn deuten kann; ich habe aber vou dir folgendes gehört: du hörest einen Traum und deutest ihn. Und Joseph antwortete Pharao wie solgt: "Ich vermag nichts, Gott wird das Wohl Pharaos verkünden."

X. Und Pharao sprach zu Joseph: "In meinem Traume sah ich, ich stände am User des Flusses. Da steigen aus dem Wasser sieden sette und schine Kühe und weideten im Grase. Doch siehe, sieden andere Kühe steigen nach ihnen auf, die elend, häßlich und mager waren, wie ich sie bis jest im Lande Egyptens nicht gesehen habe. Und es verzehrten die sieden mageren und häßlichen die sieden ersten setten Kühe. Und sie fraßen sie auf, doch merkte man es ihnen nicht an, denn ihr Aussehen war so schlecht wie vorhin. Da wachte ich auf. Und mir träumte wieder: siehe, sieden volle und schöne Ühren auf einem Halme. Und sieden dürre und versenzte Ühren wuchsen nach ihnen. Und die sieden dünnen Ühren verschlangen die sieden schönen Ühren, und ich sagte es den Priestern, doch konnte es mir keiner deuten." Und Foseph sprach zu Pharao: "der Traum Pharaos ist ein und derselbe: Gott verkündete Pharao, was er thun will."

Das Eigenschaftswort.

(Adjectiv שֶׁם הַתּאָר)

Die Abjektiva richten sich im Sebräischen nach dem Genus und nach der Zahl, 3. ש. חֲבְמִים בְּדוֹלִים, ein großer Weiser, חֲבְמִים בְּדוֹלִים, große Weisen, חֲבְמִים בְּדוֹלִיח, eine große weise Frau, הַבְמִיה בְּדוֹלִיח, große weise Frauen.

Die Abjektiva vertreten häusig die Substantive, wie dies ja auch so ost in den occidentalen Sprachen der Fall ist, 3. B. Link, der Reiche,

עָני, der Arme.

שלמו שוחלים של שליים של שליים של אינור בין אינור בין שליים של אינור בין שליים של אינור בין שליים של שליים שליי

Es ist dies wie im Deutschen, wo bei zusammengesetzen Wörtern das Be-

stimmungswort als Adjettiv aufgefaßt werden fann.

Die Endungen der Abjektiva sind ähnlich wie die der Substantiva und n. für kemininum Singularis, die Klural masculinum bir klural femininum. Wirst man die Plural-Endung ab, so entsteht der Singular, wird die Femininum-Endung im Singular abgeworsen, so erhält man das masculinum singularis, welches natürlich auch eine andere Bokalisierung erhalten muß.

Beifpiele für Adjekt.

Masculi	na.	Femini	oa,
Singular	Plural	Singular	Plural
עישיר, reid)	עַשִּׁירִים	עַשִּירָה	אָשִירות
מבל, arm	עַניִים	ָעַנ י ָה	יְעַנִיּוֹת
בום, gut	מובים	מוֹבָה	שובות
ים, fdjledjt	רָעִים	רָעָה	רָעוֹת
מולי, alt	זֵקנים	וָבּלְבָּה	וָבְנות
קרול, groß	גדולים	ַּבְּרוֹלֶ <u>ה</u>	בְּדוֹלוֹת
וְבּבוֹר, ftart	גְּבּוֹרַה	גבורה	בורות

Der Hebender erjetzt häusig das Abjeftiv durch, Borjetzung von (Mann), אַשָּׁה (Fran), בַּעַל (Sohn), הַ (Tochter), בַּעַלְה (Mann), בַּעַלְה (Fran) an ein Nomen. Statt zu sagen ein wahrheit בּעַלְה (iebender Mann, sagt er אֵישׁ פּוֹח Mann der Bahr= heit, ebenso אִישׁ שִׁלוֹם ein Mann des Friedens (ein friedefertiger Mann).

Komparation der Gigenschaftswörter.

Die Eigenschaft eines Gegenstandes kann dreifach ausgedrückt werden: im Positiv, Komparativ und Superlativ. Der Positiv bezeichnet die Eigenschaft für sich, während der Komparativ und Superlativ sie mit derselben Eigenschaft eines andern Gegenstandes vergleichen. Der Komparativ besagt, daß einem Gegenstande eine bestimmte Eigenschaft in einem höhern Grade eigen ist als einem andern, während der Superlativ einem Gegenstande eine Eigenschaft im höchsten Grade zuschreibt.

Die Bildung der Steigerungsstusen ist im Hebräischen höchst ein= fach; dieselbe geschieht durch Prapositionen oder durch Partikel. So ist

für den Komparativ die Präposition von, (verfürzt) gebräuchlich; der Komparativ hat oft, wie es auch in vecidentalen Sprachen der Fall ist, die Bedeutung des Superlativ; ז. B. אַבָּרָם בִּבּל חַיַּרַח, und die Schlange war listiger denn alle Thiere auf dem Felde.

Der Artifel 7, der ja im Hebräischen so viesen Zwecken dient, kann

oft den Superlativ bilden helfen, 8. B. הַבְּּכִירָה die älteste, הַצְּעִירָה bie iünaste.

Interessant ist die Bisdung des Superlativ durch Verdoppelung des Abjektivs, und zwar steht das eine Abjektiv im Singular, das andere im Plural, z. B. קדָשׁי בּוֹלְי בּוֹלֵי מִלְּי מִלְּי בּוֹשִׁי בּוֹל מִנְי בּוֹשִׁי בּוֹל מִנְי בּוֹשִׁי בּוֹל (שִׁירִ בִּישִׁירִם בּוֹשׁ מִּעִרְ בִּישִׁירִם בּוֹשׁ מִּעִרְ בִּישִׁירִם בּוֹשׁיִרִים בּוֹשְׁיִרִים בּוֹשׁיִרִים בּוֹשְׁיִרִים בּוֹשׁיִרִים בּוֹשְׁיִרִים בּוֹשְׁיִרִים בּוֹשְׁיִירִים בּוֹשְׁיִרִים בּוֹשְׁיִירִים בּוֹשְׁיִירִים בּוֹשְׁיִירִים בּוֹשְׁיִירִים בּוֹשְׁיִרִים בּוֹשְׁיִרִּים בּיִּים בּיִּירִים בּיִּשְׁיִרִים בּיִּיִּירִים בּיִּירִים בּיִּיִירִים בּיִּיִּירִים בּיִּירִים בּיִּירִים בּיִּשְׁיִרִים בּיִּירִים בּיִייִירִים בּיִיבְּירִים בּיִּירִים בּיִּירִים בּיִּירִים בּיִּירִים בּיִּירִים בּיִּירִים בּיִּירִים בּיִּירִים בּיִּירִים בּיִּיִּירִים בּיִּיִירִים בּיּיִּירִים בּיּיִירִים בּיּים בּיּיִּיִּים בּיִּים בּייִירִים בּיּים בּיּיִּירִים בּייִּיִים בּיִּים בּיים בּיּיִּיִים בּייִּים בּייִּים בּיִּים בּיִּים בּייִּים בּיִּים בּיִּים בּיִים בּיּיִים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּייִּים בּיִּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיים בּייִים בּיים בּיּים בּיים בּיּים בּיים בּייִים בּייִים בּייִים בּיּים בּיים בּיים בּייִים בּיים בּיים בּייִים בְּייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּייִים בְּייִייִים בּיים בּייִים בְּיִים בְּיים בְּייִים בְּיִים בְּייִים בְּיים בּייִּיים בּיים בּייים בּייים בּייִּיים בּייים בְּייִיים בּייים בּייים בּייים בּייים בּיייִייים בּייים בּיייים בּיייִיי

Zibersetungs-Aufgaben.

Aus Mangel an Raum haben wir für die nachfolgenden Übersetzungs-Aufgaben die Bokabeln nicht mehr ausgezogen; die beigegebenen kaft wörtlich, ohne Rücksicht auf die deutsche Konstruktion, gehaltenen Lösungen reichen bereits für die Zwecke des Lernenden aus; überdies befindet sich am Schlusse unserer Sprachlehre ein sehr sorgkältig zusammengestelltes hebräisch-deutsches Glossar, dessen kleißigen Gebrauch wir dringend empfehlen. Da die Übersetzungsstücke nunmehr zusammenhängender Natur sind, so haben wir dieselben mit den für die richtige Betonung nöthigen Accenten versehen.

Überjetze ins Deutsche.

אָרְכַשׁ וְנָפֶּת צּוּפִּים מְסַפְּרִים כְּבָּוֹד־אֵל וּמֵעשִׁרֹם זְּנִיּנְת צִּוּקִים מְזָּהָב וּמִפְּיָּ רָבְ וּמְתִּלִים מְזָּהָב וּמִפְּיָּ רָבְ וּמְתִּלִים מְזָּהָב וּמִפְּיָּ רָבְ וּמְתִּלִים בְּלִי נִשְׁמִע קּוֹלְם: בְּכָל־הָאָרֶץ וְיָצְא כַּוְּיִם וֹבְּלָת יִבְּיָּת בְּלִירָה זְבְּיִלְה יְחַנְּה בְּנְעת: אֵין אָמֶר וְאָיֵת מְּלִיכָ מְּבְּיִת מְּלִים וּבְּלְצָה יְחִנְּה מְשִׁיְּפְתוֹ עַלְּרָב מִצְּוֹת פָּתִי: פּקּוֹבי יְהְנְּה וְמְיִבְּה מְשִׁיְּפְתוֹ עַלְּרָב מִצְּוֹת בְּנִים וֹבְּלְצִיה יְחְנְּה וְמְבִּית נְּמָשׁ שָׁסַ וּאהֶל בְּהֶם: וְהִוּא בְּחְתְּן יִצְּא מַּחְפְּתוֹ עַל־קצוֹתְ, וְמִּעִים מְשִׁפְּחִי־לֵב מִצְּוֹת יְתְּלְּה וְמְּבִיים מְשִׁפְּחִי־לֵב מִצְּוֹת נְמָיִים מְּשִׁפְּחִי־לֵב מִנְּוֹה וְמְלִים: בְּכָל־הָאָרֶים מְשִׁפְּחִי־לֵּב מִבְּוֹת יְתְּלִים בְּבְּרָה מְחָבְּתְּוֹ עִיִּבְית מְשִׁבְּתוֹ עִילִים מְּנִיבְים מְּבְּיִם מְּבְּיִם מְּבְּית מִינְיִם בְּבְּית יִיְבְּית יִיִּבְים וְבְּבְּת יְהְנְּה וְמְיִבְּת נְמָּשְׁתוֹי־לֵב מִצְּוֹת יְתְּיִם מְּבְּיִם מְּבְּיִבְית מִינְיִם בְּבְּיִב יִיִּבְּית יִהְנָּת יְתְּבְּים וְּבְּבְּתוֹים מְנְבְּיִם מְּבְּיִם מְּבְּבְית מְחָבְּתְּים בְּבְּרִים בְּבְּית יִיחְבָּוֹת יִיתְּבְּים וְּבְּיתְּים מְּבְּית מְּחִבְּים מִּבְּתְים בְּבְּית יִבְּית מְבְּים וּבְּבְּית יִיחְבָּים וּיִבְּעָב וּיִבְּית יִבְּית מְּתְּבְיים בְּבְּיִים בְּבְּית מִיבְּים בְּבְּים מִיבְּים מִיבְּים מִּבְּבְים מִּבְּים מִבְּים מִבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְּים מִּבְים בְּבְּים מִבּים: בְּבְּים מְבִּים מִבְּים מִּבְּים מִּבְּים מְּבְּבְּים מְּבִים מְּבִים מִּבְּים מִּים: מִיְּלִים בְּיִבְּים בְּבְּים מְּבְּים מְּבְּים מְּבְּים מְּבְּים מְּבְּים מְּבְּים מְּבְּים מְּבְּים מִבּים: מְּבְּים מְּבְּים מְּבְּים מְּבִים מְּבְּים בְּיִבְּים מִּבְּים מְבִּים מִים בְּים מְּבְּים מִים בְּיִים בְּים מְּבְּים מְּבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּתְּתְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים מִיּבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּתְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּתְיִּים בְּים מְּבְּים מְּבְּים מְּבְּים מְּחִים בְּיִים בְּיִים מְּבְּים מְּבְי

Söfung und Rückübersetzung.

XI. Die Himmel erzählen die Ehre Gottes und das Himmelssewölbe verfündet das Werf seiner Hände. Ein Tag sagt es dem andern, und eine Nacht erzählt es der andern. Ohne Rede und ohne Worte, noch daß ihre Stimme gehört werde. Über die ganze Erde zieht sich ihre Schmur, und ans Ende der Welt dringt ihr Wort; der Sonne hat er in ihnen ein Zelt gemacht. Und sie tritt hervor wie ein Bräntigam aus seinem Brantzelte (Baldachin) und frent sich wie ein Held, den Weg zu durchlausen. Vom Ende des Himmels ist ihr Ansgang und ihre Umstressung die Ande, und nichts bleibt vor ihrer Wärme verborgen. Das Gesek (die Lehre) Gottes ist vollkommen — eine Erquickung der Seele, die Bestimmung Gottes ist treu — eine Belehrung des Thoren. Die Besehle des Herrn sind gerade — eine Frende des Herzens, das Gebot Gottes ist lanter — eine Erleuchtung der Augen. Die Furcht Gottes ist rein, dauernd, ewiglich, die Rechte Gottes sind wahrhaftig, allesammt gerecht. Sie sind köntigker denn Gold und viel seines Gold, sie sind söng und Honigseim.

Übersetze ind Deutsche.

אַמָח בְּחַוּר בְּיַלְדוּעֶּה וִימִיבְּךּ לִבְּּךָּ בִּימֵי בְחְוּרוֹעֶּיִף וְהַלֵּהְ בִּימֵי בְחְוּרוֹעֶּיִף וְהַלֵּהְ בְּבִּיְבִי לִבֶּּהְ וִּבְּיִבְיִ לִבְּּרְ וִבְּיִבְּרְ לִבְּרִבְי לִבְּּרְ וְהַעָּבְר בְּיָבִי בְּהְבִּיְרְ בִּיבְיִּ בְּתְּבְּר וְהַבְּלֹּהְיִם בְּמִישְׁבְּפִט: וְהָבְּל: וּזְכֹר אֶת־בַּוֹרְאֶיִף בִּימֵי בְּחוּרעֻיִף עַד אֲשֶׁרָ לְאִד וְהַבְּּוֹרְ הָבִיּרְ וְבְּרִבְּיִ בְהֶּם הַפֶּץ: עַד אֲשֶׁרָ תֹאמֵר מִאמֵר אֵיִרְלִי בְהֶּם הַפֶּץ: עַד בְּשָׁבִי וְהַבְּוֹרְ לָּאִר וְהַבְּיִבְיִם וְשָׁבְוּ הַשְּׁבְיּ הַשְּׁבִים וְשָׁבְוּ הַשְּׁבִים וְשָּבְוּ הַאָבִים אַשֶּׁר תֹאמֵר וְהַבְּוֹרְכִים וְשְּׁבְוּ הַאָּבִים הַאָּבְיִם הְשָּׁבְוּ הַאָּבְיִם וְשְּבִּוּ הַאָּבְיִם וְשָּבְוּ הַאָּבְיִם וְשָּבְוּ הַאָּבְיִם וְשְׁבִּוּ הַאָּבְיִם וְשָּבְוּ הַאָּבְיִם וְשְׁבְּוּ הַאָּבְיִם וְשְּבְוּ הַשְּבְּוּ הַאָּבְים וְהָבְּיִבְים וְשְּבְוּ הַשְּבְוּ הַשְּבְּוּ הְאָבִים וְהָבְּוֹבְיּתְים בְּבְּבְיִם וְשְּבְוּ הַשְּבְּוּ הְאָבִים וְהָבְּבִים וְשְּבְוּ הַאָּבְוּ הַהְאָבִים וְהָבְּוֹרְ הַיִּבְים וְהָבְּבִּים וְשְּבְוּ הַבְּישְׁבְּוּ הַבְּיִּבְים וְהָבְּבּוּ הְבְּבְּבִים וְשְּבְוּ הַבְּבְּים הְבִּבְּים הְבָּבְּבְים וְבִּבְּבְים וְבִּבְּבְּים וְבִּבְּבְים הְבָּבְים וְבְבְּבְּבִים וְבִּבְּים הְבָּבְים הְבְּבְּבִים וְבְּבְּבְים הְבִּבְּים וְבִּבְּבְּים וְבְבְּבְים וְבִבּבְּים וְבִּבְּים בְּיִבְים וְבְּבְּבְים וְבִּבְּבְים וְבִּבְּבְים וְבִבּים וְבְּבְבִים וְבִּבְּבְים בְּבְּבִּבְים וּבְּבְּבְים בּוּבְבּים בּים בּבְּבְּבְּבְים בּיִבְּים וּבְּבְּבְּים בּיִים בּיִבְּיִים וְבִּבְּבְים בּיִבְּים בְּבְּבְּבְּים בּיִבְּים בּּבְּים בְּיִּבְים בְּבְּבְּים בּיִבְּים וְבִּבְּבְּים בְּיִבְּים וּהְבְּבָּים בְּבְּבְּים בּיבְּבּים בּבּיּבְים בּיבְּבּים בּיבְּים בּיבְּבּים בְּבִּבּים בּּבְּבּים בּיבְּיבּים בּיבְּים בּּבְּבּים בּבּבּיים בּיבְּבּיים בּיבּיבְיוּבְיּבּים בּיבְּבּיים בּיבְּיבְיבְים בּּבְּבּיבְים בּיבְּבּיבְיבְיוּבְיבּים בּיבְּבּיבְיוּבּים בּיבְּיבּים בְּיבְּבּיבְיבְיבּים בְּבּבּיבְיבְּבּים בּיבְּבּיבְיבּים בְּבִיבְיבְיּבְיבְיבּים בּיבְיבִיים בּיבְּיבְּיבְּבְּבְיבְיבְיּבְּיוּבּיבּיוּבְיבְּיוּבְיּבְיבּים בְּבּיבְיבְיבְּיוּבְיבּי

Sösung und Rückübersetzung.

XII. Freue dich, Jüngling, in deiner Jugend und ergöße dein Herz in deinen jungen Tagen (in den Tagen deiner Jugend), thue, was dein Herz gelüstet (wandele in den Psaden deines Herzens) und deinen Augen gesällt, wisse aber, daß um dies alles Gott dich vor Gericht führen wird. Schasse den Gram von deinem Herzen und thue weg das Böse von deinem Leibe, denn die Kindheit und Jugend ist eitel. Gedenke deines Schöpfers in den Tagen deiner Jugend, ehe denn die bösen Tage kommen und die Jahre eintreten, da du wirst sagen: "sie gesallen mir nicht (ich habe kein Gesallen an ihnen). She denn sich verdunkelt die Sonne und das Licht und der Mond und die Sterne und die Wossen wiederkommen nach dem Regen.

Die Zahlwörter.

(Numeralia שֶׁם הַמָּסְבֶּר)

Man theilt die Zahlwörter ein: in Grundzahlen, cardinalia, auf die Frage wie viele? und in Ordnungszahlen, ordinalia, auf die Frage der wievielste? Jene geben die Menge der Dinge an, diese die Reihenfolge derselben.

Das Zahlwort ist als Attribut des Komen und daher folgerichtig als Abjektiv anzusehen. Es richtet sich daher nach dem Genus und der

Bahl des Substantivs.

Grundzahlen.

I	Masculinum.	Femininum.	0 9	 Masculinum.	Femininum.
1	אָּחָד	אַחַת	16	שִׁשָּה עַשָּׂר	שש עשבה
2	שָׁנִיִם	י שָׁתַיִם	17	שִׁבִעָה עַשָּׁר	שַבַע עָשִׁרֵה
3	שׁלשָה	ښّלש	18	שִׁמְנָה עָשָׂר	שמנה עשבה
4	אַרבָּעָה	אַרבַע	19	הִשִּׁעָה עֲשָׁר	חשע עשרה
5	חַמשָׁה	חָמֵש	20	עשרים	עשרים
6	ក់ធ្លុំធ្	שׁשׁ	30	שלשים	שׁלשִׁים
. 7	שִׁבִעָה	שֶׁבַע	40	אַרְבָּעִים	אַרְבָּעִים
8	שמנה	שִׁמנֶה	50	חַמִשִּׁים	חַמִשִּׁים
9	חָשִׁעָה	מַשַׁע	60	שִׁשִׁים	ששים
10	עַשָּׂרָה	עשֶר	70	שָׁבְעִים	שָׁבְעִים
11	אַחַר עָשָׂר	אַחַת עֶשִׂרֵה	80	שמנים	שמנים
12	שָׁנִים עָשָׂר	שׁמֵים עֶשִּׁרֵה	90	השעים	השעים
13	שׁלשָה עָשָׂר	שׁלש עֶשִׁרֵה	100	מֶאָה	מַאָּה
14	אַרְבָּעָה עָשָׁר	אַרבַע עָשְׂרֵה	1000	אָלֶף	هۣڕؙٚڗ
15	חַמִּשָּׁה עָשָׂר	חַמֵשׁ עשרה	10000	רָבְבָּה	רָבֶּבֶה

Die Berbindung der Einer mit den Zehnern geschieht auf die seichteste Weise, indem erstere vor oder nachgesetzt werden können; з. B. einundzwanzig שְׁמֵנְרִים אָּחֶדְרִים, achtundvierzig שְׁמִנְרִים

Ordnungszahlen.

Masculinum. Singular. Femininum אָרָאשׁוֹנְ, der erste רָאשׁוֹנָ, die erste

Masculinum.	Singular.	Femininum.
-------------	-----------	------------

zweite	שׁנִית,	die	zweite
dritte	שְׁלִישִׁית,	die	dritte
vierte	רָבִיעִית,	die	vierte
fünfte	חָמִישִׁית,	die	fünfte
jechjte	ששית,	die	sechste
jiebente	שָׁבִיעִית,	die	siebente
achte	יִשְׁמִינִית,	die	achte
neunte	חָשִׁיעִית,	die	neunte
gehute.	אָעשירית,	die	zehnte.
	dritte vierte fünfte fechfte fiebente achte nennte	oritte שְלִישִׁית pierte קרביעית קֹמוּוֹּדָנּ קֹמוּוֹנָנִי קֹמּמִינִי קֹמַבִיעִית addte קשִׁיעִית neunte קּשִׁיעִית	לישית, bie pierte קּבְישִית, bie pierte קביעית, bie fünfte קביעית, bie fechfte קביעית, bie fiebente קביעית, bie achte pierte achte pierte, bie nennte

Plural. Masculinum. Femininum. ראשונים, die ersten ראשונות, die ersten שבילתי, die zweiten שנמים, die zweiten שלישיות, n. j. w. שלישים, זו. ז. זע. זישלים רביעים רבעיות חמישים חמישיות שביעיות שביעים שמינים שמיניות תשיעים תשיעיות עשיריות עשירים

Wie aus Obigem hervorgeht, werden die Ordnungszahlen bis zehn von den Grundzahlen gebildet, indem ersteren ', für das männliche und n' für das weibliche Geschlecht angehängt wird; der Plural erhält die Endung n' fürs Masculinum und n' fürs Femininum.

Bon zehn ab werden die Grundzahlen auch als Ordnungszahlen benutzt, nur stehen letztere stets nach dem Nomen und haben vor sich den Artifel; auch die ersten zehn Zahlen werden häusig so gebildet, z. B. am zweiten Tage.

Bruchzahlen.

Dieselben sind mit Ausnahme von halb 'Ar, 'Ar, auch Ardragenau mit den Ordnungszahlen generis feminini übereinstimmend, doch stehen sie stets vor dem Nomen.

Es kann an dieser Stelle nicht unerwähnt bleiben, daß die alten Hebräer die Buchstaben des Alphabets benützten, um die Zahlen zu beszeichnen; der erste Buchstabe war 1, der zweite 2 20. Die hebräischen Zahlen stellen sich uns daher in folgender Gestalt dar:

1,	8	9,	2	17,	; >	70,	ソ	600,	ם
2,	コ	10,	,	18,	יח	80,	Ð	700,	7
3,	٦	11,	87	19,	ים	90,	Z	800,	Ŕ
4,	٦	12,	יב	20,	Ç	100,	7	900,	72
5,	П	13,	יב	30,	5	200,	۲'	1000,	8
6,	٦	14,	יד	40,	2	300,	*		
7,	ì	15,	מו	50,	١	400,	П	2000,	ڌ
8,	П	16,	יך	60,	D	500,	٦	3000,	ڌ
							,		

Bei zusammengesetzten Zahlen wird die größere vorangesetzt, z. B.

תכנ 423, קנז =857, אין פט =1989.

Albersehungs-Aufgaben.

Übersetze ins Deutsche.

אַנְה עָל־הַמְּבֶּעָת הַיָּמֵים וּמֵי הַפַּבּוּל הָיוּ עַל־הָאָּכֶץ: בְּשְׁנַת שֵׁבּוּל הָיוּ עַל־הָאָכֶץ: בִּשְׁנַת שֵׁשׁ־מֵאַוֹת שָׁנָה לְחַיִּי־נֹח בַּחֹנֶדשׁ הַשִּׁנִי בְּשִׁבְעָה־עָשָר יוֹם לַחְדֵשׁ הַשִּׁנִי בְּשִׁבְעָה הָשָׁמַיִם נְפְחְחוּ: בְּיּלְה: בְּעָצֶם הַיִּוֹם נַיְּהְר בַּאָבֶם הַיִּוֹם נַיְּהְר בָּאָבֶם הַיִּוֹם נַיְּהָר בָּאָבֶם הַיִּוֹם נַיְּהָר בְּעִים לְחִיבְּנְיִן נַשְׁר בְּעִים וְשִׁרְשָׁת נְחֵי וְשָׁלשֶׁת נְחֵי וְשָׁלשֶׁת נְחֵי וְשָׁלשֶׁת נְחֵי וְמָיִנְה וְכָל־הַבְּנְיִן אָמִינְה וְכָל־הַבְּבְנִיך לְמִינְה וְכָל־הַבְּבְנִיך לְמִינְה וְכָל־הַבְּבָמָר לְמִינְה וְכָל־הַבְּבְנִיך לְמִינְה וְכָל־הַבְּבְּמָר לְמִינְה וֹיְבִלּה וְבְלּיה הַבְּבְּנִיף וֹיִים וּמִיּה וְכָל־הַבְּבְּהַמְרוֹ לְמִינְה וֹיִם וְמִיּלְה וְבְלּיה וְבְלּיה וְבְלּיה וְבְלּיה וְבְלּיה וְבָלִיה וְבָלִיה וְבָלִיה וְבְלּיה וְבְלִיה וְבְלּיה וְבָלִיה וְבְלִיה וְבְלִיה וְבְּיִם וְנִים וְבִּיה וְבְלִיה וְבְּיִם וְנִים וְנִים וְנִים וְבְלּיה וְבְּבְּיִתְים וְבְּלִיה וְבְּבְּבְיתְיה בְּעָּבְיה וְבְּבְּבְיתְיה בְּעָּבְיה וְשִׁלְשֵׁת וְנִים וְנָבְּלְתוֹים וְנִיבְּה הַעְּבָּה וְנִים וְשִׁרְיה בִּעְּנִים וְשִׁלְשִׁת וְנִבְּים וְנִיבְּתְיה בְּעָבְיה הַשְּבְּיה בְּבְּבְּתְיה בְּבָּבְיתוֹים בְּיִבְּית וְשִׁלְּים וְנִיבְּתְים וְנָבְּלְיה וְבְּיִיבְיתְם וְבְּיִיבְית וְמִיּיבְה הְנִיבְּיה בְּיִבְיתְיה בְּעָבְיה בִּיבְיה בְּיִיבְית וְשִׁים בְּיִיבְיה הַבְּיִים וְשִׁים בְּיִיבְית וְשִׁים בְּיִיבְים וְבְּיִים וְיִיבְים וְבְּיִים וְיִיבְים וְבִיים בְּיִים וְיִיבְים וּיִבְיים וְיִיבְּים וְיִיבְּים וְבִּיים בְּיִבְיים וְיִיבְים וְבִייִּבְּים וְבְיִים וְיִיבְים וְבְּיִים וְבִּים וְּבְיִים וְּבְיִים וְיִים בְּיִים וְּבְּיִים וְיִים וְיִים וְיִים בְּיִים וְיִים וְּיִים וְיִים וְיִים וְיִים וְיִים בְּיים בְּיִים וְיִים וּיִים וְיִים וְיִים וְיִים בְּייִים וְיִים וְיִים וְיִים וּיִים וְיִים בְּייִים וּיבְיים וּיִים וְיִים בְּיִים וְּיבְיים וּיִים בְּיִים בְּיִים וּיִים וּיִים וְיִים בְּיבְיים בְּיִים וְיִים בְּיבְיבְים וְיִים בְּיבְּיבְיבְיים וְיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים

Jösung und Rückübersetzung.

XIII. Und als die sieben Tage um waren, da kamen die Wasser der Sintslut auf Erden. In dem sechshunderten Jahre des Alters Roah, im zweiten Monat, am siedzehnten Tage dieses Monats, da brachen auf alle Duellen der großen Tiese, und die Schlensen des Himmels thaten sich auf. Und der Regen kam auf Erden vierzig Tage und vierzig Rächte. An eben demselben Tage ging Noah mit Sem, Han und Japhet, seinen Söhnen, (den Söhnen Noahs) und seiner Fran (der Fran Noahs) sammt den drei Franen seiner Söhne in die Arche. Sie und allerlei Thier nach seiner Art, allerlei Bieh nach seiner Art, allerlei Gewürm, das auf Erden triecht, nach seiner Art, und allerlei Wögel nach ihrer Art, alles was Flügel, alles was Fittige hat. Und sie kamen zu Noah in die Arche je zwei von allem Fleisch, in dem ein sebendiger Geist innen war. Und die da kamen, waren Männlein und Weiblein von allem Fleisch, wie denn Gott ihm geboten hatte; und Gott schloß hinter ihm zu. Und die Sintslut war vierzig Tage auf Erden; und die Gewässer wuchsen und hoben die Arche, und sie erhob sich über der Erde. Und das Gewässer nahm zu und vermehrte sich sehr auf Erden; und die Arche suhr auf dem Gewässer. Und das Gewässer verstärfte sich außerordentlich auf Erden; da bedeckte es alle hohen Verge unter dem ganzen Himmel. Fünszehn Ellen hoch erhob sich das Gewässer, und es bedeckte die Verge. Da ging alles Fleisch,

das auf Erden friecht, unter, sowol Bögel, als Bieh, als Thiere, als alles Gewürm, was auf Erden friecht, und die ganze Menschheit (alle Menschen). Alles, was einen lebendigen Odem hatte, von allem, was auf dem Trockenen war, starb. Und es ward vertilget alles Wesen, was auf dem Erdboden war, vom Menschen an bis auf das Vieh, bis auf das Gewürm und die Aögel unter dem Hinnnet, und sie wurden vertilget von der Erde; es blieb nur übrig Noah und was mit ihm in der Arche war. Und das Gewässer behauptete sich (nahm zu) auf Erden hundert und fünszig Tage.

Übersetze ind Dentsche.

רָנְפָנִוּ מִשָּׁם הְאֲנָשִׁים וַיֵּלְכִוּ סְדָמָהְ וְאַבְרָהָם עוֹדֶנָוּ עמֵן XIV. לִפְנֵע יְהֹנָה: וַיִּנַשׁ אַבְרָהָסׁ וַיּאמַרְ הַאַף הִסְפֶּהׁ צַּהִיקׁ עִבְּיֹרְעָשְעֹּ: יש חמשים צדיקם בתוך העיר הצקף חמשים צדיקם בתוך לַפֶּלוֹם לְלַמֶעוֹ חֲמִשִּׁים הַצַּּהִיּלִם אֲשֶׁר בְּקרְבְּה: חָלִלָה לְךְּ מְצֶשְׁתַוֹ בַּבְּבֶר הַעֶּהְ לְהָמְיַת צַבִּיק עִם בְּשָׁע וְהְיָהְ בַצַּהִיק בְּהְשָׁע חְלְלָה לְּאְ הַשׁפֵּט בָּלִ־הָאָרֶץ לֹא יַעֲשֶּה מִשְׁפָּט: וַיַּאמֶר יְיְהֹיָה אִם־אֶּמְצָּרֵּ בִּקְרֹם בְּעֵבֹּנְּרָם בְּתֵּוֹךְ בְּתִּים בְּעֵבֹנְרָם בְּעֵבֹנְן בְּעָאָתוֹ לְּכָלְ־ֹחַפְּאָרוֹם בַּעֵבֹנְרָם: וַיַּעָן אַבְרָהָם וַיּאמַרָ הִנָּה־נְּאַ הוֹאַלְתִּי לְדַבּרַ אֶל־אָדֹנָי וְאָנֹכִי עְפֶּר ָּוְאֶפֶּר: אוֹלֵי וַחְסְרוֹּן הֵמִשִּׁים הַצֵּדִּיקִם הֲעִּשְׁה הֶתַשְּׁחִית בְּחֵבִשְׁהְ אָת־בָּל־הָעִיר ווֹאמֶר לָא אַשְׁחִית אִם־אֶמְצְאַ שְׁם אַרְבָּעִים וְחֲמִשְׁהְ: וַיֹּטֶׁף עוֹד רְצְבַבֶּר אֵלְיוֹ וַיּאֹמֶר אוּלַיָּ יִמְּצְאָוּן שָׁם אַרְבְּעִים וַיֹּאֹמֶר לְא אָעֶשֶּׁה בַּעֵּבִוּר הְאַרְבָּעִים: נַיֹּאֹטֶר אַל־נָא יַחַר לַאדֹנָי נַאֲדַבּּרָה־ אַרְּלְיָּ יִפְּאַבְּלֶּוֹן שָׁסְ שְׁלְשִׁים וַיֹּאּמֶר לְדַבֵּר אֶל־אַדְנִי אַוּלַיְּ יִפְּאָצְאָוּן שְׁסְ שְׁלֹשִׁים וַיֹּאּמֶר לְדַבַּר אֶל־אַדְנִי אַוּלַיְּ יִפְּאָצְאָוּן שְׁסְ בִיּאִבְּלְיִ יִפְּאָצְאָוּן שָׁם עשְׁרִים וַיֹּאֹמֶר לָא צִשְׁחִׁית בַּעבוּר הָעשְׁרִים: וַיֹּאמֶר אַלֹ־נְאֵׁ יָרָוֹר לַאִרנָי וַאֲדַבְּרָה אַדִּ־הַפַּעם אוֹלַי יִפְּצְאָוּן שָׁם עֲשָׁרָה וַנֹּאמֶר לְאַ אַשְׁרִית בַּעָבוּר הְעִשְּׂרָה: וַיִּכֶּלְךְ יְהְוֹה בַּאֲשֶׁרַ בִּלְּה לְדַבֵּר אֶלֹי אַבְרֶדֶם וִאַבְרֶדֶם שָׁב לִמִקמִוּ:

Jösung und Rückübersetzung.

XIV. Und die Männer wandten sich von dort und gingen gen Sodom; aber Abraham stand noch vor dem Herrn. Und Abraham näherte sich und sprach: "Willst du den Gerechten mit dem Gottlosen umbringen?

Es möchten vielleicht fünfzig Gerechte in der Stadt fein; wolltest du die umbringen und dem Ort nicht vergeben um fünfzig Gerechter willen, die darinnen wären? Das sei ferne von dir, daß du das thust, zu tödten den Berechten mit dem Gottlosen, daß der Gerechte sei gleichwie der Frevler; daß sei ferne von dir, daß du, der die ganze Welt richtest, nicht Recht thuest." Und Gott sprach: "finde ich zu Sodom in der Stadt fünfzig Gerechte, jo will ich um ihrer willen dem ganzen Orte vergeben." Da antwortete Abraham und sprach: "ich habe mich unterwunden zu reden mit dem Herrn, wiewol ich Erde und Stand bin. Es möchten vielleicht zu den fünfzig Gerechten fünf fehlen, willft du denn wegen der fünf die ganze Stadt verderben?" Und er (Gott) sprach: "Ich werde sie nicht verderben, wenn ich dort fünfundvierzig finde." Und er (Abraham) fuhr fort, mit ihm zu reden und sprach: "Man möchte vielleicht vierzig darinnen finden"; und er (Gott) sprach: "Ich werde es nicht thun um der Vierzig willen." Und er (Abraham) sprach: "Der Herr zürne nicht und ich werde noch reden, es möchten sich vielleicht darinnen dreißig finden." Er (Gott) aber sprach: "Ich werde es nicht thun, finde ich darinnen dreißig." Und er (Abraham) iprach: "Siehe ich habe mich unterwunden mit dem Herrn zu reden, man möchte vielleicht zwanzig darinnen finden." Und er (Gott) sprach: "Ich will sie nicht verderben um der zwanzig willen." Und er (Abraham) sprach: "Der Herr wolle nicht zürnen, daß ich noch dies eine Mal rede, man möchte vielleicht zehn darinnen finden." Und er (Gott) iprach: "Ich will sie nicht verderben um der zehn willen." Und der Herr ging hin, da er beendet hatte, mit Abraham zu reden; und Abraham fehrte wieder an seinen Ort.

Die Kürwörter.

(Pronomina כבּנְיים).

Wir haben schon früher das Pronomen und seine Verbindung mit dem Nomen und Verbum fennen gesernt. Zur gründlichen Erlernung geben wir nachstehend ein Verzeichniß der Pronomina sammt ihrer Deklination.

1. Perjon.

Masculinum und Femininum.

אַנְרְוּנוּ , בַּרְוּנוּ , בַרְוּנוּ , בַּרְוּנוּ , בַּרְוּנוּ , בַּרְוּנוּ , בַּרְוּנוּ , בַרְוּנוּ , בַּרְוּנִי , בַּרְוּנִי , בַּרְוּנִי , בַּרְוּנִי , בַרְוּנוּ , בַּרְוּנִי , בַּרְוּנִי , בַּרְוּנִי , בַּרְוּנִי , בַרְוּנוּ , בַּרְוּנִי , בַּרְוּנִי , בַּרְוּנִי , בַּרְוּנִי , בַרְוּנִי , בַּרְוּנִי , בַּרְוּנִי , בַּרְוּנִי , בַּרְוּנִי , בַרְוּנִי , בַּרְוּנִי , בַּרְוּנִי , בַּרְוּנִי , בַּרְוּנִי , בַרְוּנִי , בַּרְוּנִי , בַּרְוּנִי , בַּרְוּנִי , בַּרְוּנִי , בַרְוּנִי , בַּרְוּנִי , בַּרְוּנִי , בַּרְוּנִי , בַּרְוּנִי , בַרְוּנִי , בַּרְוּנִי , בַּרְוּנִי , בַּרְוּנִי , בַּרְוּנִי , בַרְוּנִי , בַּרְוּנִי , בַּרְוּנִי , בַּרְוּנִי , בַּרְוּנִי , בַרְוּנִי , בְּרְוּנִי , בַּרְוּנִי , בְּרְוּנִי , בְּרְוּנְיּנְיי , בְּרְוּנְיּי , בְּרְוּנְיי , בְּרְוּנִי , בְּרְוּנְיי , בְּרְוּנִי , בְּרְוּנִי , בְּרְוּנִיי , בִּרְוּנִיי , בְּרְוּנִיי , בְּרְיּנִיי , בְּרְיִי , בְּרְיִי , בְּרְיּנִיי , בְּרְיּבִיי , בּיִּבְיי , מִיבְּיי , בּרְיּבִיי , בִּרְיבִּיי , בּרְיבּיי , בּרְיבּיי , בּרְיבּיי , בּרְיבּיי , בּרְיבּיי , בּרְיבּיי , בִּרְיבּיי , בְּרְיבּיי , בְּרְיבּיי , בְּרְיבּיי , בְּרְיבִּיי , בְּרְיבּיי , בְּרְיבִּיי , בְּרְיבִּיי , בְּרְיבּיי , בְּרְיבּיי , בְּרְיבּיי , בְּרְיבּיי , בִּרְיבִיי , בִּרְיבּיי , בִּרְיבִיי , בִּרְיבּיי , בִּרְיבִיי , בְּרְיבִיי , בְּרְיבּיי , בְּרְיבִיי , בְּרְיבּיי , בְּרְיבִיי , בְּרְיבִיי , בְּרְיבִיי , בְּרְיבִיי , בְּרְיבִיי , בְּרְיבִּיי , בְּרְיבִּיי , בְּרְיבִּיי , בְּרִיי , בְּרְיִיי , בְּרְיִיי , בְּרְיִיי , בְּרִיי , בְּבְּיִיי , בְּבְּי

2.	Perjon.
Masculinun	ı. Femininum.
אַמָּר	៊ាន់, ១៣
7	I, zu dir
	ក្នារុស, bid) (១(ff.)
خۋڭ	וסט ,באָר bir
ج ٦	בְּדְ, in, auf dir
בְמוֹךּ	יבְמוֹתְדְ, wie bu
שַׁאַמֶּם	
לַבֶּם	ench , خَچْر
ם אֶתְכֶם:	פּוּתְבֶּן אוֹתְבֶּ, end) (१८६۴.)
מָכֶּם	אָבֶּן, von end)
בָבֶם	לֶבֶּל, für euch
בָּכֶם	پَچَرِ, wie ihr

3. Perjon.				
Masculinum.	Femininum.			
	היא, fie			
אָלָמוּ, לִמוּ, אוֹ au ihm	קֿה, zu ihr			
inik, ihu ז	קוֹא, sie (Aff.)			
ייס אָבָר, אָבְרָה, von ihn	n नवृद्ध्यं, von ihr			
ia, durch ihn	ਜ਼그, durch sie			
וה wie er, בְמוֹהוּ				
הַב, הַבָּם, וֹנֹפּ, וֹנֹפּ	ji, sie (Aff.)			
אָרֶה, au ihnen לְּהֶה	אָבֶּל, zu ihnen			
זוֹרָ, אוֹרְתֶכֶם, אוֹתְם, זֹנֹפּ (lff.	ן אָרִהֶּלְ, fie (Aff. pl.)			
שה, von ihnen	לה, von ihnen			
יבֶהֶם, durd) fie	ּבְהֶל, durch sie			
שוף שוני, בימוהם, mie sie	לְהֵלָ, wie sie			

Pronomina demonstrativa.

nt, dieser	הַלָּיֶה, jene	בּעֶּעָ, jelbjt
אל, dieje	אָלֶה, אֵלָּה, אֵל, dieselben	ng, dieser
	הַבָּה, הַבָּה, dieser diese.	

Pronom. interrogativa. הַבָּה, מֶבה, מֶבה, וּשִׁמּ, וּשֶׁבּה

מר, מָר, מָבר, שׁר, was

Pronomen relativum.

i bettyer, locality

Albersehungs-Aufgaben.

Übersetze ins Deutsche.

Lösung und Rückübersetzung.

XV. Und Abram war neunundneunzig Jahre alt; da erschien Gott Abram und sprach zu ihm: "Ich bin der allmächtige Gott, wandle vor mir und sei fromm! Und ich will meinen Bund zwischen dir und mir machen und will dich anserordentsich vermehren." Da siel Abram auf sein Angesicht. Und Gott redete mit ihm und sprach: "Ich habe nunmehr meinen Bund mit dir, und du sollst ein Bater vieler Bölker werden. Und es soll nicht mehr deine Name Abram heißen, es sei dein Name Abraham, denn ich habe dich zum Bater vieler Bölker gemacht. Und ich will dich außerordentsich fruchtbar machen und will von dir Bölker erzeugen; Könige sollen aus dir hervorgehen. Und ich will aufsrichten meinen Bund zwischen mir und deinem Samen nach dir, bei ihren Nachstommen, ewiglich (zum ewigen Bunde), daß ich dein Gott sei ihren Nachstommen, ewiglich (zum ewigen Bunde), daß ich dein Gott sei und deines Samens nach dir. Und ich will dir und deinem Samen nach dir das Land deines Ausenthalts geben, das ganze Land Kanaan, zum ewigen Besitze; und ich will ihr Gott sein." Und Gott sprach zu Abraham: "Du aber halte meinen Bund, du und dein Same nach dir, bei ihren Nachstommen.

Übersetze ins Dentsche.

וִישְׁלַחַ יִּהְוָּה אֶת־נָהָן אֶל־דָּוֹדִ וַיִּבְא אֵלְיו וַיּאַמֶּר לוֹ שָׁנֵי XVI. אָנְשִּׁים הָיֹוּ בְּעֵיר אֶחָה אֶחָד עִשִּיִר וְאֶחָד רָאשׁ: לְעִשִּׁיר הָוְהָ צְאֹן הַרְבָּה מְאַד: וְלָבְרֵשׁ אֵין־כֹּל כִּי אִם־כִּבְשְׁהֹ אַחַת קְמַבְּהֹ אֲשֶׁרֵ יַחְדָּוֹ מִפָּמִוֹ תֹאֹכַׁלֵ וּמִבּסָּוֹ ַלְנָה וַיְחַיֶּהָ וַתִּגְבַּל עִפְּיֵוֹ וְעִם־בְּנִיִי וּבְחֵיקוּ תִּשְׁבָּב וַתָּדִיּי־לִוּ הָשְשִׁיר וַיַּחְמֹל דְלַקְחַת מִצּאׁנוֹ וּמִבְּכְּוֹרוֹ לַעֲשׁוֹת לָאַדְחַ הַבְּאַ לְוֹ וַיִּפַּן אֶת־בִּבְשַּׁת דָאָישׁ דָבָרֹאִשׁ וַיְּעַשֶּׂהְ לְאָישׁ הַבָּאֹ אֵלַיִי: וֹיִחֲרֹּ־ בָּאָישׁ מְאָד וַיֹּאֹמֶר אֶל־נָתְן חֵי־יְהֹוָה כַּיַ בֶּן־מְּׁנֶת הָאָישׁ רָעשֶׁר זְאַת: ְוָאֶת-ְהַבִּבְשְׂה יִשׁלֵם אַרְבַּעְהָיִם עֵעֶּקב אֲשֶׁרְ עֵשֶׁרוֹ אֶת־הַדְּבָרַ הַיֶּּהָ וְעֻל אֲשֶׁרָ לֹא־חֲמְלִ: וַיַּאַמֶּר נְתְּוֹ בּה־אָמַר יְהֹוֶה אֱלֹהֵו יִשְׂרָאֵל אָנבִי מְשַׁחָתְּיִּדְ לְמֶּלֶךְ עַרֹּ וֹאָנבֹי הַצִּלְתִּיִּךְ מִיַּדָ שָׁאִנֵּל: וְאֶחָנָה לְךּ אֶת־בֵּית אֲדֹנִיךְ וְאֶת־נְשֵׁיַ צִּדנֶּיִדּ בְּחֵיֶלְדְּ וָאֶתְּנָהְ לְדֹּ אֶת־בִּית יִשְׂרָאֵל וְיהוּדָה וְאָם לָלַקְחָהָ לְּךָּ לְאִשָּׁתָ וְאנִוֹ דָרַגְנְהַ בְּחֶרֶב בְּגֵי עַפְּוֹן: וְעַהְּהַ לְאַ־תְּסִוּר מָבֵּיְתְּךָּ עַד־ִעוּלָם ֻעֵּלֶב בִּי בְּזִּבְנִי וַתִּלַּח אֶת־אֵשֶׁת ֹ אִוּרִיָּדַ־ה הַחָתִּי לָחָיִוֹת לְּךָּ לְאִשָּׁה:

Jösung und Rückübersetzung.

XVI. Und Gott sandte Nathan zu David; er kam zu ihm und sprach: "Es waren zwei Männer in einer Stadt, einer reich, der andere arm. Der Reiche hatte sehr viele Schase und Rinder. Aber der Arme hatte nichts, denn ein einziges kleines Schas, das er gekaust hatte; und er nährte es, und es ward groß bei ihm und bei seinen Kindern zugleich; es aß von seinem Bissen und trank von seinem Becher, und schlief in seinem Schooß, und es war ihm wie eine Tochter. Und es kam ein Reisender zum reichen Manne und es dauerte ihn, zu nehmen von seinen Schasen und Kindern, um dem Gaste, der zu ihm gekommen war, zuszurichten, und er nahm das Schas des armen Mannes und richtete es dem Manne zu, der zu ihm gekommen war." Da ergrinmte David heftig gegen diesen Mann, und er sprach zu Nathan: "So wahr Gott sebt, der

Mann, der dieses gethan hat, ist ein Kind des Todes. Und das Schafsoll er viersältig bezahlen, dieweil er diese That begangen hat und nicht geschont hat." Und Nathan sprach zu David: "Du bist der Mann! So spricht der Herr, der Gott Firaels: Ich habe dich zum Könige über Firael gesalbt und ich habe dich errettet aus der Hand Sauls. Und ich habe dir das Hand deinen Frauen in deinen Schooß gegeben; ich habe dir auch das Hand Firael und Juda gegeben; und ist das zu wenig, so will ich noch dies und das hinzuthun. Warum hast du denn das Wort Gottes verachtet, um Böses vor seinen Augen zu thun? Uriam, den Hethier, hast du mit dem Schwert erschlagen und sein Weib hast du dir zur Frau genommen, ihn aber hast du erschlagen mit dem Schwerte der Kinder Ammons. Und nun weiche nicht das Schwert von deinem Hause wiglich, darum, daß du mich verachtet und das Weib Urias, des Hethiters genommen hast, daß sie dein Weib sei.

Die Verhältnißwörter.

(אַלות הַנַחַם Prapojitionen).

Man unterscheidet freie und gebundene Präpositionen; erstere bilden Wörter für sich, letztere sind mit anderen Redetheilen zu einem Worte vereint.

Berzeichniß der Präpositionen.

אָל, אָם, אָדְרֵי, אָנוונרי, אָנוונרי, אָנוונרי, אָנורי, אָנורי, אָנורי, אָנוונרי, אָנוונרי, אָנוונרי, אַנוּר אָצֶל, bei אָצֶל, bei אָצֶל, בִּין, בְּעַד , ווּיִבְּ, ווּיִבְּ, מוֹפָּרי, מוֹפָּרי, מוֹפָרי, מוֹפָרי, מוֹפָרי, שׁנְי, wegen , לְעְבַּת , פַּפַרווֹפרי , entgegen

Präpositional-Präsize.

নান, in, innerhalb

Die Buchstaben 3, 3, 3, 2 werden oft als Prapositionen gebraucht, indem sie mit dem ersten Buchstaben des Nomen verbunden werden, 3. B.

קבורי, durch ein Bolf; בְעַם, vor dem Borne; בְּנֵהֶּה, wie dein Bolf; בְּנֵהְיּה, wor der Pest, die im Dunkel schleicht; לְשָׁלוֹם, dum Frieden; לְבָּנֶיךְ, vor dir.

Verbindung der Präpositionen und Präposition&-Präsizen mit Pronominal-Suffizen.

mit Pronominal:Suffigen.						
	5 % , غu	עַלֵינף, מען uns	ָלְפָנֵירָ, vor ihr			
	אבי, או mir	m. עַלֵיכֶם	של שנינף, vor ung			
m. f.	אַלֶּיף אַנְיּף) אַנְיּף אַנְיִף אַנְיִף אַנְיִף אַנְיִף אַנִיף אַנִּיף אַנִיף אַנִיף אַנִיף אַנִיף אַנִיף אַנ	m. עַלֵּיכֶם auf end) auf end) מַלְיכֶן auf end) מַלְיהֶם h. אַלִּיהֶם auf ihnen	m. אָלְפְגֵיכֶם שׁ שׁנִי פּנוּמָן ניכּר eud) קֿבְּנִיכֶן			
	יבָּי, in mir	ן אָביהֶן aut pie ,	m. לְפְגֵיהֶם vor ihnen (לִפְגֵיהֶן f.			
m.	키후) 키후) in bir	mir,zu mir, לָי				
f.		m. 7 211 hir	inou Çi			
	j⊒, in ihm	f. 75 } 811 bit	שלי, von mir			
	in ihr, בְּנף, in uns	m. און	m. うない bon bir f. うない			
m.	לְבָּכֶּן in eng) בְּכֶּן	לַנף, אָנו װוּ	שׁבּרָ, von ihm			
f.		•	אָבֶּהָ, von ihr			
	in ihnen בְּבֶּם ְּ	m. לְבֶּבֶּלְ f. לְבֶּבֶּל	die			
	קי, über	m. לְהֶה f. לְהֶה	m. מָבֶּלְ f. אָבֶּם bon endy			
	ישלי, auf mir, auf mich (Dat. n. Aff.)	יסט, לפְבֵני, vor	m. מֶהֶה von ihnen f. מֶהֶה			
m. f.	מְלֵיף (auf dir, בְּלֵיף (auf fie	שווי סטר לְבְּבֵני, שׁ שׁרָי, שׁ שׁרָי	חַהַ, unteu			
1.	•	m. לְפָנֵיךְ f. לְפָנֵיִךְ	יחָחָה, unter mir			
	עָלְיר, auf ihm, auf ihn auf ihn, auf fie	f. לְפְנֵיך , vor ihm	m. ประกับ unter gir			
		•				

ក្រក្គា, unter ihu	entgegen לִקְרַאת,	, nit
नकृत्क, unter ihr	mir ent∍, mir ent∍	עפי, mit mir
ייט ועים, ועיני idh	פפפון, gegen לכןראתף, bir ent=	m. न्यूप्र f. न्यूप्र
י vie du פָּמוּך , wie du vie er , בַמוּהר	בין, zwischen	תְּמָבר, mit uns
ייים, וטוֹפ װְנֹרְ ייים, וטוֹפ וטוֹג pic וטוֹג, ועֹבְּבְּיוֹרְנְרָּ	איייה, אַניני מיני הווי mir בינף אוייה אוויין איין אוויין אווייה און אווייים אווייים אווייים אייניים אווייים אווייים אייניים אווייים אייניים א	m. עַּבְּבֶּן mit eud)
י אָרָה, wie ihr פְּמִרְּכֶם, פְּכֶם יְּבְּהָם, wie fie	f. פֿיבּך dir אָנינוּ, אָניוֹלָם, אָנינוֹ ihm	m. עְּמְהֶרֶ mit ihnen f. אָמְהֶרֶ anit ihnen
Tran Sia Musual	itian mee asan mee nit	hahan min schan frühan

וונים אוני אַרָּהָים אָת סלפר אָן mit, haben wir schon früher gehandelt; wir fügen nur hinzu, daß dieselbe auch zur Angabe des Affusativ dient, אַ אַרַיִּרִים אָרִיִּרִים אָרֹיִרִים אָרֹיִרִים אָרֹיִרִים אָרַרְיִּרִייַע מּרַדְּרָרְיִעִיע מּלּוֹיִם אָרַרְיִּרִיע מּרַבְּרָרְיִע מּבּּבּּ מּפּבּּן לוֹיִם אָרִיִּרִים וְאַרָּיִן וְאָרָיִן מוּ מּוּשְּׁמִיִם וְאָרָין מוּ מּבּרָא אָלְהִים אַר הַשְּׁמִיִם וְאֵר הְאָרֶין מוּ מוּ מּבּרָא אָלְהִים אַר הַשְּׁמִיִם וְאָר הְאָרָין מוּ מוּמוּ שִּבּרָא אָלְהִים אַר בּיִא אַרְהִים וּאַר הַשְּׁמִיִם וְאָר, מוּ מוּשׁ מוּשׁוּ שׁנּיִם מוּשְּׁבִּין מוּשְּׁבִּין מוּשְׁבִּין מוּשְׁבִּין וּאָר, mit wir; אָרְּבָּר, mit שֹּבִין אִרְּבָּר, mit ihm; אִרְּבֶּר, mit ihm; אִרְבָּר, mit ihm; אִרְבָּר, mit ihmen.

Das Umstandswort.

(Adverbium תַּאַר הַפָּעַל).

Dienen die Adjektiva zur näheren Bestimmung der Substantiva, so haben die Umstandswörter den Zweck, die Verba näher zu erläutern. Man theilt die Adverdien ein in solche, die Eigenschaft, Zeit, Ort und Menge ausdrücken, sowie auch Fragen, Bejahungen, Verneimungen 2e. Viele Adverdien haben wir bereits bei den Präpositionen kennen gesernt; hier folgt ein vollständiges Verzeichniß der Adverdia.

58, nicht	Samala	5399 amor mahrlich
, maji	ix, damals	אַמִּנְם, zwar, wahrlich
אין כל, nichts	אָבָה, אָאָ, wohin?	אַיכָכָה אָיכָה אָידְ.
78, faum	אָנָה וָאָנָה, hin und her	wie

vielleicht, wielleicht סטו ,אירו איפה, חוווו, וויס? , gestern אתמול nicht, תכל , ohne בלי прэ, sicher בדד, allein, einsam בלמוד, einjam in, ja ንቫ, genug eitel, הבל היום, hente hier הלאה, weit hinweg DIA, vergebens שונה, gut

טרם, ehe vi, manchmal viel, בביר קבר, längst מעם, fast 85, nicht לריכן, divectios, umsonst לשוא, vergebens לאט, langjam ie nachdem, לפי של שנים, vormals לעת, Bur Beit שדרע, warum חב, morgen ind, seitdem שנולם, שטולם, bon jeher in the contract of the contrac להרה, זמהרה, זמהרה, aeschwind

ゴルロ, sehr ロッカ, wenig ער מאד, sehr viel עתה, jett ער עחַה, bis jett ער הנה, bis hier עולם, immer, ewig ַעַר ewig קער עוּלְמֵי עַר עַר עוּלְמֵי עַר für immer עַרִי עַר n.ewig 🔁, daß nicht שתאום, plöglid ישאנן, ruhig שלשום, vorgestern שׁמַר, משׁם, bort קפול, gestern קמיד, ftets, beständig

Die Negation **35** ist nicht mit dem Pronomen 35 (ihm) zu verswechseln.

Die Adverbien sind, geringe Ausnahmen abgerechnet, indeklinabel.

Bindewörter.

(מלות החבור Ronjunttionen)

Die Konjunktionen binden oder trennen ganze Wörter und Sätze. Die im Hebräischen häufigste Konjunktion ist das 3, das wir schon früher kennen gelernt haben.

Die wesentlichen Konjunktionen sind:

אָרָם aber, allein אַרָּה, wenn אָרָם aber, allein אָרָם, wenn

78, sondern, jedoch allein obgleich, wenn מר נם זאת auch בעבור, bantit בלתי, jondern, außer שבל זאת, deffen un= geachtet, ausge= nommen ausgenommen בלעדי

D), auch מובלתי, ausgenommen ran, außer יען, weil ים, wenn וֹם, מוֹפֿ ia, jo ראשר, wie als הל עוד, jo lange רק, allein.

לבן, darum תמען, nm, bamit לבך, außer 75. wenn מלבך, außer ind, seitdem יוֹם מוֹ , מהי על בן, daher 🔁, daß nicht, um nicht

Bujammengejette Konjunktionen.

□¾ — □¾ entweder in — in ober 18 — DR, wenn — so wie viel mehr

הבם — בם המיטה הבם — בם — בם — בם als auch יְהָבָּה faum, jo יְבֶרֶם — וְהָבָּה, bevor noch

בּאֲשֶׁר – בֵּן, je – je תושל, nicht eher,

Die Konjunktion אשר, die auch als Pronomen relativum dient, in Berbindungen vorkommen, wie בַּאִשֶׁר, daß — nachdem; יַעַן אַשֵּׁר, baß — weil; על בֵּן אֲשֶׁר, waß — wenn; על בֵּן אֲשֶׁר, beß= halb, weil, אחר אשר, nachdem.

Das Empfindungswort.

(מלות הקריאה מלות הקריאה).

Die Interjeftionen find Ausrufe, welche verschiedene Empfindungen ausdrücken; man unterscheidet Intersektionen, welche Verwunderung, Schrecken, Schmerz, Freude 2c. bezeichnen. Die gebräuchlichsten unter ihnen sind folgende:

יוֹם אַברי שברי סוֹ אַברי

1558, ach, o weh! הה, o! wie! bitte sehr!

רַדְת, דְבָת, ha, ha אָתַן, הְנָת, hurrah!	קְבָּה, frijd) auf! הַם, ftill!	אל אין אינותן! אינוען אין אינוען איני אַן אינוען
기구 (ad),	רְלִילָה esjeifern! bewahre!	קל, was nicht gar!
′	•	אַן, bitte, bitte!
انون وه! ازن) آزدنه وه!	יים אוניים (לכני של ליכני לכני לכני לכני לכני לכני לכני לכ	רָאָר, jáhau!

3u den Interjektionen könnte man noch das in den Psalmen so häusig vorkommende Wort הַלְלְנִיה preiset Gott! rechnen.

Zibersetungs-Aufgaben.

Übersetze ins Deutsche.

הְּלֵּנִד הַחֵּי וְהָמֵּת אַל-מִּיתְהוּ וְנָאַת אמָרֶת נַּם-לִי נַם-לָּךְ לֹא יְהְיָרָּ הַבְּיִי וְהָמָלֶדְ וִמְּאָשֶׁה הְאָשֶׁה בְּאָשִׁה וְנָאַת בִּיִּי אֲנִי וְהָאָשָׁה הַזִּאָת וְשְׁבִּי וְהָאָשָּׁה הַזִּאָת נִּי אֲבִי וְהָאָשָּׁה הַזָּאָת וְשְׁבִּי וְהָאָשָׁה הַזָּאָת וְשְׁבִּי וְהָאָשָׁה הַזָּאָת וְשְׁבִּי וְהָּי וַהַּאָר וְבָּיָ הַשְּׁלִישִׁי לְלְדְהִּי וַתְּאָר וְבָּיְ הַבְּיִת וְנָאָת בְּנִי בַּבְּיִת וְנָאָת בְּנִי בַּבְּיִת וְנָאָת בְּנִי בַּבְּיִת וְנָאַת בְּנִי הַשְּּלִי וְנִאָּלֵּך וְהַבָּי וְבָּבְּיִ הַשְּּלֵּך וְהַבָּי וְבָּבְּי וְבָּבְּיִ הַשְּּלִי וְנַאְלָּך וְהַבְּּי וְבָּבְּי וְבָּבְּיְ וְבָּבְּי וְבְּבְּי וְבְּבְּי וְבִּבְּי וְבְּבְּי וְבְּבְּי וְבִּבְּי וְבְּבִּי וְבְּבְּי וְבִּבְּי וְבִּבְּי וְבְּבִּי וְבִּבְּי וְבְּבְּי וְבְּבְּי וְבְּבְּי וְבְּבִּי וְבְּבְּי וְבְּבִּי וְבְּבְּי וְבְּבִי וְבְּבְּי וְבְּבִי וְבְּבְּי וְבִּבְּי וְבְבִּי וְבְּבִּי וְבְּבִּי וְבְּבִי וְבִּבְּי וְבְּבִי וְבְּבְּי וְבִּבְּי וְבְּבִּי וְבְּבִי וְבְּבְּי וְבְּבִּי וְבְּבְּי וְבְּבְּי וְבְּבְּי וְבְּבְּי וְבְּבְּי וְבְבִּבְּי וְבְבֵּבְּי וְבְבִּי וְבְבִּי וְבְּבְּי וְבְבְּי וְבְבִּי וְבְבִּי וְבְבִּי וְבְבִּי וְבְבִּי וְבְבִּי וְבְּבְּי וְבְבִּי וְבְבִּי וְבְבִּי וְבְבֵּי וְבְבִּי וְבְבִּי וְבְבִּי וְבְבִּי וְבְּבְּי וְבְבִּי וְבְבְּי וְבְבִּי וְבְבְּי וְבְבִּי וְבְבִּי וְבְבִּי וְבְבִּי וְבְבִּי וְבְבִּי וְבְּבִּי וְבְּבְּבְּי וְבְבִּי וְבְבְּי וְבְבְּי וְבְבְּיוֹ וְבְּבְי וְבְבְּיוֹ וְבְבְּיוֹ וְבְבְּיוֹ וְבְבְּיוֹ וְבְבְּיוֹ וְבְּיוֹ וְתְּבְּבְּיוֹ וְבְּבְיוֹ וְבְּבְיוֹ בְבְּיוֹ וְבְּבְּבְיוֹ וְבְבְּיוֹ וְבְבְּבְיוֹ וְבְבְּבְיוֹ וְבְבְּבְּבְיוֹ וְבְבְּיוֹ בְבְּבְיי וְבְבְּבְיי וְבְבְּבְּבְּיוֹ וְבְבְּיוּ בְבְּיוֹ וְבְבְּבְיוֹ וְבְבְּיוֹ בְּבְּבְיוֹ וְבְבְּבְיוּ בְּבְבְיי וְבְבְיוּבְיוּ וְבְבְּיוּ בְּבְּבְיוֹ בְבְּבְיוֹבְיוּ וְבְבְיוּ בְבְּבְיוּ בְבְּבְיוֹ וְבְבְּבְיוּ בְּבְּבְיוֹ וְבְבְּבְיוּ בְבְּבְיוֹב וְבְּבְיוּ בְבְּבְיוּ בְּבְּבְיוֹ בְּבְיוֹב וְבְבְיוֹ בְבְּבְי וְבְבְּבְיוֹ בְבְּבְיוּ בְבְּבְיוֹ בְבְיוּבְבְיוּ בְבְּבְיוֹ בְב

בּוְרוּ: וַיַּעֵן הַשָּׁלֶךְ וַיִּאִמֶּר הְנוּ־לָהֹ שֶּתְ־הַיְלְוּד הַחַי וְהָמֶּר לְאַשְׁרוּ הִיִּא אִפְּוֹ בַיִּשְׁמְעוּ בְּלְ־יִשְׁרָאֵל אֶת־הַמִּשְׁפְּטֹ אֲשֶׁר שְׁפַּטְ הַשָּׁלֶךְ וַיִּרְאוּ מִפְּנִי הַשָּּלֶךְ בִּי רָאוּ בִּי־חְכְמַתַּ אֱלֹהְים בְּקּרְבִּוּ לַעֲשְוֹת משפּט:

Jösung und Rückübersetzung.

XVII. Zu jener Zeit famen zwei Buhlerinnen zum Könige und traten vor ihn. Und das eine Weib sprach: "Bitte mein Herr, ich und dieses Weib wohnten in einem Hause, und ich gebar bei ihr im Hause. Und es war am dritten Tage, da ich geboren hatte, da gebar auch dieses Beib; und wir waren zusammen; fein Fremder war mit uns im Hause, außer uns beiden (im Saufe). Und es ftarb ber Cohn diefes Beibes in der Nacht, denn sie hatte ihn im Schlafe erdrückt. Und sie stand in der Nacht auf und nahm meinen Sohn von meiner Seite, und beine Magd ichlief und fie legte ihn auf ihren Bufen 1) und ihren todten Sohn legte jie auf meinen Bufen. Und ich ftand bes Morgens auf, um meinen Sohn zu säugen, siehe, da war er todt, und ich betrachtete ihn am Morgen und siehe, es war nicht mein Sohn, den ich geboren hatte." Da sprach das andere Weib: "Mit nichten, benn mein Sohn lebt und dein Sohn ist todt"; und sie redeten also vor dem Könige. Und der König sprach: "Diese jagt: Mein Sohn lebt und bein Sohn ist todt, und jene jagt, nein, denn bein Sohn ist todt und mein Sohn lebt." Und der König sprach: "Bringet mir ein Schwert!" und man brachte ein Schwert vor den König. Da iprach der König: "Zerschneidet das lebendige Kind in zwei Theile und gebet eine Hälfte der einen (Fran) und die andere Hälfte der andern." Da sprach das Weib, dessen Sohn lebte, zum Könige, denn ihr Muttersgefühl regte sich für ihren Sohn, sie sprach: "Ich bitte, mein Herr, gebet ihr das lebendige Kind, aber todtet es nicht; doch jene sprach: "Weder mir noch dir gehöre es an, zerschneidet es!" Da antwortete der König und sprach: "Gebt ihr das sebendige Kind und tödtet es nicht, sie ift seine Mutter." Und ganz Fixael vernahm das Urtheil, das der König gefällt hatte, und sie fürchteten sich vor dem Könige, denn sie jahen, daß Die Weisheit Gottes in ihm war, um Gerechtigfeit zu üben.

Konjugations-Zeispiele für die Verba imperfecta und quiescentia. Imperfecta 7'5

Refavitulation.

Erster Radisal "I"; Elision desselben im Futurum; zweiter Radisal erhält ein Dagess sorte compensativum; im Instinitiv constructus und

ין m. Bufen, Schoofe. Hebraische Spracklehre.

Imperativ von Kal sindet Aphaeresis statt, d. h. Ausstoßung des ersten Radisalen (3) ohne jegliche Kompensation; Anderung der Vokalisation im Hophal. Wir haben bereits früher das Verb Lit, als Beispiel hervorsgehoben und geben es nun in Anbetracht der Wichtigkeit dieser Verbalstasse in allen seinen Konjugationen.

Kal.

נָגשׁ, sich nähern, stoßen, schlagen, gelangen, eintreffen.

Infinitiv.

ڊ**ن**ھر

	Perfettum.		\mathfrak{F} nturum.		Juperativ.		
	Singular	Plural	Singular	Plural	Sir	ıgular	Plural
1.	נְגַישָהִי	נְנִשְנוּ	אַנִש	נגש	m.	يزنع	גָישר
2.	m. נָגַשָּׁהָ	וְגַישְׁתָּם	מַנִשׁ	הִנִשׁר	f.	נשי	בַּישְנָה
2.	f. נְגַישִׁהְ	וְנַשְׁתֶּן	תְּנִשׁי	תְּנִשְׁנָה	Particip.		εi p.
3.	m. נָגַשׁ	[נגשו	יַבַש יַ	יגשו	a	ctiv	passiv
3.	f. נְגִשָּה	לְיִי בוּי	מַנִשׁ	תִּנִשְׁנָה	,	נוגש	נָגוּשׁ

Niphal.

Infinitiv.

הַנְגַשׁ

Perfettum.			ım.	Futur	Imperativ.			
1.	S	ingular נגַשָּהִי	Plural ceince	Singular Ş iç	Plural tęcw	m.	ingular הָנְגִשׁ	Plural הגגלשו
	m.	ָנְגַּיִּמְיּהָ מָנְיִישְׁהָּ	ננשתם	הָּנְגִשׁ	תּנְגְשׁוּ	f.	הָנְגְשׁי	הָנְגִישְׁנָה
2.3.	n.	נוּה נוּהלי	ַ נַנַשְׁהָּן נְנַשְׁהָּן	ינְגִשׁי הִנְגִשׁ	תנגשנה ינגשו		Parti	cip.
3.	f.	נּנְשָׁה	ַ נִנְּשׁרּ בּנְשׁרּ	הִנְנִש	תּנְגִישְנָה		ڹڹؚڛ	

Piēl.

Infinitiv נגיש

	Ŗ	erfeft	um.
	(Singular	Plural
1.		ננישת,	נגַשְנוּ
2.	m.	ززهر	ננשהם
2.	f.	زدنفظ	نڌښوڙا
3.	m.	נגש	1
3.	f.	ֹנְנְשָׁה ׁ	נְנְשׁרּ

r 11 m.
Plural
וְנַגֵּשׁ
הְנַנְשׁוּ
הְנֵגִישְׁנָה
ינגשו
הְנַגִּישְׁנָ ה

Imperativ.
Singular Plural
m. נְגְשׁוּ נַגְשׁוּ
f. נַגְשִׁי אַּ Particip.

Pŭal.

Infinitiv. **v**ij

	•	•	
	@	Singular	Plural
1.		ָנְגַישָׁית ִי	נגשנו
2.	m.	ڹ <u>ڗ</u> ڹۻۏ	ָנְגַישָׁתֶּם בָנַישָׁתֶּם
2.	f.	וָנֵישָׁתְ	ڒڐۺڷٳ
3.	m.	ן נְגַישׁ	*****
3.	f.	ֹנְגְּשָׁה (زدש

Berfettum.

Futur	um.
Singular	Plural
אָנְנַש	רְנְנִשׁ
הְנְנֵשׁ	תנגשו
חְנָגְשׁי	הְנְגַּשְנָה
יְנְבַּש	יננשו
אָגָהָש	ֿ תְּנָנִישְנָה

Particip. cuip

Hiphil.

Infinitiv. הַנִּישׁ

Perfett	um.	Futur	n m.
Singular	Plural	Singular	Plural
וּ שְׁתִּי 1.	הַנִּישְנוּ	אַנִיש	נגיש
2. m. הָנִשְׁתָּ	הַנִּשִׁהֶם	הַנִּישׁ	תַּנִישׁוּ
2. f. הָנִשְׁהְ	نتشثان	תַּנִישִׁי	ּ תַּגִּישְׁנָה
3. m. הגיש	רָגִשׁוּ }	יגיש	יַבְישׁר
3. f. הגישָה	ابلاصا	הַגִּישׁ	תַּגִּשְׁנָה

Imperativ.
Singular Plural
m. הַּנִּישׁנּ הַבְּנִישׁ f. הַנִּישָׁנָה הַנִּישׁי Aarticip. קַנִּישׁ

Hophal.

Jufinitiv. **v**ij

iφ.

Hithpael.

Infinitiv.

Perfettum.	Futurum.	Imperativ.		
Singular Plural בּיִתְנַנִּשְׁנִוּ הְתְנַנִּשְׁתָוּ בּיִשְׁתָּוּ בְּישְׁתָּ בּיִשְׁתָּ בּיִתְנַנִישְׁתָּ ב. m. בָּיִתְנַנִישְׁתָּ בּיתִנִנִישְׁתָּ	نائرتاها فالأتارة خنائرة بالأتارة (Singular Plural	Singular Plural m. הְתְנֵּוְשׁוּ הִתְנֵנִשׁ f. הְתַנֵּוְשִׁנָה הִתְנַנְשׁי		
2. f. הְתְנֵגִשְׁהָ הְתְנֵגִשְׁה הְתְנֵגִשְׁה . 3. m. הְתְנֵגְשׁה הְתְנֵגְשׁה . 3. f. הְתְנֵגְשׁה	הַתְנַגִּשְׁנָה הִתְנַגִּשׁ יִתְנַגִּשׁי יִתְנַגִּשׁ תִּתְנַגִּשְׁנָה הִתְנַגִּשׁ	Particip. Aprilia		

Imperfecta y'y

(Diese Klasse wird charafterisiert durch theilweise Kontraktion der zwei letzten Radikalen, Anderung der Bokalisation im Hiphil und Bildung von besonderen Formen für das Piel, Pual und Hithpael: Polel, Polal, Hithpolel.)

סבב, umgeben, umzäunen, umschließen.

Kal.

Infinitiv.

Perfettum.		Futurum.		Imperativ.		
Singular	Plural	Singular	Plural	Si	ngular	Plural
1. סבותי	Zeice	Palc	Ç o ic	m.	Gic	Cice
2. m. אָנבּנָּר	סַבּוֹתֵן	הָסוֹב	הָסוֹבּוּ	f.	סוֹבָּי	ָלֶבֶּינָה
2. f. אַנבּנָר	סַבּוֹתֶן	הַסוֹבָי	הְסָבֶּינָה		ה: אחר ר	:
3. m. 20 3. f. 750	קבּוּ	יְסוֹב יְסוֹב הְסוֹב	יְבוֹבּוּ הְסָבֶּינָה הְסָבֶּינָה		artie activ סובב	t p. passiv סְבוּב

Niphal.

Infinitiv.

הָפַב

P	Perfettum.		Futurum.		Smperativ.		
(≅ingular	Plural	Singular	Plural	Si	ngular	Plural
1.	נְסַבּוֹתִי	נְקַבּוֹנוּ	⊃ē%	נפב	m.	הָפַב	הָסַבּוּ
2. m.	נְקַבּוֹת <u>ְ</u>	נְקַבּוֹתֶם	تققت	ושַפַּנּי	f.	נַּסַבִּי	הַפַּנִינְה
2. f.	נְקַבּוֹת	וְסַבּוֹתֶן	Jēņ.	תַּפַבֶּינָה	g	3 artic	i n.
3. m.	زود	והבי	י (פַב	יַפַבוּ	7		- 7.
3. f.	ַ נְסַבָּה	1	טַפַּהָ	הַפַבֶּינָה			
		נְקַבֵּיּ }	- •		7	נְקַב	

Poel.

Infinitiv.

Rerieftum. Auturum

₩.	ciferri	111.	Out at a m.			
@	5ingular	Plural	Singular	Plural		
1.	סובבתי	סוֹבַבְנוּ	אָסוֹבֵב	וְסוֹבֵב		
2. m.	סובבה	סוֹבַבְתָּם	הְסוֹבֵב	הְסוֹבְבוּ		
2. f.	סובַבְתְּ	סוִבַּבְתֶּוֹ	הְסוֹכְבִי	הְסוֹבֵבְנָה		
3. m.	סוֹבַב	מוררה	יְבוֹבֵב	ָרַבוּר יִ ר		
3. f.	מוֹבְבָה	סוֹבְבוּ	הְסוֹבֵב	הְסוֹבֵכְנָה		

Imperativ.

, C	, +	
ε	ingular	Plural
m.	סובב	סוֹבְבוּ
f.	סוֹבְבִי	סובקנה
•	Partie	i p.
	מסובב	

Poal.

Infinitiv. סובר

	\mathfrak{P}	erfetti	t 111.
	. 🤄	Singular	Plural
1.		סוֹבַבְתִּי	סוֹבַבְנוּ
2.	m:	מובלל	סוִבַבְתֶּם
2.	f.	כובלל	סובַבְהֶּוֹ
3.	m.	סובב	סוֹבְבוּ
3.	f.	סוֹבְבָה	البدا

જિ ॥ t ॥	rum.
Singular	Plural
אָסוֹבַב	וְסוֹבֵב
הִסוֹבֵב	הְסוֹבְבוּ
הְסוֹבְבִי	הְסוֹבַבְנְה
יְסוֹבֵב	יְסוֹבְבוּ
תׁסוֹבַב	הָסוֹבַבִנְה

א articip. מְסוֹבְב

Hiphil.

Infinitiv.

דְּמֵב

Perfektum.							
	e	ingular	Plural				
1.		הָמִבּוֹתִי	הָסִבּוֹנוּ				
2.	m.	הָכִבוֹתָ	הָסְבּוֹתֶם				
2.	f.	הָּלָבּוֹת	הָּסִבּוֹתָן				
3.	m.	בימכ	בת כנ				
3.	f.	הַמַבְּה	הַסָבּוּ				

Futur	um.
Singular	Plural
אָמַכ	נָמֵב
עַֿמַב	טַבּנ
מְּכְבִי	הָּסִבֶּינָה
יָמֵב	יָמֵבוּ
הַּמַב	אַסִבֶּינָה

In perativ.
Singular Plural
m. הָסֵבוּ הְסֵבּוּ
f. הְסַבִּינְה הְסֵבִי Particip.

Hophal.

Snfinitiv. ⊐⊡⊓⊓

Perfettum.				Futurum.		
	(Singular	Plural	Singular	Plural	
1.		הוּסַבּוֹתִי	הוּסַבּוֹנוּ	אוּסַב	נוּסַב	
2.	m.	הוּסַבּוֹתָ	הוּלַבּוֹתֶם	תוסב	תוסבו	
2.	f.	הוּסַבּוֹת	הוּסַבּוֹתֶן	עוּסַבּי	תּוַםבֶּינָה	
3.	m.	הוסַב	רוסבו }	יוּסַב	יוּכַבוּ	
3.	f.	הוּסַבָּה		תּוּסַב	תוּסַבֶּינָה	

Particip.

Hithpoel.

Infinitiv. מִסְתּוֹבֵב

Perfettum.	Futurum.	Im pe
Singular Plural הַסְתּוֹבַבְנִי הָסְתּוֹבַבְתִּי 1.	Singular Plural נְסְתּוֹבֵב אֶסְתּוֹבֵב	Singular m. קחובב
2. m. הְּבְהוֹבַבְּתֶּם הָסְתוֹבַבְּתְּ 2. f. הְסְתוֹבַבְתָּן הִסְתוֹבַבְתָּ	תסתובבו תסתובב הסתובבנה הסתובב	f. קּתְוֹבְבִי
אין היי אין אין אין אין אין אין אין אין אין א	יסטעובבני יסטובכ יסטובבני יסטובכ ייסטוברני יסטובכ	Part igc

rativ. Plural

הָמָתוֹבִבוּ הַסְתּוֹבֵבְנָה ה

> icip. מַסתוֹנ

Quiescentia 1/5, 1/5.

(Erster Radikal); Elision desselben im Futurum, Imperativ und Infinitiv Kal; das I quiesciert).

ישׁב, siten, thronen, besetzen, sich setzen.

Kal.

Infinitiv.

ישַבֶת

Perfettum.			Futur	Imperativ.			
	Singular		Singular	Plural	Si	ngular	Plural
1.	,שׁבֹּנִי,	יִשַבְנוּ	ع شد	נשב	m.	שב	ישבוי
2.	ישַׁבְתָּ	וְשַׁבְתָּם	מִשֵׁב	תשבו	f.	ישָבִי	ישבנה
2.	::- т	أبقذثا	הַשְּׁבִּי	הַשׁבְנָה	Ą	Sartic	i þ.
	m. בשיר	ישבו ל	וַשֵּׁב	וִשְבוּ		activ	passiv
3.	f. יְשֶׁבָה	1 7 7	מִישֵב	הַשָּׁבְנָה		יושב	יְשׁוּב

Niphal.

Infinitiv. הושב

Berfeftum.

Singular Plural

נושבנו נושבתי 1. נושבתם נושבת 2. m.

2. f. נוישבת נוישבתו

3. m. 3. f. Futurum.

Singular Blural אַנשב נושב

תושב עוֹמבׁ. וושב

תוַיעֵב

Imperativ.

Singular Plural הושב m. f.

> Particip. נושב

Piēl.

Infinitiv.

ויטב

Berfettum.

Singular Plural

יַשַּׁבְנוּ 1. וישבעי. 2. m. ושבת

, שַּׁבָתָּם 2. f.

3. m.

3. f.

Futurum.

Singular Plural 72,22 נישב תישב

הִישֵּׁבְנָה

Imperativ.

Singular Plural רישב יַשָּׁבוּי m.

f. יישבי וַשֵּׁבְנָה

Particip. מושב

Pŭal.

Infinitiv.

Futurum.

Berfeftum.

Singular Plural

1. 2. m.

2. f. القذقال

3. m.

3. f.

Singular コロンス

Blural

Particip.

מְיוֹשָׁב

Hiphil.

Infinitiv.

 או t u r u m.

Singular Plural

נושיב אושיב

הושיבו הושיבי

הושיבו יושיב

יושיבו יושיב

הושיבו יושיב

Imperativ.
Singular Plural
m. הוֹשְׁבּר הוֹשֶׁבּ הוֹשֶׁבְּרָה הוֹשְׁבִּי f. הוֹשֵׁבְרָה הוֹשְׁבִי Particip.

Hophal.

Infinitio. הושב

אף erfeftum.

Singular Plural

1. יישַבְנוּ הוּשַׁבְנוּ הוּשַׁבְנוּ
2. m. אישַבְהָן הוּשַבְהָן
2. f. הוּשַבְהָן הוּשַבְהָן
3. m. הוּשָבוּן הוּשָבוּן
3. f. הוּשָבוּן

אושבר הוישב אוישבר הוישבי הוישבר הישבר הישבר הישבר הישבר הישבר הישבר הוישבר הוישבר הוישבר הישבר הישבר

Particip.

arize

Hithpaēl.

Infinitiv. Futurum.

Perfektum. Singular Plural הָתְיַשַׁבְנִי הִתְיַשַׁבְתִּי

הְרִישַׁבְנוּ הַתְישַׁבְתִּי
 הַתְישַבְתֶּם הְתְישַבְתֶּם הַתְישַבְתָּוֹ
 הַתִישבתוֹ התישבתוֹ התישבת

2, f. אָרְיַשַּׁרְאָן הָתְיַשַּׁרְאָן הַיְּרַיַּשַּׁרָאָן אַרָּאַרָּאָן אַ מּיִשְּׁרָּאָן אַ מּיִשְּׁרָּאָן אַ

קּתְיַשָּׁב .m. הָתְיַשָּׁב קּתְיַשְּׁבָה 3.f.

ָּהְרֵיִ**שְ**בּוּ

Jmperativ. Singular Plural

m. הְתְיַשְׁבוּ הָתְיַשֵּׁבוּf. הְתְיַשְׁבִי הְתְיַשְׁבִי

Particip. בְּרְיַשֵּׁב

Quiescentia j'y, y'y.

(Zweiter Radikal, oder 7, Elision im Perfekt und Particip praesentis Kal, Verdoppelung des dritten Radikalen in Piel, Pual und Hithpael, Ausschlung dieser Formen in Polel, Polal und Hithpolel).

קם, bestehen, aufstehen, existiren, bleiben.

Kal.

Infinitiv.

קום

	Perfekti	ım.	Futur	Imperativ.			
	Singular	Plural	Singular	Plural	Singular P		Plural
1.	בַלְמָתִּי	קַמְנוּ	אָקוּם	נָקוּם	m.	קום	קומו
2.	m. كَرْضِةِ	קמְתָּם	הָקום	הָקומו	f.	קומי	קוּמְנָה
2.	::1-	בַקרְהָּוֹ	הַּלוּמִי	הָקוּמְנָה	Ą	artic	i p.
3.	m. קב	קמו }	יָקוּם	יָקוּמוּ	8	activ	passiv
3.	f. קְמָה	("-)-	הָקום	הָקוּמְנָה		קם	קום

Niphal.

Infinitiv.

הַקוֹם

	Perfektum.			Futur	Imperativ.			
	Singular Plural			Singular	Plural	Singular		Plural
1.		נְקוּמוֹתִי	נָקוֹמְנוּ	א קום	נקום	m.	הקום	הקומו
2.	m.	נְקוּמוֹתָ	נְקוּמוֹתֶם	תִקוֹם	תקומו	f.	הקומי	הקומְנָה
2.	f.	נקומות	נְקוּמוֹתֶן	תקומי	תִּקוֹמְנָה	9	3 artic	i b.
3.	m.	נָקוֹם	נָקוֹמוּ }	יקום	יקומו	1		
3.	f.	נְקוֹמָה	{ "-" -=	תִקוֹם	תִּקוֹמְנָה		נָקוֹם	

Polel.

Infinitiv.

קומם

Perfettum.			u m.	Futurum.		Imperativ.		
	@	Singular	Plural	Singular	Plural	Gi	ngular	Plural
1.		קומקתי	קוֹמַמְנוּ	אָקוֹמֵם	נְקוֹמֵם	m.	קומם	קוֹמְמוּ
2.	m.	קומַמְהָ	קוֹמַמְתָּם	הְקוֹמֵם	הָקוֹמְמוּ	f.	קוֹמְמִי	קוֹמֵמְנָה
		,	קוֹמַמְהָוֹ	הָקוֹמְמִי הַלוֹמְמִי	הְקוֹמֵמְנָה	Š	Bartic	i p.
	m.	קומֵם	קוֹמְמוּ }	יְקוֹמֵם	יְקוֹמְמוּ		וקומם	מ
3.	f.	קוֹמְמֶה	J	הָקוֹמֵם	הָקוֹמֵמֶנְה		. 1	:

Polal.

Infinitiv.

			10 11 11		
			וֹמֶם	7	
Per	feft	n m.	Futurum.		
	0	Plural קוֹמַמָנוּ	Singular אַקוֹמָם	אוווים! נקומם	
. m.	,	קוֹמַמְהָּוֹן רומה	הְקוֹמֵם יְקוֹמֵם הְקוֹמֵם הִקוֹמֵם	הְקוֹמְמוּ הְקוֹמְמִנְה יְקוֹמְמוּ הְקוֹמִמְנָה	

Particip. מְקוֹמֶם

Hiphil.

Infinitiv.

מַקים

	Perfett	u m.	Futur	n m.	\Im	mpera	tiv.
	Singular	Plural	Singular	Plural	S	ingular	Plural
1.	הָקִימוֹתִי	הַקימונו	מָקים	נָקים	m.	הָקם	הָקימו <i>ּ</i>
2.	m. הַלִּימוֹתָ	הָקִימוֹתֶם	תָּקִים	הַקימו		הַקִּימִי	הַקמֶנָה
		הַקִּימוֹתָן	הָּלִימִי	הָקַמְנָה	Ş	Bartic	i v.
3.	J	1 17.77	יָקים יָ	יָקימוּ	ĺ		τ,
3.	הַקִּימָה f.	\ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \	הָּלִים	הָבַןמֵנָה		מַקּים	

Hophal.

Infinitiv.

הוקם

	Perfett	um.	Futurum.		!	Particip.
1.	Singular הוקקית	אווועו הוקקנו	Singular 18 57	Plural CIJO		מוקם
2.	m. הוַלְבִיתָּ	הוַלַמְהָם	תוקם	תוקמו		
2.	f. הוַקְבְּתְּ	הוַקַמְהָּוֹ	תולמ.	תוקקנה		
	m. הוקם	הוּלְמוּ	יוּלַם	יוקמו		
3.	f. הוּקְבָּה	(''	תובןם	עוּכּלמְנָה		

Hithpolel.

Infinitiv.

הַתְקוֹמֵם

Perfet	t n m	& 11 t 11	r 11 m.	Imperativ.		
Singular	Plural	Singular	Plural	Singular	Plural	
דָּהְקוֹמֶמְהִי .1	הָתְקוֹמַמְנוּ	אֶתְקוֹמֵם	נְתְקוֹמֵם	m. הָתְקוֹמֵם	הָתְקוֹמְמּיּ	
בּהָקוֹמַמְהָ . 2. m.	הָתְקוֹמַמְמָתָּ	הִתְקוֹמֵם	הִתְקוֹמְמוּ	f. הָתְקוֹמְמִי	הָתְקוֹמֵמְנָה	
2.f. הַּתְקוֹמֵק 3.m. הַתְקוֹמֵם 3.f. הַתְקוֹמְקה	הְתְקוֹמְמֵמֵי הַתְקוֹמְמֵמִי הַתְקוֹמִמְמִיּ	יתקומם	תּתְקוֹמֵמְנְה יתְקוֹמְמִנְה תּתְקוֹמֵמְנָה	א art		

Quiescentia 8'5.

(Dritter Radifal &; Elision und Bokalanderung im Futurum, Imperativ und Infinitiv Kal.)

🕦, finden, hintommen, hingelangen.

Kal.

Infinitiv.

22.2

	Perfettum.			Futurum.		Imperativ.		
	(Singular	Plural	Singular	Plural	Si	ingular	Plural
1.		מָבָאתִי,	מָבָאנוּ	xààà	נמְצָא	m.	825	מגאנ
2.	m.	מָצָארָ	מָצָאתֶם	עֹמְצָא	תִּמְצֵאוּ	f.	מֹלֵאָי.	מָצֶאנָה
2.	f.	מָצָאת	מְצַאתֶּן	תִמְצִאי	תִּמְצָאנָה	Ş	Bartic	iv.
3.	m.	אָלָה	מצאו	אָלָאָ:	יִמְצְאֵיּ		ctiv	passiv
3.	f.	ָׁ מְצֵאָה מַצֵאָה	الم الجدادة	הִמְצָא	הַמְצָאנָה		מוצא	מָצוּא

Niphal.

Infinitiv.

ַהַּבְּצֵא

	Perfettum.			Futu	Imperativ.			
	Singu	lar	Plural	Singular	Plural	Sin	ıgular	Plural
l.	באני.	נמ	נמצאנו	xzåå	زفةم	m.	נפֿגא	נַמְצְאוּ
2.	m. אָצאַ	נמ	נמָצאתֶם	אַמָּצָא	נַמְצְאֵי	f.	ַהְמָּצְאָי	הָמָּצָאנה
	f. אמת	•	נטָצאתָן	עַמְּינְאִי	הַּמְּצָאנָה	Į g	artic	i v.
		נִמְ	נְמְצְאוּ	אָבֶשְׁי,	ָנְמְצְא <i>וּ</i>		נפֿגֿא	
3,	f. אָצֶּי	ָנמָ	7777	หรือ่บั	עַּמְּצָאנָה		7777	

Piēl.

 \Im nfinitiv.

מַצֵּא

	Perfettum.		Tuturum.		Jmperativ.		
	מֹגֵאנִי. Singular	däntal Plural	Singular Singular	ţāzz Flural	Si m.	ngular CĽX	Plural Çıxı
3.	m. ಗೆಸಸೆದ	מֹגאנים	הַמַצֵּא	אַמְצָאוּ	f.	ĊĸĸĊ	מַצֵּאנָה
1.	f. מְצֵאת m. מִצֵּא f. מָצָאָה	ָ מֹהָאנּ מְהָאמֶנוֹ	עַֿסֿגּא נָסֿגּא עַסֿגּאָ,	תְּמַצֶּאנָה יְמַצְאוּ תִּמַצָּאנָה	ฎ	artic zazz	•

Pŭal.

Infinitiv. קצאת

	P	erfefti	ıt 11t.
	\mathfrak{S}	ingular	Plural
1.		מָצֵאתִי,	מֹצאנוּ
2.	m.	מְצֵאתָ	מָאגאנים
2.	f.	ಧಿಸಚಿದ	מַצאגוֹן
3.	m.	8ಸೆದ	1 2020
3,	f.	מְצְאָה) Sake

Futu:	r u m.
Singular	Plural
<u>ಜನೆದೆಜ</u>	וְמֶצְא
ಬನೆಸಬ	ַתְּמָצְאוּ
המצאי	הְּלָצֶּאנָה
וְמֶצְא	יִמְצְאוּ
и ' ka'ù	תִּקצֵאנָה

Particip. Particip.

Hiphil.

Infinitiv. הַמִּצִיא

	\mathfrak{P}	erfeft	u m.
	(Singular	Plural
1.		הִמְצֵאתִי	הָמְצֵאנוּ
2.	m.	הָמְצֵאהָ	הָמְצֵאתָם
2.	f.	הָמְצֵאת	רָמְצֵאתָן
3.	m.	הָמְצִיא	הַמְצִיאוּ
3,	f.	הָמָצִיאָה	اللهاج دوا

જ 11 f 11	r 11 III.
Singular	Plural
אַמְגִיא	נַמְצִיא
עַמְצִיא	עַמְצִיאוּ
עֿלגיאי	פַּמְצָאנָה
וַמְצִיא	וֹמְצִי,אנּ
עַמְצִיא	הַּמְצֶאנָה

3 m p e r a t i v. Singular Plural m. הַמְצִיאִּר הַמְצִיאִּר f. הַמְצָאנָה הַמְצִיאִי P a r t i c i p. בַּמְצִיא

Hophal.

Jufinitiv. Hazz

Perfektum.								
	@	Singular	Plural					
1.		הָמְצֵאתִי	הָמְצֵאנוּ					
2.	m.	ַהְמְצֵאתְ	בֿלמׁגאע̂ם					
2.	f.	ַדְמְצֵאת	הָמְצֵאתָן					
3.	m.	ַדָּמְצָא ֹ	המצאו					
3.	f.	הָמְצְאָה	רַיִּייִי בָּינוּר					

Futn	r u m.
Singular	Plural
8ಸೆಓಜ	נְמְצָא
עַלמָדָא	הָמְצְאוּ
עַלְמְצִאָי,	עַּמְצָאנָה
נֿמָגָא	וָמִצְאוּ
טַמְבָּצ	הָמְצָאנָה

¥articip. כְּמְצָא

Hithpael.

Infinitiv.

התמצא

	Perfet	Berfeftum.		Futurum.		ativ.
	Singular	Plural	Singular	Plural	Singular	Plural
1.	ָהָתְמַצֵּא ּתִי	הַתְּמַצֵּאניּ	מאבועמ	נעַמַצֵּא	m. הָתְמַצֵּא	הָתְמַצְאוּ
2. m.	רָתְמַצֵּאתְ	הָתְמַצֵאתֶם	אַבְטַבֵּא	עַּתְמַצְאוּ	f. הָתְמַצְּאִי	הָתְמַצָּאנָה
2. f.	הָתְמַצֵּאת	הָתְמַצֵּאתָן	נּעַמָבְאָי,	תַּתְמַצֶּאנָה	Parti	cin
3. m.	הָתְמַצֵּא	הָתִמַצֵּאוּ }	,עַכָּצֵא	יִתְמַצְאיּ	xxz	
3. f.	הַתְּמַצְאָה	انا فِسَاجِةً دو،	טַּתְמֶצֵא	תִּהְמַצֶּאנָה	2,5,5	·• !"

Queiscentia جاري.

(Dritter Radifal: **7**; quiesciert in den Praeteritis; Verwandlung des **7** in der 3. Person Singular feminini perfecti in **7**; Infinitiv constructus Endung **7**].)

בּלָה, entblößen, aufdecken; nackt, bloß, kahl machen.

Kal.

Infinitiv.

	Per	țeft 11	ım.	જ u t u	r 11 111.	J T	npera	tiv.
	Sin	gular	Plural	Singular	Plural	Sin	gular	Plural
1.		נְּלִיתִי	נְּלִינוּ	אָגְלַה	נְגְלֶה	m.	ַּגלַה	גלו
2.	m.	נָּלִיתָ	גְלִיתֶם	תָּגְלֶה תִּגְלֶה	תִּגְלוּ	f.	ְּגְלַי	ָּבְ ֶינְה
2.	f.	נְּלִית	וְּלִיתָוֹ	תּגְלִי	תִּגְלָינָה	B	artic	i p.
3.	m.	ַ בָּלָה בָּלָה		יִּגְלֶהָ	יגלו		ctiv	passiv
3.	f.	ן נְּלְתָה	בְּלוּ	הִּגְלֶה	תִּגְלֶינָה		גּוֹלֶה	בָּלוּי

Niphal.

ਤ nfinitiv. ਜ਼ਿੱਖ

Perfetti	t m.	Futur	um.	\Im	mpera	tiv.
Singuļar	Plural	Singular	Plural	€i	nguļar	Plyral
וּנְגְלֵיתִי 1.	נְגְלֵינוּ	אָנֶלֶה	ַ נְגָּלֶה	m.	הְנָּלֵה	הנָלוּ
2. m. נְגְלֵיתָ	ַ נְגְלֵיתָם	תִּגְלֶה	תִּנְלִיּ	f.	הָגָלִי	הָגָּלֶינְה
2. f. נְגְלֵית 3. m. נְגְלָה 1. f. נְגְלָתָה	ַ נְּגְלֵיתֶן נְגְלוּ	תּנָלִי יִּגְלֶה תִּנָלֶה	תּנְלֵינָה יִגְּלוּ תִּגְלָינָה	Ą	artic? גְּלֶה	i p.

Piel.

Fufinitiv.

Perfettum.			Futur	Imperativ.			
(Singular	Plural	Singular	Plural	Sir	ıgular	Plural
1.	וּּלֵיתי	בּּלֵינוּ	אָגֶלֶה	ּנְגַלֶּה	m.	גַּלָה	בַּלַר
2. m.	נּבֵיתָ	גליתם	הָנַלֶּה	הְגַלוּ	f.	בַּלִי	נַּבֶּינָה
2. f.	נְלֵית	נּלֵיתָּוֹ	שׁׁנַלָּי	הְגַלֶּינָה	n	artic	in
3. m.	נְלָה	גלו	יְגַּלֶּהְ	יָגַלּוּ	~	,	٠ ٠٠
3. f.	ָ גּלְתָ <i>ה</i>	124	הְנַלֶּ ה	הָגַלֶּינָה ְ		מְגַלֶּה	

Pŭal.

Infinitiv.

			·		
P e	rfeftu	ın.	Futur	um.	1.
S	ingular	Plural	Singular	Plural	
1.	נְּלֵיתִי	בְּלֵינוּ	אָגָלֶה	נגלה	
2. m.	נְּלֵיתָ	נָלֵיתֶם	תְּגָלֶה	הְגְלוּ	
2. f.	נְּלֵית	ָּבָית <u>ּ</u> וֹ	הגלי	תְּנְלֶּינָה	
3. m.	ַ בָּלָה .	L.	יָּגְלֶּה	יגלו	
3. f.	ָּבְּלְתָ <i>ה</i>	גָּלוּ	תְּנֻלֵּה	ۛ ؋ۛڔڋڴڹڎؚڎ	
			• • •		I

Particip.

Hiphil.

Infinitiv.

Berfettum. Singular Blural 2. m.

1.

2. f. 3. m. 3 f

Futurum. Singular

Blural

Imperativ.

Singular Plural הַגלה m. f.

Barticip.

Hophal.

Anfinitiv.

Berfettum.

Singular Blural 1. 2. m.

2. f. 3. m.

3. f.

Futurum.

Singular Blural Barticip.

Hithpael.

Infinitiv. הָתַנַּלֵּה

Berfettum.

Singular Plural 1. הָתַּגַּלֵינוּ הָתַגַּלֵיתִי m. הְתַּגַּלֵיתֵם הְתַּגַּלֵיתַ

הָתְנַּלֵיתָן הָתְנַלֵּית f.

3. m. 3. f.

Bebräifche Sprachlehre.

Kuturum.

Singular Plural Imperativ.

Singular Blural m.

Barticip.

Varadigmen für den status constructus.

In der Flexion der Substantiva spielt der status constructus eine besonders wichtige Rolle, da er der einzig selbständige Kasus (ohne Pronominalsuffixe) ist. Wir haben nachfolgend eine Reihe Beispiele zusgammengestellt, die dessen bessere Auffassung erleichtern sollen.

Singular (Nominativ)	status constructus	Plural (Nominativ)	status constructus
M. Krippe	אָבוּם	אַבוּסִים	אַבוּםֵי
Inglück, Unrecht Falschheit, Tücke,	און	אונים	אוני
M. Dhr	7,78	Dual אָזְנֵיִם	אַזבי
אָרָיר, m. der Große, Vor=	אַהִיר	אַדִּירִים	אַדירֵי
nehme			
אפוד, m. Priestergewand	אַפוד	אַפּוֹדִים	אַפּוֹדֵי
(ἐπωμίζ)	•		0
אָב, m. Bater, Gott	אָבִי	אָבות	אָבות
(himmlische Vater)			
n. Küfte, Giland, Ufer-	18,	אָיִים	73%
land			
אָלֵה m. der Stumme	אָלֵם	אָלְמִים	אָלְמֵי
הַאָּר, m. Grube, Brunnen	בְּאֵר	בְּאֵרוֹת ִ	בָּאֱרוֹת
בֶּנֶך, m. Kleid, Oberkleid	בֶּנֶד	בְּנְדִים	בּנְדֵי
בֵית, m. Hais	בֵּית	בְּתִים	בְּתֵי
בְּרָכָה, m. Segen	בּרְכַת	בְּרָכוֹת	בּרְכות
្រាយ៉ូ១, f. Schaam	בּשֶׁת		
אַ, m. Sohn	\$ 5	בָּנִים	בְנִי
קב, f. Tochter	פַת	בְּנוֹת	בְּנִוֹת

Singular (Nominativ)	status constructus	Plural (Nominativ)	status constructus
ָבְּקָר, f. Seerde הַבְּלָן, m. ber Große	בְּלָר גִּדוֹל	בְּכָּוְרִים גַּדוֹלִים	בְּדוֹלֵי
אָבָר, m. Dieb	• 1	בְּנְבִים בַּנְבִים	• 1
יבּבָּב, m. Böckchen, Biegen=	בַּבָּב מדנ	1	ַבַּבְּבִי בדיני
bödchen	ְנְדִי	ּגְּדָיִים	ַּבְדָיִי וּבְדָיִי
הבור, m. Held, Krieger	נְבּוֹר	בְּבוֹרִים	נְבוֹרֵי
בר, m. Ausländer, Fremd=	בֵּר	וַּרִים	בָּרִי
הלרת, f. Egil, Austreibung	בלות		
הולה, f. Raub, Freibeuterei	<u>בְּזָל</u> ַת	בַּלֵּוֹת	נגלות
הברת, f. Herrin, Gebieterin	וּבֶרֶת	ָּבְבַרוֹת גַבַרוֹת	נַברות
דבר, m. Rede, Wort, Ding	דבר דבר	ָּדְבָרִים דְּבָרִים	דְּבָיִי
n. Blut	ַ . הַם	ָּרָמִים דָּמִים	דַמֵי,
פרך, c. Gang, Weg, Art	ָדָרָ <u>דְּ</u>	(דְרָבִיִם dual) דְרָכִים	• 1
הבל, m. Hauch, Giteles	הָבֵל	הַבְלִים	הַּרְבֵי הַבְּלֵי
הביון, m. Gedanke, Sinnen,	הָגִיוּן	הְגִיונות	
Trachten	,	•	
ובן, m. Greis, Allter	יַבַןנ	וָקנִים	זקני
יְּהָב, m. Geld	ַ <u>זַה</u> ב	•	
אב, m. Wolf, Jegrimm	זאָב	זָאֵבִים	זאבי
יורע, m. Saame, das	וֶרֵע	וְרָעִים	יָרְעֵי <u>וֹ</u>
Gejäete			
יורוע, m. das Gefäete,	ורוע	זרועים	
Sämerei			
7;, m. Fremder	זֵר	וָרִים	ַּ <u>וְרֵי</u> נ
חיים, m. Olivenöl	זֵית	זֵיתִים	זִיתֵי

Singular (Nominativ)	status constructus	Plural (Nominativ)	status constructus
אָרָן, m.) Offenbarung,	<u>ה</u> זורן		
אָרָוֹן, m. Schaugesicht	ָּהָיִיוֹן הָאָיִיוֹן	ָהָזִיוֹבוֹית.	
אָרָיי, m. Pfeil, Keil	חזיי	הַזִּיזִים	
קבָם, m. Kluger, Weiser	בֿכֿם	חַבָּמִים	
הַלֶּק, m. Theil, Antheil	תלק	ַ הַלָּקִים	הֶלְבִיי
f. Zuneigung, Gunst	}□		
אָהָת, m. Schwiegervater	ותני	חֹהְנִים	חֹתְנֵי
ָּלְתָּל, m. Bräutigam	וְאַתַּן	דַתְגִים	
הורש, m. Tauber	חַרִשׁ	חָרִשִּׁים	
הק, m. Offenbarung, Gesetz	لُلأ	הְקִּים	רְקַנִי
יָר, c. Hand	יַד	Dual יְדֵיִם	יִדי
יוֹם, c. Tag	יום	יוֹמֵיִם Dual יָמִים	יִמֵי
קּבָּף, f. Flügel	בְּנַף	Dual בְּנְפַיִם	בּוָפֵי
יְּרְבָ, m. Schrift	בֿעַב	בְּתָבִים	בּתְבֵי
בּבֶּר, c. Kreis, Umfreis,	בַּבַר	ב ָבְרִי ם	בּבְּרֵי
Umgegend	•	,	,
m. Gefäß, Geschirr	בְלִי	בַּלִים	רְבִי בְּבִי
רָבְתּנֶת) הָתּנֶת), f. Meib	בְתנֶת	בְּתְּנוֹת	בְּתְנוֹת
בֶּרֶם, c. Weinberg	בֶּרֶם לֵב	ָבְרָמִים בְּרָמִים	בַּרְמֵי
m. Herz بايد , m. Šerz	,	לְבוֹת .	,
בּהַב, m. Flamme	לַהַב	ן לְהָבִים	לַהֲבֵי
שַׁיָל, m. Macht	ביל	לִילָּוֹת בילָוֹת	
קָּלֶּבֶּ, m. König	טֶלֶד	מְלְבִים	מַלְבֵי
לבות, f. Rönigthum	מַלְבוּת	מַלְבִיּוֹת	מַלְבִיוֹת
הְלְאַבְה, f. Arbeit, Geidhäft	מְלָאָבֶת	מַלְאֲבות	מַלְאֲכוֹת
m. Stab, Stock	מַקּל 🏻	מַקְּלוֹת	מַקְלוֹת

Singular (Nominativ)	status constructus	Plural (Nominativ)	status constructus
תובת, m. Altar	מָנְבַּח	מָזָבֵחוֹת	מִזִבְחוֹת
הַלְּהָכְה, f.Schlacht, Rampf,	מלחֶמֶת	מִלְּחָמוֹת	מלְחֲמות
Streit			
יקריש, m. heiliger Ort	מִקְרַשׁ	מָלְדָּישִׁים	מקרשי
קישָׁמֶרֶת, f. Dienst (syno=	מִשְמֶרָת	מִשְׁמָרוֹת	מִשְׁמְרוֹת
nim mit מִשְׁבְר, Wache,			
Gefängniß)	1.		
הִשְׁקֹלֶת, f. Waage	מִשְׁקֹלֶת	מִשְּׁקְלוֹת	מִשְּׁקְלוֹת
בּתְנָה, f. Gejdent, Gabe	מַהְנַת	מַהָּנוֹת	מַתְנוֹת
אָנָם, m. Pilanzung	מַפַע	מַּטְעִים	בַּמְּעֵיי
m. Quelle מבּרָעַ, m.	מַבוּעַ	מַבּוּעִים	מַבּוּעֵי
לבּרָה, f. Säule, Denkmal	טֿאָבָת	מָצִבוּת	
לפּכְה, f. Guß, Göße	מַפַּכת	מַפַכוּת	מַפַכות
בּוֹשֶׁב, m. Stuhl, Siţ,	מושב	מושָבות	מושבות
Wohnung, Plat			
בוֹרְשָׁר, f. Besitzung (syno=	מוֹרָשַׁת	מוֹרָשׁוֹת	
nim mit מרלב (מוֹרְשׁׁ הַ הַּמִּים מּרבּים	_4,,,	m3'5 394	
קולה, f. Rolle	מְנִלַת	מְגִלּוֹת מרימים	
קרום; c. Drt, Drtichaft מגן, c. Schild	מְקוֹם	מקומות	17.794
קבו, כ. כמותד, Geburt פולדת, f. Geburt 3=	מילדה מְגוֹן	מָגְנִּים מולָדות	מָּגְגֵּי מולדות
Iand	מולֶדֶת		ا الد
נטעון), m. Beste,	בְשוֹיוּ	בְּע ָוִים	
fester Ort		- :7:7	-
נְהָר, m. Fluß, Strom	נְתַר	נְהָרוֹת	נַהַרוֹת
בְּדִיב, m. Edler, Vornehmer	ָ נְדִיב	ָנְדִיבִים נְדִיבִים	ָבְּיבֵי נְדִיבֵי
	• :	:	:

Singular (Nominativ)	status constructus	Plural (Nominativ)	status constructus
ָּנִשְׁמָד, f. Seele	נִשְׁמֵת	נִשָּׁמוֹת	
בער, m. Knabe, Jüngling	נער	ָּגעַ ָ רִים	נערי
בערה, f. Mädchen, Magd	נערת	ָנע <u>ַ</u> רות	נערות
נְגִינָה, f. Saitenspiel,	נגינת	בָּגִיבות	נְגִינוֹת
Melodie	•		•
DID, m. Pferd, Roß		סוִּקִים	
םלָּם, m. Leiter, Treppe	םׁצַּם	סְלְמִים	קלמי
מַבֶּר, m. Schrift, Brief,	ם פֶּר	ָם ְב ָּרִים	ספרי
Buch		• •	•
קרים, m. Beamter, Eunuch	קרים	ַ סָרִיסִים	(מָריִבי)כְרִיבִי
תַבֵּל), m. Lajt	קבל	סָבְּלִים	קַבָּלִי
עָנִי, m. der Arme	יַעַנִי	עַניִים	עבייו
עָבָר, m. Staub	עָפַר	אָנ ְפַרו ת	עַפְרות
עְצָה, f. Rath	תַצַת	עצות	עצות
עַמָּרָה, f. Schmuck, Diadem	עָטֶרֶת	אָמָרות אַמָּרות	עַמְרוֹת
עולם, m. Welt, Ewigkeit	עולם	עולָמִים	עולמי
עִייָ, f. Inge	עין	Dual עֵינַים	עיבי
עַלְמָה, f. Mäddhen	עַלְמֵת	אָלָמות לַבּוֹת	עַלְמוֹת
עצום, m. der Mächtige	עצום	<u>עַ</u> צוּמִים	עצומי
עָרוֹ, m. Sünde, Verkehrtheit	עון	(עונות) עונים	
ענב, m. Weintraube, Beere	עֲנַב	אָנָבִים	עָנְבֵי
עָבָן, m. Dulder, Leidender,	עַנֵר	אָנָוִים אַנָוִים	עַנְוֵי
Demüthiger			
עָרְנָה, f. Blöße, Schaam	עָרְוַת		
מְרָזוֹן, m. Herricher, Kriegs̃=	פּרְזוֹן	פִּרְזוֹנִים	פִּרזוֹנֵי
oberjt			

Singular (Nominativ)	status constructus	Plural (Nominativ)	status constructus
ק, m. Mund	פָּי	פִּיוֹת	פִּיוֹת
הַנֶּה, m. Geficht, Borderseite	פנה	פָּנִים	פני
אָבָא, m. Feldherr, Herr,	אָבָא	אָבָאות	צבאות
Trupp	•	• •	•
אָנָאר, m. Hals, Nacken	צַוּאר	צַנָּארִים	צַוּארֵי
קביל, m. Frucht, Erzeng=	גֿמַח	אָמַחִים	אָמָתי
niß, Sprosse		•	
קדָשׁ, m. Heiligkeit	קדש	ַקְדָשִׁים	קָדָשֵׁי
קשהֶת, f. Räucherwert	קטרת		
קריָה, f. Stadt	קריַת	קרִיות	
קרָבָּן, m. Dpfer	קרבּו	ַבָּר <u>בְּ</u> נות	ַקְרְבְּנוֹת
קישֶה, m. Foch, Rnecht=	קשה	ָלָשִׁים בָלִשִׁים	קשי
schaft; schwer			
רָצוֹן, m. Gefallen, Wille	רצון		
יְרָקִיעַ, m. Himmelsmölbung	רָקיעַ		
שָׁהֶת, m. Feld, Alder	שָׂדֵה	שָׂדוֹת	שְׁדוֹת
שָׁה, c. Junges von	שָׂה	שַׂיִּים	
Schafen			
עֶבֶּעֵי, e. Stock, Stab,	מֶבֶני	שָׁבְמִים	שָׁבְמֵי
Stamm			
ישָׁבּרְעַ, m. Wodje	שְׁבוּעַ	שָׁבָעוֹת	שָׁבְעוֹת
הְישִׁפְּחָה, f. Magd	אַפְתַת	אַפָּחוֹת.	שִׁפְחוֹת
יְשְׁנָה, f. Jahr	שָׁנַת	ישָׁנִים	שָׁבֵי
קבי, c. Sabbath	שַׁבַּת	שַׁבְּתוֹת	הַבְּתוֹת
הועברה, f. Gräuel, Alba	תוּעֲבַת	חועבות	חוּעֲבות
schen, Götzendienst			

Singular (Nominativ)	status constructus	Plural (Nominativ)	status constructus
הִפְּאֶבֶּת, f. Pracht, Glanz,	הִפְּאֶרֶת		
Bier הובֶּהְה, f. Züchtigung, Belehrung, Zurecht∗	תוֹכַחַת	תּוֹבָחוֹת	תוֹכְחוֹת
weisung			
הַבּנְבֶר, f. Ginsicht, Klugheit	הְבוּנַת	הַנות	
חַוְה, f. Lehre, Geset	חורת	תורות	
חַלִּים, m. der Fromme, Redliche	הְּמָים	הְמָלִימִים	הְמִימֵי
הַקְּרָה, f. Hoffnung, Er- wartung	הִקְנַת		
החלה, f. Anfang, Beginn	מָחָלֵּת הַּחָלֵּת		
קשוקה, f. Hilfe, Rettung, Sieg	הְשׁוּעַת		

Syntax. (דַרְבֵּי הַלְּשׁוֹן)

In der Syntax werden die Regeln gelehrt, nach denen die Redestheile beim Sprechen und Schreiben richtig zu verbinden sind.

Die Rede besteht aus Sägen, einzelnen abgeschlossenen Gedankenreihen. Die wesentlichsten Bestandtheile des Sages (מַשָּׁבֶּא) sind das Subjekt
(אַשָּׁבֶּא) ind das Prädikat (בְּשֵּׁרָא). Das Subjekt bezeichnet einen Gegenstand, einen Begriff, von dem etwas ausgesagt wird, das Prädikat das,
was von ihm ausgesagt wird; z. B. אַרָּרָא מִשֶּׁר (und) Moses rief:
מִּיבְרָּךְ בּינְרָךָ מִשְׁרָ בַּינְרָ בּינִרְ בְּיִרְ בִּינִרְ בּינִרְ בּינִרְ בּינִרְ בּינִרְ בּינִרְ בּינִרְ בּינִרְ בְּיִרְ בְּיִירְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִרְ בְּיִירְ בְּיִרְ בְּיִירִ בְּיִירְ בְּיִרְ בְּיִירְ בְּיִירְ בִּירִי בְּיִירְ בְּיִרְ בְּיִירְ בִּירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִרְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִרְ בִּירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בִּירִ בְּיִירְ בִּירִי בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בִּירִייִי בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִייִי בְּיִירְ בִּיּירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִּירְ בִּיּיִיי בְיִייִי בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִירְ בְּיִייִי בְּיִיי בְּייִי בְּיִייִי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִייִי בְּייִי בְּיִיי בְּייי בְּיִיי בְּינִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּייִייְיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייִי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִיי בְּיִייִיי בְּייִייי בְּייִיי בְּייִיי בְּיייִיי בְּייִיי בְּייִייִייי בְּיִיייי בְּייייי בְייִי

Subjekt und Prädikat können in einem Worte enthalten sein, wie הָנָאָר, sie sündigten, וַיּאַמֶרן, und sie sagten, דְּבָּרן, redet!

Die Handtheile des Sates, Subjekt und Prädikat, können aber durch vorausgehende oder nachfolgende Wörter näher bestimmt werden, 3. B. בַראשׁית בָּרָא אֱלֹהִים אַת הַשְּׁמֵים וְאֵת הְאָרֵץ, am Anfanze schuf Gott Himmel und Erde; wir ersehen aus diesem Sate nicht allein, daß Gott (Subjekt) schuf (Prädikat), sodann wann und was er schuf. Die Wörter, die dieses anzeigen sind Bestimmungswörter.

Der Artifel.

Die hebräische Sprache hat keinen eigenklichen Artikel, doch bildet das h' demonstrativum einen vollständigen Ersat für den de st im m t en Artikel. Das הול demonstrativum, an sich ist kein auszusprechendes Wort, wird nur in Verbindung mit andern Wörtern gebraucht. Außerordenklich mannigsaltig ist dessen Anwendung: es sindet sich überall, wo auf etwas besonders hingewiesen wird oder bekannte Personen und Gegenstände genannt werden; z. B. אַבֶּה הַהְקִים וְהַשְּׁמִים אֲשֶׁר הִשְׁמִרוּן, das sind die Gesete und Verordnungen (die bestimmten), die ihr hüten sollt; אַבָּהַבְּהַ הַהְבָּהָר, die Stadt, (bestimmte), der Dieb, שֵּבֶּהַר, die Sonne. Das h' demonstrativum dient auch dazu, bei Gatstungssubstantiven die Totalität zu bezeichnen, z. B. הַבְּבָּה הַהְשָּהָה לַבְּיּבָּה הַוֹּשְּׁבֶּה וֹלָה daß nach dem besstimmten Artikel der die Punktation hat, eine Dagessierung des solgens den Vuchstaden eintritt, oder es sindet eine Vokalveränderung des folgens den Vuchstaden eintritt, oder es sindet eine Vokalveränderung des folgens.

Das beziehende Fürwort Jyk,

Bon großer verschiedenartiger Anwendung ist das indeklinable Pronomen אַשֶּׁר, das welcher, welche bedeutet, es zeigt Berhältniß, Besit, Abstammung zc. an, es ist dieses אַשֶּׁר חוֹלָה חוֹלָה מוֹלָה מוֹלָה מוֹלָה מוֹלָה מוֹלָה מוֹלָה מוֹלָה מוֹלָה מוֹלְה מוֹלָה מוֹלְה מוֹלָה מוֹלְה מוֹלָה מוֹלְה בְּבְלִה מִילֶה מוֹלָה מוֹלָה מוֹלָה מוֹלָה מוֹלִה מוֹלִה מוֹלִה מוֹלִה מוֹלָה מוֹלָה מוֹלְה מוֹלִה מוֹלִיה מוֹלִיים מוֹלִיים מוֹלִיים מוֹלִיים מוֹלִיים מוֹלִיים מוֹלִיים מוֹלִיים מוֹלִים מוֹלִים מוֹלִיים מוֹלִים מוֹלִיים מוֹלִים מוֹלִיים מוֹלִים מוֹלִים

Die Verbindung der Substantiva per statum constructum (מַמִּיכוּר,),

Im Deutschen werden zusammengesette Hauptwörter so gebildet, daß das erste Substantiv (Bestimmungswort) sich an das zweite (Grundswort) häusig ganz unverändert anschließt, z. B. Hausthier, Goldgrube, Hausarzt, Milchgefäß, Bettschirm; der Franzose kennt nicht diese Zussammensehung, er verbindet das Grundwort mit dem Bestimmungsworte mittels einer Präposition oder das Bestimmungswort wird ein Absektiv, was es auch logisch im Deutschen ist, z. B. heißt Hausthier im Französsischen animal domestique; Hausherr, maître de la maison; Heerführer, chef de l'armée; Goldgrube, mine d'or; Hausarzt, médecin de la famille; Hausstreund, ami de la maison etc.; ähnlich in den slavischen Sprachen, in denen das Bestimmungswort häusiger ein reines Absektiv ist. (Russisch, Haussfreund, damáschni druch, Tischzeug, stalówoje beljó etc. Zuweilen werden auch im Russischenstr, von idol, der Götze und paklónstwo, Anbetung.) Im Hebräischen wird dieses Verhältniß derart gebildet, daß das Grundwort vorgesetzt und vokalisch geändert wird,

während das Bestimmungswort unverändert bleibt; 3. B. der Ariegsmann heißt im Sebräischen בַעל מִלְחָמָה, von בּעל, ber Mann und מְלָחְמָה ber Rrieg; Gottessegen, בְּרַכת אֱלֹהִים; Simmelssegen, בִּרְכת שׁמֵיִם; das menschliche Herz, das Menschenherz, לבב אבוש bie Söhne Rachels, בני רַחֵל; bie Frau Jafobē, אֵשֶׁת יַעֲקב; bas Saus Wottes, בִּיר רָחֵל; bie Fürsten Sodoms, קְצִינֵי מְדוֹם; am Ende ber Tage, בְּצִּחֲרִית הַיְּמִים; die Zedern Libanons, אָרֵוֹי הַלְּבְנוֹן; die Töchter Zions, בְּנוֹרת צִיּוֹן; Wotteswort, דבר אלהים etc. Man hat sich dabei zu hüten, zwei Syno= nima beren Aneinanderstellung ber Bebräer häufig anwendet, als Status= fonstruktus-Berbindung anzuschen, 3. B. יהק עשוב heißt nicht bas Grüne des Krants, sondern Grünfrant; so בי יהוָה אֱלהֵיך הוא, denn er ist der Herr, bein Gott. Man bildet im Hebräischen Komposita durch Vorsetzung von "Mann", "Frau", "Sohn", "Tochter" 2c. vor einem Substantiv, בּן־אוֹנִי, Leidenssohn; בֶּן־חַיִּכ, der Tapfere; בֶּן־אוֹנִי, der Gütige; איש אמת, der Wahrheitsliebende; איש לשון, der Sprachfundige; איש ריב, ber Bantfüchtige; זַרע מָרֶעִים בּנִים מַשַּׁחְיתִים הוא, ber Bantfüchtige; איש היב boshafte Rachfommen, schändliche Rinder.

Verdoppelung des Substantivs.

Der Gebranch von zwei gleichen Substantiven nebeneinander, sei es daß letzteres im Singular oder Plural steht, ist im Hebräischen gang und gäbe. Die Bedeutung dieser Anwendung ist sehr verschieden; häusig drückt sie den Superlativ auß, z. B. בֶּלֶבְיִם מָּלֶבְיִם, der höchste König, der König aller Könige; so שִׁיר הַשִּׁירִים, daß hohe Lied; manchmal wird eine große Menge dadurch bezeichnet, wie אַבּלְבוֹת בַּאֵרוֹת בַּאֵרוֹת בַּאַרוֹת בַּאַרוֹת מָּלֶבִים יְּלְבִים יְּלְבִים יִּלְבִים יִּלְבִים יִּלְבִים נִּלְבִים נִּבְּבִים נִּבְבִים נִּבְּבִים נִּבְבִים נִּבְבִים נִּבְבִים נִּבְבִים נִּבְבִים נִּבְבִים נִּבְּבִים נִּבְבִים נִּבְבִים נִּבְבִים נִּבְבִים נִּבְבִים נִּבְבִים נִּבְבִים נִּבְבִּים נִּבְבִּבְּרוֹת מִּבּים נִּבְּבִים נִּבְּבִּים נִּבְּבִים נִּבְּבִים נִּבְּבִים נִּבְּבִים נִּבְּבִּים נִּבְּבִים נִּבְּבִים נִּבְּבִּים נִּבְּבִים נִּבְּבִים נִּבְּבִים נִּבְּבִּים נִּבְּבְּבּים נִּבְּבִּים נִּבְּבִּים נִּבְּים נִּבְּבִּים נִּבְּים נִּבְּבְּים נִּבְּבְּים נִּבְּים נִּבְּבִּים נִּבְּים נִּבְּבִּים נִּבְּים נִּבְּבְּים נִּבְּים נִּבְּבְּים נִּבְּבְּים נִּבְּבְּים נִּבְּבְּבְּים נִּבְּבְּים נִּבְּבְּים נִּבְּבְּים נִּבְּבְּים נִּבְּים נִּיּים נִּבְיִּים נִּבְּבְּים נִּבְּים נִּבְּים נִּבְּים נִּבְּים נִּבְּים נִּבְּים נִּבְּים נִּבְּים נִּבְּים נִּבְּבִּים נִּבְּים נִּבְּים נִּבְּים נִּבְּים נִּבְּים נִּבְּיִּבְּים נִּבְּים נִּבְּים נִּב

Arten, der Gattungen, so kommt das zweite mit dem Waw zu stehen, 3. B. בֵלב וְלֵב, verschiedene Steine, Gewichte; בֵלב וְלֵב, verschiedene Herzen.

Der Besitz wird im Hebräischen durch Umschreibungen ausgedrückt, da eine Dativendung nicht vorhanden ist. Die Wörter, die das Vorhansbensein oder den Mangel des Besitzes anzeigen, sind ייַ (est) es ist vorshanden, הֵיְה, es war: אֵין לִי (est), es ist nicht da; ich habe nicht אָין לִי eine spätere Form ist, ישֵׁלִי, was mir gehört, ישֵׁלִּד, was dir gehört.

בולומולים אילוות דיקרים הקרים באלוות (fem.), die erhabenen Hügel, אוֹר בְּדוֹל (fem.), die erhabenen Hügel, אוֹר בְּדוֹל (masc.) ein großes Licht; הַבְּעוֹת (masc.) ein großes Blatt Papier; נַער קמן, ein fleiner Knabe; בַער קמן (fem.) eine gute Nachricht. Bei zwei Substantiven verschiedenen Geschlechtes richtet sich das Ubjektiv nach dem Masculinum, ז. אוֹר הָרָהָם וְאִיְהָם וְאִרָה מוֹרָה, וֹאַרָרָהָם וְאִרָּהָם וְאִרָּהָם וְאַרָּהָם וְאַרְהָם וְאַרָּהָם וְאַרָּה וְהַבְּרָהַם וְאַרָּה וְהַבְּרָהם וּשִׁרָה וְהַבְּרָהם וִאַרָּה וְהַבְּרָהם וִאַרָּה וְהַבְּרָהם וִאַּרָהם וְאַרָּה וְהַבְּרָהם וִאַרָּה וְהַבְּרָהם וּאַרָּה וְהַבְּרָהם וּאַרָּה וְהַבְּרָהם וּאַרָּה וּהָבִים אַרוּמִים הַאָּרָם וּאַרָּה וּאַרָּה וְהַבְּרָהם וִשְּרָה וְהַרָּהם וִשְּרָה וְהַרָהם ווחל הוא שׁמרות שוחל במרות שוחל במרות

Die persönlichen Fürwörter.

Stehen die pronomina personalia allein, so sind sie im casus absolutus, d. h. im Nominativ; treten sie als Suffixe auf, so stehen sie

in den obliquen Kajus; ז. א. בּי־חַבּרּן אָנִי, denn ich bin mildherzig. Berständlich ist die zuweilen vorkommende Aposition nach einem Nominativ absolutus, wie אָנִי חֹתֶּלְךְּ יִתְרוֹ בָּא אֵלֶיךְ, ich, dein Schwieger» vater Fethro, komme zu dir.

Nach einigen Verben wie אָרָ, gehen, יִּצְאַ, ausziehen, בּשׁרָּב, durndkehren, kommen zuweilen die Pronomina לִי, mir, אָל, dir, לֹי, ihm, ohne zwingende Veranlassung, wohl nur aus enphonischen Gründen, wie בּיך לָּךְ gehe fort (entsprechend dem französischen va-t'en!)

Das Pronomen demonstrativum 77,

Bunädst wird es wie das deutsche dieser gebraucht (fem. ז oder אוֹבָּר בְּיָבֶּר בְּיָבֶר בְּיָבֶר בְּיִבֶּר בְּיִבְּר בְּיָבֶר בְּיִבְּר בְּיִבְיִר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְי בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְיִבְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְּר בְּיִבְיִי בְּיִבְּר בְּיִבְיוֹבְיי בְּיבְּר בְּיִבְיִי בְּיבְּר בְּיִבְיי בְּיבְּר בְיִבְיִי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְיי בְּיִבְיי בְּיִי בְּיִי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיבְיי בְּיי בְּיבְייי בְיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּייי בְּבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיִבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְּייי בְּיייי בְּייי בְּיבְייי בְּייי בְּייי בְּיבְייי בְּייי בְיייי בְיייי בְּייי בְּיייי בְּיייי בְּייי בְּייי בְּיבְייי בְּיייי בְּיייי בְיייי בְּייי בְּייי בְיבְייי בְיייי בְּייי בְּיבְייי בְּיייי בְּיבְייי בְּיבְייי בְיייי בְּיייי בְּייי בְּיבְיי בְייי

Die Bürter בָע ,אָדָם ,אִישׁ ,קֶרֶב ,לֵב ,נָפֶשׁ. אָדָם, אָדָם,

Das interrogative Pronomen 'D.

Dassselbe kann auch als besitzanzeigendes und beziehendes Fürwort gebraucht werden, ז. את שור מי לַקְחְתִּי וַחֲמוֹר מִי לַקְחְתִּי וַאָּת מִי וַבְּלַחְתִּי בַּבֶּר אָת מִי רַצּוֹתִי וֹמְיַרְ־מִי לַקְחְתִּי בּבֶּר שִׁרְ וֹנִי עִשַּקְתִּי אֶת מִי רַצּוֹתִי וֹמְיַרְ־מִי לָקַחְתִּי בּבֶּר שׁוֹם שׁוֹן שׁוֹם, wessen Dahsen nahm ich und wessen Sand nahm ich Bestechung? (I. Samuesis, cap. XII. 3)

Das Verbum.

בין אַנוֹן אַפּוֹלוּשׁמּר אָרָיְרָ וְפִוֹת שׁמּר פּוֹת אָבּוֹן וֹוֹשְׁמּר אַנוֹן וּפִּוֹת שִּרְרָ וְּנִיהְ רְעָׁר וֹמָךְ הְיָרְ רְעָׁר וֹמָךְ הְיִרְ וֹמָךְ הְיִרְ וֹמָךְ וְמִר מִאַר אַר אַר אַר אַר אַר אַר אַר וּמָר מּצִּר הִאַר אַרְרִ וְמִר מִּצְּר אַבְּרִ הִּאַר בְּיִרְ בְּעִרְ הִיּבְרִ בְּעִר הִיִּבְר מְּצִּרְ אַרְר וְיִבְּרִ בְּעִר הִאַּבְּר מְּאַר וְיִרְ בְּיִרְ בְּעִרְ בְּיִר בְּעִּרְ בְּיִר בְּעִרְ בְּיִרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּיִר בְּעִרְ בְּיִרְ בְּעִרְ בְּיִרְ בְּעִרְ בְּעִר בְּעִר בְּיִר בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִרְ בְּעִר בְּעִיךְ בִּע בְּעִר בְּעִר בְּעִר בְּעִר בְּעִר בְּעִר בְּעִר בְּעְר בְּעִי בְּעְרָ בְּעִי בְּעִר בְּעִי בְּעִר בְּעִי בְּעְר בְּעִי בְּעְרָ בְּעִי בְּעְרָ בְּעִי בְּעְרָ בְּעִי בְּעְר בְּעִי בְּעְרָ בְּעִי בְּעִר בְּעִי בְּעִר בְּיִבְי בְּעְבְּי בְּעִי בְּעְר בְּעִי בְּעְרָ בְּעִי בְּעִיךְ בְּעִי בְּעִים בְּעִי בְּעִים בְּעִים בְּעִיב בְּעִים בְּעִיבְּי בְּעְבְּים בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּעְבְּיבְי בְּעְבְיב בְּעְבְּים בְּעְבְּיבְ בְּעְבְים בְּעְבְּיבְ בְּעְבְיבְּים בְּעְבְּים בְּעְבְּיבְים בְּעִיבְּיבְים בְּעְבְּיבְים בְּעְבְּיבְים בְּיבְּיבְים בְּיבְּיבְים בְּיבְּיבְיבְים בְּיבְּיבְים בְּיבְּיבְּים בְּעְבְיבְּיבְים בְּיבְּיבְים בְּיבְּיבְיבְים בְּיבְּיבְים בְּיבְּיבְים בְּיבְּיבְים בְּיבְים בְּיבְּיבְים בְּיבְּבְיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְיבְים בְּיבְים בְּיבְיבְיבְים

Wie in den occidentalen Sprachen regieren die Verba activa den Affusativ, und zwar mit oder ohne die Präposition אָ, גּ. ש. אַבּר־בָּצַע בַּרְרּבֹּל אָת־בָּבְע, was sür einen Gewinn haben wir, daß wir unsern Bruder erwürgen und sein Blut verbergen? אַבְּלְרִי יְבָּבְרִּ אָנִרְי מְבַבְּשִׁ חוֹל שׁנִי מִבְּבִּלְשׁ , und er sagte, meine Brüder suche ich; אַרבּרְנִי מְבַבִּלְשׁ וִיּאָבֶר יִעִּרְב יִעִּרְב יִעִּרְב יִעִּרְב יִעִּרְב וּ אַרּבּוֹנוֹשׁ אַנִּרִי יִעַרְב יִעִּרְב יִעִּרְב וּ אַבּרִי שְׁבְּב וּ שׁנִּבְּיִּשׁ , und sie nahmen den Rock Josephs; יִעַרְב יִעִרְב יִיּעְרְב יִעִּרְב יִעִּרְב וּ אַבּבּר אוֹשְׁב וּפִוּפוֹפ אַנּפוֹפׁר אַנּבּרוֹשָׁ שִּׁבְּרְע יִעִרְב וּ אַבּרְע, und Fafob zerriß seine Kleider. Im Sebräischen haben aber viele Verba aftive Vedeutung, die sie im Deutschen beispielsweise nicht haben, זַּבְּרְ weinen בְּבְרָה wohnen בְּבָרָה ich weinen לָבִישׁ אוֹבָּר , sich weinen בְּבָרָה sungürten אָבַר אוֹבּר suteressant

ist die doppelte Alfinsativsorm betress der Person und des Objetts: Objetts: אַרינְמַךְ אָרינִמַךְ אָרינִמַרְ אָרינִמְרִי אָרִי ווֹשְׁרָאֵל (Alfinsativ) אָרַבְּנִי יִשְׂרָאֵל (עוֹלַ אָרִי בְּנִי יִשְׂרָאֵל (אַרְ הַבְּנִי יִשְׁרָאֵל (אַר הַבַּנִי יִשְׁרָאֵל (אַר הַבַּנִי יִשְׁרָאֵל (אַר הַבַּנִי אָר הַבַּנִי יִשְׁרָמִי אָר הַבְּנִיִי אָרִים אָרים אָרינִמְר בּר אָר הַבְּשִׁרִים אָרינִמְר (אַר הַמַשְׁרִים אֶרינִמָּר (עוֹלַ בּר הַבְּשִׁרִים אֶרינִמְר אָר הַבַּשְׁרִים אֶרינִמְ אָר־ינִמְר (עוֹלְ בַּלְּבְּיִים אֶרִינִמְר אָר הַבַּשְׁרִים אֶרינִמְר אָר הַבְּשִׁרִים אֶרינִמְר אָר הַבְּשִּרִים אֶרינִמְר אָר הַבּשְׁרִים אֶרינִמְר ווֹלָן מוֹל ווֹלָן ווֹל וּיִנְיִי וּשְׁרִים אָר מוֹלָן מוֹל מוּ אַנִינְים וּמִלְים אָר מוֹלָן מוּ אַר בּבְּשָׁרְים אָר מוֹלָן מוּ אַר בּבְּשָׁרִים אָר ווֹלָן מוּ אַר בּבְּשָׁרִים אָר מוֹלָן מוּ מוּלַן מוּ אַר בּבְּשָׁר בּיבּייִים אָרִים אָר ווֹלָן מוּ מוּ אַר בּבְּעִיבִים אָר מוּ אַר בּבּער בּבְּעִירִים אָר מוּ אַר בּבּער בּיבּייִים אָרים אָרינִים אָר מוּ אַר בּבּער בּיבּער בּיבּים אָרים אָרים אַר מוּ אַר בּבּער בּיבּים אָרִים אָרִים אָרינִים אָריים אָרינִים אָרינִים אָריים אָרינִים אָריים אַרינִים אָרינִים אָריינִים אָריים אַרינִים אָרינִים אָריים אַרינִים אָריים אַרינִים אָרינִים אַרינִים אָריים אַרינִים אָרינִים אָרינִים אָריים אַרינִים אָרינִים אָריים אָריים אַרינִים אָריים אָריים אָרינִים אַריים אָריים אַרינִים אָּריים אַרִים אָריים אָרִיים אָריים אָריים אַרינִים אָריים אָריים אָריים אָריים אָריים אָריים אָריים אָריים אָרִים אָריים אָרִים אַריים אָריים אָריים אָּרִים אָריים אָריים אָריים אָריים אָריים אָּרִים אָריים אָריים אָּרִים אָריים אָּרִים אָּרִיים אָריים אָריים אָּרִים אָריים אָריים אָּרִים אָריים אָריים אָּרִים אָרִים אָּרִים אָּרִים אָּיִים אָּיִים אַרִּים אָּיִים אָרִים אָרִיים אָרִיים אָרִים אָּיִים אַרִיים אָּרִים אָּיִים אַרִיים אָריים אַריים אָריים אַרְייִים אָּיים אַרְייִים אָּיִים אָרִיים אָּיים אָּיים

tiv mit dem 5-Prafix, auch ohne dasselbe, das lateinische Supinum (im Deutschen durch & u mit dem Infinitiv ausgedrückt), 3. B. הוֹי בּבוֹרים, שבר איין ואַנְשִׁי־חִיל לִבְּסך. wehe denen, die Selden find, wein Bu trinken und tapfere Leute, berauschende Getränke zu schlürfen; עת ינת רְקוֹד וְעֵת הְפוֹד וְעֵת הְפוֹד וְעֵת הְקוֹד , es ift eine Beit au weinen und eine zu lachen, eine Zeit, zu wehklagen, und eine, zu frohlocken (hüpfen, tangen). Mit anderen Prapositionen verbunden, drudt der Infinitiv (sowie der Indikativ) die mannigfaltigsten Begriffe aus, die man im Deutschen bald durch Adverbien, Präpositionen, Gerundien 2c. wiederzugeben hat, אָם . שַּׁרְבַּרְאָם, wenn sid das Bolf willig hingiebt; בְּרָבְּרָאָם, als וֹנּפ erid)affen murben ; וַיִּצֵא בֶּלֶךְ מְדם לִקְרָאתוֹ אַחֲרֵי שׁוּבוֹ מֵחַפּוֹת אָת בּדְרִלְעוֹמֶר, der König von Sodom ging ihm entgegen, als er Burüdfehrte, nachdem er Kedor Laomor geschlagen hatte; בַּהַרִיכִי קוֹלִי, als ich meine Stimme erhob. Die Pröpositionen תַרת, לְמַעַן, עַל, עַד die vor Zeitwörtern stehen, zeigen zuweilen eine elliptische Fassung: עַך שַׁקְּמִהִי, bis zur Zeit, da ich aufstand. Oft wird die Präposition יעַר mit אָשֶׁר אם שם verbunden, סוּ שִּשֶּׁר אָם פּי לֹא אָעֶזְבְךְּ עַד אֲשֶׁר אָם עשיתי אָת אָשֶׁר־דְּבַּרְתִּי לֶדְ benn ich werde dich nicht verlassen, bevor ich das thun werde, was ich dir gesagt habe. Die Prapositionen haben auf die Flexion keinen Ginfluß, sie regieren keine Kasus, wie in der deutschen Sprache: ein und dieselbe Präposition kann vor mehreren פוט בין אוניבול בין שנין פופאן שפופאן שפופאן שפופאן שפופאן שנין שנין שנין שנין שנין שנין פופאן שנין שנין שנין על לָרָקִיעַ וּבֵין הַפַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַפַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ פּר מוס פּר מעל לָרָקיעַ schied zwischen dem Wasser unter der Beste und dem Wasser über der Beste. An Stelle der Adjektiva treten oft Adverbien, um Substantiva näher zu bezeichnen, z. B. מנשים מעם, wenig Menschen. Gine Wieder= holung eines Adverbs drudt, wie dies bei den Substantiven und Zeit= wörtern der Fall ift, einen intensivern Begriff aus. Die Ronjunt= tionen fönnen doppelt oder einzeln stehen; д. B. אַבְרוּ צַדִּיק בִּי־שֹּוְב

פּי־פָּרִי מַעַלְלֵיהֶם יאֹבֵלף, sa get den Frommen, daß sie es gut haben werden, denn sie werden die Früchte ihrer Thaten genießen.

Die Bildung von Interrogationen geschieht mittels der Konjunktion אָם פּ. oder ganz ohne Interrogationspartifel, אַ. שּ. הַשְׁלוֹם יָּבּי ספר קּבּי הַשְּלוֹבֶּוּ הְיִי מָּבְּי הַשְּׁלוֹבֵּ הְיִי מָבְּי הַשְּׁלוֹבֵּ הְיִי מָבְּי הְשִׁרְ אֲבִירְהָּם הַעוֹדֶבּוּ הְיִי מָבְי הְשִׁרְ אֲבִירְהָם הַעוֹדֶבּוּ הְיִי מָבְי הְשָׁר אֲבִירְהָם הַעוֹדֶבּוּ הְיִי מָבְי הְשָׁר אָבִיךְהָם הַעוֹדֶבּוּ הְיִי מָבְי הַשְּׁר שׁׁרִי שִּׁר שׁׁרִי שִּׁר שִׁיִּבְ מִּבְי מָבִי בְּיִבְי מִבְּי בְּעִר בַּעַר לַעֲיִב אָת־אָבִין. אַ פֿר אַר פּוֹמִים שׁמּר שִּׁבִין לַעֲיִב אָת־אָבִין אָר. שׁׁרִבּי עִבּל הַבַּעַר לַעֲיִב אֶת־אָבִין אָר. שׁׁמִר שִׁרִבּין בּעִר לַעֲיִב אֶת־אָבִין אַל, לפּר שּׁמִבּין בּעַר לַעֲיִב אֶת־אָבִין. שּׁמַר שׁׁמִיבוֹ בּעִר עִינִבּין בּעִר עַרְיִבוֹב אָת־בּיִים בּיוֹבִי שִּׁר עַרָּוֹבוֹרָת.

Sebräische Chrestomathie

mit interlinearer deutscher Übersehung.

Der Lernende kennt nunmehr die hebräische Formenlehre in ihren wesentlichsten Zügen; er weiß, einen Sat korrekt zu zergliedern; er besitt genügende Renntniß, um mit Silfe eines guten hebräisch=beutschen Lexikons in die Lefture des alten Testaments in der Ursprache einzudringen, hohen Schönheiten der "lingua sacra" zu erfassen, sich an dem Geiste derselben zu erfreuen. Und dies muß ja auch fortan sein eifrigstes Streben Es gilt, jein Wissen zu bereichern, das Gelernte zu verwerthen! Eingedent der prattischen Tendenz unserer Sprachlehre, dem Lernenden in jeder Beije seine Aufgabe zu erleichtern, waren wir darauf bedacht, die Schwierigkeiten, welche sich dem Anfänger bei der Lektüre des alten Testaments entgegenstellen, nach Möglichkeit aus dem Wege zu räumen, und zwar durch ein Syftem, welches sich für die modernen Sprachen als überaus zweitmäßig erwiesen hat. Jeder weiß, wie außerordentlich schwierig es für den Anfänger ist, mit dem Wörterbuch in der Hand eine umfangreiche Lefture gu verfolgen: der Lernende ermudet bald, wenn er gezwungen ist, zu oft das Lexikon zu konsultieren; er läuft auch Gefahr, nicht immer die präzise Bedeutung des nachzuschlagenden Wortes herauszufinden. Im Hebräischen, in welcher Sprache Die Wörter jo oft methaphorische Bedeutung haben, ist besonders zu befürchten, daß für zu suchende Wörter eine falsche Auffassung gewählt werde. Um also diese im hohen Grade ermüdende, zeitraubende und nicht selten fruchtlose Arbeit, in Wörterbüchern Auskunft zu holen, dem Lernenden zu ersparen, haben wir die Leseübungen durchweg, Wort für Wort, ohne Rücksicht auf deutsche Konstruktion, mit einer interlinearen Übersetzung versehen. Die Lesestücke sind außerdem mit Aecenten ausgestattet, wie sie die richtige hebräische Betonung erfordert. Es sei uns gestattet, den Leser zu bitten, den Zweck wohl im Ange zu behalten, den wir mit der Chrestomathie verbinden: Er lese nicht leichthin die Stücke, sondern studiere fie; er achte auf die einzelnen Sätze und suche sich die schwierigeren grammatischen Formen klar zu machen, wozu ihm das am Schlusse gebrachte hebräisch-deutsche Glossar von wesenlichstem Nuten sein wird. Um sich zu niberzeugen, ob er mit Erfolg dieser Aufgabe nachkomme, verdecke er mit einem Roste die deutsche interlineare Uberjetung und suche dann den betreffenden hebräischen Sat frei zu verdeutschen. Ein Vergleich meiner Ubersetzung mit der im Buche gegebenen wird ihn leicht belehren, ob er völlig frei von leicht zu unterlaufenden Frrthumern blieb. Es ist von großem Berthe, die Elementarformen der Wörter aufzuzeichnen; in zweifelhaften Fällen gewährt das Glossar Auskunft. So behandelt, wird die hebräische Chrestomathie dem Leser einen großen Schat von Belehrung gewähren, seine Wißbegierde anspornen, ihm Freude an der Lektüre des alten Testaments in der Originalsprache spenden und seinen Fleiß um die Renntniß der hebräischen Sprache mit glänzendem Erfolge frönen.

Sebräische Chrestomathie

mit Accenten, interlinearer beutscher Übersetzung und Erläuterungen.

בראשית בְּרָא אֶלהִים אֵת הַשְּׁמֵים וְאֵת הָאָרֶץ:

The erbe und die Himmel den Gott schuf Um Unfang

The spinnel den Gott schuf Um Unfang

The spinnel den Gott schuf Um Unfang

The spinnel und Finsterniß (war) und seer wüste war Und die Erde

The spinnel den Gottes und der Geist der Tiese (ber Oberstäche)

The spinnel spinnel is spinnel und der Geist der Tiese (ber Oberstäche) על פְּגֵי הַבְּיִם: 3 רַיִּאֹטֶר אֲלֹהִים יְהַיִּ es werde Gott Und sprach : dem Wasser (der Oberfläche) auf בּיִן הַחְשֶׁךְ:
מּוֹב וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּיִן הָאוֹר וּבֵין הַחְשֶׁךְ:
מּוֹב וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בַּיִן הָאוֹר וּבִין הַחְשֶׁךְ:
מּוֹב וַיִּבְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר וֹים וְלַחְשֶׁךְ בַּקרָא בַּיִּלְהִים לָאוֹר וֹים וְלַחְשֶׁךְ בַּקרָא בּיִרְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר וֹים וְלַחְשֶׁךְ בַּקרָא מּמחחזני פוּם מוֹם צוֹמוֹ בּמוּ מוֹם צוֹמוֹ בּמוֹ מוֹם צוֹמוֹ בּמוֹ שׁבּי מִּיִּרְא מִּלְהִים בָּיִן הְחִשֶּׁרְ: בּקר יוֹם אָחָר: cerster Tag Morgen und es ward Mend und es ward Nacht בייאֹבֶר אֱלֹהִים יִהְי בְּתְוֹךְ wijden ein Gewölbe (Scheidemand) es werde Gott Und sprach בקמים ניהני מבְרִּיל בּנִן מַיִם לְמְיִם: und Wasser Wasser zwischen ein Unterschied und es sei den Wassern בין הפים הביל בין הפים זייברל הים אתר הרקיע ויברל בין הפים 7 בייעש אלהים אתר הרקיע ויברל בין הפים 5 bem Wasser zwischen und schied Gewölbe das Gott Und machte אַשֶּׁר מִשְּׁר מְתַּחַת לֶּרְלִּיִע וּבֵין הַפַּׂיִם אַשֶּׁר מַעַל nber das dem Wasser und dwischen dem Gewölbe unter welches

בְּרָקִיעַ בְּיָהִי־ בְּן: 8 וַיִּקְרָאַ אֱלֹהָים לְּרָקִיעַ אַ בּוֹיִקְרָאַ אֵלֹהָים לְּרָקִיעַ בּן: 8 הַיִּקְרָאַ בּּלֹהָים לְרָקִיעַ אַ בּוֹיִהִי־ בּן: 8 הַיִּקְרָאַ בּּלֹהָים לְּרָקִיעַ מּמּזּס שׁפּיּס שׁמּשׁ שׁמּים פּיּּ שׁמּים שׁמּים בּוֹיִל יַּשְׁבְיִים הַיָּהִי שֶּבֶּי רְיִהִי שֶּבֶּי בְּיָהִי בְּקָר יִוֹם שֵׁבְיי: הַשִּבְיּי בַּקְר יִוֹם שֵׁבְיי: מַעָּב בְיְהִיּר בּאָר יִוֹם שֵׁבְיי: weiter Tag Worgen und es ward Abend und es ward Hend בְיַבְּשָׁרֵה בְּיַבְּלִים אֶּלָּד וְהִיּרִי und es geschah das Trockene und es werde sichtbar einem Orte an בן 10 נַיִּקְרָא אֶלהִים לַיִּבְּשָׁה אֶּרץ וּלְבִּקְרָה und die Sammlung Groe das Troctene Gott Und nannte : also בולים בי מוב: es gut war daß Gott und sah Weer nannte er der Wasser בּן: בְּיִרִיר בְּי עַלֹּד הָאָרֶיץ וְיְהִיר בְּן also und es geschah der Erde auf in ihm sei Same bessen עַשֶּׁב מַוְרֵיעַ זֶּרֵע בּעָ אָרֵין אָרֶיע זָרַע זָרָע זָרַע זָרָע זָרַע זָרַע זָרַע זָרַע זָרַע זָרָע זָרַע זָרָע זְרַע זָרָע זָרַע זָרָע זָרָע זְרַע זְּרַע זְרַע זְרַע זְרַע זְרָע זְרַע זְרָע זְרָע זְרָע זְרָע זְרָע זְרָע זְרָע זְרַע זְרָע זְרַע זְרַע זְרָע זְרָע זְרַע זְרָע זְרַע זְרָע זְרָע זְרָע זְרָע זְרָע זְרָע זְרַע זְרָע זְּיִרְע זְיִיּרָע זְיִיּרָע זְיִיּע זְיִיּרָע זְיִיּרָע זְיִיּרָע זְיִיּרָע זְיִיּרָע זְיִיּיְייִי זְיִרְע זְיִיּרָע זְיִרְע זְיִיּרָע זְיִרְע זְיִיּרָע זְיִרְע זְיִיּרָע זְיִירָע זְיִיּרָע זְיִיּרָע זְיִיּרָע זְיִירָע זְיִייְיייי זְיִייְיייי זְיִייְיייי זְיִייי זְיִיייי זְיִייי זְייִייי זְייִייי זְייִייי זְייִייי זְייִייי זְייִייי זְייִייי זְיייי זְייִייי זְייִייי זְייייי זְיייי זְיייי זְיייי זְייִייי זְיייי זְייִייי זְייִייי זְיייי זְייייי זְייייי זְייייי זְיייי זְיייי זְיייי זְייייי זייי זְייייי זייי זיייי זיייי זייי זייי זייי זייי זיייי זיייי זיייי זייי זייי זייי זייי זיייי זיייי זיייי יבו בן אַשֶּׁר אַשֶּׁר אַנְיגוֹהוּ בְּרָי בְּלְיִגְיֹהוּ בְּוֹי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי בְּרָי in ihm Same dessen fruchttragende und Bänne nach seiner Art לְמִיבֵּהְרּ וַיִּרְא אֱלֹּדְיִם בִּי־ מִוֹב : 13 רְיִהִיּד und es ward es gut war daß Gott und sah jeder nach seiner Art עֶרֶב רְיִהִי־ בָּלֶר יוֹם שְׁלִישִׁי: 14 רְיִּאֹבֶּוֹר אֱלֹּדִיִים Gott Und sprach : dritter Tag Worgen und es ward Abend יְהַיִּ מְארֹהֹ בִּרְקִיע הַשְּׁבֹּיִם לְּהַבְּּיִּיִלְ gur Unterscheidung des Himmels am Gewölbe Lichter es werden

בּין הַיּוּם וּבִין הַלְיכִיה וְהַיִּוּ לְאֹתֹת אַ Beiden und werden der Nacht und zwischen dem Tage zwischen וּלְמֵוֹעְדִים וּלְיִמִים וְשָׁנִים: 15 וְהַיְּוּ לִמְאוֹרת Lichter Und seien und zu Jahren (und) zu Tagen (und) zu Denktagen יִעוֹפֵּךְ עַל־־הָאָּרֶץ עַל־פּּגִי רְקִיעַ הַשָּׁמְיִם: 21 רַיְּבְרָא und schuf : dem Himmelsgewölbe unter Erden auf fliegen אַלהִים אֶת־ הַתַּנִּינִם הַנְּדְלִים וְאֵת בְּלּ־ נָפָּשׁ הְחַיְּרָהּ וּ lebendiges weien alles und großen walfijche die Gott med ihrer Art הפֿיִם לְמִינֵהֶם וְאֵתֹּ הַבְּיִר וְאֵתְּ הַפִּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵתֹּ und uach ihrer Art das wasser erzeugten das das sich beweget

בּל-- עוֹף בְּנָף לְמִיבֵּהוּ וַיַּרָא אֱלֹהָים בִּי־ אַל מִיבּ בּיר עוֹף בְּנָף שָׁלֹהִים בִּיר מוֹן מוֹן שׁמוֹן שׁמוֹן שׁמוֹן שׁמוֹן שׁמוֹן שׁמוֹן שׁמוֹן שׁמוֹן פְרֵנְ אַתְם אֱלֹהִים לֵאבֶר פַּרָנְ פַּרָנְ פַּרָנְ אַתְם אֱלֹהִים לֵאבֶר פַּרָנְ פַּרָנְ פּוֹם feid fruchtbar indem er sagte Gott sie Und segnete es gut war וּהָעוֹף הַיַּמִּים הַיַּמִּים וְהָעוֹף וּהָעוֹף וּמִלְאוּ אֶת־ הַמַּיִם הַיַּמִּים und das Gevögel im Meere Baffer das und erfüllet und mehret euch ירֶב בְּאָרֶץ: 23 וְיְהִי־ עֶרֶב וְיְהִיּר בְּאָרֶץ: Morgen und es ward Abend Und es ward auf Erden mehre sich יִּוֹם חֲמִישִׁי: ²⁴ וַיִּאִמֶּר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָּרֶץ ,ֻנְפָּשׁ Wesen die Erde es bringe hervor Gott Und sprach : fünfter Tag רוֹיְתוֹ־ לְמִינְהּ בְּהֵמָה וְוֶרֶמֵשׁ וְחֵיְתוֹּ־ und Thiere (Landthiere) und Gewirm Bieh nach seiner Art lebendiges אָרֶץ לְמִינָהְ רַיְרִיד בְּן 25 בְּיַעֵשׁ אֱלֹהִים Wott Und machte also und es geschah nach ihrer Art der Erde אֶת־ חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־ הַבְּהַמְהֹ לְמִינָה nach seiner Art Bieh und das nach seiner Art Landgethier das וְאָתְ בָּלֹּ רֵכֶשׁ הָאַדְמָהְ לְמִינֵהְרּ וַיַּרָא אֱלֹהִים כִּי־ Daß Gott und sah nach seiner Art der Erde Gewürm alles und מוֹב: 26 רַיָּאמֶר אֱלהֹים בַעֲשֶׂרה אָלהֹים בּאֲלֶה. Menschen wir wollen machen Gott Und sprach es gut war וְיִרְהֹּר בְּדְלֵבְנָר בְּרְמוּתְנֵרְ בְּרְמוּתְנֵרְ בְּרְמוּתְנֵרְ בְּרְמוּתְנֵרְ בְּרְמוּתְנֵרְ מוח (und sie sollen herrschen nach unserem Bilbe בּדְגַּת בִייִם קּיבּעוֹף בּיְבַעוֹף בּיְבָּעוֹף בּיְבַעוֹף הוחופר שוויים שוויים בּיְבַעוֹף הוחופר שוויים שוויים שוויים שוויים בייִבּים בייבים בייבי רְבְבְּהַמְהוֹ וּבְבְּהַמְהוֹ וּבְבְל־ הְאָרֶץ וּבְבְל־ הְהָרֵעשׁ וּבְבְל־ הְבָּלְ וּבְבָל־ הְהָרֶמֵשׁ שׁמוּ und über alles Erde und über die ganze und über das Bieh הַרבִּעשׁ על־ הְאָרֶץ: 27 וַיִּבְרָא אֱלֹהִים וּ אֶת־ הְאָרָםֹ שׁל־ הָאָרֶם וּאָרֶם פֿתּר מוּן שׁמוּ שׁלֹר הַאָּרֶם שׁמוּ שִׁמּ שִׁמְרִים שׁמוּ שִׁמְיִים שִׁמְיִים שִּיִּים שִּיִּים שִׁמְיִים שׁמוּ שׁמוּ שׁמוּ שִׁמּים שׁמוּ שׁמוּ שׁמוּ שׁמוּ שׁמוּ שׁמוּ שׁמוּ שׁמוּ שׁמוּ שִׁמְיִים שׁמוּ שִׁמְיִים שׁמוּ שִׁמּים שׁמוּ שִׁמּים שׁמוּ שִׁמּים שׁמוּ שִׁמּים שׁמוּ שִׁמְיִים שׁמוּ שִׁמּים שׁמוּ שִׁמּים שׁמוּ שׁמִים שׁמוּ שִׁיִישְׁ בִּיִיבְיִיבְיִי שְׁמִייִים וּ שְׁתִים שְׁמִים שׁמוּ שִׁיִישְׁיִים וּיִיבְיִים וּיִיבְיִים וּיִיבְייִים וּיִיבְייִים וּיִישְׁייִים וּיִיבְייִים וּיִּיִים וּיִישְׁייִים וּיִיבְייִים וּיִבְּייִים וּיִיבְייִים וּיִיבְייִים בּיִים בּיִיבְייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייִים בּייים בְּייִים בְּיִייִים בְּיִיבְּיִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּיִים בּייִים בְּיִיים בְּיִיים בּייִים בְּיִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִי

בּצַלְמֹוּ בְּצֶלֶם אֵלוּהִים בְּרָא אֹתְוֹ זְכְר Mann ihn erschuf er Gottes nach dem Bilde nach seinem Bilde וּנְקַבָּה בָּרָא אֹתָם: 28 וִיבָרָךְ אֹתָהׁם אֱלֹהִים וַיּאֹמֶר לְהֶׁם זוֹ בוֹ 1 בְּרָא אֹתָם: 10 נִיבְרָךְ אֹתְהֹם אֱלֹהִים וַיּאֹמֶר לְהֶם 3u ihnen und sprad Gott sie Und segnete אֶלהִים פְּרָנּ וּרְבֶנּ וּמְלְאָנּ אֶת־ הְאָבֶיץ שׁלֹהִים פְּרָנּ טוּפּרָנּ וּרְבֶנּ וּרְבֶּנִּ שִּׁלּהִים פּּרָנּ טוּפּרָנּ מוּט mehret endh seid fruchtbar Gott בּרָבֶּת בּיָבֶּת הַיְבֶּת בּיָבֶּת בּיָבֶּת הַיְבֶּת הַיְבֶּת הַיְבֶּת הַיְבֶּת הַיְבֶּת הַיְבֶּת הַיְבֶּת הַ בּיְבַת מומן bes Mecres über die Fische und herrschet und bezwinget sie auch הבעור הייה הרגשת הבללים משלים מש עַלֹּ־הָאְָרֶץ: 29 וַיָּאמֶר אֱלֹהִים הָנֵה נְתַתִּיּ לְכֶם אֶת־בְּל עֵשֶׂב Rraut alles euch ich gab sehet Gott Und sprach Grden auf בל בולי בלל באָרֶץ ואָרי ווּאָרָץ ואָרי פּגני בל בוֹלְיבּיץ ואָרי על־ פּגני בל־ בְּאַבֶּץ וּאָרִץ ווּאַר על־ פּגני בל־ בְּאַבֶּץ וּאָרִץ ווּאָר על־ פּגני בל־ בּאַרֶץ וּאָרי וואס Grde der ganzen (der Derfläche) auf das Samen das trägt יְהְטֶּקְ אָשֶּׁרְבְּוֹ פְּרִי־עֵץְ זְּרֶע לְּכֶּם יְהְטֶּּהְ fei es end) jamentragend Fruchtbänne worin find Bäume alle בָּפָשׁ חַיִּּה אֶת-בְּל־יֶרֶק עֻשֶּׁב לְאָבְלְהְ וַיְהִיד -בְן: also und es geschah zur Speise Rraut grüne alles lebendige Seele אוב אלהים את־בָּל אֲשֶׁרְ עִשָּׂה וְהִבָּה־ מֻוֹב 31 es war gut und siehe da gemacht hatten was alles Gott Und sah בְּאָר רַיְהִי־ עֶרֶב רַיְהִיּר בְּקָר יִוֹם הַשִּׁשִׁי: sedsster Tag Worgen und es ward Abend und es ward sehr

CAP. II.

DEUTERON. CAP. XXXII.

יוְשֵׁרְ מֵנְבָה וְיִשְׁרְ וְאֵיֵן עָוֶּל צַדִּיק וְיִשְׁרְ und Gerechter ein Frommer Unrecht und nicht ist (an ihm) der Treue הוא: לי לו לא בְּנִין מוּמְבּוּ Die lasterhaften seine Kinder es sind nicht ihm Die abtrünnig sind ist er דור עקש ופתלחל: 6 הליהוה תבמלו vergeltet ihr So denn Gott und verderbtes verkehrtes ein Geschlecht לאת עם נְבָל וְלָא חְבָם הֲלוֹא־הוּאּ אָבִיךּ בְּלְל בְּלְל וְלָא חְבָם הַלוֹא־הוּאּ אָבִיךּ בְּלְּבְּל בְּלְל וְלָא חְבָם הַלוֹא־הוּאּ אָבִיךּ בְּלְל בְּלְל מִנְּהָיּ שִּׁהְיִי שׁמוּ שִּׁבְּיִר שׁוֹלְם מוֹשְׁדְּ בִינְיִנְרְ: זְיְבוֹת עוֹלְם voriger Beiten Erinnere bid, und begründete bid, schuf bid, er בִינר שְבוֹת הרדְרָדוֹ שְאַל אָבּיךּ deinen Vater frage von Geschlecht zu Geschlecht die Jahre durchsorschet בְיַבְּרָךְ לְדְיּ לוד und die werden es sagen deine Altesten und er wird dir es verfündigen אַרִידוֹ בּוֹיִם בְּהַבְּרִידוֹ אַנִים בְּהַבְּרִידוֹ אַנְים בְּהַבְּרִידוֹ אַנְים בּהַבְּרִידוֹ 8 ais er jonderte die Völfer der Höchste Bur Zeit, als trennte בְּנֵי אָדָם נַאֵבֹ בְּרָלוֹ עַמִּים לְמִסְפַּרְ מַמִּים לְמִסְפַּרָ מַמִּים לִמְסְבּּרָ בְּנִי אָדָם נַאַבָּר שִׁנְיִם עַמִּים לְמִסְפַּרָ nach der Zahl der Völfer die Grenzen da jetzte er die Menjchenfinder בּבֵי יִשְׂרָאֵל: 10 בֵּי הַלֶּק יִרְנְהָ Jakob ist sein Volt Gottes das Theil Denn Jsraels der Söhne הֶבֶּל בַּחֲלָתְוֹ: 11 יִמְצָאֵהוּ בְּאֶרֶץ der Wilste im Lande Er fand ihn seines Erbes ist die Schnur יבוְנְגֵּהוּ יְבְוֹנְגֵּהוּ יְבְוֹנְגֵּהוּ יְבְוֹנְגֵּהוּ יְבְוֹנְגֵּהוּ יְבְוֹנְגֵּהוּ יְבְוֹנְגֵּהוּ יִבְוֹנְגֵּהוּ er unterstüßte ihn er umgab ihn Wistengeheul (wo) in der Einöde יִצְיֶבְהוּ בְּאִישׁוֹן עִינְוֹ: 11 בְּגָשֶׁר יְעִיר קבּוֹ יְנִיר קבּוֹ יְנִיר שׁׁוֹן מִינְוֹ: 11 בְּגָשֶׁר יִעִיר שׁׁוֹן מִינְוֹ: pein Horst wie seinen Vlugapfel er beschüßte ihn יַבְּרָשׁ בְּנְפִיּוֹ יִקְהַוֹּהוּ פּר nimmt sie seine Fittige Er spannet auß schwebt seinen Jungen über

יִשְּׂאָהוּ על־ אֶבְרָתוֹ: 12 יְהְוָה בְּדֶר יַנְהֶנֵּוּ נְאֵין und nicht war leitete ihn allein Gott seinen Flügeln auf er trägt sie עפון אל גַבְר: 13 יַרְכִּיבֵּהוֹּ עַל־ בְּנַיְתֵי בְּּלֶּרְי Den irdischen Höhen auf Er ließ ihn reiten fremder ein Gott mit ihm אַבָל הְּנוּבְת שְּׂדְיִ וַיִּגְקַרוּ הְבִישׁ Sonig und ließ ihn saugen des Feldes mit den Früchten und nährte ihn וְשֶׁמֶן מֵחַלְמִישׁ צְוּר: 14 הָמָאַת בְּּלָר וַחֲלֵב צֹאֹן und Schafsmilch Ruhbutter aus dem Felskiesel und Dl aus den Felsen עם- הַלֶּב פְּרִים וְאֵילִים בְּנִי־בְשָׁן וְעַתּוּרְים und Böcke feiste und Widder von den Lämmern dem Fett sammt עם - חַלֶּב בּּלְיֵוֹת חִמְּרֵה וְדַם עם בּרְיֵוֹת חִמְּרֵה וְדַם עַנְב בּרְיֵוֹת חִמְּרָה עם לבי מענָב der Tranbe und mit dem Blute des ersten Weizenschnittes dem Rahm sammt הַשְּׁמֶּר־ בְּיִשְׁמַן 15 בִּיִּשְׁמַן Jeschurun(Ffrael) Und er wurde fett mit ausgegohrenem Wein er tränfte ihn du strottest von Fett du wurdest stark du wurdest fett und widersette sich den Fels er mißachtete der ihn gemacht hat den Gott und er verließ ישרעתו: 16 יַקנאָהוּ בּוֹרֵים בּתוֹעַבּת durch die Gräuel durch fremde (Götter) Er reizte ihn seines Heiles יַכְעִיסְהוּ: 17 יִזְבְּהוּ לַשִּׁדִים לָא אֱלהַ אֵלהִים Göttern Gott und nicht ben Gögen Sie schlachteten erzurnte er ihn לָא יִדְעַוּם חַדְשִׁים בְּקְרָב בְּאוּ famen die aus der Nähe den neuen sie fannten die nicht לא שְּעֶרָוּם אֲבְתִיכֶם: 18 צוּר יִלְדְדָּ חֻשִׁי Du mißachtetest der dich erzeugt Der Fels eure Väter denen nicht dienten וַחִּשְׁבַּחְ אֵל בְּחִלְּלֶךְ: 19 יַּהְנָהְ Wott Und es sah deinen Schöpser Gott und du vergaßest

בוּיבְאָין מַבַעַם בְּבָיוּ וּבְנחִיוּ: und seine Töchter über seine Söhne vor Zorn und er verabscheute sie ביאטֶר אַסְתִירָה בְּנֵי מֵהֶׁם אֶּרְאָּרְה ich will sehen vor ihnen mein Antlitz ich will verbergen Und er sprach בּגְעסוּגִי בְּקְנִיאֵם בּגְיהָהֶ נְאֲנִי אַקְנִיאֵם בּגְעסוּגִי בּגְיהָהָ בְּקַבִּיהָם נְאֲנִי אַקְנִיאֵם ייטוּ fic erzürnten mich ihre Nichtigkeiten fic erzürnten mich בְּלִא־-עְׁבִי בְּבְילִי בְּבָל אַרְיִיםְם:

will ich sie erzürnen sündhaftes durch ein Bolf durch ein Scheinvolf באַפּי אַשׁ קְדְהָה בְאַפּי וַתִּיקְד und wird brennen durch meinen Zorn ist angezündet ein Fener Denn עַד־ שָׁאוֹל הַהְתִית וַהָאֹבֵל אָּהֶץ die Erde und wird verzehren unterste in die Söhle bis נקטֶב בּלְחָמֵי בֶשֶׁךְ בְּעֶב בּלְחָמֵי בָשֶׁרְ בִּלְבָּב בּלְחָמֵי בּלְחָמֵי 24 nud von der Seuche vom Fieber und verzehret vom Hunger Berschmachtet עם בּּבְּרִירָגִי וְשָׁזֶר בְּּהַמוֹת אֲשַׁלַּחִר בּּּ mit unter sie will ich senden der Thiere und den Zahn giftigen הַשַּבֶּל־ בּל־ בַּקרי, הְשַׁבֶּל־ בַּקרי, הְשַׁבֶּל־ ייני עַפְר: בַּלְּי בְּלִי יִעְפָרי wird fie vernichten Nußen der auf der Erde friechenden Thiere dem Gifte תֶּבֶב וּמְדְרָיִם אֵימֶה גַּבּם־ בְּּחוּרֹ נַבְּם־ wie den Füngling sowohl die Furcht und inwendig das Schwert

בְּתוּלְהוּ יוֹנֵק עִבוּך אִישׁ שִׂיבְהוּ: ²⁶ אָבֵּוְרְתִּי In fagte greisen dem Mann sammt den Sängling die Jungfran בּבְּאֵיהֶם אַשְׁבִּיתָרה מְאֵבֶוֹשׁ זְּכְרְבוֹי ihr Andenken unter den Menschen ich werde vertilgen ich werde sie zerstreuen יְבַבְּרָר פֶּלֶר בְּעָם אוֹיֵב אָבוֹר פֶּלֶר בְּעָם אוֹיֵב אַבוֹּר שָּוֹיב בְּעָם אוֹיֵב אַנִבּר מּ verkennen daß ich fürchtete der Feinde das Frohlocken Wenn nicht אָרִימוֹ פֶּן־ יאֹמְרוּ יָדִינוּ רָּמִדה וְלְאׁ יְהוְיָה Wott und nicht ist hoch unser Arm sie sagen, daß ihre Widersacher הַפְּעל כְּלֹר וֹאֹת: 28 בִּיר נְוֹי אבר עצות בּקּה 28 הַּיִּד בְּיִר הַבְּּר וֹאֹת: 100 fie des Echarssinnes bar ein Volk Denn das alles that אָרְר וּשְׁבַיִם יְבְיִםוּ רְבְּבְרְּ zehntausend in die Flucht treiben und zwei tausend Einer אם כלא בִי־צוּרָם מְכָרָם וַיְיהוֹּהָה הִסְנִּירָם: 31 בּיִ Denn fie übergeben hat und Gott fie verkauft ihr Fels wenn nicht לא בעורבו צוּרָם וְאִיבֵינוּ פְּלִילִים: אוּרָם פָּלִילִים: מַּלִילִים: מַּלִילִים: מַּלִילִים: אוֹרָם מַּלִילִים: אוֹרָם מַּלִילִים: אוֹרָם מַּלִילִים: אוֹרָם מַּלִילִים: אוֹרָם מַּלִילִים: אוֹלָא בְצוּרָבוּ שִוּרָם מוֹלֹילִים: אוֹלָא בּיבּרָבוּ שִוּרָבוּ מוֹלֹילִים: אוֹלָא מִיבְּיבוּ שִׁנְּרָם מוֹלֹילִים: אוֹלֹילִים: אוֹלֹילִים: אוֹלֹילִים: אוֹלֹילִים: אוֹלֹילִים: אוֹלֹילִים: אוֹלְיִים מִירְיִם מִירָּבוּיִּיְרָם מִירְיִם מִירְיִם מִירְיִם מִירְיִם מִּיִּרְם מִירְיִם מִּיִּרְם מִירְיִם מִירְיִם מִּיִּרְם מִירְיִם מִירְיִם מִירְיִם מִירְיִם מִּיִּרְם מִירְיִם מִּיִּרְם מִירְיִם מִּיִּרְם מִירְיִם מִּיִּיְרָם מִירְיִם מִּיִּיְרָם מִירְיִם מִּיִּיְנִם מְיִיִּים מִּיִּיְנִם מְיִיִּים מִּיִּיְנְים מִירְיִם מִייִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִייִּים מִּיִּים מִייִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִייִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִייִּים מִייִּים מִּיִּים מִייִּים מִּים מִּיְּיִם מִיִּיְּים מִייִּים מִּיִּים מִּים מִּיִּים מִּים מִּיִּים מִייִּים מִּים מִּיִּים מִּים מִּיִּבְּים מִייִּים מִּים מִּיִּיְיִים מִים מִּים מִּים מִייִּים מִּים מִּיִּים מִּים מִּים מִּיִּים מִיים מִּים מִּיִּבְינִים מְיִּים מִּים מִּיִּים מִּים מִים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּיִּים מִּים מִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיְיִים מִּים מִּיִּים מִּיְיִים מִּים מִּיִּים מִּיְיִים מִּיִּים מִּיִּים מִּים מִּים מִּיְיִים מִּיּים מִּיּים מִּיִּים מִּייְבִּיּרְם מִּים מִּיִּים מִּיְיִים מִּיְיִים מִּיְיִים מִּיְיִים מִּיְיִים מִּיִּים מִּיִּים מִּיְים מִּיִּים מִּיְים מִּיּים מִּים מִּיִּים מִּים מִּים מִּיְיים מִּים מִּיְיִים מִּים מִּיִּים מִּיּיִים מִּיִּים מִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיְים מִּיְּים מִּים מִּיִּים מִּיִּים מִּיְיים מִּים מִּיִּים מְים מִּיְים מִּים מְיִּים מִּיִּים מְיִּים מִּיְים מִּיִּים מִּים מִּיִּים מִּיִי : עַבְרָרת לְמְוֹ אַשְּבְּלֹת מְרְרַת לְמְוֹ הaben sie bittere Beeren sind Gallentrauben ihre Trauben Gomorras 33 הַלָּא הָרָא פּֿתְנִים אַכְזָר: 34 הַלָּא הָרָא אַ פּֿתְנִים אַכְזָר: 34 הַלָּא הָרָא אַ 35 הַבַּינִם יִינָם יִינָם ווֹרָא שׁ פְּתְנִים אַכְזָר: 34 הַלָּא הָרָא אַ 33 אַנְּאָר הַבּינִם יִינְם יִינְם יִינְם אַנִּאָר הַאַּא פּֿתְנִים אַכְּזָר: 34 הַלָּא הָרָאּ בְּקְכַ עִמְּדִי הָתוּם בּאוֹצְרְתְי: 35 לֵי נְקְבֹ die Rache Mir (gehört) in meinen Schätzen? versiegelt bei mir verborgen

יוְשִׁלֵּכִם לְאָת הְתְרוֹכ בְרוֹבְ nahe ist denn ihr Fuß wird gleiten zu seiner Zeit und die Vergestung אַרָּהְים אֵילָם אֵילָם אַילָם אַילָם אַילָם אַילָם אַילָם אַילָם אַילָם אַילָם אַילָם אַרְּהָים אַילָם אַרְּהָים אַילָם אַרְּהָים אַמּוּ וְעַלְם אַרְּהָים אַמּוּ וּשִׁלְם אַרְּהָים אַמּוּ וּשִׁלְם אַרִּין יְהְוָה עַמּוּ וְעַלְם אַרְּהָים אַמּוּ וּשִׁלְם אַרְּהָים אַנּים אָרָים אַרְּהָים אַרְּהָים אַרְּהָים אַרְּהָים אַרְּיִים אַרְּהָּים אַרְּהָים אַרְּהָים אַרְּהָים אַרְּהָים אַרְּהָּים אַרְּהָּים אַרְּהָּים אַרְּהָּים אַרְּהָּים אַרְּהָּים אַרְים אַרְּהָּים אַרְּהָים אַרְּהָּים אַרְּים אַרְּיִים אָרְיִים אָרְיִים אָרְיִים אָרְיִים אָרְיִים אָרְיִים אָרְיִים אָרְיִים אַרְּיִים אָרְיִים אָרִיים אָרְיִים אָרִיים אָרְיִים אָרְיִים אָרִים אָרִים אָרִיים אָרִיים אָרִיים אָרִים אָרְיִים אָרִים אָרְיִים אָרְיִים אָרִיים אָרִים אָרִים אָרִיים אָרְיִים אָרִיים אָרִיים אָרְיִים אָרִיים אָרְיִים אָרְיִים אָרִיים אָרִיים אָרְיים אָרִים אָרִים אָרְיִים אָרִיים אָרְיים אָרִים אָרִיים אָרְיים אָרִים אָרְיים אָרִים אָרִיים אָרִיים אָרִיים אָּרְיים אָרִיים אָרִיים אָרִיים אָרְיים אָרִיים אָרִיים אָרְיים אָּרְיים אָרְיים אָרְיים אָרְייִים אָרְיים אָרְיים אָרְיים אָרְיים אָרְיים אָרְיים אָּיִים אָּים אָּים אָּיִים אָּיים אָרְייִים אָרְיים אָרְייִין אָּיים אָּבּיי אָרְייִין אָּיים אָרְיים אָּיים אָּיים אָרְייִים אָּיים אָּיים אָרְייים אָרְייים אָרְייִין אָייים אָּיים אָּיים אָּייִים אָּיים אָּיים אָּיים אָּיים אָּיים אָּיים אָיים אָּיים אָּיִיים אָּיים אָּיים אָּיים אָּיים אָּיים אָּיים אָיים אָּיים אָּיים אָּיים אָּיים אָייים אָּיים אָּיים אָּיים אָּיי יַנְאֶפֶּם עָצוּר וְעָזְוּב: 37 בְּאָמֵךְ אֵנֵּ wo find Und er wird sprechen und der Schwache der Starke und dahin אֱלֹהֵיִמֹוֹ צָּוּר הַלֶּבְּ das Fett Daß auf den sie sich stützten der Fels ihre Götter ich erhebe Denn entrinnt der von meinem Arm und es giebt keinen אָבר שָׁבֵיִם יִדְי וְאָבֵּרְתִּי חֵי אָנבְי לְעלָם: 41 אָם־ Benn ewiglich ich lebe und spreche meine Hand Hinnel gen ותאחו ישניתי בְּרַק הַוְרְבִּי וְתְאֹחֵוּ und waffnen werde meines Schwertes die Schneide ich wegen werde בָּקשׁבְּע יָדְי אָשִׁיב Vergeltung so werde ich widersahren lassen meinen Arm mit Recht לְצָרָי וְלְמְשַׂנְאַי אֲשֵׁלְם : בְּאָרִי וְלְמְשַׂנְאַי אֲשַׁלְם : לְצִרְי וְלִמְשַׂנְאַי אֲשַׁלְם : לַצְּרִי וְלִמְשַׂנְאַי מוּ מוּח שוֹנוּ הַּמְּרָם ווְחַרְבִּי הּאֹכֵל בְּשָּׁרְ מִדְּם מוּח שוֹנוּ שוֹנוּ הּמִים מוּח שוֹנוּ שוֹנוּ הּמִים מוּח שוֹנוּ הּמִים מוּח שוֹנוּ בּיִּים מוּח שוֹנוּ בּיִּים מוּרְבִּי הּאֹכֵל בְּשָּׂרְ מִדְּם מוּח שוּמוּ שוֹנוּ בּיִּים מוּרְבִּיְר מוּה שּׁרְעוֹת אוֹיִב בּיְרְעוֹת אוֹיִב בּיִּרְלוֹת אוֹיִב בּיִּרְעוֹת אוֹיִב בּיִּרְלוֹת אוֹיִב בּיִּרְלוֹת אוֹיִב בּיִּרְלוֹת אוֹיִב בּיִּרְלוֹת שִּבְּיְר מוּה שִּבְּיְלוֹת שִּבְּיְר מוּה שִּבְּיְלוֹת שִּבְּיְר מוּה שִּבְּיְלוֹת שִׁבְּיִלוֹ בִּי דְם־ עְבְּדְיוֹ עִבְּרְוֹ עִבְּוֹים עִבְּוֹן בְּיִבְינוּ בּוֹיִם עִבְּוֹן בְּיִבְינוּ בּוֹיִם עַבְּוֹן עַבְּרְוֹ עִבְּרְוֹ עִבְּרְוֹ עִבְּרְוֹ עִבְּרְוֹת וּמִים עִבְּרְוֹם עִבְּיִים עִבְּיִים עִבְּיִבְּינוֹ עִבְּיְוֹם עִבְּיִבְיוֹם עִבְּרְוֹם עִבְּיִים עִבְּיִם עִבְּיִים עִבְּיִם עִבְּיִים עִבְּיִים עִבְּיִבְיוֹ עִבְּיִם עִבְּיִבְיוֹם עִבְּיִבְּיוֹם עִבְּיִים עִבְּיִים עִבְּיִים עִבְּיִים עִבְּיִים עִבְּיִים עִבְּיִים עִבְּיִים עִבְּיִבְיוֹ עִבְּיִים עִבְּיִים עִבְּיִבְיוֹ עִבְּיְיִבְיְיִבְיְיִים עְבִּיְיִבְיְיבְּיְיִים עְבִּיְיִים עְּבִּיְיִים עְבִייִים עְבִּיְיִים עְבִּיְיִים עְבְּיִבְיְיִים עְבְּיִים עְבְּיִים עְּבְּיִים עְּבִייִים עְּבְּיְיִים עְּיִבְּיִיּיְיִים עְּבְּיִיְיִיּיְיִיּיְיִיּיְיִיּיִים עְּבְּיִים עְּבְּיְיִים בְּיִיבְּיְעְיִיּבְיְיִיְיְיִיּיְיִיּיִים עְּיִים עְּבְּיִים עְּיִים עְּיִים עְּיִים עְּיִים עְּיִים עְּיִים עְּיִים עְּיִים עְּבְּיִים עְּיִים עְּיִים בְּיִים עְּבְּיְיִים בְּיִים עְּיִים עְּיִים עְּיִים עְּבְּיְיִים בְּיִים עְּיִים עְּיִים עְּיִים עְּיִים עְּיִים עְּיִים עְּיְיְיִים עְּיִים עְּיִים עְּיִים עְּיְיְיִים בְּיִים עְּיְיְיִים בְּיִים עְּיִי

LIBER JESAIAE CAP. I.

עוד הוֹסִיפּוּ סְרָה בְּכִּי רְאָשׁ לְחְלִי ist trant Has ganze wurdet ihr abtrünniger um so mehr וְכָל־ לֵבֶב הַּוְי: מִבַּף־רֶבֶל וְעַד־ ראּשׁ gum Haupte bis Von der Fußsohle schmerzt Herz und das ganze מולך בּוֹ מְתֹּם פּצִע וְחַבּוּרָה מוּלִם פּצָע וְחַבּוּרָה und Beulen Bunden eine gesunde Stelle au ihm ist nicht וּמַבְּהַ מִירָהַ לֹא־־וֹרוּ לֹא־־וֹרוּ וְלָאֹ חְבְּשׁוּ und sind nicht gebunden sie sind nicht geheftet und eiternde Bunden פופרו פּנְּשְׁמֶן: 7 אַרְאַכֶּם שְּׁמְלָּה עָרֵיכֶּּם euere euere etäbte ist wüste euer Land mit Öl und nicht gelindert שְּרְפּוּרת אֵשׁ אַדְמַּחְכֶּם לְנָנְהְּכֶם זְרִיםׁ אִּלְלִים אֹחְׁהּ es verzehren Fremde vor euch euer Land vom Feuer verbrannt רִשְׁמָבֶה בְּמַהְפֵּבַת זָרִים: 8 וְנְוֹתְרָה בַרת־ ber Todher Und der Rest von Fremden wie verheert und es ist wüste בְּלֶּנֶהְ בְּסְבָּהְ בְּכָּהֶם בּמְלֹּנְהָ בְּסְבָּהְ בְּסְבָּהְ בְּכָּהֶם בּמְלֹּנְהָ בְּמְלִּיְאָה im Wirbisgarten wie ein Hauslein im Weinberge ist wie eine Hütte בְּקִינוּ: 10 שִּׁמְעוּ דְבַר־ יְהוְּדָה קְצִינֵי הְקְרֹם - pon Sodom ihr Fürsten Gottes das Wort Höret wären wir ähnlich הַאַנְינוּ הוֹרַת אֱלֹהַינוּ עַם עַמְרְה: 11 לָפְּה בּאַנִינוּ הוֹרַת אֱלֹהַינוּ עַם עַמִּרְה: 11 לָפְּה שׁמֹבּר שׁמֹבּר שׁמֹב Don Womorra du Volt unseres Gottes die Lehre vernehmet לי רבר זְּבְחֵיכֶם יאֹמֵר יְהוְּה שָּבְעָתִּי עלוֹת ver Brandopfer ich bin satt Gott spricht enerer Opfer die Menge mir מילִים וְחַלֶּב מְרִיאֵים וְחַלֶּב מְרִיאֵים וְחַלֶּב und des Blutes von den Gemästeten und des Fetts von Widdern ים וּכְבָשִים וְעַתּוּדָים לְאֹ חְפָּצְתִּי: 12 בִּי תְבֹאוּ ihr fommt Wenn will ich nicht und Böcke der Lämmer der Farren בְּרָאוֹת פָּנְיָ מִי־ בֵקִשׁ וְאֹת מִיּדְכֶּם רְכִּים Daß ihr tretet von euren Sänden solches fordert wer vor mir zu erscheinen קברת־שָׁוְרֵא מִנְחַת־שָׁוְרֵא 13 מְנְחַת־שְׁוְרֵא 13 הַבִּיִא מִנְחַת־שְׁוְרִא falsches Speiseopfer 3u bringen Vermehret nicht auf meinen Vorhof קמַבֶּת הְוֹעַבְּהְ הִיָּא לִי חֲדֶשׁ וְשַׁבְּּת und Sonnabend Neumond mir ift es ein Gränel das Räucherwerf : קרא מִקרָא מִקרָא לא־אוֹבֵל אָנוֹן וְעַצְּרְרִהוּ: und Bedrückung (wie) Unrecht mag ich nicht da ihr euch versammelt בּפֵּיכֶּם צַּעְלִים עִינֵי נִגָּכֶּם נַּם כְּי־תַרְבּּר wenn ihr mehret selbst von euch meine Augen so verberge ich euere Hände אָנְגָּיִ שׁמֵעַ יְדִיכֶּם דְּמִים מְלֵאוּ: 16 רְחֲצוּר Bajchet euch sind voll des Blutes euere Hände höre ich es nicht Gebet תיבְיָ מַעַלְלֵיכֶם מָבֶּגֶד מִיּבְרָ meinen Augen von euere Handlungen böse entfernet reiniget euch אַשְרֵר בּיִמֶב בּיִשְׁרָּ בִּישְׁבְּי בּיִמֶב בּיִמֶב בּיִמְב אַשְּרָרּ helfet nach Recht forschet Gutes thun Lernet das Böse meidet בְּלְמָנְה: יְתֹוֹם רִיבוּ אַלְמָנְה: Die Wittwe vertheidiget dem Waisen schaffet Recht dem Unterdrückten

wenn Gott spricht und laßt uns mit einander rechten So kommet denn יְהְירֹּ הֲטְאֵיכֶסְ כַּשָּׁנִיםׁ כַּשֶּׁנִיםׁ בַּשֶּׁלֶג יַלְבִּּינרּ gollen sie weiß werden wie Schnee wie Purpur euere Sünden auch sind יְהֵינְיּנְ בַּאָּמֶרֶ בַּאָּמֶרֶ בַּאָּמֶרְ בַּאַרְיִמוּ זְּרִינוּף אַם־יַאָּדְיִמוּ זְּרִינוּף אַם־יַאָּדְיִמוּ זוֹסוּפּת wie Leinen wie rothe Wolle und wenn fie gleich find בוריתב הוריתב בסיים הוריתב בסיים הוריתב בסיים הוריתב בסיים עלוליך לְּזוֹלִיךְה בְּרֶיָרָה נְאֲמָנְהָ מְלֵאֲתִי מִשְׁפְּׁמ צֶּדֶק יָלִין wohnte Gerechtigfeit des Rechts voll fromme die Stadt zur Buhlerin בְּהָ וְעַתְּרֹה מְרַצְּחְים: 22 בַּחְבֵּּךְ הְיָרָה לְּחִינִם: 22 בַּחְבֵּּךְ הְיָרָה לְּחִינִם: 23 בַּחְבֵּּךְ מוּ in ihr chaum ist geworden Dein Silber Wörder und jetzt in ihr מְרָרִים בְּבְּיִם: 23 שְׂרֵיִךְ מְּרְרִים בְּבְּיִם: 23 שְׂרֵיִךְ מְּוֹרְרִים נוֹח Wbtrünnige Deine Fürsten mit Wasser ist vermischt dein Getränt וְחַבְּרֵי בַּנָּבִים כְּלוֹ אַהַב שֹׁחֵד וְרֵדֵךְ שֵׁלְמנִיִּם שֵּׁלְמנִים פּפּוֹט מוחס בּלוֹ אַהַב שֹׁחַד וְרֵדֵךְ שֵׁלְמנִים שּׁפּסּוֹנות מוחס שׁפּוֹנותות lieben Alle und Diebesgesellen יְתוֹבֹ לָאִ יִשְׁפּּטׁוּ וְרִיב אַלְמְנָהְ לְאֹ־ הוֹמָן שׁר שׁוֹנותו שׁר שׁנִדְים לֹא יִשְׁפּּטׁוּ ווֹמָן שׁר שׁנִדְים מוחס שׁר פּtreit schaffen sie nicht Recht bem Waisen יָבִוֹא אֲלֵיהֶם: ²⁴ לָבֹן נְאָכַ הָאָדוֹן יְהוְּהַ צְּבְאוֹת אֲבִיר ber Mädhtige Zebaoth Gott ber Herr spricht Darum vor sie kommt ישִׂרָאֵלֶ הַוֹּי אֶּבְּחֵם בּוְצְּרֵי durch meine Widersacher ich werde mich trösten o weh Issaels וְאָשִׁיבָה באוֹיִבְי: באוֹיִבְיבּ Und ich werde kehren durch meine Feinde und ich werde mich rächen

יָדִי עָלַיִּךְ נַבָּר מַבָּרְ deinen Schaum und rein läutern gegen dich meine Hand וְאָסֻירָדה בְּלֹ־ בְּדִילְיִךְ: 26 וְאָשִׁיכָה שְׁבְּטֵּיךְ deine Richter Und ich werde einsetzen dein Zinn all und ich werde wegthun יַקְבֵא אַרְרי־בֹן יְיַקְבֵא הָּבְרְאשׁנָה וְיוֹעַצַיִּךְ הְּבַרְאשׁנָה וְיוֹעַצַיִּךְ הְּבַרְאשׁנָה וווע פּבַרְחִלְּרָה שִּחְבִי־בֹן יְקַבֵּא וווים man heißen nachher wie am Unfang und deine Rathsherren wie zupor לְּךְ עִיר הַצָּּדֶרְ הָרְיָהְ הָנְאֲמְנְהְ: ²⁷ צִיּוֹן בְּמִשְׁפְּט durch Recht Zion trene die Burg der Gerechtigkeit eine Stadt dich : בְּצְדָקְרוּ Durch Gerechtigfeit und ihre Gefangenen wird erlöft werden יְחַבֶּר פְּשְׁעִים וְחַפְאִיָם יַחְבָּר פְּשְׁעִים וְחַפְאָים יַחְבָּר אוּט פֿא פֿים פֿאָים פֿים פֿאָים ביחָבּ und die verlassen mit einander und Sünder die Frevler Und es zerschmettern יְרוֹהָה יִכְלְוּ: 29 בִּי יִבְשׁוּ nber die Eidhen sie werden sich schämen Denn werden vertilgt Gott אַשֶּׁר הַמַרְהָּהָ וְהַרְהְּפְּרֹר הַמַרְהָּהָ הַ הַמַרְהָּהָ וְהַרְהְּפְּרֹר הַמַרְהָּהָ הוֹט הוֹפר die Gärten und schamroth werden ihr erwählt habt die תְּהְיֹּר בְּבֵּיְהְשֶׁם: 30 כִּי תְהְיֹּר בְּאֵלְה נבֶּלֶת mit verwelften wie eine Eiche ihr werdet sein Denn ihr erwählet עַלֶּדְהָ וֹּכְנַבָּה אֲשֶׁר-בַיִם אֵין לְהִי: 31 וְהְיָרַה Und es wird sein nicht hat Wasser der und wie ein Garten Blättern וּבְעַרַוּ פּּעַלוּ לְנִיצִוּץ וּבְעַרַוּ und sic werden brennen zum Funten und sein Wirken zu Werg der Schuß יִּשְׁנֵיהֶם יַחְדָּן וְאֵין מְבַבֶּּה: wird löschen und Niemand zusammen beide

CAP. II.

י הַּבְּבֶר אֲשֶׁר הְזְּה יְשֵׁעְיָהְרּ בֶּּןְר אָמֶּוֹץ עַל־יְהוּדְהָה אָמְוֹץ עַל־יְהוּדְהָה אָמְוֹץ עַל־יְהוּדְהָה אָמְוֹץ עַל־יְהוּדְהָה אָמְוֹץ עַל־יִהוּדְהָה אָמְוֹץ עַל־יִהוּדְהָה אָמָוֹץ עַל־יִהוּדְהָה אָמְוֹץ עַל־יִהוּדְהָה אָמְוֹץ עַל־יִהוּדְהָה אָמָוֹץ עַל־יִהוּדְהָה הווּסְּבָּוֹן יִהְיָהוּ בַּאַחֲרִית הַיָּמִים נָכוֹן יִהְיָהוּ הווּס פּוּנוֹנוּ מווּ שׁנִים מווּ פּוּמוּ שׁנִים מווּ שִּׁמְיִהוּ שׁנִים מווּ פּוּמוּ מווּ שִּׁמְיִהוּ תקלים וְנְשָּׂאָ הַרְלִּיה בְּרָאִשׁ הָהְלִים וְנְשָּׂאָ und erhabener der Berge auf dem Gipfel des Gotteshauses der Berg מַבְּבָעוֹת וְנְהְרָנִ בִּלֹך הַבּוֹיְם: Bölfer alle zu ihm und strömen werden als alle Hügel לבו וות אַמְרוֹ מות אַמְרוֹ מות אַמְרוֹ מות אַמְרוֹ מות אַמְרוֹ מות אַמְרוֹ מות אַמְרוֹ מְבִים רַבִּים וְאָמְרוֹ לְבֵוּ לְבֵוּ לְבֵוּ לְבִוּ מות שׁמִים בַבִּים וְאָמְרוֹ לְבִוּ לְבִוּ אַלִרִי שׁמִים בּיִּם וְאָמְרוֹ אָלִרִי אַלֹרִי מות שׁמוֹ שׁמוּ שׁמוֹ שׁמוּ שׁמוֹ שׁמוּ שׁמוֹ שׁמוּ שׁמוֹ שׁמוּ שׁמוֹ ווֹנִלְבָרִ וּבִּלְבִר וְיֹנְוֹרֵנוֹ שְׁלְבִי וְנִיְּלְבִר שְׁלִרְי בִּית שְּלְבִי שִׁלְבִי שְׁלְבִי שְׁלְבִי וְיִנְּיְבְּיִוֹ שְׁלְבִי וְיִנְּרָבִיוֹ שְׁלְבִי וְיִנְּרָבִוֹּ שְׁמִּבְּרָבִיוֹ וְנִבְּלְבָרִ וְיִנְּרָבוֹּ מִבְּרָבְיוֹ וְיִנְרָבוֹּ מִבְּרְבְיִוּ שְׁמְבִּרְ וְיִנְרָבוֹּ מִבְּרְבְיִוּ שִׁלְבִר ווחֹ שׁמוּ שׁמִּי שׁמוּ שִׁיִי שְׁמִי שׁמוּ שׁמוּ שׁמוּ שׁמוּ שׁמוּ שׁמוּ שִׁיִי שְׁבְּיִי שְׁבְּרָבְיוֹ שְׁמִי שְׁמִי שְׁמִי שְׁיִי שְׁבְּבְּיבְיי שְׁבְּיִי שְׁבְּבְּיבְּיִי שְׁתְּיִי שְׁמִי שְׁיִי שְׁיִי שְׁיִי שְׁיִי שְׁיִי שְׁיִי שְׁיִי שְׁיִי שְׁיִי שְּיִי שְׁיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִי שְׁיִיי בְּיִי שְׁיִייִי שְׁיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִייִי שְׁיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיים בְּיִייְיְיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִיי בְּיִי בְּיִים בְּיִיים בְּיִיי בְּיִי בְּיִיים בְּיִיים בְּיִיים בְּייים בְּיִיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִי בְּיִים בְּיִיים בְּיִיים בְּיִים בְּיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּייִים בְּיִים בְּיים בְּיִי יורוכיה לְעַפִּים רַבִּים וְכִהְתוֹּ und sie werden schieden vieser Völker und der Schiederichter sein תַרְבוֹתָם לְאַהִּים רַחָבּיתְוֹתִיהֶם לְאַהִּים לְאַהִּים תְּרְבוֹתְם לְאַהִּים הַיְּמִבְּרוֹת לְאֹר nicht zu Sicheln und ihre Spieße zu Pflugschaaren ihre Schwerter

וְגַלְכָדֶה בְּאוֹר יְהְוָה: 6 בִּי נְטִּשְׁתְּה verlassen hast du Denn Gottes im Lichte und wir wollen wandeln עַמְּךָּ בֵּיִת יְעַלְּב בִּי בְּיָאוּ מָשְׂרֶב vom Drientalischen sie sind voll denn Jakobs das Haus dein Bolk יַשְׂפִּיקוּ: בַּפְּלִשְׁתִים וּבְיַלְדֵי נַבְרֵים יַשְׂפִּיקוּ: [עְנְנִים בַּפְּלִשְׁתִים וּבְיַלְדֵי נַבְרֵים יַשְׂפִּיקוּ קצֶהְ אַרצוֹ בֶּקֶךְ וְזְהְב וְאָין הַעֶּהְ 7 הַתְּפְּלֵאַ אַרצוֹ פָּקֶרְ וְזָהְב וְאָין הַעָּהְ 7 Ende und fein und Gold von Silber sein Land Und voll ist יָדְיוֹ יִשְׁתַּחֲוֹר לַאֲשֶׁר עְשִׂר אָשֶׁר אָצְבְּעהְיוּי: יִשְׁתַחֲוֹר לַאֲשֶׁר אָשֶׁר אָשֶׁר אָצְבְּעהְיוּי פוויפ Finger das machten dem beugen sie sich seiner Hähde יַנְיִשְׁתַּל יִי יִשְׁפַּל־- אָיִשׁ וְאֵלִּך יִשְׁתַּל יַנִישְׁפַּל־- אָיִשׁ וְאַלִּך יַנִישְׁפַּל־- אָיִשׁ וְאַל־ יַנִישְׁפַּל־- אָיִשׁ וְאַל־ יַנִישְׁפַּל־- אָיִשׁ וּאַנִים יַנִישְׁפַּל־- אָיִשׁ מַּלֹּים מוּטֹח חוֹמוֹן der Pöbel Da buckt sich in der Erde und verbirg dich in den Felsen Gehe ihnen verzeihe אָיֵבְיי 11 אַיבֵּי Die Augen seiner Majestät und vor der Pracht Gottes der Furcht vor נַבְרָוּת אָדָם שָׁפֵּׁל ושַׁו. den Stolz und er wird beugen wird er erniedrigen des Menschen hohen בְּיִּנִם הַהְרֹא: וְנִשְיָּבֶ יְהְנְהָ לְכַדָּוֹ בַּיִּנִם הַהְרֹא: ienem am Tage allein Gott und erhaben wird sein der Vornehmen

I. SAMUELIS CAP. VIII.

יַרְיּלֵי בַּאֲשֶׁר יָנִקוּ שְׁמוּאֵל וְיָשֶׁם אֶּת־בְּנְיֶן 1 jeine Kinder und er setzte Samuel alt wurde als Und es geschah ישָׁפַמִים לְיִשְּׂרָאֵל: 2 וַיְהָי שֶׁם־ בּּבְּוֹ jeines Sohnes der Name Und es war über Jrael zu Richtern הַבְּבוֹר יוֹאֵל וְשֵׁם מִשְׁבֵּהְוּ אֲבִיְהְ שְׁבְּּטִים Michter Abia seines zweiten und der Name Soel erstgeborenen בּרְבְיוּ בּרְרָבִיוּ בּרְרָבִיוּ בּרְרָבִיוּ בּרְרָבִיוּ בּרְרָבִיוּ זּמְבַע: 3 וְלֹא־רְקְלְכַּף בְּנִיוֹ בְּרָבִיוּ זְּמְבַע: 3 וְלֹא־רְקְלְכַף in seinen Pfaden seine Söhne Und es wandelten nicht zu Ber-Seba תיישר אחרי הבצע נילחור שחר שחר בישר חול ווישר מחרי בישר חול ie bengten Geschenke und sie nahmen Gewinn nach und sie neigten נִישְׁבְּט : בּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְּבְאוּ בּעוֹ בְּעִבְּאוּ בּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְבְאוּ und sie famen Siraels Vittesten alle Und es versammelten sich das Recht אַליר הַבָּה אַתְּה בּי בּיִאְמְרָה אַלְיר הַבָּה אַתְּה הַיּ הַּהְנְתְה: בּיִּאִמְרָה אַלְיר הַבָּה אַתְּה אַ אַר הַבְּה אַתְּה הַנָּה אַתְּה הַנְּיִּאְמְרָה הַנָּה אַתְּה הַנְּה הַנְּה אַתְּה הַנְּה הַנְּה אַתְּה הַנְּה הַנְּה הַנְּה אַתְּה הַנְּה הַנְה אַתְּה הַנְּה הְּבְּיִים הְבִּיְּה הְנָּה הְנְה הְּבְּיִים הְבְּבְּיְהְיִים הְנִיה הְנָּה הְּבְּה הְנְּה הְנְּה הְנְּה הְנְה הְנְּה הְנְה הְנְיִים הְנְּהְיִים הְנְּהְיְּהְיְה הְנְּה הְנְהְיִּהְ הְנְה הְנְה הְנְה הְנְּה הְנְה הְנְה הְנְה הְנְה הְנְה הְנְּה הְנְּה הְנְה הְנְיִים הְנְּה הְנְה הְנְּה הְנְה הְנְה הְנְה הְנְה הְנְה הְנְּה הְנְה הְנְה הְנְּה הְנְה הְנְה הְנְה הְנְה הְנְה הְנְה הְנְה הְנְה הְנְּה הְנְה הְנְה הְנְה הְנְה הְנְה הְנְה הְנְה הְנְּה הְנְה הְנְהְיּה הְנְה הְנְה הְנְה הְנְה הְנְהְיּה הְנְה הְנְה הְנְה הְנְה הְנְהְיּיִים הְנְּהְיּה הְנְיּה הְנְיּה הְנְיּה הְנְה הְנְהְיּה הְנְיּה הְנְיּה הְנְיּה הְנְה הְנְיּה הְנְּהְיּה הְנְיּה הְנְהְיּה הְנְהְיּה הְנְהְיּה הְנְהְיּהְיּה הְיּהְיּהְיּה הּתְּיְיה הְּיּהְיּה הּנְיּה הּתְּהְיּה הּנְיה הּהְיּה הּתְּהְיּה הּתְּהְיּה הּתְּה הּתְּהְיּה הּתְּהְיּה הּתְּהְיּה הּתְּהְיּה הּתְּהְיּה הּתְּהְיּה הּתְּהְיּה הּתְּהְיּה הּתְּהְיּה הּתְּהְיה אַרָה־לָנוּ מֶלֶךְ לְשָׁפְמֵנוּ וַיִּחְפַּלֵל שְׁמוּאֵל אֶל־ אַנה־לָנוּ מֶלֶךְ לְשָׁפְמֵנוּ וויִּחְפַּלֵל שְׁמוּאֵל אֶל־ Samuel und es betete daß er uns richte einen König uns gieb יְהֹוְה: זְנִיאָמֶר יִהְוֹה אֶל־שְׁמוּאֵל שְׁמֵע בְּקוֹל
יִהְוְה: זְנִיאָמֶר יִהְוֹה אֶל־שְׁמוּאֵל שְׁמֵע בְּקוֹל
ber Stimme gehorche 311 Samuel Gott Und es sprach Gott
הְּעָׁם לְכִל אֲשֶׁר־ יִאִּמְרְוּ אֵלֶיְךְּ בִּי לְאֹ אִרְךְּ

בְּאָבוּ פִיִר־ אַתִי בְאָבוּ מִפְלְךּ עֲלֵיהֶם: iber sie zu regieren verwarsen sie mich sondern verwarsen sie אַשֶּׁר--עְשׂוּ מִיּיִם אֲשֶּׁר--עְשׂוּ פְּבָּל-- הַפְּעֲשִּיִם אֲשֶּׁר--עְשׂוּ פְּבָּל-- פְּבָּל-- הַפְּעֲשִׂים אֲשֶׁר--עְשׂוּ אוֹם אוֹם אוֹם אוֹם זוֹן זוּוֹוֹזוֹן זוּטוֹן אוֹם זוֹן אוֹם זוֹם זוֹן זוּוֹיִים אַשֶּׁר שׁוּים אוֹם זוֹן אוֹם זוֹן אוֹם זוֹן זוּיִים אַשְּׁר שׁוּים זוֹן זוּיִים אַשְּׁר שׁוּים אַשְּׁר בּיִּעְשׁוּים אָשֶּׁר אוֹם זוֹן זוּיִים אַשְּׁר שׁוּים אוֹם זוֹן זוּיִים אַשְּׁר בּיִּעְשׁוּים אָשִּׁר בּיִּעְשׁוּים אַשְּׁר בּיִיעְשׁוּים אַיִּיִּים אָשִּׁר בּיִּעְשׁוּים אָשְׁר בּיִּעְשׁוּים אַשְּׁר בּיִיעְשׁוּים אַשְּׁר בּיִים אַנְּיִים אָשְׁר בּיִיעְשׁוּים אַיִּים אָשְׁר בּיִּעְשׁוּים אַיִּים אָשְׁר בּיִּעְשׁוּים אָשְׁר בּיִּעְשׁוּים אַיִּים אָשְׁר בּיִים אַיִּים אָשִּׁר בּיִים אַיִּים אָשִּׁר בּיִּעְשׁוּים אָיִים אָשְּר בּיִים אַיִּים אָשִׁר בּיִים אָשִׁר בּיִּים אָשְׁר בּיִים אָשְׁר בּיִּים אָשְׁר בּיִּים אָיִים אָשְׁר בּיִּים אָשְׁר בּיִים אַיִּים אָשְׁרְיִים אַיִּים אָיִים אָשְׁר בּיִּים אָשְׁר בּיִּים אַשְּׁרִים אָיִים אָּיִים אָשְׁר בּיִּים אָיִים אָּיִּים אָיִים אָיִים אָיִים אָיִּים אָיִים אָּיִים אָיִים אָּיִים אָיִים אָיִים אָּיִים אָיִים אָיִים אָיִים אָּיִים אָיִים אָיִים אָיִים אָיִים אָיִים אָיִים אָּיִים אָיִים אָּיִים אָיִים אָּיִים אָיִים אָיִים אָיִים אָּיִים אָיִים אָיִים אָיִים אָייִים אָיים אָיִים אָיִים אָייִים אָייִים אָייִים אָּיִים אָייִים אָייִים אָייִים אָייִים אָּיִים אָייִים אָייִים אָּיִים אָייִים אָּיים אָּייִים אָייִים אָּיִים אָּיִים אָּייִים אָּייִים אָּייִים אָּייים אָּייים אָּייים אָּייים אָייים אָּייים אָייים אָייִים אָּיים אָּייים אָּיים אָּייים אָייים אָייִים אָייים אָייים אָייִים אָּיים אָייִים אָּייים אָּייים אָּייים אָּייים אָּייים אָייים אָּייים אָייים אָייים אָּייים אָייים אָייים אָייים אָּייים אָייים אָייים אָּייים אָייים אָייים אָּייים אָּייים אָּייים אָּיים אָּייים אָּייים אָּיייים אָּיייים אָייים אָּייים אָייים אָּייים אָייים אוֹתֶם מִמְצְרַיִם וְעַד הַיִּוֹם הַיָּוֹם הַיָּוֹם בְיַעַוְבְּנִי und sie haben auch verlassen diesen auf Tag bis aus Egypten sie ניַעְבְדָר אֱלֹהֵים אֲחַרִים בֵּן הַפְּה עשׁים בַּם־לָּךְ: 9 וְעַהָּה Und nun dir auch thaten sic so fremden Göttern und sie dienten יְּשְׁמֵע בְּקוֹלְם אַּךְ בִּיִי הָעֻרְ חִּעִיר בְּהֶם וְהְנַּרְחָ und verkündige ihnen bezeuge indessen ihrer Stimme gehorche לָהֶׁם מִשְׁפַּט הַבֶּּּלֶךְ אֲשֶׁר יִמְלְךְּ עֵלִיהֶם: 10 וַיָּאּמֶר Und es jagte über sie regieren wird der des Königs das Recht ihnen שִׁמוּאֵל אָת בָּל־־דִּבְרֵי יְהְוְהֵה אֶל־הְעָם הַשֹּׁאֲלִים מֵאָהוּ von ihm das verlangte dem Botte Gottes Worte alle diese Samuel מֶלֶךְ: 11 רֵיּאמֶר זָּרִה מִשְׁפַּט הַשְּׁלֶּךְ אֲשֶׁר der des Königs das Recht wird sein das Und er sagte einen König : וְרָצֵּוּ לְּפְגֵי טֶרְפַּרְתוּוּ וּרְבָּרְתוּוּ וּרְבָּרְתוֹי וְרָצֵוּ לְפְגֵי טֶרְפַּרְתוּוּ jeinem Wagen vor und sie werben lausen und Reitern zu seinem Wagen ין אָלְפִים לוּ שָׂרֵי אָלָנִים אָלָנִים אָרָנִי אַלְפִים אָרָנִי אַלְפִים אָרָנִי אָלְפִים אָרָנִי אָלְפִים אַ und zu Had wird sie verwenden zu Had wird sie verwenden וְלַעֲשִׂוֹת בְּלִי־מִלְּחַמְיִּהוֹ וּרְלֵיִ רִכְבּוֹ: 13 וְאֶת־בְּנְוֹתִיכֶּחְ Und euere Töchter und seine Reitgeschirre seine Kriegsgeräthe und zu machen ילָבַקּחוֹת לַבַּקּחוֹת וּלְטַבְּחוֹת נְלַעַבְּחוֹת יּלְעַבְּחוֹת נְלַעַבְּחוֹת יּלְעַבְּחוֹת wird er nehmen וּלְאָפּוֹת: ¹⁴ וְאֶת־שְּׂדוֹתִיכֶּם וְאֶת־בַּרְמֵיכֶבְּ und enere Weinberge Und enere Felder und zu Schlächterinnen יַנְאַר בּיָנִי וּנְרַתְן יִנְאַר שִּוֹר פּתוחש nud fie geben wird er den Zehnten nehmen וְלֵעֲבְדְיו: 16 וְאֶת־עַבְדִיכֶם וְאֶת־שַׁפְחֹוֹתִיכֶּם und enere Mägde Und enere Stlaven und seinen Dienern אַשֶּׁרְ בּיּוֹם מּאָשֶׁרְ 18 ben enern König über jenem am Tage Und ihr werdet schreien י בְּבֶּר בְּבֶּר בְּבֶּר בְּבֶּר בְּבֶּר בְּבֶּר בְּבָּר בְּבִּרְיִנֵּרְ בְּבָר בְּבִּרְיִנֵּרְ בְּבָר בְּבִּרְיִנֵּרְ בְּבָר בְּבִּרִינֵרְ בְּבָר בְּבִּרִינֵרְ בְּבָר בְּבִּרִינֵרְ בְּבְרִיבְּרְ אָנִחְנוּ בְּבִּר בְּבְּרִינִרְ אָת־מִלְּחֲמֹתְנרּ: מֵלְבֵּנִרְ בְּרָבְּתְם אָת־מִלְחֲמֹתְנרּ: נְיִצָּא לְפָבִינִרְ וְנִלְחַם אָת־מִלְחֲמֹתְנרּ: מְלְבֵּבְר וווּfere Rriege und daß er führe vor uns und daß er ziehe unjer Rönig תורברי העם ויִדבּרֵים בּוֹיִדבּרִים בְּרֵים בְּרֵים בְּרֵים בּרִיבּרִי בְּרֵים בּרִיבּרִים בּרִיבּרִים בּרִיבּרִי בְּרָבִים בּרִיבּרִים בּרִיבְּרָים בּרִיבְּרָים בּרִיבְּרָים בּרִיבְּרָם בְּרִיבְּרָם בְּרָבִים בּרִיבְּרָם בְּרָבִים בּרִיבְּרָם בְּרִיבְּרָם בְּרָבִים בּרִיבְּרָם בְּרָבִים בּרִיבְּרָם בְּרָבִים בּרִיבְּרָם בְּרָבִים בּרִיבְּרָם בְּרָבִים בּרִיבְּרָם בְּרָבִים בּרְיבִים בּרִיבְּרָם בּרִיבְּרָם בּרְיבִּים בּרִיבְּרָם בּרְיבִּים בּרִיבְּרָם בּרְיבִּים בּרִיבְּרָם בּרְיבִּים בּרִיבְּרָם בּרְיבִּים בּרִיבְּרָם בּרְיבִּים בּרִיבְּים בּרְיבִּים בּרְיבְים בּרִיבְים בּרִיבְים בּרְיבִים בּרְיבִים בּרְיבְים בּרְיבִים בּרְיבִים בּרְיבִים בּרְיבִים בּרְיבִים בּרִיבְים בּרִיבְים בּרִיבְים בּרְיבִים בּרִיבְים בּרְיבִים בּרִיבְים בּרְיבִים בּרִיבְים בּרְיבִים בּרְיבִים בּרְיבִים בּרְיבִים בּרְיבִים בּרְיבִים בּרְיבִים בּרִיבְים בּרִיבְים בּרִיבְים בּרְיבִים בּרִיבְים בּרְיבִים בּרִיבְים בּרְיבִים בּרִיבְים בּרְיבִּים בּרִיבְים בּרִיבְיים בּרִיבּים בּייבּיים בּיבּיים בּיבְיים בּיבּיים בּייי בּיבּיים בּיבּיים בּיבּיי בּיבּיים בּיבּייים בּיבּייים בּיבּי

Sebräisch-deutsches Glossar.

X

그片, m. Bater אבד, verloren gehen, zu Grunde gehen, unglücklich machen וְכַאֵשֶׁר אַבַדְתִּי אַבַדְתִּי (Esther, V. 16.] מברם, m. Krippe אָביוֹן, arm, dürftig, der Urme ואב, f. Stein אבק, m. Staub אברהם, Albraham [ber Erzvater murbe guerst אַבְרֶם genannt] ברום, ארום, ארום, ארום, ארום Aldjet= tiv roth, davon אַדְמבי rothhaarig אָרוֹן, m. אָברוֹן, bitte, mein herr! אָרְנֵי, Berr, Gott; אָרָנִי, mein אָביי אָדְנִין, Genesis XLIV. 18] daß die Juden יהוָה Adonaj aussprechen, ist schon an einer andern Stelle erwähnt m. Mensch אַרֶּמָר, f. Erde, Thon

בהב, lieben אַהַבָּה, f. Liebe אהל, m. Belt, Wezelt in, oder in, weh! יאולי, vielleicht מוּלַם, allerdings, wahrhaftig אויל, m. Marr, Thor; אויל f. Thorheit אָר, m. Licht [metaphorisch: Ginsicht] nin, c. Zeichen אוֹרָר, m. Gürtel און, f. Dhr, dual. אונים Dhren אָר, m. Bruder, gc. אָרוי, m. Bruder, gc. ПВ! ad)! קר, cins, einer; f. האָד, זְחַאָּ, ergreifen; אַחָזָּה, f. Besitzung חחא, nachher אַהַרוֹן, hinten, der Letzte אַהָרִית, f. das Ende, das Letzte; וָהַיָה בָּאַחַרִית הַיָּמִים] Bufuuft. Jesaia, II, 2.] 18, wo?

18, Insel איבה, f. Feindschaft שליג, אַיּוֹכּנ, אַיּוֹכּנ ? סמו , אינה אַיבָה אָיבָה אינָה אָיבָה [בַדַר הַעִיר Threni, I, 1.] אימה f. Furcht, Schrecken שייא, m. Mann, Chemann, jemand, jeder; איש ישׂרָאל, ein iſraeli= tischer Mann אינפר, es ist nicht, z. B. אינפר es giebt, בָרוֹל בַבַּיִת הַזָּה מִמֶּבִי feinen größeren in diesem Hause als mich אכל, effen, verzehren אָבֶל, m. [אָבָלָה] ©peije 138, wahrlich 58, nicht, nicht doch -לאַ, אַנל [אֵל] אַלֶּה, pl. dieje אֱלֹהַים .m. אֵל; שׁלֹהַה ,אֱלֹהַה ,אֱלֹהַ, אֵלֹהַ אלפה, f. Garbe אָלֶף, tausend, אֵלְפִים zweitausend DN, f. Mutter コロメ, f. Magd אמונה, f. Wahrheit אָמֵר, reden, sagen, sprechen; אָמֵר, אמרה, m. אמרה, f. Rede

תמת, f. Wahrheit

אָנָה, אָנָה? wohin? wijzk, m. Mensch יאָני (מַן id); אַנַחָנוּ (שׁנֹרָי wir [בַּחָנוּ קבַּאָ, zürnen ADN, sammeln, hinschaffen ing, m. Berberben, Unglück, Tob אסר, gefangen setzen 🕵, auch, wenn auch, geschweige benn חבא, backen, fochen אפת, m. Bäcker, Koch אַפּלָה, f. Finsterniß אפרים, Ephraim אצבע, f. Finger Syx, neben, bei אנצר, m. Schaţ ארב, m. Hinterhalt אָרָבְּר, f. Fenster ארבה, m. Heuschrecke ערבעה [אַרבעה] vier ארן, m. Zeder הרת, m. Weg החהא, f. Karawane אַרִיָר] m. Löwe אֶרֶץ, Land, Erde ארר, verfluchen win, m. Fener חשיא, f. Frau, Weib, gc. אשׁה, (אשת חיל, High mackere אשת חיל) Frau

אַשְׁבּל, m. Tranbe בּשְׁבָּא, werwüsten אָשֶׁרְ, welcher, der, [beziehendes Für= wort]

אַשְׁרֵי. אַפּוֹן, שׁוֹשׁלּן אַ אַשְּׁרֵי. אַשְּׁרֵי אַבְּשִּׁיךּ אָשִׁרִי אַבְדֶיךּ אֵלֶּרֹי אַבְּטִיךּ אָשְׁרֵי אַבְּרָיִךְּ אַנְשׁיִרִי בְּלִּייְרָא יְהֹנְה Diener; אַשְׁרֵי בְּלִייְרָא יְהֹנְה, אַשְׁרֵי בְּלִייְרָא יְהֹנְה,

ns, האל, den [hinweisendes Pro-

קּהָם, לּמּיָ, לּמּיָ, pl. m. מַּמָּל, f. אָמָאַ אתמול, geștern.

קבּאָ, f. Brunnen בְּאֵשׁ, in üblen Geruch fommen בְּבֶּל, Babylon בָּב, c. Kleid, Gewand, Bedeckung,

Decte

בְּרֶל, einsam ברל, scheiden, trennen

אה, öde, wüste

הַבְּהַלְּה, f. Thier [wildes oder zahmes] אוֹם, fommen, eingehen, ankommen, erreichen

713, einsehen

בור בור (באר), m. Grube, Grab. Zisterne, Gefängniß تزنع, sich schämen, erröthen שַּנָה, veradyten jia, plündern ום, prufen, foriden בחור, m. Jüngling הַחְרוֹת, f. Jugend בחר, auswählen, lieben חשם, sicher sein, vertrauen 703, f. Bauch, Leib , ich bitte! mit Erlaubniß! בין, zwischen בינה, f. Vernunft, Verstand בות, m. Hand, Familie; pl. בית שבה, weinen בכורה, m. der Erstgeborene; בכר f. Erstgeburt תל, nicht, nichts ס הווי ס הווי, פּלִי, הבּלִי, פּלִי, הבּלִי, פּלִי, הבּלִי, בליעל, m. Tangenichts, unwürdiger Menich בלע, verschlingen קבַלה, f. Höbhe **∤**⊒, m. Sohn בנה, bauen בּביָבִין, Benjamin

בַעל, muthwillig ausschlagen בַעל, m. Ghemann, Mann, Herr

בער, entbrennen בצע, m. Gewinn הַקעה, f. Thal בקר, c. Rindvieh, Hornvich בקר, m. der Morgen, Morgendäm= merung שַׁבְקשׁ, suchen, begehren ברא, schaffen, bilden ברד, m. Hagel m. Gisen ברול ברח, fliehen הַרִית, f. Bund ברך, segnen הַרֶּךְ, m. Rnie בְּרָכָה, m. Gegen הַרָק, m. Blit רַיָּגוַע בָּל־בָּשָׂר ; יוּגוַע בָּל־בָּשָׂר, m. જfeiſd); ווּגוַע בָּל־בָּשָׂר und es verging alles Fleisch בשל, fochen קשׁם, f. Schande חם, f. Tochter, gc. חם [קבת ציון] בת

Tochter Zions]
Tochter Zions]

אָב, erlösen אָבְ, m. Erlöser, Erretter אַב, hoch, erhaben

[גבולה, m. Grenze [גבול וביע, m. Becher גבור, m. Held וְבַרְרַה, f. Stärfe וּבְעַה, f. Sügel בר, m. Mann, tüchtiger Mann נְדוֹלָה f. נְדוֹל , groß; f. הָדֵל, m. בְּדוּלָה, f. Größe 113, m. Nation, heidnisches Volk 771, ansäßig in einem Lande sein ה, m. Fremdling בּוֹזַל, m. Junges der Bögel אַזַע, m. Stamm אָנַזען, m. Stamm ישֵׁי, Jesaja, XI, 1] 7773, m. Bauch m. Rohle ביל, frohloden ins Exil geführt werden, ent= blößen גלח, scheeren, rasieren הלל, wälzen na, auch, überdies; na-na, sowohl als and שׁבֵּל, vergelten , המול ה. המול, f. Bergeltung, Wohlthat ובּמַל, sc. Rameel 13, sc. Garten

בבב, stehlen

אָנֶשֶׁשׁ, m. Dieb אָנֶשֶׁשׁ, se. Weinstock אָנֶשֶּׁה, m. Kieser, Fichte אָנְרָשׁׁה, m. Loos אָנְרָשׁׁה, vertreiben אָנָשֶׁה, m. Regen אָנָשֶׁה, m. Regen אָנָשֶׁה, m. Regen

בר, [קוֹב] sc. Bär דבק, antleben דבר, m. Wort, Rede, Sache, Ding קבר, m. Pest, Sendje קברה, f. Biene דבש, m. Honig דָנְרֵדוּ בִּרְגַת הַיָּם, m. Tijd, בּרָגַת הַיָּם, und sie sollen herrschen über die Fische des Meeres] הבן, m. Getreide Tip, David הור], m. Geschlecht, Menschen= alter וויק, ftoßen דין, richten, Gericht קל, arm דלת, f. Thür ה, m. Blut

קְּלְהְ, ähnlich sein קְלְהְ, f. Gestalt קְלֵין, f. Gestalt הַקְ, bünn הַקְ, bünn Dornen, הַּרְבָּר, m. Dornen, הַּרְבָּר Pornen und Disteln קָרָן, sc. Weg, Art, Handlungs= weise, Versahren שיק, suchen; fordern הְּרָשִׁא, grünen הְּשָׁא, m. Gras

קבְּה, wohlan!

אַבְּה, m. Gitles, Dunst, eitle Dinge
אַבְּה, nachsinnen, nachbenken

אַבְּה, nachsinnen, wajestät

אַבְּה, nachsinnen, sie; heißelbe

אַבְּה, sie; bieselbe

אַבְּה, sie; bieselbe

אַבְּר, sein, er ist gewesen

אַבְּר, sein, er ist gewesen

אַבְּר, sein, er ist gewesen

אַבְּר, gehen

אַבְּר, מָבָּר, הַבּּר, הַבָּר, הַבּּר, הַבָּר, הַבּר, הַבּר,

הְבָּנִי , הְבָּנִי , fiehe, ich bin es

קבּי, umwenden

קבּי, umwenden

קבּי, m. [pl. הְרִים Berg, gebir≥

gige Gegend

קבְים, viel

קבָר, tödten

קבָר, fchwanger werden

קבָר, fchwanger werden

קבָר, einreißen

7

אָב, m. Wolf אר, זאָר, dieser, diese, dieses אַבַר, íchlachten חבו, m. Schlachtopfer ה, m. אוֹן, f. dieser, diese ה<u>וה</u>כ, m. Gold זוּלַתִי ,זוּלַת, außer איז, m. Olive, Olivenbaum זכר, sich erinnern, gedenken אַכר, m. männliches Wesen, Mann, Männlein זכר, m. Andenken, Gedächtniß קלן, singen, lobsingen זְלֵרָד, f. Gesang אַנב,/m. Schweif buhlen,

זְּלֶה, f. Buhlerin זְּלֶה, f. Schweiß זְלֵר, fchreien זְלֵר, m. Greis זְלָר, m. pl. Greisenalter זְּלָרִים, m. Ausländer, Fremder; f. קְלָרִים זְלָרִים, f. Arm אַרְלִים, anfangen zu scheinen, aufgehen זְרַר, säen, Samen streuen זְרַר, m. Samen, Brut, Nachkommen

מבא, bergen, einhüllen תבל, m. Schmerz חבל, m. Schnur, Strick; Erbland שַבַשׁ, binden הַגוֹר, m. Gürtel קבר, gürten, umgürten הַנְרָה, f. Gürtel חַרַל, aufhören חדר, m. Zimmer, Schlafgemach חביש, erneuern שָׁדָשָׁר, m. neu [f. תְדָשׁׁדָ] חֹדְשׁ, m. Monat, Neumond שַּנָּה, פּשׁמּ קרט, m. Faden הול, m. Sand חומה, f. Mauer

Ditteid empfinden, schonen חרץ, braußen, vor der Thür רוניש, eilen パロ, m. Pfeil קוֹם, ftark, muthig fein חָנָק, m. jtarf; f. תָנָק, ROT, jündigen אַטְחֵ, m. [אַצְטַחַ, אַמַטַחַ, f.] Sünde пюп, f. Weizen חלטר. m. das Reis, Sprosse חידה, f. Räthsel חַיַה, leben חיים ; הַיִּר , m. lebendig ; f. הַיָּה , bas Leben; חֵי יְהוַה, jo wahr Gott lebt קיה, f. Thier, lebendiges Wesen; ביתורארץ, Landthiere חיל, m. Kraft, Stärke, Tapferkeit, Tüchtigfeit תיק [חֵק], m. Schooß, Busen חָה, m. Gaumen , חָבֵּי, mein Gaumen חכם, weise sein חַכָם, m. שeije; weije; f, חַכָם תַכִּמָה, Weisheit הַלֶב, f. Mild [הַלֶב] חלב, m. Tett הָלָה, trant sein ; הְלָה, m. Krantheit הַלום חָלַמְנוּ ; יחַלום חָלַמְנוּ, m. Traum. wir träumten seinen Traum

חלמיש, m. Ricjel, Fels]

ולון, sc. Fenster הַלִּילָה, das sei ferne, bewahre! behüte! בְלִילָה לִי, das sei mir ferne! הלל, durchbohren דלם, träumen אַלַק, wechiein תלצים, dualis חלכת, theisen חלק, m. Theil, Untheil המאה, f. Butter, Rahm пып, f. Wärme, Sonne המה, f. Born תמור, m. Giel; הַמַבְּה, f. Gielin קבל, sid erbarmen 마하고, bedrücken DDA, m. Unrecht, Raubthat, Gewaltthätigkeit חלמר, m. Thon, Erde שָׁמָשָׁים ; הָמָשָׁה], füuf; הַמָשָׁה], fünfzig 77, m. Unade, Bunft, Erbarmen קברן, gnädig קנית, f. Spicß nusonst, umsonst ובן, um Gnade flehen קסך, m. Liebe, Güte חסיך, wohlthätig, fromm; Fromme

קַםָר, entbehren, Mangel haben דְבַץ, verlangen; Wohlgefallen haben חָבַץ, m. Lust, Wille, Verlangen קבֿר, graben חיץ, m. Pfeil; Schaft des Spieses קֿצַר, hauen תְצֵי, m. Hälfte, Mitte קאָיר, m. Gras Ph, m. Grenze, Ziel, Gesetz חַקר, erforschen חורן חר Lody, Grube, m. Lody חַבב, verwüsten הֶרֶב, f. Schwert חַרַבַּה, f. Dürre, Trockniß חַרָה, entbrennen הַרְעַּם m. Hieroglyphist, Zeichen= deuter, Magier קַרַק, schmähen, beschimpfen חֶרְפָּה, f. Schande, Schmach, Hohn, Beschimpfung קרץ, schneiden הרש, pflügen, schneiden עַרָשׁ, m. Künstler, Steinschneider חֵרֶשׁ, m. Scherbe קשֶׁב, j̃djätgen, achten הַשִּׁיכְה, f. [חָשֵׁיכְה m.] Finsterniß קשׁה, sich verdunkeln אוֹשֶׁרְ, m. [f. הְשֵׁיכְה] Finsterniß בתה, versiegeln

קְּחָת [חַחָּה], m. Siegel אָחָה, m. Bräutigam, Tochtermann

2

רבְּטָ, idiladiten
רבְּטָ, idiladiten
רבְּטָ, m. Schlächter, Koch
אַטַ, eintauchen
רבְּטַ, f. King, Siegelring
רבְּטַ, rein, f. רבּוֹרְרָ בשׁרָ, rein, f. רבּוֹרְרָ בשׁרָ, gut, ichön; f. רבּוֹט בשׁר, m. daß Gute, guteß Erzeugniß ווְטַ, mahlen בשַר, mahlen בשַר, mahlen בשַר, werscharren בשַר, bevor, ehe [בשֶטָּם] אַבַר, bevor, ehe [בשָטַם] אַטָּ, bevor, ehe [בַּעָם]

יָאּרִי, m. Fluß יְבּרִּלְי, m. Früchte, Ertrag יְבְּיִשְׁר, f. Festland יִבְּיִן, m. Kummer, Pein, Betrübniß יִרְי, f. Hand; dual: יְרַיִּרָּיִן, ertennen, sehen יה, [abgefürzt von יהוֹן, Sehova, Gott יהודה, Juba יהור, Jehova [Gottesname] Gott יוֹם יוֹם ; יַנְים חוֹם, m. צמפ, pl. יְנָם יוֹם; Tag ein, Tag aus; jeden Tag שלי, bei Tage יונה, f. Taube יוֹנק, m. Säugling ADI', Joseph יחד, zujammen [יַחָדִין] יהיד, einzig שב, gefallen, Gutes thun 797, m. Wein יכח, richten, zurechtweisen יכל, fonnen, bermögen ילך, gebären ילך, m. Anabe, Sohn ילדות, f. Jugend m. Gehenl ים, m. Meer ימין, rechts, rechte Hand ינק, jaugen יםר, gründen יסוד, m. Beste, Grund יםף, hinzuthun, hinzufügen יען, wegen, deshalb, weil יער, m. Wald

יפרו, jdjön

Bebraifche Sprachlehre.

833, hervorbringen, herausgehen בצי, sich stellen יצחק, Sinat יצר, bilden יקרם, alles Seiende, das Ill יבןץ erwachen יבר, thener, fostbar 87, fürchten, sich fürchten יראר, Furcht, Ehrfurcht ירך, hinabsteigen ירוכן, Gras, das Grüne יִרוּשָׁלַיִם, Sernjalem יברו, m. Mond יבח, m. Monat יֵרֵכָּה, f. [יַרַה] Süfte יבק m. fiehe יבק יריש, erben, besitzen ישׂראל, Firael رن es işt ישׁב, sigen, wohnen ישימון, m. Wüste, Einöde رنظر, schlafen ישׁען [עשׁיַן], m. Rettung, Heil ישרעה, f. Heil, Hilfe, Glüd ישר, recht, gerecht, gerade, aufrichtig יתר, ilberrest

בְבַד, schwer sein

ברוך, m. Ehre; Schwere יבבש , m. Lamm לב, also, מד־כה, bis hieher 门力, m. Priester פּובָב, m. Stern; פּובָב, פּוֹבָב, wie die Sterne des Himmels Dia, f. Becher Zj, lügen Tige, Taliches no, m. Kraft, Tapferkeit , benn, daß, weil, aber בידון, m. Speer לב, -לבַ, alles, ganz, das Ge= jammte; בַּלְנר, wir alle מבלא, aufhören תלב, m. Hund בלה, endigen, vollenden, verzehren הכלה, f. Braut בְּלִים m. Gefäß [pl. בַּלִים, m. בּלֵיוֹת, f. pl. Mieren בן, fo, deshalb; על-בן, deshalb, beswegen; יהיהבן, es jei jo! תבנור, m. Zither בּנען, f. Canaan קנהי , f. Flügel, Bipfel; על בַּנָבֵי חוף, auf Flügeln des Windes אָבֶּסֶא, m. Thron הפסה, bedecken הַּסְיל, m. Marr, Thor

קַבֶּס, m. Silber, Geld
קַבָּס, m. Sorn, Unwillig werden
קַבָּס, m. Zorn, Unwille, Berdruß
קַבָּס, f. Hand, daß Hohle Hand
קַבָּס, m. junger Löwe
קַבָּס, bedecken, außjöhnen, begnadigen
קַבָּס, m. Bech
בַּסָס, m. Gherub
בַּסָס, m. Weinberg
תַבַּס, fnicen, sich niederbeugen
תַבַּס, abschneiden, schließen, außrotten
תַבָּס, straucheln
בַּתַס, fc Schulter

5

m. Rleid, m. Rleid

לבנון, Libanon מבש, anziehen לַהַב, m. [לֶהְבָה, f.] Flamme; להב (להמן להב אוות אוות בהב), Alinge des Schwertes מהט, brennen , wenn doch, wollte Gott daß לני. Levi שוות, wenn nicht [לולי] לולא m. Leviathan [Meerthier] לחי, f. Backen, Kinnbacken לחם, fampfen, Krieg führen sc. Brot, Speise, Mahlzeit אילה, m. לילה, Macht לכה, wohlan לכן, deshalb למד, fernen ן לְמַרוּ ? warum ? weshalb? שנו, wegen, weil לעג, spotten, höhnen m. Factel טט ,לפני תכחד, nehmen, empfangen, holen לקש, auflösen, sammeln לץ, m. Spötter אלשון, sc. Zunge, Sprache

קאד, fehr, angelegentlich, תְּאַרְּמָּה, etwas, מָאַרְמָּה, nichts

אב, f. hundert יְמָאוֹר, m. [pl. מָארֹות, Lidyt ikd, seitdem m. Speise נאב, verweigern שבול, m. Sintfluth מברע, m. Quelle מגרַל, m. Thurm מגן, m. Schild, Stütze מר, m. [pl. מַדִּים] Meid, Maaß מרבר, m. Büste, Steppe, Haide שהוע, שהוע אהרע, שהוע מַה מַה מַה מַה] מַה מַה בהר, eilen מָבֵרָה, וֹמֹתִפּוּו [מְבֵּרָה, וֹמַבָּרָה, וֹמַבָּרָה, וֹמַבָּרָה, וֹמַבָּרָה אָלָם, f. Moab 17, m. Makel, Schandfleck, Fehler מועד, m. Beit בוּשַׁב, m. Siţ הוא, sterben חום, m. Tod, Verderben מוֹבֶּח, m. Altar ילוריָת, f. Pfoste iii, m. Speise, Nahrung אומור, m. Gesang, Lied, Psalm מוְמֵרוֹת, f. pl. Sichel, Winzermesser חזים, m. Often, Aufgang der Sonne, Morgen קה, tilgen, abwischen, vernichten

קְרְיְה, f. Stüße, Erhaltung, Unterhalt לְּחְיִר, m. Kauspreis
הַּחְיִבְ, f. Krausheit
הַחְבָּׁה, sc. Lager, Heer
הַחְבָּׁה, m. Zuslucht, Bertrauen,
Schuß

רבור אבים, m. Mangel, Dürstigkeit הרוף, morgen, der folgende Tag הרוף, morgen, der folgende Tag הרוף, f. Gedanke, Plan השָבוּ, m. Stab, Stock השָבוּ, f. Bett, Lager אביבוּ, m. Schatz ביבוּ, regnen ביבוּ, m. Regen יבוּ, wer? welcher?

יי, m. Art, Gattung

קר, f. Schlag, Wunde, Niederlage בְּרָה, m. seste Grundlage, Sitz, Drt,

תְּכְּטֶּה, m. Decke שַׁכְּר, verkaufen

מְבְשׁוּל, m. Anstoß, Unsall

עלא, שון; שוסע קפוח fein

מלא, m. Menge, Fülle

יְבְּלְאָדְ, m. Engel, Bote, Gesandter

רְאַכְה, f. Arbeit, Geschäft

שִׁלְבּוֹשׁ, m. Rleid

קלוכְה, f. Regentschaft, Herrschaft

הַלְחְבֶּה, f. Rrieg

פְּלֵכְה, entrinnen, sid) retten
אָלְכָה, herrsidien
מַמְלְכָה, m. Rönig
מַמְלְכָה, f. Rönigreid) (מַמְלְכָה)
הַמְלְכָה, f. Rönigreid),
Serrsidiast

אָבְישֶׁבֶּׁת, f. das Beherrichen אָן, von

, אַנוֹחַ, m. Ruhe (מְנְחָה, f.] קנחָה, f. Gejdent, Dpjer

📭, m. Zins, Frohndienst

אַסְדְר, m. Handel

न्यू, mischen

אַסְבָּי, f. Bahn, Straße, Damm

אוֹםְםְּבוֹא, m. Futter

אַּקְפָּר, m. אַקּקּבָּר, m. אָנְיּ

מַעַם, wenig

מינין, m. Quelle, Brunnen מעל, oben, oberhalb; מעל, von

oben

הַעֵּלָה, f. Stufe

בערָה, f. Söhle

מְעֵשֶׂה, m. That, Werk, Handlung

אָצֶא, finden

קצוה, f. Befehl

קצֶם, sc. Stirn

הְאָרֵיִם, f. Egypten; מְאָרִיִם m. Egypter

מכנה, m. Versammlungsort

קקום, m. Drt, Stelle המקל, m. Stab, Stock בר, bitter

קרום, m. Aussehen, Anschen, Blick קרום, m. Spion, Kundschafter קרום, m. Herne

ָלֶרְכְּבְר, f. Wagen

הַרְכְּה, f. Betrug, Falschheit m. Wohnung, Sit הְיִשְׁה, diehen, herausdiehen משָׁה, Moses

הישיה, m. Gesalbter

קִשְׁבְּב, diehen קִשְׁבָּ, m. Bett, Lager

בשבן, m. Wohnung

אָשָׁלַ, herrschen

אָשָׁלְ, m. Sprichwort, Gleichniß

[מִשְׁלֵי שׁלמה]

אַשְּׁבְּעְ, m. Nachricht הְשְׁבְּן, m. Unterstützung, Stab הַשְּׁבְּן, m. Geschlecht, Familie, Stamm

అకాలు, m. Recht, Urtheil, Recht, . Gerechtigkeit

מְשְׁקְּה, m. Geträuf המשְׁקְל, m. Gewicht המשְׁהָה, m. Gaftmahí המתוק, jüß ישָת, wann ? מְתְנִים, dualis, Süften הָרֶק, m. Süßigkeit

Ki, Partifel [ähnlich dem deutschen "gelt" "doch")

יָנאָם, m. Ausspruch

יבָּצִיץ, veraditen, verwerfen

נְבַל, verwelken, verblühen

לבל, thöricht

instrument ". m. harsenähnliches Musik-

ְּלְבֵּלְה, f. Leichnam

בגב, m. Süden

מבר, anzeigen

, entgegen, gegen, gegenüber, in Gegenwart

קַבָּה, glänzen

נבָה, f. Glanz

נ<u>ב</u>ע, anrühren

נֵגֵע, m. Schlag, Plage

נָנשׁ, treiben, drängen

נָבָשׁ, sich nähern

חבל, vertreiben, verstoßen

בהג, führen, leiten

לְהַר, ausammenströmen

נְהַר, m. Strom

ruhen Left D73, fliehen, in die Flucht schlagen בַנִיר, m. Gottgeweihter; בַנִיר, m. אֶלהִים אֲנִי מִבָּטֶן אִפִּי, benn ich bin vom Mutterleibe an Gottgeweihter ris, Moah נחל, besitzen, erben נחל, m. Bach התלה, f. Erbtheil, Besitzung, Erb= schaft בחם, sich trösten; bereuen יהוש, m. Schlange גרושת, sc. Gra בשרן, ausstrecken, ausspannen, neigen נְמַע, pflanzen ្នាំ perlassen נֶכְרִי] .m. נֵבְרי] Frember בְּבֵּר, m. Parder D3, m. Fahne, Panier וְבַּםְדְ, וְנָפַדְּ נַםע, aufbrechen, wegziehen בעוּרִים, m pl. Jugend געל, f. Schuh בער, m. Jüngling, Knabe בעים, hold, lieblich

נַעַרָה, f. Mädchen

נפל, fallen, niederwerfen

תַבַּן, blasen

לפלץ, zerstreuen, zerschlagen تونى, sc. Seele, Hauch, Athem נצב, stellen וְצְבֶּר, fliegen הצב, beständig, ewig נצל, retten נצר, m. Sproße, Zweig הַכְבָרה, f. Fran, Weib; Weibchen נקה, rein; נְקִר, unschuldig, ber Unschuldige נַקם, rächen, bestrafen , m. נְקְבָּה, f.] Mache, Strafe, נר, m. Licht, Lampe נשא, heben, aufheben בשב, erreichen, berühren בשה, bergessen בשים, f. pl. Frauen נישך, m. Zins, Wucher רָשְׁמָת, f. Seele, אַ נְשָׁמָה; הָשָׁמָה, חיים, lebendige Seele בשק, m. Dänmerung נישק, füssen נשָׁק] נָשֶׁק], ^{®affen} נֶשֶׁר, m. Abler, Geier בְּתִיב, m. Weg, Pfad לַתַּן, geben

קבר, fich wenden, umringen, um=

קביב, ring§nm

קבר, verschließen, übergeben

יויסלס⊙, פֿסלסווו

החה, f. Unrath

DID, m. Roß, Pferd

Ajo, m. Ende

Fid, m. Schilf

Tid, zurückweichen, zurückkehren

חוחה, m. Handelsmann

קַבָּר, f. Sütte

קַלע, m. Fels

קַבַּק, stütgen

קפר, zählen, erzählen

ספר, m. Buch, Brief

קבקל, steinigen

קרים, m. Eunuch ; Höfling

סתר, verbergen

חתר, m. Verborgenheit

9

שׁב, sc. Wolfe

עבר, arbeiten, dienen, verehren עבר, m. Knecht, Diener, Verehrer

עברה, f. Arbeit, Gottesdienst

עבור, wegen

עבר, vorbei=, vorübergehen

עְבְרִי, m. אָפbräer; עִבְרִיּה, f. אָפּb= räerin

שבש, vertrocknen

עֵגֶל, m. אָנְלְהן, f.] &alb

עבֶלָה, f. Wagen

ער, bis; immer, ewig; מַאָּדָם עַר

Vieh ער, m. Zenge

עבה, f. Gemeinde, Versammlung

עדן, Eden; בו־עדן, Edengarten,

Paradies

עדר, m. Heerde

שוֹד, wiederum, nochmals

ערון, m. Sünde [auch ערון, m.

ijy, m. Stärfe

עול, m. Unrecht, Schlechtheit

עוֹלַה, f. Brandopfer

עובל עובל m. Knabe

עולם; m. Ewigfeit

קוף, fliegen

Ajy, Geflügel, Vogel

עור, wachen

עוֹר m. Fell, Haut

iv, start

y, f. Ziege

jy, m. Stärfe

שוֹב, verlassen, übergeben עיַר, umgraben, umpflügen עזר, helfen עור, m. Hilfe עמהת, f. Krone, Kranz y, f. Auge שֵיר, mübe עִיר, f. Stabt [pl. עַרִים] ערום] עירום, nadenb מַלִי], auf עַלָר, hinaufsteigen עלה, m. Blatt, Laub עלי, frohloden עַליוּן, m. Gott, der Höchste עלם, verbergen עלם, m. Jüngling, Knabe עלמה, f. Jungfrau עוֹלָם] שׁלָּם], m. Ewigfeit עָלַץ, frohloden עם, עם, m. Bolf, Nation שם, mit עַמַד, îtehen עבול, abmühen עמרד, m. Säule עֵבֶק, m. Thal עֵנְכ, m. Traube עבה, antworten; bedrücken; quälen עבי , arm; m. Armer; f. עבי עָרָן, m. Wolfe

עַכַר, m. Stanb, Erde, Sand עץ, m. Baum, Holz [עצַה]; עין החנים, der Baum des Lebens; עץ הַרַעַת, der Baum der Er= fenntniß עצה, Rath עָצֶבון, עֶצֶב, m. Schmerz עצלורו, f. Faulheit שועט, mächtig, stark, tapfer, an= gesehen myy, Knochen, Gebein; selbst, מולם הוֹלם הנות, an eben dem∍ selben Tage עצר, hemmen, verschließen עַקב, m. Ferse עקב, wegen, für עַכָר, m. unfruchtbar; f. עַכָר עקש, verkehrt, schief עַרַב, bürgen עֶרֶב, m. Albend ערב, m. Rabe עָרָבָה, f. Wüste ערה, entblößen ערור, f. Scham, Blöße, Schimpf; עָרְוַרת הָאָרֶץ, bie Blöße [bie schwachen Punkte] des Landes ערום, liftig ערַל, unbeschnitten

עָרִם, nadenb; f. עָרִם,

עָרָפֶּל, m. Nebel, Finsterniß
בּשָּׁרְ, m. Kraut, Graß
העָשָּׁרְ, m. Kraut, Graß
העִשָּׁרְ, machen, bampsen
העִשָּׁרְ, m. Rauch
בּשְּׁרָה, m. Rauch
העִשְּׂרִים, sc. zwanzig
העשָׁר, unterdrücken, Unrecht thun
העִשָּׁרְ, m. Unrecht, Gewaltthätigkeit
בּשִּׁר, reich scin, reich machen
העִשָּׁר, m. Reichthum
העִהְרִים, m. Bock, pl. מַחַּרְרָ

קאָם, jdmüden

קלָה, m. Leichnam
אָבּ, m. Mund
אָבּ, m. Mund
אָבּ, m. Feingold, gediegenes Gold
אַבּ, m. Feingold, gediegenes Gold
אַבְּ, m. Furcht
אַבְּ, m. Turcht
אַבְּ, m. Wassergraben
אַבְּי, spatten
אַבְּי, spatten
אַבְּי, spatten
אַבְּי, f. der entrinnende, gerettete
אפּוֹג יִּצְיּהָר, f. der entrinnende, gerettete

פּּלִשָּׁתִים .m. Philifter, pl. פּּלִשָּׁתִי [בְּקֹן], vielleicht, daß nicht, damit nicht פנה, sid) wenden בנים, m. pl. Gesicht; Vordersläche תּבְנִינִים, m. pl. Korallen 505, m. Bild, Göße, Statue פעל, wirken, thun machen פּעל, m. Arbeit, Werf פעם, f. Fuß; ein Mal; פעם, biejes Mal; בפַעם בפַעם, ein= mal wie immer בּקך, ahnden; besuchen, fragen, denken פקרדים, Befchle, Unträge, ז. B. שָׁכִיך אָבִיך, bein Bater wird mich zählen [an mich denken]; בָה אֵנוֹשׁ פִּי־תִוּפְרֵנוּ וּבֶן־אָדָם תפקדבר, was ist der Mensch, daß du sich seiner erinnerst, und der Erdensohn, daß du seiner denken jollst. יפַקח, öffnen m. Auffeher אַבָּא, m. wilder Efel דרַם, trennen חבר, m. Maulesel הרה, f, Ruh חשם, iproßen, blühen

קבּרִים, m. Sproß
יִבְּי, m. Frucht
הַּרִים, m. Frucht
הַּבְישׁ, m. Frucht
הַּבְישׁ, f. אַעוּן
אַבְּיִים, Rharao
יִבְּיִם, m. Einde, Untreuc
הַּבְּישִׁים, m. Lein, Flachs
הַבְּישִׁים, m. Bissen
הַבְּיִם, m. Thür
הַבְּיִם, m. Thür
הַבְּיִם, einfältig, unverständig
יִבְּיִם, anslegen, beuten
אַבְּיִרוֹן, m. Unslegung

Z

JRY, sc. Schanfe, fleines Bieh, Heerde

אָבְאָים, m. Sprößlinge אָבְאוֹת m. Heer, Schaar, pl. אָבְאוֹת יִּרְוֹּךְ אָבְאוֹת יִּח, der Herr der Heerschaaren

נְדֶר, m. Seite [נֵצָר; תְּבָּר, nach der Seite hin]

קּבְ, nachstellen, nachjagen אָבָ, f. Speise, Reisekost, Nahrungs= mittel

צָרִיק, m. gerecht, der Gerechte

בַרַק, gerecht, rechtschaffen, muster= haft sein עַרַק, m. [אַרַקה, f.] Gerechtigfeit, Tugend בהל, frohlocken, heiter sein コゴヹ, m. Licht אהרים, m. Mittagszeit אַנַאר, m. אָנוּאר m. אָנוּאר עוך, jagen; ציך, m. Jagd אַנָה, befehlen בוֹם, Tasten; אַנָם, fasten Ary, m. Honigseim, Honig אור, drängen, beengen ግነሄ, m. Fels לַתַּקָּחַק], lachen אָלּוֹן, f. Zion אים, m. Steppenbewohner ציץ, blühen; m. Blume, Blüthe 53, m. Schatten אבלת, Glück, Erfolg haben צֶלֶם, m. Bild, Ebenbild צלטות, f. Todesjchatten; Schatten der Unterwelt, von 53, Schatten und My, Tob צלע, f. Rippe xux, lechzen, durften אָטֵאָ, m. Durjt [אָטֵאָ f.] nby, hervorsprossen, hervorgrünen

ndy m. Sproß; das Sprossen

אַלֶר, m. Wolle אנא [ענה] m. Heerde צעד, schreiten, gehen צעך, m. Gang, Schritt צעיר, m. flein; f. צעיר, אַעיר, צעירה, f. die Jüngere צעק, jchreien, rufen צעקה, f. Geschrei ist, se. Mitternacht, Norden מפוני, nördlich אבור, sc. Bogel, Gesangvogel נבע, verbergen ער, m. [אַרַה, f.] Angı̃t ארור, f. Bündel קרש, schmelzen, läntern קלע, m. Feind

P

קבוּרָד, f. @rab [קבוּרָד, m.]

קבץ, jammeln

קבר, begraben
, heilig; שּלַב, heilig sein
, heilig; אַרָרוּשׁ, heilig sein
, m. Osten, das Ehemalige,
die Vorzeit
, der versengende Ostwind
, sich verdunkeln
, m. Heiligthum, das Heilige
, m. Versammlung

קן, m. Schnur קוֹל, m. Stimme קום, aufstehen, sich erheben קוֹמָה, f. Höhe, Statur קרין, erwachen קוץ, m. Dornen קמב, m. Untergang, Senche קשנה .f. קשון], flein ; f. קשון קמהָת, f. Rauchwerk קיר, m. Wand, Mauer פרל, leicht קלע, schlendern קמים, m. Widerjacher קמה, f. Saat ה, m. Rest קנאָה, f. Gifersucht קבה, faufen, erwerben קנה, m. Rohr, Stengel קבין, f. Besitzung, Vermögen קץ, m. Ende תציר, m. Ernte קצר, zürnen, in Wuth ausbrechen קצר, ernten, mähen קצר, m. Rürze קצה, f. [קצת], Ende קר, m. Rälte [קרה, f.] קרא, rufen, schreien קרא, m. Rufer קרב, sich annähern

אָרָב, m. Streit, Kampf
m. Juneres, Leib, Körper
m. Juneres, Leib, Körper
m. Juneres
m. Mitte, Juneres
m. Mitte, Juneres
קרוב
קרוב
ה, begegnen; verbinden
קרוב
ה, m. uahe, f. קרוב
קרוב
קרוב
קרוב
ה, f. Stadt
הקרוב
ה, f. Sorn (קרוב
ה, begegnen), das Horn
meines Heidimpfen
meines Heidimpfen
הקרוב
ה, aufmerksam zuhören

קשר, binden, verfetten

קשת, f. Bogen

רְאָּה, fehen, bliden ראיש, m. Haupt, Kopf; Epiţc; Gipfel ראשון, m. ber erfte; f. ראשון, f. Anfang [ראשית, am Anfang] תַבָּר, m. viel; f. רְבָּר, m. wenge

רְבְבְרָה, zehntausend

רביבים, m. pl. Regenschauer, dich= ter Regen רֶבַע, liegen רבץ, liegen, ruhen לְבָל, zittern, sich fürchten, erschüttern ija, m. Unruhe רגל, f. Fuß רַרָה, beherrschen ATT, nachsetzen, nachlausen дэп, f. Hauch, Geist, Athem, Wind, רףם, hoch sein; sich erheben ררץ, laufen, eilen רַחַב, m. breit, weit, f. רַחַב החורם, barmherzig, gnädig רָחוֹק, m. ferne; f. רָחוֹק, בּהֶם, sc. Mutterleib רַחֲמִים, m. pl. Mitseid רַהַץ, waschen, baden רַתַק, fern fein ריב [ריבה], Bank, Streit ריק, leer ריכם, leer, umjonst רַבֶב, fahren, reiten רבב, m. Wagen רוכל, m. [סוחר] Händler, Rauf= mann תם, m. hoch, erhaben; f. הם, רָמָד, f. Söhe קמה, f. Gewürm

רְבֵּשׁשׁ, friechen
Thiere
Thiere
Thiere, jubeln
קָּבָּהְ, flirren, jubeln
קָּבָּהְ, f. Subel
רָבָּהְ, m. böje, jchlecht; f. דְּבָּהְ, m. Ramerad, Freund, Nachbar
הַבְּי, m. Ramerad, Freund, Nachbar
מושלים, m. קּישׁי אֶל־בִיעָהוּרוּ
מושלים, hungrig
רָעָבר m. Sunger [רְעָברוּן]
הַעָּבר, dittern
הַרְעָבר, weiden

ילבן, אבן, המוופרו ביקן, träuseln

ילבן, träuseln

ילבן, träuseln

ילבל, rauschen

ילבלה, heisen (d)saff

ילבא, m. Geräusch

ילבא, heisen, solsaff

ילבא, m. Wörder

ילבא, morden; הגלו, m. Wörder

ילבא, morden; הגלו, m. Wörder

ילבא (שבו, heisen, f. בעם (שבול), sinn, f. בעם (שבול), sinn, f. בעם (שבול), sinn, f. בעם (שבול), sommen, beben, tanzen

ילבא (שבול), sommen, beben, tanzen

תקח, würzen

תקח, m. Bürze

בְּרָקִיעַ, m. Simmelsgewölbe; בְּרָקִיעַ, am Simmelsgewölbe הַשְּׁמִים, am Simmelsgewölbe הַשְּׁמִים, f. bunte Stiderei שׁיִ, m. Armer הַשִּׁעַ, m. Böjewicht, Frevler הַשִּׁעַ, frevelu וֹרָצֵּף], frevelu וֹרָצֵף, m. שְּׁמָשְׁר, f. Bosheit, Auch -וֹרָצֵף, m. Glühen, brennen; הַשַּׁיַן, m. Glüth, hiţige Senche

**

אָבֶע, brüllen אָבָע, fatt sein אַבָּע, m. Sättigung m. Seid, Acter אָבָר, se. Ziege אַרָּה, se, seigen אַרָּה, se, seigen אַרָּה, seigen אַרָּה, seigen אַרָּה, אַרָּה, sohn אַרָּה, sid freuen אַבָּר, sid freuen אָבָר, hassen אָבָר, hassen ישְׁכָּה. f. Lippe; Sprache אַר, m. Fürst, Beschlähaber קשְׁי, werbrennen קשְׁי, m. Schlange קשִׁי, f. Brand אַרַי, herrschen אַרַין, m. Frende, Wonne

نوح

אַשׁ, schöpfen נְצָעַק, זְעַק], אָנילן שָׁאַנ], זְּמָקן שָׁאַנ וֹשָאָרי, lärmen ליאול, c. Höhle in Beräusch 580, verlangen, fordern, bitten, fragen ラスゼ, m. Unterwelt, Todtenreich וְאֵאָי, rnhen אָשָׂי, begehren אַשָּׂי, übrig sein, übrig saffen רשָאָר, m. אפּוָד [שָׁאָר, m. אּפּוָד [שִׁאָרית] שַבְה, gefangen nehmen שבוע, m. Woche שָׁבּרְעָה, f. Schwar, Gib שַׁבַשׁ, ĵtüţen שַׁבֶשׁ, sc. Stamm; Stab; Geißel שׁבְשׁ, m. elfter jüdischer Monat שָׁבִיב, m. Flamme [שָׁבִיב] י שָׁבְיָה f. Gefangenichaft [שָׁבִיה

ישבלת, f. Ahre, Kornähre שבם, flechten שַׁבָע, m. șieben, f. שָׁבַע שַׁבַע, janwören שָבֵר, zerbrechen; Getreide fauf und verkaufen שֶׁבֶר, m. Bruch, Nahrung, & treide ישברון. m. Untergang, Verzweiflu חשַׁבֶּי, ruhen, aufhören ישֶׁבֶת, m. Ruhe חַבְשַׂי, sc. Sabbath [אָבָע] שׁבֶּב, sich irren שָׁבָה, laut rufen, herumirren שֶׁבֶּה, genan betrachten שׁנִיאָר, f. Wahn, Jrrung; אַן m. Wahnbefallener שׁבַע, nmherirren יִשְׁבְּעוֹן, m. Wahnsinn שׁנֵר, wersen [gebären vom Bie ישֵׁבֶר, m. das Geworfene שׁר, m. böser Beist, Damon, B אַרַד, zerstören, verwüsten ישרי, m. der Allmächtige ישִׁרֶּטְה, f. Feld স্ফু, versengen, verbrennen ָּשׁרֵכְּה, f. versengtes Getreide, [א brandl ישְׁרָפוֹן, m. Brand ber Saaten אין, m. Falschheit, Lüge, Eitles שרב, zurückfehren שרער, m. Fuchs ושוֹשוֹי. m. Trompete וחש, m. Bestechung, Geschenk ישחד, sid, bücken, bengen שחכ, m. Staub, Wolfe; m. pl. שחקים, Wolfen n. Morgenröthe שחרור, f. Jugend • וחשי, verderben עשׁ [אַשִּשׁ], m. Regenguß ושין, fingen שירה, m. שִׁירָה f. Gejang שיר, m. Dornen 150, liegen, sich legen ガラゼ, m. Trunkener, Trinker שבו, vergessen שבו, früh aufstehen שבו, sich berauschen ್ಲು m. geistiges [berauschendes] Getränf שברו, m. Trunkenheit, Rausch של, glänzen של, m. Schnee ישלהבו, f. Flamme שלוהן, m. Glüd, Ruhe שָׁיבָ שׁלוֹו, m. Wohlbefinden; friedlich,

wohl

שלח, jenden, jchicken ישלחן, m. Tijdy שׁלִישִׁי, m. ber britte; f. שָׁלִישִׁי שלה, werfen שלל, plündern שלל, m. Bente שלם, ganz, vollständig שלמה, Salomo שלישה, vor drei Tagen של, dort, da Dw, m. Name, Zeichen שמד, verderben, zu Grunde rich= ten, verwüsten שמועה, f. Nadyricht, Gericht שׁמִים, m. pl. Himmel שמיר, m. Dornen di, verwüsten שממה, f. Wiiste שמן, m. Fett, Öl מנה (שמנה), adjt שׁמֵע, hören קבי, hüten, bewahren ישׁבֶּרוֹן, Samaria virvi, sc. Sonne אָשָׁמִשׁין, Simjon w, sc. Zahn ישַׁנָד, f. Jahr; pl. m. שַׁנָה, pl. f. nijų; nių, im Jahre שַׁעַן, sich stüten, lehnen

ערים, sc. das Thor, Thür, Pforte, Gerichtshof Gerichtshof עַּבְיּלָ, richten, Recht verschaffen אָשָׁבָּל, vergießen, ansschütten אָשָׁבָּל, bengen, demüthigen אָשָּבִל, f. Niederung אָבָלי, m. Mandelbaum, Mandel אָבָלי, ruhen אָבָלים, ruhen שׁבְלִים, m. Gewicht, bestimmter Gelds betrag in Silber und Gold bäume

ישֶׁבֶּר, m. Lüge, Falschheit, Erug אָבֶר, m. Hige, Sonnengluth ישָׁרָל, m. Gewürm שֹרָשָׁ, m. Gewürm שֹרָשָׁ, wachsen, spross שֹרָשָׁ, m. Wurzel, Spros תִשְׁיָל, m. sechs; f. שִּׁשָּׁי שִישָּׁי, sechzig שִּישִׁי, sechzig שִּישִׁי, m. sechzig שִּישִׁי, sechzig שִישָּׁי, m. sechzig שִישָּׁי, m. Silie שִׁבְּרָל, trinten; spinnen, weben

7

בּב, gelüften, begehren, wünschen; verabscheuen

האוה, f. Lust האנה, f. Feigenbaum, Feige חאר. m. Gestalt חבה, f. Kasten, Arche חברנה, f. Berstand, Klugheit חבל. f. Welt, Erde חבן, m. Stroh חבנית, f. Bild, Modell חגמול. m. Bergeltung, Belohnung ក្រា. m. Dbe Wüste חהום, sc. Abgrund, Tiefe חַהְלַה, f. Lob, Preis הַהפּרְכָה, f. Falschheit, Berkehrtheit חַדְרַח, f. Dank, Geständniß תוחלת, f. Hoffnung, Erwartung תובחה, f, [תובחה] Bureditwei≤ sung, Tadel, Rüge תולדת, f. Geburt, Zeugung, Familienregister חולע, m. שורות [חולע, m. mirm [חולע חועבה, f. Gränel, Ectel, Gögenbild קוֹר, m. Turteltaube חורה, f. Lehre, Geset שבות, m. der Anfäßige חושיה, f. Heißheit, Einsicht החברלה, f. Rathschlag, Leitung החלה, f. Unfang הָחָנוּנוֹת], f. Erbarmen, Gebet, Fürbitte

תחכו, m. flehentliche Bitte חבוון, m. pl. Lagerort חח, f. Tiefe; unten אָלי, m. Ziegenbock הַכלו, f. Bollendung הבליו, f. Zweck, Ende, Bollendung קבלן, f. Purpurblau جري, hängen הלא, f. Minjal הלבשן, f. Gewand הָלָאּ] הָלָן, ḥängen הלרב, f. das Murren ק, m. fromm, vollendet; f. קפה קבול] המון, gestern, vorher המרכן, f. Gestalt ದ್ದಿ, beständig, stets מה, vollkommen, rechtschaffen

קנובה, f. Früchte, Ertrag des Landes חעב, verabschenen חשבה, f. Gränel, Berabschenning An m. Paufe חבארת, f. Pracht, Zierde прып, т. Apfelbanm, Apfel הַפְּלָה, f. Gebet הַקע, blasen הַרָּבְּמָה, f. fester Schlaf הרומה, f. Opfer חרועה, f. Feldgeschrei, Posannen= jdjall קשובה, f. Antwort, Rückehr חשרעה, f. Sieg, Hoffming, Heil, Glück השוקה, f. Berlangen, Begierde תַשַׁעַק, m neun; f. הָשַׁעַק

תשׁעִים, neunzig

n. Palme

Inhalt.

Borrede
Tie Buchstaben des hebräischen Alphabets
Die Buchstaben des hebraischen Alphavets
Unssprache der Konsonanten Die Konsonanten Die Buchstaben I I I I Eintheilung der Konsonanten Gestalt der Buchstaben Litterae dilatabiles
Die Konsonanten
Die Buchstaben בנד כפת ב Die Buchstaben
Eintheilung der Konsonanten
Gestalt der Buchstaben
Litterae dilatabiles
Botale
Vokale
Mappik a
Mappik 🖪
Das Sswa und die Gutturales
Die Ruchstahen > + = +
Die Buchstaben 7 7 7 8
Dan habnäischa Wasant
Der hebräische Accent
Sniethuntions Zeichen
Bom Dagess
tiver das Kamets und Kametschatuph
Der Buchstabe 7
Tabellarische Darstellung des hebräischen Alphabets
Vergleich des hebräischen Alphabets mit dem lateinischen und
griechischen
Leseübungen mit phonetischer Transstription und interlinearer Übersetzung
Die hebräische Aussprache der Juden
Die hebräische Kursivschrift
Das Alíphabet
Vokale und Diphthongen
Lejeübung
Die Redetheile
Überjetung 3-Aufgaben
Lösungen der Ausgaben und Rückübersetzungen.
2 · M · (
Die konjunktive Form
Die Kaningation der Nerha
2/15 ACRESION DEL 2NELON

								Seite
A) Vollständige Verba								48
Bishung des Merfestum Kal"		•		•		•		$\overset{18}{48}$
Bisdung des Perfektum "Kal" Bisdung des Präsens		•		•		•		$\overline{49}$
Withing his projects		•		•		•		$\overline{50}$
Bildung des Fnturum		•		•	• :	•		$\frac{55}{55}$
(1) Perhanda Parha		٠		•		•		59
C) Ruhende Berba	Öbia	۰ ۶	Serha			•		62
Thansanna - Muraahan	արւց	CII ~	octon			•		69
Übersetungs-Aufgaben		•		•				71
De Gubitantin		•		•		•		72
Das Substantiv		•		•		•		75
Office on the Statistanish was		•		•		•		77
Solungen und Anandersegungen .		•				•		78
Das Eigenschaftswort		•		•		•		79
Montparation per Eigenfüglision	tiet.	•		٠		•		80
Übersetungs-Aufgaben		•		•		•		81
Lösungen und Rückübersetzungen .				•		•		_
Die Zahlwörter		•				•		82
Dronningszahlen				٠		•		82
Bruchzahlen		•		•				84
Übersetzungs-Aufgaben								84
Lösung und Rückübersetzungen								85
Die Fürwörter								87
Ubersetzungs-Ainfgaben								89
Lösung und Rückübersetzungen								89
Die Verhältnißwörter								91
Präpositional=Präsize								91
Die Verhältnißwörter	und	Prä	positi	ions=	Präi	iren	mit	-
Pronominalsussifizen								92
Das Umstandswort								93
Bindewörter								94
Zusammengesette Konjunktionen Das Empfindungswort Ubersetzungs-Aufgaben								95
Das Empfindungswort								95
Ubersetungs-Aufgaben								96
Lösung und Rückübersetzung								97
Monjugations=Beispiele für die Verba	ιim	perf	ecta	und	qui	escen	ıtia .	97
Paradigmen für den status construc	etus							
Syntax								12 0
Debräische Chrestomathie mit interline	earer	deu	ticher	: Übe	rjet	ung		13 0
Hebräisch-deutsches Glossar								153

A. Hartleben's Bibliothek der Sprachenkunde.

Sandbücher für den Selbstunterricht.

Die Runft, die

Französische Spracke

in Wort und Schrift durch Selbstunterricht zu erlernen.

Bon Louis Schmidt-Beauchez. 12 Bogen. 8. Gleg geb. 1 fl. 10 fr. 2 M.

Die Runft, die

Englische Sprache

durch Selbstunterricht fich anzueignen.

Bon R. Clairbrook 3weite Auflage.

12 Bogen. 8. Eleg. geb. 1 fl 10 fr. = 2 Dt.

Die Runft, die

Italienische Sprache

schnell zu lernen

Lauren; Fornafari Edlen von Berce. 12 Bogen. 8. Eleg. geb. 1 fl. 10 fr. = 2 M.

Die Runft, die

Russische Sprache

durch Selbstunterricht ichnell und leicht gu erlernen.

Bon 23. Manaffewitich

13 Bogen. 8. Eleg. geb. 1 fl. 10 fr. = 2 M.

Die Runft, die

Ungarische Sprache

ichnell zu erlernen.

Bon Ferdinand Gorg.

12 Bogen, 8. Eleg. geb. 1 fl. 10 fr. = 2 M.

Die Runft, die

Böhmische Sprache

idnell zu erlernen.

Bon Professor Rart Sung.

12 Bogen. 8. Eleg. geb. 1 fl. 10 fr. = 2 M.

Die Runft, die

Bulgariiche Sprache

leicht und ichnell gu erlernen.

Bon Gr. Bumazal.

12 Bogen 8. Eleg. geb. 1 fl. 10 fr. = 2 M.

Die Runft, die

Holländische Sprache

durch Selbstunterricht zu erlernen. Bon D. Sack.

12 Bogen. 8 Gleg geb. 1 fl. 10 fr. = 2 M.

Die Runft, die

Svanische Sprache ichnell zu erlernen.

José Miguel Avalos de Lima u. Dr. phil. F. Booch-Arkossy.

12 Bogen. 8. Eleg. geb. 1 fl. 10 fr. = 2 M.

Die Runft, die

Polnische Sprache

durch Selbstunterricht ichnell und leicht zu erlernen. Bon 21. Manaffemilich.

12 Bogen. 8. Eleg. geb. 1 fl. 10 fr. = 2 M.

Die Runft, die

Portugiesische Sprache

fcnell zu erlernen. Bon Dr. phil. F. Booch-Arkossy.

12 Bogen. 8. Eleg. geb. 1 fl. 10 fr. = 2 M.

Die Runft, die

Reugricchische Volksiprache durch Selbstunterricht ichnell und leicht

zu erlernen. Bon garl Bied.

12 Bogen. 8. Eleg. geb. 1 fl. 10 fr. = 2 M.

Die Runft, die

Serbo-froatische Sprache

schnell zu erlernen. Theoretisch=praktische Anleitung zum Selbstunterricht. Bon Emil Muja.

12 Bogen. 8 Eleg. geb. 1 fl. 10 fr. = 2 M.

Die Runft,

die internationale Bertehreiprache

"Volapüf"

schnell zu erfernen. Kurzgesaßte theoretisch-praktische Anseitung Schlener's Volapik in kurzester Zeit durch Selbstunterricht sich anzueignen.

Bon Julius Lott.

12 Bogen 8. Eleg. geb. 1 fl. 10 fr. = 2 M.

Die Runft, die

Türkische Sprache fdnell zu erlernen.

Bon C. Bied.

12 Bogen. 8. Eleg. geb. 1 fl. 10 fr, = 2 M.

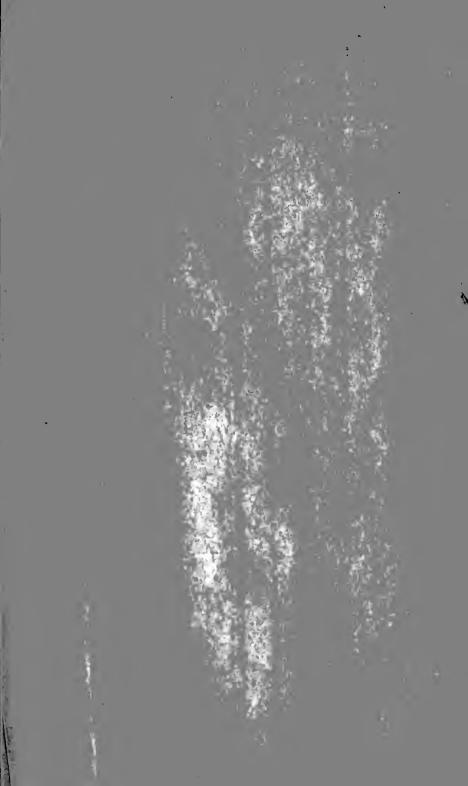
Die Runft, die

Dänische Sprache

durch Selbstunterricht ichnell zu erlernen. Bon 3. C. Poeftion.

12 Bogen. 8. Eleg. geb. 1 fl. 10 fr. = 2 M.

Al. Hartleben's Verlag in Wien, Best und Leipzig.

PLEASE DO NOT REMOVE CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

PJ 4567 Ml9

1889

Manasevich, Boris Die Kunst לשון עברית

D RANGE BAY SHLF POS ITEM C 39 16 13 05 12 002 9